PART II

109163

18. யுத்தக் குமுறல்

க. அடிப்படையான காரணங்கள்

ஆதென்ஸுக்கும் ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் முப்பது வருஷ சமாதான ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருந்ததல்லவா, இது, மத்தியில் முறிந்து போய் விட்டது. இது முறிந்த ஓசைதான், முந்தின அத்தியாயத்தில் நமக்கு யுத்தக் குமுறலாகக் கேட்டது.

மேற்படி ஒப்பந்தம் 446-ஆம் வருஷம் நிறைவேறிய தென்பது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும். இதற்குப் பிறகு பதினைந்து வருஷகாலம் வரை இரண்டு ராஜ்யங்களிலும், ஏன்? கிரீஸ் முழுவதிலும், ஸாமோஸ் கலகம் போன்ற ஓ ரி ர ண் டு சம்பவங்களைத்தவிர, பொதுவாக அமைதி நிலவியிருந்ததென்றே சொல்லவேண்டும். இந்த அமைதியை, ஆதென்ஸ், தான் முன்னேறுவதற்கான ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாக உபயோகித்துக்கொண்டது; பல துறைகளிலும் முன்னேறியது. இதனைச் சென்ற அத்தியாயத்தில் ஒருவாறு கண்டோமல்லவா? தன்னுடைய இந்தத் துரிதமான முன்னேற்றத்தைக்கண்டு, ஏற்கனவே கூறியது போல், சிறிது அகந்தையும் கொண்டு விட்டது ஆதென்ஸ்.

ஸ்பார்ட்டா, இந்தப் பதினைந்து வருஷ காலத்தில் எப்பொழுதும் போல் இருந்த நிலையிலேயே இருந்து கொண்டிருந்தது; எளிய வாழ்வென்றும், சர்வாதிகார ஆட்சியென்றும், இப்படிப் பழைய கனவுகளைக் கண்டு கொண்டிருந்தது. ஆனால், ஆதென்ஸின் முன்னேற்றத்தைக் கண்டு, அதன் பொருமைக் கண்கள் மட்டும் சிவந்து

கொண்டு வந்தன. இந்தப் பொறாமையென்பது, கிரீஸுக்கே ஒரு சாபக்கேடு. கிரேக்கப் பிரமுகர்களுக்குள் பொறாமை; கிரேக்க ராஜ்யங்களுக்குள் பொறாமை; கிரீஸ் பொசுங்கிப் போனதே இந்தப் பொறாமைத் தீயில் தான் என்று சொல்லவேண்டும். அகந்தையும் பொறாமையும் சந்திக்கிற இடம் போர்க்களந்தானே? 431-ஆம் வருஷம் ஆதென்ஸுக்கும் ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் மகத்தான போர் மூண்டு விட்டது. இடைவிட்டு இடைவிட்டு இருபத்தேழு வருஷ காலம்—431-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 404-ஆம் வருஷம் வரை—நடைபெற்ற இந்தப் போரை பெலொப்பொனேஷிய யுத்தமென்று அழைப்பார்கள். இந்த யுத்தத்தில் அதிக ரத்தம் சிந்தப்பட்டது; பாழாகவும் போயிற்று.

யுத்தத்திற்கு முதலில் சங்கு ஊதியவன் பெரிக்ளீஸ் தான். இதனுல், ஆதென்ஸை வாழவைத்தவனும் இவனே, வீழ வைத்தவனும் இவனே என்பர் சரித்திராசிரியர். யுத்தம் ஏற்படுவதற்கு மூன்று நான்கு வருஷங்களுக்கு முந்தியிருந்தே, ஸ்பார்ட்டாவுக்குப் பொறாமை ஏற்பட்டு வளர்ந்து வருவதையும், இந்தப்பொறாமை எந்தச் சமயத்திலும் யுத்த மேகமாக உருத்தெழக்கூடுமென்றும் இவன் தெரிந்து கொண்டிருந்தான். பெலொப்பொனேஷிய பக்கம் யுத்த மேகங்கள் திரண்டு கொண்டிருக்கின்றன என்று ஒரு சமயம் இவன் பகிரங்கமாகவே கூறினான். இந்தக் காலத்தில் இவன் "சமாதானத்திற்காக உழைத்துக் கொண்டே யுத்தத்திற்குத் தயார்செய்து கொண்டிருந்தான்."

இந்தப் பெலொப்பொனேஷிய யுத்தத்தைப்பற்றி துஸிடைடஸ் என்ற கிரேக்க சரித்திராசிரியன் விஸ்தாரமாக ஒரு நூல் எழுதியிருக்கிறான். ஒலிம்பிய விழாவில் ஹெரொடோட்டஸ் என்பவன், தான் எழுதி வைத்தி-

ருந்த சரித்திரத்தைப் படித்தபோது, அதைக்கேட்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் விட்டவன் இவன் என்பது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும். இவன் ஒரு பணக்கார குடும்பத்தில் பிறந்தவன்; போர்த்தந்திரங்கள் யாவும் நன்கு அறிந்தவன்; படைத்தலைவனாகவும் சேவை செய்தான். இவன் பெலொப்பொனேஷிய யுத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தபோது, தினசரிக் குறிப்புகள் எடுத்து வந்தானென்று சொல்லப்படுகிறது. ஓர் ஆதீனியப் பிரஜையாயிருந்தும் இவன் கூடிய மட்டில் நடுநிலைமையுடனேயே இந்தச் சரித்திரத்தை எழுதியிருக்கிறான். ஹெரொடோட்டஸை, சரித்

சரித்திராசிரியனான துஸிடைடஸ்

திரத்தின் தந்தை யென்று சொன்னபோதிலும், இவன் தான், சரித்திரத்தை, அதற்குரிய லட்சணத்தோடு முதன் முதலாக எழுதியவன் என்பதே மேனாட்டு அறிஞருடைய அபிப்பிராயம். இவன் எழுதிய சரித்திரந்தான், பிற்காலத்தில் எழுந்த பல சரித்திர நூல்களுக்கு முன் மாதிரியாயிருந்தது.

பெலொப்பொனேஷிய யுத்தத்திற்கு அடிப்படையான காரணங்கள் இரண்டு எனக் கூறலாம். ஒன்று,

இன உணர்ச்சி; மற்றொன்று, வியாபார ஆதிக்கப் போட்டி.

1. கிரேக்கர்களுக்குள், ஸ்பார்ட்டர்கள், டோரியப் பிரிவினர்; ஆதீனியர்கள், ஐயோனியப் பிரிவினர். இதை வாசகர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தத்தேவையில்லை. இந்த இருவருடைய நோக்கு, நிலை, வாழ்க்கைப்போக்கு முதலிய பலவும் ஆதியிலிருந்தே வேறாக இருந்தன. வேற்றினத்தினராகவே ஒருவரையொருவர் கருதி வந்தார்கள். தங்கள் தனித்துவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்பதிலும் அதனை மேன்மைப் படுத்தவேண்டுமென்பதிலும் இருவரும் முனைந்து நின்றார்கள்; தங்கள் சக்திகளனைத்தையும் செலவழித்தார்கள். பரஸ்பர வெறுப்பு உணர்ச்சியும் போட்டி எண்ணமும் இருவருக்கும் இருந்து கொண்டிருந்தன. இந்த வெறுப்பு, போட்டி முதலியன காலக்கிரமத்தில் திரண்டு, முதிர்ந்து, கடைசியில் பெலொப்பொனேசியப் பெரும் போராக வெடித்தது.

இங்கே வாசகர்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் தோன்றக் கூடும். பாரசீகப் போராட்டத்தின் போது, இந்த இருவரும், அதாவது ஸ்பார்ட்டர்களும் ஆதீனியர்களும் ஒற்றுமைப்பட்டிருந்தார்களே, அதெப்படியென்று கேட்கலாம். அது மனமார ஏற்பட்ட ஒற்றுமையல்ல; பொதுச் சத்துருவை எதிர்த்து நிற்க, தற்காலிகமாக ஏற்பட்ட ஒற்றுமைதான். அப்படி ஒற்றுமைப்பட்டிருந்த காலத்தில் கூட இருவருக்குமிடையே, மேற்சொன்ன வெறுப்பு உணர்ச்சி, போட்டி எண்ணம் முதலியன அடிக்கடி தலை நீட்டியதை வாசகர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்களல்லவா?

2. ஸ்பார்ட்டா, தரைப்பக்கமாகத் தன் ஆதிக்கத்தை விஸ்தரிக்க முயன்று, அதில் ஓரளவு ஆசாபங்கம்

அடைந்திருந்த ராஜ்யம். ஆனால் ஆதென்ஸோ அப்படியில்லை. கடற்பக்கமாகத்தான் ஆதிக்கத்தை விஸ்தரித்துக் கொண்டிருந்தது. அதில் முழு வெற்றியும் அடைந்து வந்தது. முயற்சியில் தோல்வி அடைந்தவர்கள் முயற்சியில் வெற்றியடைந்தவர்களைக் கண்டு ஆத்திரப்படுவது சாதாரண மனித சுபாவந்தானே? ஸ்பார்ட்டாவுக்கு இந்த ஆத்திரம் இருந்துகொண்டிருந்தது. தவிர, ஆதென்ஸும், தன் கடலாதிக்கத்திற்குக் குறுக்காக நிற்கிறவர்களையும், வியாபாரத்திற்குப் போட்டியாக வருகிறவர்களையும் கண்டு அசூயை கொண்டது; அவர்களை அடக்குவதிலேயே முனைந்து நின்றது. ஆதென்ஸுக்கு அடுத்தபடியாக, வியாபாரத்துறையில் முன்னேற்றமடைந்திருந்தது, பெலொப்பொனேசிய தீபகற்பத்தின் வடபாகத்திலுள்ள கொரிந்தியா. இதனைத் தகைய வேண்டுமென்பதற்குத்தான், பெரிக்ளீஸ், கொரிந்திய வளைகுடாவில் நவ்பாக்ட்டஸ் என்ற துறைமுகப் பட்டினத்தை ஸ்தாபித்தான். இதனை ஸ்தாபித்தபொழுதே பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்திற்கு விதை விதைத்து விட்டான். கொரிந்தியா பாதிக்கப்பட்டால், ஸ்பார்ட்டா சும்மா இருக்க முடியுமா? ஏனென்றால், பெலொப்பொனேசியயில் ஸ்பார்ட்டா தானே தலைமை ஸ்தானத்தில் இருந்து வந்தது?

உ. பொதுப்படையான காரணங்கள்

இந்த அடிப்படையான காரணங்களைத் தவிர, பொதுப்படையான காரணங்களும் சில இருந்தன. அவை என்னென்ன என்பதை வரிசைக் கிரமமாகச் சிறிது விசாரிப்போம்.

1. ஸ்பார்ட்டா, ஒரு சிலர் ஆட்சி முறையின் பிரதிநிதி. கிரீஸின் பல இடங்களிலும் மேற்படி ஆட்சி

முறையை ஸ்தாபிக்க அரும்பாடுபட்டது. ஆத்தென்ஸோ, ஜன ஆட்சி முறையின் பிரதிநிதி. ஜனங்களுடைய ஆட்சியே எங்கணும் நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காக அல்லும் பகலும் உழைத்தது; அநேக போராட்டங்களையும் நடத்தியது. இங்ஙனம் நேர்மாறான அரசியல் லட்சியங்களையுடைய இரண்டு ராஜ்யங்களும் எப்படி ஒற்றுமையாக இருக்க முடியும்? என்றைக்கேனும் ஒருநாள் யுத்த மைதானத்தில் சந்தித்துத்தானேயாகவேண்டும்?

2. ஆத்தென்ஸ், ஜன ஆட்சி முறையின் பிரதிநிதி என்று சொல்லிக்கொண்டே ஓர் ஏகாதிபத்தியமாக விரிந்து வந்தது. இப்படி ஏகாதிபத்தியமாக விரிகிறபோது, அநேக ராஜ்யங்களின் சுதந்திரத்தைப் பறிமுதல் செய்து விட்டது. பொதுவாகவே கிரேக்கர்கள் சுதந்திரப் பிரியர்கள்; பிறருடைய ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருப்பதை அந்தப் பிறர் கிரேக்கர்களாயிருந்தபோதிலுங்கூட அறவே வெறுக்கிறவர்கள். ஒருவன் ஏழை புருஷனாயிருந்து கஷ்ட வாழ்வு நடத்தவேண்டுமானால், அவன் எந்த ராஜ்யத்தின் பிரஜையாயிருக்கிறானோ அந்த ராஜ்யம் பரிபூரண சுதந்திர ராஜ்யமாயிருக்க வேண்டுமென்பதுவே பிரதியொரு கிரேக்கனுடைய கொள்கையும் நம்பிக்கையும். இந்தக் கொள்கைக்கும் நம்பிக்கைக்கும் விரோதமாகவே ஆத்தினிய ஏகாதிபத்தியம் விரிவடைந்து வந்தது. இதன் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருந்த ராஜ்யங்கள், விடுதலையடைய சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

3. மேலே சொன்னபடி, ஆத்தென்ஸ், தனது ஏகாதிபத்திய யாத்திரையின்போது, சுதந்திர தேவதையை வாயால் வழுத்திக்கொண்டும், அதே சமயத்தில் அதிகார சக்தியைக் கையால் தொழுதுகொண்டும் சென்றது. இப்படிச் சொல்லொன்றாகவும் செயல் வேறாகவும் இருந்ததனால் இதன்மீது அவநம்பிக்கையும் அருவருப்பும் ஏற்பட்

டன. தவிர, இது, தன் ஆதிக்கத்தை ஆட்சேபித்தவர்களைப் பலாத்காரத்தினால் அடக்கி வந்தது. இதன் ஆதிக்கத்திற் குட்பட்டிருந்த ராஜ்யங்கள் இதனிடம் அச்சமே கொண்டிருந்தன. எந்த ராஜ்யமும், விரும்பி இதற்கு ஆட்பட்டிருக்கவில்லை. சுருக்கமாக, ஆத்தினிய ஏகாதிபத்தியம், சுதந்திர ராஜ்யங்கள் பலவற்றின் சேர்க்கையாகத் தொடங்கி, பலாத்கார சக்தியினால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட ஒரு கட்டடமாக வளர்ந்து வந்தது. இதனை, பெரிக்ளீஸின் சம காலத்தவனான கிளியோன்[1] என்ற ஓர் அரசியல்வாதி, ஆத்தென்ஸின் ஜன சபையில் பின்வரும் வாசகத்தினால் ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிவிக்கிறான்:—

"உங்களுடைய ஏகாதிபத்தியம், விருப்பமில்லாத பிரஜைகளின்மீது திணிக்கப்படும் கொடுங்கோலாதிக்கமாகவே இருக்கிறது. உங்களுக்கு ஆட்பட்டிருக்க விரும்பாத அந்தப் பிரஜைகள், உங்களுக்கு விரோதமாக எப்பொழுதும் சூழ்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் காட்டும் அன்புக்குப் பிரதியாக அவர்கள் உங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டு நடக்கவில்லை; நீங்கள் எஜமானர்கள் என்பதற்காகக் கீழ்ப்பட்டு நடக்கிறார்கள். உங்களிடம் அவர்களுக்கு அன்பு இல்லை; பலாத்காரத்தினால் அவர்களை அடக்கி ஆண்டு வருகிறீர்கள்."

இங்ஙனம் ஆட்பட்டிருந்த ராஜ்யங்களிற் சிலவும், ஆட்படுத்தப் படுவோமோ என்று அஞ்சிக்கொண்டிருந்த ராஜ்யங்களிற் சிலவும், ஆத்தென்ஸின் ஏகாதிபத்தியப் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்துமாறு ஸ்பார்ட்டாவை வேண்டிக் கொண்டன. இதற்குத் தகுந்தாற்போல, ஸ்பார்ட்டாவும், கிரேக்கர்களின் சுதந்திரத்திற்காகவே தான் பாடுபட்டு வருவதாகவும், சுதந்திரமிழந்து நிற்கும் ராஜ்யங்களுக்குச் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுப்பது தனது

1. Cleon.

கடமையென்றும் சொல்லிக்கொண்டு, ஆத்தென்ஸ்மீது போர் தொடுக்கக் கச்சை கட்டிக்கொண்டது.

4. ஆத்தென்ஸ், தன் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருக்கும் ராஜ்யங்களிடமிருந்து பெற்ற திறைப்பணத்தைக்கொண்டு, தன்னை அழகுபடுத்திக்கொண்டது; தன் செல்வாக்கை வளர்த்துக் கொண்டது. இதற்கு ஆத்தென்ஸிலேயே எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. பெரிக்ளீஸ், தனது சாமர்த்தியத்தினால், இந்த எதிர்ப்பைச் சமாளித்துவிட்டான். இவையெல்லாம் வாஸ்தவந்தான். ஆனால் இந்த எதிர்ப்பு ஆத்தென்ஸோடு நின்றுவிடவில்லை. அதன் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த எல்லா ராஜ்யங்களிலும் எதிரொலி கொடுத்தது. எங்களுடைய அழிவின்மீது ஆக்கம்பெறுதல் எவ்வளவு பொருந்தும் என்று இவை—இந்த ராஜ்யங்கள்—முணுமுணுத்தன. ஆத்தென்ஸின் உயர்ந்த மதிற்சுவர்கள், அழகான கோயில்கள் முதலிய பலவற்றைக் கண்டு, இவை அதிசயிக்கவில்லை; அதிருப்தியே கொண்டன. ஆத்தென்ஸ் மீது விரோத மனப்பான்மை வளர்த்தது. இந்த விரோத மனப்பான்மை, ஆத்தென்ஸை வீழ்த்த ஸ்பார்ட்டாவுக்குக் கிடைத்த ஓர் அருமையான கருவியல்லவோ?

5. இவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, துஸிடைடீஸ் என்ற சரித்திராசிரியனுடைய கருத்துப்படி, ஆத்தென்ஸிலும் பெலொபொனேசியாவிலுமிருந்த இளைஞர்கள், யுத்தம், யுத்தம் என்று துடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அனுபவமில்லாத இவர்களுடைய உற்சாகமானது, பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தை மூட்டிவிட்டது.

6. உடனடியான காரணங்கள்

மேற்சொன்னவை பொதுப்படையான காரணங்கள். யுத்த நிலைமையை உண்டுபண்ணியிருந்தன இவை. போதுமா

னவையாயிருந்தன. ஆனால் யுத்தம் மூளுவதற்கு [illegible]டியான சில காரணங்கள் வேண்டுமல்லவா? [illegible] காரணங்களும் ஏற்பட்டன. அவையென்னவென்று கவனிப்போம்.

பூகோள படத்தைப் பாருங்கள். வடமேற்கில் கார்ஸைரா தீவு இருக்கிறதல்லவா? இது கொரிந்தியாவினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஒரு குடியேற்ற நாடு; ஆனால் மேற்குப் பக்கத்தில் நடைபெற்றுவந்த வியாபாரத்தில் கொரிந்தியாவுக்குப் போட்டியாக இருந்தது. இந்தப் போட்டியை ஒழிக்க, கொரிந்தியா ஒரு பிரயத்தனப்பட்டு வந்தது. இது இப்படியிருக்கையில், கார்ஸைரா, தனது வியாபாரத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளவேண்டி, வடக்கே இல்லிரியா[1] மாகாணத்தைச் சேர்ந்த எப்பிடாம்னஸ்[2] என்ற துறைமுகப் பட்டினத்தை தனது செல்வாக்குக்குட்பட்ட குடியேற்ற நாடாக வைத்துக்கொண்டிருந்தது. இந்த எப்பிடாம்னஸில், ஜனக்கட்சியென்றும் பணக்காரக் கட்சியென்றும் இரண்டு கட்சிகள் தோன்றி ஒன்றுக்கொன்று சண்டை போட்டுக்கொண்டிருந்தன. கடைசியில் ஜனக்கட்சியானது, அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, பணக்காரக் கட்சியை ஊரைவிட்டு விரட்டிவிட்டது. விரட்டப்பட்ட பணக்காரக்கட்சி, அக்கம்பக்கத்திலுள்ள பிரதேசத்தினருடன் சேர்ந்துகொண்டு எப்பிடாம்னஸுக்குப் பலவிதமான தொந்திரவு கொடுத்து வந்தது. எனவே, எப்பிடாம்னஸ், [illegible] அதிகார பதவியிலிருந்த ஜனக்கட்சி, கார்ஸைராவின் உதவியை நாடியது; தனக்கும் பணக்காரக்கட்சிக்கும் சமாதானம் செய்து வைக்குமாறு கோரியது. ஆனால் கார்ஸைரா இதில் தலையிடமுடியாதென்று கூறிவிட்டது. எனவே, எப்பிடாம்னஸ், கொரிந்தியாவுக்கு விண்ணப்பம் செய்த

1. Illyria. 2. Epidamnus.

கொண்டது. கொரிந்தியாவும், கார்ஸைராவின் வியா பாரப் போட்டியை ஒழிக்க நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்த தென்று கருதி அதன் மீது—கார்ஸைராவின்மீது—போர் தொடுத்தது. இரண்டுக்கும் நடைபெற்ற கடற்போரில் கொரிந்தியா தோல்வியுற்றது. வெற்றிகொண்ட கார் ஸைரா, எப்பிடாம்னஸை தன் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண் டது. இவையெல்லாம் நடைபெற்றது 435-ஆம் வருஷம்.

இதற்குப் பிறகு கொரிந்தியா சும்மாயிருக்கவில்லை கார்ஸைரா மீது படையெடுத்து வெற்றிகாண, பெரிய பிரயத்தனங்கள் செய்து கொண்டிருந்தது. சுமார் இரண்டு வருஷகாலமாக நடைபெற்றுவரும் இந்த யுத்த ஏற்பாடுகளைக் கண்ட கார்ஸைரா, இனி தான் கைகட்டிக் கொண்டிருக்க முடியாதென்று தீர்மானித்தது. இது வரையும் எந்தப் பெரிய ராஜ்யத்துடனும் கூட்டாகச் சேர்ந்து கொள்ளாமல் ஒதுங்கி இருந்ததைப்போல் இனி யும் இருந்தால் தனக்கு நிச்சயம் அழிவுதான் ஏற்படு மென்று கண்டுகொண்டது. எனவே ஆத்தென்ஸுடன் சேர்ந்து கொள்ளத் தீர்மானித்தது. அப்படியே ஆத்தென் ஸுக்கு, தன்னை அதன் கட்சியில் சேர்த்துக்கொள்ளு மாறு ஒரு தூது கோஷ்டி மூலம் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டது. இதையறிந்த கொரிந்தியாவும் ஆத்தென் ஸுக்கு ஒரு தூது கோஷ்டியை அனுப்பியது. இருதரத் தினருடைய வாதங்களையும் சாவதானமாகக் கேட்ட ஆத்தென்ஸ், முப்பது வருஷ சமாதான ஒப்பந்தத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படாமல், கார்ஸைராவுக்குப் பாதுகாப்பளிக்க நிச்சயித்தது; ஒரு சிறு கடற்படையையும் அதன் உத விக்கு அனுப்பியது. இது, தனக்கு விரோதமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை யென்றே கொரிந்தியா கருதியது.

ஆனால் இதற்காக, அது கார்ஸைரா மீது யுத்தம் தொடுக்கவேண்டுமென்று செய்து வந்த ஏற்பாடுகளை நிறுத்தவில்லை. 433-ஆம் வருஷம் பெரிய கடற்படை ஸைபோட்டா[1] யுடன் கார்ஸைராவை நோக்கிச்சென்றது. ஸைபோட்டா என்ற ஒரு சிறு தீவுக்கருகில் கார்ஸைராவின் கடற்படை யைச்சந்தித்து அதனைத்தோல்வியுறச்செய்தது. ஆனால் அது -கார்ஸைரா கடற்படை-அடியோடு அழிந்துபோகவில்லை. அழியவிடாமல் அதனைக்காப்பாற்றியது, உதவிக்குச் சென்ற ஆத்தீனியக் கடற்படை. இதனால் கொரிந்திய கடற்படை பூரண வெற்றி கொண்டாட முடியவில்லை.

இஃது இப்படியிருக்கட்டும். மறுபடியும் பூகோள படத்தைப் பாருங்கள். ஏஜியன் கடலுக்கு வடக்கே மூன்று விரல்களை நீட்டிக்கொண்டிருப்பது போல் ஒரு தீபகற்பம் இருக்கிறது. இதற்கு கால்ஸிடஸி[2] தீபகற்பம் என்று பெயர். இதன் மேற்குப் பக்கத்தில் பொட்டி டையா[3] என்ற ஓர் ஊர் இருக்கிறது. இதுவும் கொரிந் தியாவின் குடியேற்றப் பிரதேசம். கொரிந்திய அதி காரிகள் இங்குப் பிரதி வருஷமும் அனுப்பப்பட்டு வந்த னர். ஆனால் இது—பொட்டிடையா—ஆத்தென்ஸுக்குக் கப்பம் செலுத்திக்கொண்டு வந்தது. இந்தக் கப்பத் தொகையை வர வர அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வந்தது ஆத்தென்ஸ். இதனால் பொட்டிடையாவுக்கு ஆத்தென்ஸி டம் உள்ளூர அதிருப்தி இருந்து கொண்டிருந்தது.

இந்தச் சமயத்தில் மாஸிடோனியாவுக்கு பெர்டிக் காஸ்[4] என்பவன் அரசனாயிருந்தான். இவன் ஆத்தென்ஸ்

1. Sybota.
2. Chalcidice. 3. Potidaea.
4. Perdiccas II. இவன் ஆண்டது 454-ஆம் வருஷம் முதல் 413-ஆம் வருஷம் வரை.

மீது பகைமை கொண்டிருந்தான். ஸைபோட்டா போர் நிகழ்ந்ததும், இவன் ஆதென்ஸுக்கு விரோதமாக பொட்டிடேயாவைத் தூண்டி விட்டான். எனவே, ஆதென்ஸ் மீது அதிருப்தி கொண்டிருந்த பொட்டிடேயா அதற்கு விரோதமாகக் கிளம்பத் தயாராயிருந்தது.

ஆதென்ஸுக்கு இது தெரிந்து விட்டது. உடனே கொரிந்திய அதிகாரிகளைத் திருப்பி அனுப்பிவிட வேண்டுமென்றும், தெற்குப் பக்கத்திலுள்ள மதிற்சுவரை இடித்துத் தரையோடு தரையாக்கி விடவேண்டுமென்றும், பிணையாளிகளாகச் சிலரைத் தன்னிடம் ஒப்படைத்து வைக்கவேண்டுமென்றும் பொட்டிடேயாவுக்குத் தாக்கீது விடுத்தது. இதற்கு பொட்டிடேயா இணங்கவில்லை; ஆதென்ஸுக்கு விரோதமாகக் கலகக்கொடி தூக்கிவிட்டது. இதற்குத் துணையாக வடக்கேயுள்ள சில ராஜ்யங்களும் சேர்ந்து கொண்டன. இந்தக் கலகத்தை அடக்க ஆதென்ஸ் ஒரு பெரும் படையை அனுப்பியது. கொரிந்தியாவும் பொட்டிடேயாவுக்கு உதவியாக ஒரு படையை அனுப்பியது. பொட்டிடேயாவுக்கு அருகில் 432-ஆம் வருஷம் இருதரத்துப்படைகளும் கை கலந்தன. ஆதென்ஸுக்கே வெற்றி கிடைத்ததென்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் பொட்டிடேயா பணியவில்லை. எனவே, ஆதென்ஸ், அதனைத் தரைப்பக்கமாகவும் கடற்பக்கமாகவும் முற்றுகையிட்டது. சுமார் இரண்டு வருஷ காலம் இந்த முற்றுகை நடைபெற்றது.

இந்த முற்றுகையின்போது, ஆதீனிய காலாட் படையில் சேர்ந்து பணியாற்றிய இருவரைப்பற்றி மட்டும் இங்குக் குறிப்பிடுதல் அவசியமாகும். ஒருவன் ஸாக்ரடீஸ்; மற்றொருவன் அவனுடைய சிஷ்யனான ஆல்ஸிபியாடீஸ்[1]. ஸாக்ரடீஸுக்கு அப்பொழுது சுமார்

1. Alcibiades 450-404.

நாற்பது வயது இருக்கும். "ஆதீனியப்படையிலேயே ஸாக்ரடீஸைப்போல், போராட்டத்தின் சகலவிதமான கஷ்டங்களையும் அனுபவித்தவர் வேறுயாரும் இலையாதென்று சொல்லவேண்டும். பசியா, தாகமா, குளிரா எல்லாம் இவனுக்குச் சகஜமாயிருந்தன. போர் நடைபெற்ற இடம் பனிப் பிரதேசம். போர் வீரர்களெல்லோரும் நன்றாகப் போர்த்திக் கொண்டு, தங்கள் தங்கள் இடங்களிலேயே இருப்பார்கள்; வெளியே வர அஞ்சுவார்கள். ஆனால் ஸாக்ரடீஸோ மெல்லிய ஆடையுடன், காலில் மிதியடிகூட இல்லாமல் வெளியே வந்து உலாவுவான்; போர் வீரர்களை உற்சாகப்படுத்துவான். ஒரு சமயம், ஆல்ஸிபியாடீஸ், காயமடைந்து கீழே விழுந்து விட்டான். அப்பொழுது சத்ருக்கள் அவனைச் சிறைப்படுத்தி விடாதபடிக்கும், அவனுடைய ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளாதபடிக்கும் பாதுகாத்து நின்றான் ஸாக்ரடீஸ்." அப்படிக்காத்து நின்றதோடு மட்டுமல்லாமல், தனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வீரப் பரிசை ஆல்ஸிபியாடீஸுக்கே வாங்கிக்கொடுத்தான். அஞ்சாமைக்கும் தீரத்திற்கும் மன அமைதிக்கும் இலக்கண புருஷனாயிருந்தான் ஸாக்ரடீஸ். ஆல்ஸிபியாடீஸைப் பிறகு சந்திப்போம். இவனுக்கு இந்தப் போராட்டத்தின் போது சுமார் இருபது வயது இருக்கும்.

சுமார் பதினான்கு வருஷங்களுக்கு முந்தி தனது காவற் படையை அழித்து விட்டதற்காக[1] மெகாராவின் மீது வஞ்சந்தீர்த்துக் கொள்ள, சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது ஆதென்ஸ். ஸைபோட்டா போரில், கொரிந்தியாவுக்கு உதவிசெய்தது மெகாரா. இதையே காரணமாக வைத்துக்கொண்டு பொட்டிடேயா முற்றுகை தொடங்கியதும்,—432-ஆம் வருஷம்—தனது ஏகாதிபத்திய எல்லைக்

1. 299-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

குள் எந்த இடத்திலும் மெகாரியர்கள் வியாபாரஞ் செய்யக்கூடாதென்றும், இந்த உத்திரவை மீறி ஆத்தென்ஸில் காலடியெடுத்து வைக்கிற மெகாரியர்கள் மரண தண்டனைக்குட்படுவார்களென்றும் தடையுத்திரவு பிறப்பித்தது. இப்படி மெகாராவின் வியாபாரத்திற்குத் தடைவிதித்ததன் மூலம், அதனை அடக்கி ஒடுக்கி விட்டது ஆத்தென்ஸ். இப்படிச் செய்துவிட்டதேயென்று மெகாராவும் கொரிந்தியாவும் ஸ்பார்ட்டாவிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டன.

மேற்சொன்ன சம்பவங்கள் பலவும், ஆத்தென்ஸுக்கும் ஸ்பார்ட்டாவுக்குமிடையே இருந்த பகைமையை முற்றச் செய்தன. ஸ்பார்ட்டா, தனது பெலொப்பொனேசிய சகாக்களைக் கூட்டி என்ன செய்வதென்பதைப்பற்றி ஆலோசித்தது. இந்தக் கூட்டத்தில், முப்பது வருஷ சமாதான ஒப்பந்தத்தை மீறி ஆத்தென்ஸ் நடந்து வந்திருக்கிறதென்று அதன் மீது குற்றஞ்சாட்டி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் அதன் மீது உடனடியாக யுத்தந்தொடுக்க ஸ்பார்ட்டா விரும்பவில்லை. சிறிது தயங்கியது. பெலொப்பொனேசிய சமஷ்டியின் மற்ற அங்கத்தினர் ராஜ்யங்களோ, யுத்தத்திற்குத் துடித்துக்கொண்டிருந்தன. சிறப்பாக கொரிந்தியாவுக்கு அதிக ஆத்திரம். ஆனால் பெலொப்பொனேசிய சமஷ்டி அங்கத்தினரில் பெரும்பாலோர் அங்கீகரித்தால் தான், அந்தச்சமஷ்டியின் பெயரால் யுத்தந் தொடுக்கலாமென்று ஒரு விதி இருந்தது. எனவே, மேற்படி சமஷ்டியின் கூட்டம் இரண்டாவது தடவை கூட்டப்பட்டது. இதற்கிடையில், ஸ்பார்ட்டா, டெல்பி கோவிலுக்குச் சில தூதர்களை அனுப்பி 'யுத்தந் தொடுத்தால் அனுகூலம் ஏற்படுமா' என்று கூறி கேட்கச்செய்தது. 'முழு பலத்தோடு யுத்தந் தொடங்கினால் வெற்றி கிடைக்கலா

மென்று இதற்குப் பதில் கிடைத்தது. வேறென்ன நல்ல சகுனம் வேண்டும்? ஆத்தென்ஸ் மீது யுத்தந் தொடுப்பதென்று மேற்படி இரண்டாவது கூட்டத்தில் பெரும்பான்மையோரால் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இப்படித் தீர்மானித்த பிறகு, சுமார் ஒருவருஷகாலம் வரை யுத்த ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. இதற்கிடையில், குறிப்பாகக் காலங்கடத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், ஸ்பார்ட்டா, பெலொப்பொனேசிய சமஷ்டியின் சார்பாக, சில கோரிக்கைகளைக் கிளத்தி ஆத்தென்ஸுக்கு ஒரு தூது கோஷ்டி மூலம் தாக்கீது விடுத்தது. இந்தக் கோரிக்கைகளுக்கு இணங்காவிட்டால் யுத்தந் தொடங்கப்படுமென்றும் அறிவித்தது. கோரிக்கைகளாவன:—

1. ஆத்தென்ஸ், பெரிக்ளீஸின் வம்சத்தினரைத் தேசப்பிரஷ்டம் செய்து விடவேண்டும். பெரிக்ளீஸை பிரஷ்டம் செய்து விடவேண்டுமென்று நேரடியாகக் கேட்பதற்குப் பதில் இப்படி மறைமுகமாகக் கேட்டது.

2. ஆத்தென்ஸ், பொட்டிடேயா முற்றுகையைக் கலைத்துவிட்டுத் தன் துருப்புகளைத் திரும்ப வரவழைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

3. ஆத்தீனிய ஏகாதிபத்தியத்துக்குட்படுத்தப் பெற்ற ஏஜினாவுக்கு,[1] பழையமாதிரி பூரண சுதந்திரம் அளிக்க வேண்டும்.

4. மெகாராவுக்கு விரோதமாக விதிக்கப்பட்ட வியாபாரத் தடையுத்திரவை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

5. தன்னுடைய ஏகாதிபத்தியத்தைக் கலைத்துவிட வேண்டும். அதாவது, ஆத்தீனிய ஏகாதிபத்தியத்திற்குட்பட்டிருக்கும் எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் சுதந்திரம் அளிக்க வேண்டும்.

---

1. 289-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

பெரிக்ளீஸ், இந்த கோரிக்கைகளுக்கு இணங்க மறுத்து விட்டான். ஆனால் ஆத்தென்ஸுக்கும் ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் உள்ள தகராறுகளை, ஒரு மத்தியஸ்த சபை நியமித்து அதன் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ளலாமென்று தெரிவித்தான். ஸ்பார்ட்டா இதற்கு உடன்படவில்லை. இனி என்ன? யுத்தந்தான்.

யுத்தம் துவங்குவதற்கு முந்தி ஒரு சிறு சம்பவம் நடந்தது. பியோஷியாவிலுள்ள தீப்ஸ் ராஜ்யம், சர்வாதிகார ஆட்சிக்குத் தாயகமாயிருந்து வந்ததென்பதையும், அப்படியே ஆத்தென்ஸுக்கு விரோதமாக இருந்து வந்ததென்பதையும் வாசகர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். இதற்கு மாறாக பிளாட்டியா, எப்பொழுதும் ஆத்தென்ஸுக்கு உடன்பட்டதாயிருந்து வந்தது. இது தீப்ஸுக்குப் பிடிக்கவில்லை. நீண்டகாலமாக இவ்விரண்டும் பிணக்குற்ற நிலையிலேயே இருந்து வந்தன. ஆத்தென்ஸுக்கும் ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் யுத்தம் மூளுவது நிச்சயமென்று தெரிந்ததும், தீப்ஸ், தன்னுடைய சத்ருவான பிளாட்டியாவைத் திடீரென்று தாக்கித் தன் வசப்படுத்திக்கொள்ளத் தீர்மானித்தது. இதற்குப் பிளாட்டியாவிலேயே சில துரோகிகள் உடந்தையாயிருந்தார்கள். இவர்களுடைய ஆதரவின் பேரில் 481-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் ஒரு நாள் இரவு, முந்நூறு தீபர்களடங்கிய சிறு படையொன்று பிளாட்டியாவுக்குள் ரகசியமாக நுழைந்து நகரத்தின் மத்தியிலுள்ள சந்தைகூடும் சதுக்கத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டது. இந்தச் சிறுபடையைத் தொடர்ந்து பெரும் படையொன்று தீப்ஸிலிருந்து வருவதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. தீப்ஸுக்கும் பிளாட்டியாவுக்கும் எட்டு மைல் தூரந்தானென்றாலும், அன்று நல்ல மழை பெய்தபடியால், குறித்த நேரப்படி அந்தப் பெரும்படை வந்துசேரவில்லை.

தீபர்கள் இப்படித் திடீரென்று இரவில் வந்து நகரத்தின் சந்தைச் சதுக்கத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு விட்டதையறிந்த பிளாட்டியர்கள் முதலில் சிறிது கலக்கமடைந்தார்கள். பின்னர், சொற்பமான பேரே வந்திருக்கின்றனர் என்று தெரிந்ததும், தைரியங்கொண்டு, நகரத்தின் நுழைவாயில்களையெல்லாம் நன்கு அடைக்கச்செய்து விட்டு, அவர்களை—சந்தைச்சதுக்கத்தில் கூடியிருந்தவர்களை—திடீரென்று தாக்கினார்கள். ஏன் வந்தோமென்றாகிவிட்டது தீபர்களுக்கு. வந்த முந்நூறு பேரில் தப்பிச் சென்றவர், இறந்துபோனவர்போக, நூற்றெண்பதுபேர் சிறைப்பட்டனர். தீப்ஸிலிருந்து சிறிது தாமதித்து வந்த பெரும் படையானது, பிளாட்டியா நகரத்தின் மதிற்சுவர்களுக்கு வெளியே வந்து சேர்ந்ததும், உள்ளே நிகழ்ந்த சம்பவத்தைக்கேட்டு, வெளியேயிருந்த பிளாட்டியர் சிலரைக் கைதி செய்து தன்னிடம் வைத்துக்கொண்டது. பிளாட்டியர்கள் இதை ஆட்சேபித்தார்கள். தீபர்கள், இதற்குப்பதில், உள்ளே சிறைப்படுத்தி வைத்திருக்கும் நூற்றெண்பது பேருக்கு விடுதலையளிப்பதாக வாக்களித்தால், தாங்கள் வெளியே சிறைப்படுத்தி வைத்திருப்பவர்களை விடுதலை செய்துவிட்டு, ஊருக்குத் திரும்பிப் போய்விடுவதாகக் கூறினார்கள். பிளாட்டியர்கள் இதற்கு ஒப்புக்கொண்டார்கள். தீபர்களும், சிறைப்படுத்தி வைத்திருந்த பிளாட்டியர்களை விடுதலை செய்துவிட்டு ஊருக்குத் திரும்பிப்போய்விட்டார்கள். இவர்கள் திரும்பிப்போன பிறகு மேற்படி நூற்றெண்பது தீபர்களையும் கொன்று விட்டார்கள் பிளாட்டியர்கள். வாக்குமீறி நடந்ததாகப் பிளாட்டியர்கள் மீது தீபர்கள் குற்றஞ்சாட்டினார்கள், பிளாட்டியர்களோ அப்படித்தாங்கள் ஒன்றும் வாக்குக் கொடுக்கவில்லையென்று சாதித்தார்கள். யார்கூற்று உண்மையோ தெரியாது.

பிளாட்டியாவில் நிகழ்ந்த இந்தச் சம்பவங்களை ஒன்றன் பின்னொன்றாக அறிந்து வந்த ஆத்தீனியர்கள் ஆத்திரமடைந்து, அட்டிக்காவிலுள்ள எல்லா பியோஷியர்களையும் கைது செய்து விட்டார்கள். தவிர, சிறைப்படுத்தப் பெற்றிருக்கும் நாற்றென்பது பேர்களையும், தாங்கள் மறு தகவல் தெரிவிக்கிறவரை ஒன்றுஞ் செய்யவேண்டாமென்று பிளாட்டியாவுக்கு ஒரு தூதன் மூலம் சொல்லியனுப்பினார்கள். ஆனால் இந்தத் தூதன் போய் சேருவதற்குள், மேற்படி நாற்றென்பது பேரும் ஏற்கனவே கூறியபடி கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள். ஆத்தீனியர்களுக்கு இது வருத்தந்தான். ஆயினும் இனி என்ன செய்வது? தீபர்கள் மறுபடியும் பிளாட்டியாவைத் தாக்கினாலும் தாக்கக்கூடுமென்று கருதி, அங்கு, ஆத்தீனியத் துணைப் படையொன்றை அனுப்பிவைத்தார்கள். மற்றும் பிளாட்டியாவில் போர் செய்யத் தகுதியில்லாதிருந்த பிளாட்டியர்களனைவரையும் ஆத்தென்ஸுக்கு வரவழைத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். யுத்தம் நேரிட்டால், அநாவசியமான உயிர்ச்சேதமுண்டாகாமலிருக்க வேண்டுமென்பதற்குத்தான் இந்த முன்னேற்பாடு.

ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் ஆத்தென்ஸுக்குமிடையே சமரசம் ஏற்படக்கூடிய மாதிரி எங்கேனும் மயிரிழை நம்பிக்கை ஒட்டிக்கொண்டிருக்குமானால் அந்த நம்பிக்கையையும் அற்றுப்படி செய்து விட்டது இந்தப் பிளாட்டியா சம்பவம். முப்பது வருஷ சமாதான ஒப்பந்தம் இறுதியாக முறிந்துபோய், இனி யுத்தத்தைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. பெலொப்பொனேசியப் பெரும் போர்!

19. பெலொப்பொனேசிய யுத்தம்

(முதற் பகுதி கி.மு. 431—421)

க. கட்சி பலம்

பெலொப்பொனேசிய யுத்தம் சர்வ கிரேக்க யுத்தம். கிரீஸிலுள்ள ஏறக்குறைய எல்லா ராஜ்யங்களும் இதில் ஈடுபட்டன; அல்லது இழுத்து விடப்பட்டன. ஸ்பார்ட்டாவை ஆதரிக்கின்ற கட்சியென்றும் ஆத்தென்ஸை ஆதரிக்கிற கட்சியென்றும் இரண்டு கட்சிகளாக, அகில கிரீஸும் பிரிந்து, இரட்டைத் தலை நாகம் போல் உருத்தெழுந்தது. எந்தெந்த ராஜ்யங்கள் எந்தெந்தக் கட்சியில் சேர்ந்து கொண்டனவென்பதைப் பார்ப்போம்.

ஸ்பார்ட்டா கட்சி:-

ஆர்கோஸ், அக்கேயா, இவ்விரண்டும் தவிர, பெலொப்பொனேசிய நிலப்பகுதியிலுள்ள மற்ற ராஜ்யங்கள்; வடக்கே இட்டோலியாவைத்[1] தவிர்த்து; பியோஷியா, லோக்ரிஸ், போஸிஸ் முதலியன; மேற்கே அம்பிரேஷியா, அனக்டோரியம், லியூகாஸ்[2] முதலியன. ஆக கிரீஸின் தெற்கு, மேற்கு வடக்கிலுள்ள ஏறக்குறைய எல்லா ராஜ்யங்களும் ஸ்பார்ட்டா பக்கம் சேர்ந்து கொண்டன. இவை தவிர, மேற்கே சிஸிலி தீவிலுள்ள ஸைரக்யூஸ் என்ற முக்கியமான ராஜ்யமும் ஸ்பார்ட்டாவுக்கு உதவியாயிருந்தது.

1. Aetolia. 2. Ambracia, Anactorium, Leucas.

ஆத்தென்ஸ் கட்சி:-

மேற்கே கொரிந்தியவளைகுடாவிலுள்ள நவ்பாக்ட்டஸ்; வடமேற்கே கார்ஸைரா, அக்கர்னேனியா, ஜாக்கிந்தஸ்[1] முதலியவை; வடக்கே பிளாட்டீயா; வடகிழக்கே திரேஸ் மாகாணத்திலும் ஹெல்லெஸ்பாண்ட் பிரதேசத்திலும் கடலோரமாகவுள்ள ராஜ்யங்கள்; கிழக்கே சின்ன ஆசியாவின் கடலோரமாகவுள்ள ராஜ்யங்கள்; ஈஜீயன் கடலிலுள்ள மெலோஸ், தேரா[2] என்ற தீவுகளைத்தவிர மற்றத்தீவுகள். ஆக ஆத்தீனிய ஏகாதிபத்தியத்திற்குட்பட்டிருந்த சகல ராஜ்யங்களும் ஆத்தென்ஸ் கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டன. ஆத்தீனிய ஏகாதிபத்தியம் கிரீஸின் கிழக்குப் பக்கத்தில் மட்டுமே விரிந்தும் அதிகமான செல்வாக்குப் பெற்றும் இருந்ததென்பதை நாம் சொல்லத் தேவையில்லை.

இவ்விரண்டிலும் ஸ்பார்ட்டாவே வலுப்பெற்ற கட்சியென்று சொல்லவேண்டும். பலமான ராஜ்யங்கள் அதற்குத்துணையாக இருந்தன. அதன் தரைப்படை திறமை வாய்ந்ததாயிருந்தது. ஆத்தென்ஸுக்குக் கடற்படை பலம் இருந்தது. [illegible]. பெரிக்ளீஸின் திறமையான தலைமை வேறு இருந்தது. என்றாலும், அதற்குத் துணையாகச் சேர்ந்திருந்த ராஜ்யங்கள், அதன் ஆதீனத்திற்குட்பட்டிருந்த காரணத்தினால், அதனிடம் அதிருப்தி கொண்டிருந்தன. இந்த அதிருப்தியே அதனை அரித்துவிட்டது.

இருபத்தேழு வருஷ காலம் நடைபெற்ற இந்தப் பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தை, 431-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 421-ஆம் வருஷம் வரை முதற் பகுதியென்றும், 421-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 415-ஆம் வருஷம் வரை இரண்டாவது பகுதியென்றும், 415-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 404-ஆம் வருஷம் வரை மூன்றாவது பகுதியென்றும் இப்படி மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிப்பர் சரித்திராசிரியர். இந்த மூன்று பகுதிகளிலும் நடைபெற்ற சம்பவங்களைச் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லிக் கொண்டு போதல் அசாத்தியம். அது தேவையுமில்லை. போரை வருணிப்பதனால் இன்பம் உண்டாகாது; நன்மையும் கிடையாது. எனவே முக்கியமானவற்றைமட்டும் சுருக்கமாகச் சொல்லிக்கொண்டு போவோம்.

1. Zacynthus. 2. Melos, Thera.

உ. பரஸ்பர நாச வேலைகள்

பிளாட்டீயா சம்பவம் நடைபெற்றுச் சில வாரங்களாயின. 431-ஆம் வருஷம் மே மாதக் கடைசி. அட்டிக்காவில் அறுவடை காலம். இதுதான் தருணமென்று ஸ்பார்ட்டாவின் அரசனாகிய ஆர்க்கிடாமஸ்[1] என்பவன், பெலொப்பொனேசியப் பெரும்படையொன்றுடன் ஆத்தென்ஸ் ராஜ்யத்தின் மீது போர் தொடுக்கப் புறப்பட்டான். புறப்பட்டுச் சென்று அட்டிக்காவின் எல்லையையடைந்ததும், கடைசி முறையாகச் சமாதானத்திற்கு முயன்று பார்ப்போம் என்ற நோக்கத்துடன் ஆத்தென்ஸுக்கு ஒரு தூதனை அனுப்பி, சமாதானமாகப்போய்விடுமாறு கூறினான். ஆனால் பெரிக்ளீஸ், இந்தத் தூதனை வரவேற்கவே மறுத்துவிட்டான். சூரியாஸ்தமனத்திற்குள், அட்டிக்காவின் எல்லையைவிட்டு அகன்றுவிடவேண்டுமென்றும் அவனுக்கு ஆணையிட்டான். அந்தத் தூதன்—அவன் பெயர் மெலிஸிப்பஸ்[2]—எல்லையை வந்தடைந்ததும், "இன்றிலிருந்து கிரேக்கர்களுக்கு மகத்தான தீங்குகள் உண்டாகும்" என்று சாபமிடுவது போல் கூறினான். இது முற்றிலும் உண்மையாகவே முடிந்தது.

1. Archidamus. 2. Melesippus.

தனது சமரஸ முயற்சி பலிக்காமல் போகவே, ஆர்க்கிடாமஸ் தன் படையுடன் அட்டிக்காவுக்குள் பிரவேசித்து, செழித்துக் கொழுத்திருந்த பயிர்களை யெல்லாம் நாசமாக்கினன். ஆத்தீனியர்கள், தங்கள் நிலபுலங்களைப் பாதுகாக்க முன் வருவார்களென்றும், அப்படி வந்தால் அவர்களைச் சுலபமாகத் தோற்கடித்து விடலாமென்றும் இவன் கருதினன். ஆனல் பெரிக்ளீஸுக்கு, பெலொப்பொனேசியப் படையைத் தரையிலே சந்திக்க விருப்பமில்லை. அப்படிச் சந்தித்தால் நிச்சயம் தோல்வியே உண்டாகுமென்பதை இவன் நன்கு உணர்ந்திருந்தான். பெலொப்பொனேசியர்கள் தரைப்போரில் வல்லவர்களன்றோ?

எனவே, அட்டிக்காவிலுள்ள அனைவரையும் ஆத்தென்ஸுக்கு வந்து விடுமாறு உத்தரவிட்டான். அப்படியே அட்டிக்காவில் ஆங்காங்கு வசித்துக் கொண்டிருந்த பலரும், தாங்கள் உழுது பயிரிட்டு வந்த நிலபுலங்களையெல்லாம் அப்படி அப்படியே விட்டுவிட்டு, தூக்கமுடிந்த சாமான்களை மட்டும் தூக்கிக்கொண்டு ஆத்தென்ஸ் வந்து சேர்ந்தனர். ஆத்தென்ஸில் ஒரே ஜன நெருக்கம். திறந்த வெளிகளில் கூடாரங்கள் அடித்துக்கொண்டு வசித்தவர் பலர்; கோயில்களென்ன, பொது ஜன மண்டபங்களென்ன, இப்படிப்பொது இடங்கள் பலவற்றிலும் ஜனங்கள் நிரம்பியிருந்தனர். ஆத்தென்ஸ் நகரப் பகுதியிலிருந்து பிரேயஸ் துறைமுகப்பகுதிவரை ஒன்றும் ஒரே ஜனக்கூட்டந்தான்.

இங்ஙனம் ஆத்தென்ஸில் கூடியிருந்த ஜனங்கள் கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் தங்கள் வீடு வாசல்கள் சத்துருக்களினால் தீயிட்டுப் பொசுக்கப்படுவதைப் பார்த்து ஆத்திரமடைந்தார்கள்; உடனே அவர்கள் மீது படையெடுத்துச் செல்லவேண்டுமென்று துடித்தார்கள்.

ஆனல் பெரிக்ளீஸ் இதற்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. ஆர்க்கிடாமஸ் சுமார் ஆறு வார காலம் வரை அட்டிக்காவில் தங்கி அநேக நாச வேலைகளைச் செய்துவிட்டு பெலொப்பொனேசியாவுக்குத் திரும்பிவிட்டான்.

ஆர்க்கிடாமஸ் தரைப்பக்கமாகப் படையெடுத்துவந்ததற்குப்பதிலாக, பெரிக்ளீஸ், கடற்பக்கமாக பெலொப்பொனேசியாவைத் தாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தான். இதற்காகச் சுமார் நூறு கப்பல்களை அனுப்பினன். இந்தக் கப்பற்படை, பெலொப்பொனேசியாவின் கடலோரப் பிரதேசங்களில் நாசத்தை உண்டுபண்ணி வந்தது. இதனோடு பெரிக்ளீஸ் திருப்தியடையவில்லை. ஆத்தென்ஸின் கண்களை உறுத்திக்கொண்டிருந்த எஜீனதீவு எந்த நிமிஷத்திலும் தனக்கு விரோதமாகக்கூடுமென்று கருதி, அந்தத் தீவினரை—அவர்கள் டோரியர்கள்—அப்படியே அப்புறப்படுத்திவிட்டு, அங்கு ஆத்தீனியர் பலரை அனுப்பிக் குடியேறச்செய்தான்; அந்தத் தீவு, அட்டிக்காவின் ஒரு பகுதியாகச் சேர்க்கப்பட்டு விட்டது. எஜீனவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு ஸ்பார்ட்டா அடைக்கலம் கொடுத்து, லாக்கோனியாவுக்கு வடக்கே தைரியேட்டில்[1] என்ற இடத்தில் கொண்டுபோய்க் குடியேற்றுவித்தது. ஸ்பார்ட்டாவினால் விரட்டப்பட்ட மெஸ்ஸீனியர்களை, ஆத்தென்ஸ், நௌபாக்டஸ் என்ற இடத்தில் குடியேறச் செய்ததல்லவா, அதற்குப் பிரதி இது.

இங்ஙனம் பிரதி வருஷமும், ஆத்தீனியக் கடற்படை, பெலொப்பொனேசியாவின் கடலோரப் பிரதேசங்களைத் தாக்கியது; அப்படியே பெலொப்பொனேசியத் தரைப் படை, அட்டிக்காவுக்குள் புகுந்து அழித்தது. இப்படிச் சுமார் ஏழு வருஷகாலம் பரஸ்பர நாசவேலைகள் நடைபெற்றன. இந்த ஏழு வருஷ காலமும் மெகாரா ராஜ்யம்

1. Thyreatis

ஆத்தென்ஸின் கோபத்திற்கு விடாமல் ஆளாகி வந்தது. ஒவ்வொரு வருஷமும் இதனைப் பாழ்படுத்தி வந்தன ஆத்தினியப் படைகள்.

க. பெரிக்ளீஸின் மரணம்

பெலொப்பொனேசியப் படைகளினால் தங்கள் பயிர் பச்சைகள் அழிக்கப்படுகின்றனவே என்பதற்காக ஆத்தினியர்கள் மனச்சோர்வு அடையவில்லை; அதற்கு மாறாக யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்பதில் உறுதி கொண்டனர். அப்படித் தொடர்ந்து நடத்துவதற்குப் பணம் வேண்டுமல்லவா? பொட்டிடேயாவில் முற்றுகை நடைபெற்று கொண்டு வந்ததென்பது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும்.[1] இந்த முற்றுகை அடுத்த வருஷம், அதாவது-430-ஆம் வருஷம்-ஆத்தென்ஸுக்குச் சாதகமாகவே முடிந்தது; பொட்டிடேயா பணிந்து விட்டது. என்றாலும் இதனால் ஆத்தென்ஸுக்கு எவ்வளவு பண நஷ்டம்? சுமார் இரண்டாயிரம் டாலெண்ட்டுகள் வரை செலவழிந்து விட்டது. தவிர, ஆத்தென்ஸை அழகு படுத்தும் வேலைகள் நடைபெற்று வந்தனவல்லவா, இதற்காக ஏராளமான பணம் விரயமாகிவிட்டது. பெலொப்பொனேசிய யுத்தம் தொடங்கிய முதல் வருஷம், கஜானாவில் மொத்தம் ஆறாயிரம் டாலெண்ட்டுகளே இருந்தன. எனவே, இதிலிருந்து ஆயிரம் டாலெண்ட்டுகளைத் தனியாக ஒதுக்கி வைத்து, யுத்தத்தில் ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டால், அப்பொழுதுதான் இதனை எடுத்துச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள் ஆத்தினியர்கள். இது தவிர, கப்பற்படைக்குப் பிரதி வருஷமும் நூறு நூறு புதிய கப்பல்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு வருவதென்றும் ஏற்பாடு

1. 356-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

செய்தார்கள். ஆத்தினியர்களுடைய இந்த உறுதிக்குக் காரணமாயிருந்தவன் பெரிக்ளீஸ் என்பதை நாம் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆயினும் அரசாங்க பொக்கிஷத்திலுள்ள பணத்தை அனாவசியமான விஷயங்களில் செலவழித்து விட்டான் என்பதற்காக இவன்மீது அதிருப்தி இருந்து கொண்டேயிருந்தது. ஏற்கனவே துஸிடிடீஸ் என்பவன் இதனை வெளிப்படுத்தியிருந்தானல்லவா? இஃதிருக்கட்டும்.

ஒரு போராட்டம் முடிந்ததும் அதில் இறந்துபட்டவர்களின் எலும்புகளைப் பகிரங்கமாக அடக்கம் செய்வதும் அப்பொழுது அவர்களைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பேசுவதும் ஆத்தினியர்களுடைய சம்பிரதாயம். இதனை அனுசரித்து பெலொப்பொனேசியப் படையெடுப்புக் காரணமாக வீர மரணம் எய்தியவர்களின் எலும்புகள் பகிரங்கமாகப் புதைக்கப்பட்டன; அவர்களைப் பாராட்டு முகத்தான், பெரிக்ளீஸ், ஆத்தென்ஸின் போக்கை விளக்கி நீண்டதொரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினான். இந்தச் சொற்பொழிவு, உலகத்துச் சிறந்த சொற்பொழிவுகளில் ஒன்றாக இன்றளவும் மதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

முதல் வருஷத்தைப்போலவே இரண்டாவது வருஷமும்—430-ஆம் வருஷம்—ஆர்க்கிடாமஸ், அட்டிக்காவைத் தாக்கி அல்லற்குட்படுத்தினான். ஆனால் இதைக்காட்டிலும் பெரிய அலைல் ஆத்தென்ஸுக்கு இந்த வருஷம் ஏற்பட்டு விட்டது. அது தான் கொடிய பிளேக். இந்த நோய் எத்தியோப்பியாவிலிருந்து பரவி வந்ததென்று சொல்கிறார்கள். எப்படியோ இது ஜன நெருக்கமுள்ள ஆத்தென்ஸில் வந்து புகுந்து சண்ட தாண்டவம் செய்தது. சுமார் நான்கு வருஷம்வரை இந்தத்தாண்டவம் நடைபெற்றதேயாயினும், முதல் வருஷத்தில் ஏற்பட்ட சேதம் மிக அதிகமாயிருந்தது. ஆத்தென்ஸின் மொத்த ஜனத்தொகையில் ஏறக்குறைய மூன்றில் ஒருபங்கு குறைந்துபோய்விட்டது.

ஆத்தென்ஸுக்குள்ளே தங்கள் உற்றார் உறவினர் இறந்துபடுவதையும், ஆத்தென்ஸுக்கு வெளியே தங்கள் நிலபுலங்களென்ன, வீடு வாசல்களென்ன, இவையாவும் பெலொப்பொனேசியப் படையினால் நாசமாக்கப்படுவதையும் பார்த்த ஆத்தீனியர்கள் மிகவும் ஆத்திரப்பட்டார்கள். இந்த ஆத்திரத்தில் ஸ்பார்ட்டாவுடன் சமரஸம் செய்துகொண்டுவிட முயற்சி செய்தார்கள். ஆனால் ஸ்பார்ட்டா சமரஸத்திற்கு வர மறுத்துவிட்டது. எனவே இவர்களுடைய ஆத்திரம் பன்மடங்கு அதிகரித்தது. இந்த ஆத்திரத்தை பெரிக்ளீஸ் மீது திருப்பினார்கள். இவனைப் பிரதம சேனாதிபதி பதவியிலிருந்து தற்காலிகமாக விலக்கி, பொதுப் பணத்தைக் கையாடினதாகக் குற்றஞ்சாட்டி விசாரணைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். இவனை விசாரிப்பதற்குக்கூடிய நீதிபதிகள் எத்தனை பேர்? 1501 பேர்! கடைசியில் ஐந்து டாலெண்ட்டுகளைக் கையாடியிருக்கிறானென்று குற்றஞ்சாட்டி ஐம்பது டாலெண்ட்டுகள் அபராதம் செலுத்த வேண்டுமென்று 480-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் தீர்ப்புக் கூறினார்கள். இவனும் அபராதத்தைச் செலுத்தி விட்டான். ஜனங்களுடைய ஆத்திரம் ஒருவாறு அடங்கியது. அடங்கியதும் இவனையே திரும்பவும் பிரதம படைத்தலைவனாகத் தெரிந்தெடுத்தார்கள். இவன் இன்றியமையாதவனாக இருந்தான். இவனுடைய வீரம், உறுதி, நிதானம், அரச தந்திரம் யாவும் அப்பொழுது ஆத்தென்ஸுக்குத் தேவையாயிருந்தது.

ஆனால் இதற்குப் பிறகு இவன் அதிக காலம் இருக்கவில்லை. ஒரு வருஷ காலந்தான் ஆத்தென்ஸின் அரசியலில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தான். இந்த ஒரு வருஷ காலத்தையும் மன வேதனையுடனேயே கழித்தான். பிளேக் நோயில் இவனுடைய இரண்டு பிள்ளைகளும் இறந்து விட்டனர். இவனால் ஆதரிக்கப் பெற்றும் கௌரவிக்கப் பெற்றும் வந்த இவனுடைய சிறந்த நண்பர்கள், சிற்ப நிபுணனான

பிடியஸ் என்ன, தத்துவ ஞானியான அனக்ஸாகோரஸ் என்ன, இப்படிப்பட்டவர்கள் மீது இவனுடைய விரோதிகள் பழி சுமத்தினார்கள். அவர்களை அந்தப் பழியினின்று தப்புவிக்க இவன் எவ்வளவோ முயன்றான். முடியவில்லை. இவனால் காதலிக்கப்பட்டு வந்த அஸ்பேஷியா[1] என்பவள், கேவலமான நிந்தைக்குட்படுத்தப்பட்டாள். அவளை அந்த நிந்தையினின்று விடுவிக்க இவன்—பெரிக்ளீஸ்—கண்ணீரை ஆறாகப் பெருக்கினான்; தண்டனை பெறுவதினின்று அவளைத் தப்புவித்தான். கடைசியில் அவளுக்குப் பிறந்த மகனை, இவனுடைய சொந்த மகனாக அங்கீகரிப்பதாக ஜன சபை ஓர் உத்தரவு பிறப்பித்தது. இவனுடைய மகத்தான சேவைக்கு ஆத்தென்ஸ் காட்டிய நன்றி இஃதொன்றுதான். இவன் மரணத் தறுவாயில் "என்னுடைய எந்த ஒரு செயல் காரணமாகவும் யாரும் துக்கப்படவில்லை" என்று கூறினதாகச் சொல்வர். இவனுடைய மனிதத் தன்மையை எடுத்துக்காட்டுவதாயிருந்தது இந்த வாசகம். இவன் பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தின் மூன்றாவது வருஷம்—429-ஆம் வருஷம்—இறந்து போனான். ஆத்தென்ஸுக்குத் துரதிருஷ்டம் ஆரம்பித்து விட்டது.

௬. பல இடங்களில் போர்கள்

பெரிக்ளீஸ் இறந்துபோன வருஷம்—429-ஆம் வருஷம்—தீபர்களுடைய தூண்டுதலின்பேரில், ஆர்க்கிடாமஸ் பிளாட்டியாவை முற்றுகையிட்டான். ஆத்தென்ஸின் செல்வாக்குக்குட்பட்டிருந்ததல்லவா இந்த பிளாட்டியா? ஆத்தென்ஸின் உதவி கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்து முற்றுகையைத் தாங்கி நின்றார்கள் பிளாட்டியர்கள். ஆனால் ஆத்தென்ஸ், எவ்வித உதவியும் செய்யவில்லை;

1. Aspasia.

தாங்கி நின்றது. ஆர்க்கிடாமஸ், நகரத்தைச் சுற்றி இரட்டைச் சுவர்கள் எழுப்பி, எவ்விதப் போக்குவரத்தும் இல்லாமற் செய்துவிட்டான். சுமார் இரண்டு வருஷ காலம் இந்த முற்றுகை நடைபெற்றது. எவ்வளவு காலந்தான் தாக்குப்பிடிப்பர் பிளாட்டேயர்கள்? முற்றுகையின் ஆரம்பத்தில் நானூறு பிளாட்டேயர்களும், எண்பது ஆத்தீனியர்களும், இவர்களுக்குச் சமையல் முதலியன செய்து போட நூற்றுப்பத்து ஸ்திரீகளும் நகரத்துக்குள் இருந்தனர். இவர்கள்தான் முற்றுகையைத் தாங்கி நின்றவர்கள். முற்றுகை நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் இவர்களிற் சிலர் மடிந்தனர்; சிலர் உயிரைக் கையிலே பிடித்துக் கொண்டு தப்பியோடி விட்டனர். கடைசியில் இருநூறு பிளாட்டேயர்களும் இருபத்தைந்து ஆத்தீனியர்களும் எஞ்சி நின்றார்கள். இவர்கள் 427-ஆம் வருஷம் கோடை காலத்தில் சரணடைந்தனர். பெயரளவுக்கு இவர்கள் விசாரிக்கப்பட்டு அத்தனை பேரும் கொலை செய்யப்பட்டு விட்டனர். பிளாட்டேய நகரம் தரையோடு தரையாக்கப் பட்டுவிட்டது. இவ்வளவுக்கும் காரணமாயிருந்தவர்கள் தீபர்கள்தான்.

வடமேற்கேயுள்ள அக்கர்னேனிய பிரதேசம் ஆத்தென்ஸ் கட்சியைச் சேர்ந்திருந்ததல்லவா,[1] இதனைத்தான் அந்தக் கட்சியிலிருந்து விடுதலை செய்ய, ஸ்பார்ட்டா, ஒரு தரைப்படையையும் கப்பற்படையையும் அனுப்பியது. தரைப் படையை அக்கர்னேனியர்களே எதிர்த்து நின்று முறியடித்து விட்டார்கள். கப்பற் படையைச் சமாளிக்கவேண்டுமே? நவ்பாக்ட்டஸ் துறைமுகப் பிரதேசத்தில், காவலுக்கென்று, போர்மியோ[2] என்பவனுடைய தலைமையில் ஓர் ஆத்தீனியக் கப்பற்படை தங்கியிருந்தது.

1. 364-ஆம் பக்கம் பார்க்க.
2. Peormio.

இவன்—இந்த போர்மியோ—தன்னுடைய சாமர்த்தியத்தினால், எண்ணிக்கையில் அதிகமாயிருந்த ஸ்பார்ட்டக் கப்பற் படையை வெகு சுலபமாக முறியடித்து விட்டான். ஸ்பார்ட்டர்கள், ஆத்தீனியர்களுடைய கடலாதிக்கத்தை அங்கீகரிப்பது போல் பின் வாங்கிக் கொண்டனர்.

யுத்தத்தின் நான்காவது வருஷம், அதாவது 428-ஆம் வருஷம் ஈஜியன் கடலின் கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள லெஸ்போஸ் தீவு, ஆத்தென்ஸுக்கு விரோதமாகக் கலகத்திற்குக் கிளம்பி விட்டது. தன்னுடைய ஏகாதிபத்தியத்திற்குட்பட்டிருந்த ராஜ்யங்களில், லெஸ்போஸ் தீவை மிகவும் கௌரவமாகவே நடத்தி வந்தது ஆத்தென்ஸ். இந்தத் தீவின் தலைநகரம் மிட்டிலீனி[1] என்பது. ஆத்தென்ஸ், பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தினாலும், பிளேக் நோயினாலும் சோர்வுற்றிருக்கிறதென்று கருதி, அதனுடைய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலைபெற இதுதான் தருணமென்று கருதி மிட்டிலீனியர்கள் முதன் முதலாகக் கலகத்திற்குக் கிளம்பினார்கள். தீவின் இதர நகரத்தினரும் இவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டார்கள். மெதிம்னா[2] என்ற ஓர் ஊர் மட்டும் ஒதுங்கியிருந்தது.

கலகத்திற்குக் கிளம்பிய மிட்டிலீனியர்கள், ஸ்பார்ட்டாவின் உதவியை நாடினார்கள். ஆனால் குறித்த காலத்தில் இந்த உதவி வந்து சேரவில்லை. ஆத்தென்ஸோ, பாக்கெஸ்[3] என்பவனுடைய தலைமையில் ஒரு பெரும் படையை அனுப்பி, மிட்டிலீனி நகரத்தை முற்றுகையிடச் செய்தது. சுமார் இரண்டு வருஷ காலம் இந்த முற்றுகை நடைபெற்றது. இரண்டாவது வருஷத் தொடக்கத்தில் ஸ்பார்ட்டாவிலிருந்து ஸாலீதஸ்[4] என்பவன்

1. Mytilene.
2. Methymna.
3. Paches.
4. Salaethus.

மிட்டிலீனி நகரத்திற்கு ரகசியமாக வந்து, ஸ்பார்ட்டக் கடற்படையொன்று வந்து கொண்டிருப்பதாகவும், முற்றுகையினால் தளர்ந்துபோக வேண்டாமென்றும், மிட்டிலீனியர்களுக்கு உற்சாகமூட்டி வந்தான். உண்மையில், ஆல்ஸிடாஸ்[1] என்பவனுடைய தலைமையில் ஸ்பார்ட்டக் கப்பற்படையொன்று உதவிக்கு வந்துகொண்டிருந்தது. ஆனால் மேலே சொன்னபடி குறித்த காலத்தில் வந்து சேரவில்லை. உதவியை எதிர்பார்த்து எதிர்பார்த்து உற்சாகமிழந்துவிட்ட மிட்டிலீனியர்கள் கடைசியில் 427-ம் வருஷம் சரணாகதியடைந்து விட்டார்கள். இவர்கள் சரணடைந்த ஒருவாரங்கழித்துத்தான் ஸ்பார்ட்டக் கடற்படை வந்தது. ஆனால் மிட்டிலீனி நகரம் விழுந்துவிட்டதென்று அறிந்து வேகமாகத் திரும்பிவிட்டது.

சரணடைந்த மிட்டிலீனியர்களின் முக்கியமான தலைவர்களையும் ஸ்பார்ட்ட ஸாலீத்தஸையும் சிறைப்படுத்தி ஆத்தென்ஸுக்கு அனுப்பினான் பாக்கெஸ். இவர்களை என்ன செய்வது? மிட்டிலீனியர்களுக்கு என்ன தண்டனை விதிப்பது? இவைபற்றி ஜனசபை ஆலோசித்தது. அப்பொழுது ஜன சபையில் அதிகமான செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தவன் கிளியோன் என்பவன். இவனைப்பற்றிப் பின்னர்ப் பேசுவோம். இவன், ஆத்தென்ஸ், மகத்தான பெலொப்பொனேசியப் போரில் ஈடுபட்டிருக்கிற காலத்தில், அப்படி ஈடுபட்டதனால் அதிக கஷ்ட நஷ்டங்களை அநுபவித்து வருகிறதென்பதை நன்கு தெரிந்திருந்தும், மிட்டிலீனியர்கள், கலகத்திற்குக் கிளம்பியது பெரிய துரோகமாகுமென்றும், இதற்குத்தக்க தண்டனை அவர்களை—மிட்டிலீனியர்களை—அடியோடு நாசஞ்செய்து விடுவதுதானென்றும் கூறினான். ஜன சபையும், மிட்டிலீனிமீது கொண்டிருந்த ஆத்திரத்தில்,

1. Alcidas.

இவன் கூறியதை ஏற்றுக்கொண்டு, மிட்டிலீனியிலுள்ள வயதுவந்த ஆண்பிள்ளைகள் அத்தனை பேரையும் கொலை செய்துவிடுமாறும், பெண்களையும், குழந்தைகளையும் அடிமைப்படுத்துமாறும் பாக்கெஸுக்கு ஓர் உத்திரவு பிறப்பித்தது. இந்த உத்திரவைத் தாங்கிக்கொண்டு கப்பலொன்றும் புறப்பட்டுவிட்டது.

பின்னர் ஜன சபையினர் நிதானமாக ஆலோசித்துப் பார்த்தனர். ஒரு ஜன சமூகத்தை அடியோடு அழித்துவிடுவது சரியா என்ற கேள்வி இவர்கள் உள்ளத்தே எழுந்தது. மேற்படி உத்திரவைப்பற்றிப் புனராலோசனை செய்ய, ஜன சபையின் விசேஷக் கூட்டம் மறுநாள் கூடியது. கிளியோன், தன் கட்சியைக் காரசாரமாக எடுத்துச்சொன்னான். இவனுக்கு எதிராக டியோடோட்டஸ்[1] என்பவன் மிட்டிலீனியர்களுக்கு இந்தக் கொடிய தண்டனையை விதிப்பது ஆத்தென்ஸுக்கே கெடுதல் என்று வாதஞ்செய்தான். கடைசியில் இவன் சொன்னதையே ஜன சபையினர் ஏற்றுக்கொண்டு நேற்றுப் பிறப்பித்த உத்திரவை ரத்துசெய்து, மறு உத்திரவு ஒன்று பிறப்பித்து மற்றொரு கப்பலை அனுப்பினர். முதல் உத்திரவு கிடைத்து, அதன்படி தண்டனையை நிறைவேற்றத் தயாராயிருந்தான் பாக்கெஸ். ஆனால் மிட்டிலீனியர்களுடைய அதிருஷ்டவசமாக, இரண்டாவது உத்திரவு நல்லதருணத்தில் போய்ச்சேர்ந்தது. தண்டனை நிறைவேற்றப்படவில்லை. மிட்டிலீனியர்கள் [illegible] ஆனால் சரணடையப்பட்டு ஆத்தென்ஸுக்கு வந்திருந்த மிட்டிலீனியக் கலகத் தலைவர்களும்—இவர்கள் சுமார் முப்பது பேர்—ஸ்பார்ட்ட ஸாலீத்தஸும் மரணதண்டனைக்குட்படுத்தப் பெற்றார்கள். மிட்டிலீனியின் கடற்படை, ஆத்தீனியக் கடற்படையுடன் ஐக்கியப்படுத்தப்பட்டது. அதன் மதிற்சுவர்

1. Diodotus.

கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. ஆத்தீனியர் பலர் அங்கு அனுப்பப்பெற்று, அவர்களுக்கு நிலங்கள் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டன.

யுத்தத்தின் ஐந்தாவது வருஷம்—427-ஆம் வருஷம்—கார்ஸைரா தீவில் ஒரு பெரிய கலகம் நிகழ்ந்தது. ஆத்தென்ஸ் கட்சியில் சேர்ந்திருந்த இந்தத் தீவின் ஜனக்கட்சியினர், அரசியலில் ஆதிக்கம்பெற்று வந்தனர்; அவர்களுக்கு விரோதமாக பணக்காரக்கட்சியினர் இருந்தனர். கிரீஸிலுள்ள ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் இப்படி இரண்டு கட்சிகள் இருந்து கொண்டிருந்தனவென்பதையும், பெரும்பாலும் இந்தப் பணக்காரக் கட்சியினர் ஸ்பார்ட்டாவுக்கு ஆதரவாயிருந்து வந்தனரென்பதையும் நாம் வாசகர்களுக்கு நினைவுபடுத்த வேண்டியதில்லையல்லவா? கார்ஸைராவின் பணக்காரக் கட்சியினர் மேற்படி 427-ஆம் வருஷம் கொரிந்த்தியாவின் தூண்டுதல் பேரில், ஜனக் கட்சியினருக்கு விரோதமாகக் கலகத்திற்குக் கிளம்பினர். சுமார் இரண்டுவருஷ காலம் இந்தக் கலகம் நீடித்து நடைபெற்றது. இறுதியில்—425-ஆம் வருஷம்—பணக்காரக் கட்சியினர், அடியோடு நாசமாக்கப்பட்டு விட்டனர். கிரீஸில் நடைபெற்ற உள்நாட்டுச் சண்டைகளுள் இது மிகவும் கோரமானது. ஒரு ராஜ்யத்திற்குள்ளேயே கட்சிப்பிரதிகட்சிகளுக்குள் சண்டை ஏற்படுமானால் அஃது எவ்வளவு கொடுமை வாய்ந்ததாயிருக்கிறதென்பதை இந்தக் கார்ஸைரா கலகம் நன்கு நிரூபித்துக்காட்டியது.

கார்ஸைரா கலகம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில், ஆத்தென்ஸ், யுத்தத்தில் தற்காத்துக்கொள்ளும் முறையைக் கைவிட்டுவிட்டு, எதிர்ப்பு முறையைக் கையாளத்தீர்மானித்தது. அதாவது சத்துருக்கள் படையெடுத்துவருகிறபோது மட்டும் அதனைத்தாங்கி நிற்பதென்பதை விடுத்து, தானே வலிய சத்துருக்களைத் தாக்கத்

தீர்மானித்தது. இதற்குக்காரணமாயிருந்தவன் டெமாஸ்த்தனீஸ்[1] என்பவன். இவன் கார்ஸைரா தீவுக்குத் தெற்கே லியூக்காஸ் என்ற தீவு இருக்கிறது பாருங்கள், இதை ஸ்பார்ட்டா கட்சியில் சேர்ந்திருந்ததல்லவா, இதை வெற்றிகொள்ள வேண்டுமென்று டெமாஸ்த்தனீஸ், ஒரு கடற்படையுடன் 426-ஆம் வருஷம் பெலொப்பொனேஸியாவைச் சுற்றிக்கொண்டு சென்றான். லியூக்காஸ் தீவைத்தாக்கினான். ஆனால் இதன் முடிவு தெரிவதற்குள், இட்டோலியா பிரதேசத்தை—இது நடுநிலைமை வகித்ததென்பது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும்—தாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் பிறந்தது; எனவே ஒரு சிறு தரைப்படையுடன் அங்குச்சென்றான். இகிட்டியம்[2] என்ற இடத்தில் இட்டோலியர்களுக்கும் ஆத்தீனியர்களுக்கும் சண்டை நடைபெற்றது. பின்னவர் தோல்வியடைந்தனர். டெமாஸ்த்தனீஸ் இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் இதற்கு மாறாக, நவ்பாக்ட்டஸிலும் வடக்கே சில இடங்களிலும், ஸ்பார்ட்டர்களை எதிர்த்து நின்று ஆத்தென்ஸுக்கு வெற்றி வாங்கிக்கொடுத்தான்; சில பிரதேசங்களை ஆத்தென்ஸின் ஆதீனத்திற்குட்படுத்தினான்.

மேற்கே இத்தலியின் தென்பாகத்தில் ஆத்தென்ஸின் செல்வாக்குக்குட்பட்டிருந்த சில ராஜ்யங்களும், ஸ்பார்ட்டாவின் செல்வாக்குக்குட்பட்டிருந்த சில ராஜ்யங்களும் இருந்தன. இவைகளுக்குள் எப்பொழுதும் பிணக்குதான். இந்தக் கதையைப் பின்னர்க் கவனிப்போம். பெலொப்பொனேஸிய யுத்தம் தொடங்கிய பிறகு ஸ்பார்ட்டாவுக்குட்பட்ட ராஜ்யங்கள், அதற்குத் தானி

1. **Demosthenes.** இதே பெயருடன் ஆத்தென்ஸில், பிரசித்த நாவலன் ஒருவன் பிற்காலத்தில் வாழ்ந்துவந்தான். முப்பதாவது அத்தியாயத்தைப் பார்க்க.

ஒருவன் நிக்கியாஸ்[1] என்பவன். இவன், ஸ்பார்ட்டாவுடன் சமாதானமாகப்போக வேண்டுமென்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவன்; அதன் தலைவன். இவனை மனதில் வைத்துக் கொண்டுதான் கிளியோன் மேற்கண்டவிதமாகப் பேசினான். தன்னைத்தான் அப்படிச் சுட்டிப்பேசுகிறான் என்பதை அறிந்துகொண்ட நிக்கியாஸ், உடனே எழுந்து, 'அப்படியே செய்யலாம்; தேவையான படைகளுடன் ஸ்பாக்ட்டீரியாவுக்குச்சென்று முற்றுகையைவெற்றிகரமாக முடித்து, அங்குள்ள ஸ்பார்ட்டர்களைச் சிறைப்படுத்திக்கொண்டு வரலாம்; படைத்தலைவர்கள் சார்பாக இதைக் கூறுகிறேன்' என்றான். ஜன சபையினரும் இவனை ஆதரித்தனர். கிளியோனும் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டான். 'இன்னும் இருபது நாட்களுக்குள் ஸ்பாக்ட்டீரியாவிலுள்ள ஸ்பார்ட்டர்களை உயிரோடு சிறைப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறேன்; அல்லது அவர்களை அங்கேயே கொன்றுவருகிறேன்' என்று சபதஞ் செய்துவிட்டுப் புறப்பட்டான். டெமாஸ்தனீஸின் யுத்த தந்திரத்தைத் துணையாகப்பெற்று, இவன் மேற்கூறிய வண்ணமே செய்துமுடித்தான். ஸ்பாக்ட்டீரியாவில் எதிர்த்து நின்ற ஸ்பார்ட்டப்படையினரில் இறந்தவர்கள் போக, உயிரோடிருந்த 292 பேரை அப்படியே சிறைப்படுத்தி ஆத்தென்ஸுக்குக் கொண்டுவந்தான். இதற்குப்பிறகு, அட்டிக்காவின்மீது வருஷவாரி நடைபெற்றுவந்த பெலொப்பொனேசியப் படையெடுப்பு நின்றுவிட்டது. ஏனென்றால், ஆத்தென்ஸிலுள்ள ஸ்பார்ட்டக் கைதிகளின் உயிருக்குமோசம் வருமல்லவா?

ஸ்பாக்ட்டீரியா வெற்றி, ஆத்தென்ஸுக்கு அதிக உற்சாகத்தை அளித்தது. பைலோஸ் துறைமுகத்தை நன்கு அரண்செய்து அங்கு மெஸ்ஸீனியர்களைக்கொண்ட

1, Nicias.

ஒரு காவற்படையை நிரந்தரமாக நிறுவியது. இதைத் தொடர்ந்து பைலோஸுக்குச் சிறிது தெற்கேயுள்ள மெத்தோன்[1] என்ற துறைமுகத்தையும் அடுத்த வருஷம், —424-ஆம் வருஷம்—பெலொப்பொனேசிய தீபகற்பத்திற்குத் தெற்கேயுள்ள ஸைத்திரா[2] என்ற தீவையும் கைப்பற்றி, இந்த இடங்களிலும் நிரந்தரமான காவற்படைகளை நிறுவியது. இங்ஙனம் காவற்படைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வந்ததோடல்லாமல், பெலொப்பொனேசியாவின் கடலோரப் பிரதேசங்களைத் திடீர்திடீரென்று தாக்கி நாசத்தையும் உண்டுபண்ணி வந்தது. இவைகளைத் தடுக்க ஸ்பார்ட்டாவினால் முடியவில்லை. இதனால் சிறிது அதைரியமும் அடைந்தது. உள்நாட்டிலேயே கலகம் கிளம்பிவிடுமோ என்று கவலையும்கொண்டது.

இஃது இப்படி இருக்கட்டும். இந்தக் காலத்தில் ஆத்தென்ஸின் அரசியல் நிலைமை எப்படி இருந்ததென்பதைச் சிறிது கவனிப்போம்.

௫. ஆத்தென்ஸின் அரசியல் நிலைமை

பெரிக்ளீஸ் போன பிறகு ஆத்தென்ஸ், கட்டுவிட்ட கயிறு மாதிரியாகிவிட்டது. அவனுடைய அடிச்சுவடுகளைப்பின்பற்றி நிதானமாகவும் நேர்மையுடனும் அரசியல் யந்திரத்தை, கொண்டு செலுத்தக்கூடிய தலைவர்கள் யாரும் இல்லை. நல்ல பரம்பரை, நுண்ணிய அறிவு, பரந்த அனுபவம் இவைகளில் எதுவும் இல்லாமலேயே யாரும், எத்தரத்தினரும் அரசியலில் ஆதிக்கம் பெற்றுவிடலாமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஜன ஆட்சியல்லவா? எல்லா வகையிலும் சாமானியமாயுள்ள பலர் அரசியல் ஏணியில் சுலபமாக ஏறி அதிகார சிகரத்தையடைந்தனர்.

1. Methone. 2. Cythera.

சிறப்பாகத் தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருந்த பலர் ஜன சபையில் செல்வாக்குப் பெற்றனர். உதாரணமாக மேலே சொன்ன கிளியோன் ஒரு தோல் வியாபாரி. பின்னாடி நாம் சந்திக்கப்போகிற ஹைப்பர்போலஸ்[1] என்பவன் விளக்குகள் செய்து கொடுத்து வந்தவன்.

இன்னும், பொதுஜனங்களை ஏதோ ஒரு வகையில் சந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு அவர்களுடைய கவனத்தின் முன்னணியிலேயே இருந்து வருகிறவர்களுக்கும் ஜன சபையில் செல்வாக்கு இருந்தது. இந்த வகையைச்சேர்ந்தவன்தான் முந்திச் சொல்லப்பெற்ற நிக்கியாஸ் என்பவன். இவன் ஓர் அடிமை வியாபாரி. நிறையப் பணம் சம்பாதித்தான். பணக்காரக்கட்சிக்கு ஒரு முக்கிய தூண் போலிருந்தான். இவன், தான் சம்பாதித்த பணத்தை, அதிகாரவர்க்கத்தின் தயவைப் பெறுவதற்காகத் தாராளமாகச் செலவழித்தான். அதிகார வர்க்கத்தின் தயவு மட்டுமென்ன, தெய்வங்களின் தயவைக்கூட சம்பாதித்துக்கொண்டு விட்டான். பாமர ஜனங்கள் இவனிடம் அதிக மரியாதைகாட்டி வந்தனர் என்றால் அதில் என்ன ஆச்சரியமிருக்கிறது? இவன், யுத்த தந்திரங்களை நன்கு அறிந்தவன் என்று பெயரெடுத்தவன். ஆனால் இவனுடைய யுத்த அறிவெல்லாம் ஏட்டளவில்தான். இதனாலேயே, யுத்த தந்திரங்களை ஒருவாறு அறிந்த டெமாஸ்த்தனிஸைத் துணைவனாக ஆக்கிக்கொண்டு அவனை ஊக்கியும் ஆதரித்தும் வந்தான். உத்தியோகப்பொறுப்பு எதுவும் கொடாமலேயே அவனை, ஸிஸிலி தீவுப்பக்கம் சென்ற கடற்படையுடன் அனுப்பியது இவனே. இவன்,—இந்த நிக்கியாஸ்—ஸ்பார்ட்டாவுடன் சமாதானமாகப் போக வேண்டுமென்ற கருத்தை அடிக்கடி வலியுறுத்திக் கொண்டு வந்தான்.

1. Hyperbolus.

இவனுக்கும் கிளியோனுக்கும் எப்பொழுதும் போட்டி. ஏனென்றால் கிளியோன் ஜனக்கட்சித் தலைவன்; பணக்காரக்கட்சியைச் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தபோதெல்லாம் தாக்கிவந்தான். ஆயினும் இவன் ஓர் ஏகாதிபத்தியவாதி. ஆதீனிய ஏகாதிபத்தியத்திற்குட்பட்டிருக்கும் ராஜ்யங்களை அடக்கியாளவேண்டுமென்ற கொள்கையுடையவன். இதனால்தான், மிட்டிலீனியர்களுக்கு ஒருநல்ல பாடம் கற்பிக்க வேண்டுமென்று ஜன சபையில் வற்புறுத்தினான். தவிர இவன், பெரிக்ளிஸுக்குப் பின்னர், தானே இந்த ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அதிநாயகனாயிருந்து ஆளவேண்டுமென்ற ஆசையும் கொண்டவன். இந்த ஆசை காரணமாகவே, ஸ்பார்ட்டாவுடன் இணங்கிப்போக இவன் விரும்பவில்லை; யுத்தத்தைத்தொடர்ந்து நடத்தவேண்டுமென்ற கட்சியை வலியுறுத்திக்கொண்டு வந்தான்.

ஆனால் பெரிக்ளிஸுக்குப் பிற்காலத்தில்வந்த இந்த அரசியல் வாதிகளை ஒருவிதத்தில் பாராட்டவே வேண்டும். ஏனென்றால், இவர்கள் சுயமுயற்சியினால் முன்னுக்குவந்தவர்கள். இவர்களிற்பெரும்பாலோரைப் பதவிமோகங்கொண்டவர்களென்றோ, சுயலாபத்திற்காகத் தேசத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தவர்களென்றோ, கட்சிப்பற்றுக் காரணமாக நடுநிலைமையிலிருந்து விலகிவிட்டவர்களென்றோ சொல்லமுடியாது. "பொருள், கருவி, காலம், வினை, இடனொடு ஐந்தும் இருள்தீர எண்ணிச்செயல்" ற்றும் திறனற்றவர்களென்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் இப்படித் திறனற்றவர்களாயிருந்ததினால்தானே ஆதீனிய ஏகாதிபத்தியம், பெரிக்ளிஸ் இறந்துபோன ஒரு முக்கால் நூற்றாண்டுக்குள் கலைந்து போய்விட்டது? அந்தப்பழியை இவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவே வேண்டும்.

௩. தரைப்பக்க ஆதிக்கத்திற்கு மீண்டும் ஆத்தென்ஸின் முயற்சி

இனி பெலொப்பொனேஸிய யுத்தத்திற்குத் திரும்புவோம். யுத்தம் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறதென்றால் அதற்காகப் பணச்செலவும் அதிகப்பட்டுக்கொண்டுவருமல்லவா? யுத்தத்தின் ஆறாவது வருஷத்திலேயே இதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது ஆத்தென்ஸுக்கு. மேற்படி வருஷம்—426-ஆம் வருஷம்—சொற்ப வட்டிபோட்டுத் திருப்பிக்கொடுப்பதாகச் சொல்லி, கோவிற்பணங்களையெல்லாம் எடுத்து உபயோகித்துக்கொள்ள ஆரம்பித்தது; ஆனால் இது போதவில்லை. அடுத்த வருஷம்—425-ஆம் வருஷம்—தனது ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட ராஜ்யங்களிடமிருந்து, அவை இதுகாறும் செலுத்திவந்த கப்பத்தொகையை இரட்டிப்பு மும்மடங்காக அதிகப்படுத்தி வசூலிக்கத் தொடங்கியது.[1] இப்படி ஒரு பக்கம் கப்பத்தொகையை அதிகப்படுத்திவிட்டு அதே வருஷம் மற்றொரு பக்கம், ஆத்தென்ஸில் நீதிபதிகளாக அலுவல் பார்ப்பவர்களுக்கு இரண்டு ஓபோல்கள் வீதம் படிச்செலவாகக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று பெரிக்ளீஸ் நிர்ணயித்திருந்தானல்லவா,[2] இதனை மூன்று ஓபோல்களாக அதிகப்படுத்திவிட்டது. கப்பங்கொடுத்து வந்த ராஜ்யங்கள் இதைச் சகித்துக்கொண்டிருக்குமா? அவைகளின் அதிருப்தி மேலும் மேலும் வளர்ந்தது. இவைகளுக்கெல்லாம் காரணமாயிருந்தவர்கள், யுத்தத்தை நீடித்து நடத்தவேண்டுமென்பதில் முனைந்துநின்ற மேற்படி கிளியோன் முதலிய அரசியல் வாதிகள்தான்.

1. இங்ஙனம் அதிகப்படுத்தி வசூலிக்கப்பெற்ற தொகை 1,400 டாலெண்டுகள் என்று ஒரு கணக்கு கூறுகிறது.

2. 326-ஆம் பக்கம் பார்க்க

யுத்தத்தின் எட்டாவது வருஷம்—424-ஆம் வருஷம்—ஆத்தென்ஸ், ஸைத்திரா தீவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு பெலொப்பொனேசியக் கடலோரப் பிரதேசங்களைச் சூறையாடி வந்ததல்லவா, இதன் தொடர்ச்சியாக தைரியேட்டிஸ் என்ற ஊரைத்தாக்கி நாசப்படுத்தியது; ஸ்பார்ட்டாவினால் அங்குக்குடியேற்றப் பெற்றிருந்த எஜீனியர்களனைவரையும்[1] கொன்று, எஜீனியப் பூண்டே இல்லாமற் செய்துவிட்ட ஒரு மகிழ்ச்சியையடைந்தது. பிறர் அழிவின்மீது ஆக்கம்பெறப் பார்க்கிறவர்கள் காலக்கிரமத்தில் அழிந்து படுகிறார்கள் என்ற உண்மையை ஆத்தென்ஸ் அப்பொழுது அறிந்துகொள்ளவில்லை.

இங்ஙனம் பெலொப்பொனேசிய தீபகற்பத்தில் சில வெற்றிகளைக்கண்டு விட்டதனால் ஆத்தென்ஸ், தனக்குக் கிட்டாது என்று முந்திக் கைவிட்டுவிட்ட[2] தரைப்பக்க ஆதிக்கத்தை மீண்டும் ஏன் பெறலாகாது என்ற கேள்வியைத்தானே கேட்டுக்கொண்டு, அந்த முயற்சியில் துணிந்து இறங்கியும் விட்டது. எப்படியும் இந்த முயற்சிக்கு ஸ்பார்ட்டா தடையாயிருக்க முடியாது; ஏனென்றால், ஸ்பாக்டீரியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பெற்ற ஸ்பார்ட்டக் கைதிகள்தான் தன் வசமிருக்கிறார்களே யென்று கருதியது. ஆனால் இது கருதியதுபோல் நடைபெறவில்லை.

மேற்படி முயற்சியின் முதற்படியாக, மெகாராவைக் கைப்பற்றிக்கொள்ளத் தீர்மானித்தது ஆத்தென்ஸ். ஏற்கனவே இதன்மீது பிரதி வருஷமும் கண்ணோட்டம் செலுத்திவந்திருப்பதால் இதனைக் கைப்பற்றிக்கொள்வது சுலபமாயிருக்குமென்று எண்ணியது. இதற்குத் தகுந்

1. 367-ஆம் பக்கம் பார்க்க

2. 301-ஆம் பக்கம் பார்க்க

நாற்போல் மெகாராவிலும் கட்சிச் சண்டைகள் வலுத்திருந்தன. எனவே தனக்குச் சாதகமாயுள்ள கட்சியினருடன் ரகசியமாக ஓர் ஏற்பாடு செய்துகொண்டு 424-ஆம் வருஷம் மெகாராவின்மீது படையெடுத்தது. இந்தப் படையெடுப்புக்கு ஏற்பாடு செய்தவர்கள், டெமாஸ்தனீஸும் ஹிப்போக்கிராட்டீஸ்[1] என்பவனும். அனுபவமுள்ள சேனைபதிகள்தான்; ஆனால் தம் வலிமையும் மாற்றார் வலிமையும் அறியாதவர்கள். இவர்கள் மெகாராவின் கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள நிஸீயா என்னும் துறைமுகப்பட்டினத்தை மட்டும் கைப்பற்றிக்கொண்டார்கள். மேற்கொண்டு வெற்றிகாண இவர்களால் முடியவில்லை. அதற்குள், பிராஸிடாஸ்[2] என்பவனுடைய தலைமையில் ஒரு ஸ்பார்ட்டப்படை வந்து, இவர்களுடைய முற்போக்கைத் தகைத்துவிட்டது. நிஸீயாவைச் சுவாதீனப்படுத்திக் கொண்டதோடு ஆதென்ஸ் திருப்தியடைய வேண்டியதாயிற்று.

பிராஸிடாஸைப்பற்றி இங்கே ஒரு வார்த்தை. இவன் ஸ்பார்ட்டர்களிலே தப்பிப் பிறந்தவன். ஸ்பார்ட்டர்களிடம் பொதுவாகக் காணப் பெறாத சுறுசுறுப்பு, புதுமையிலே ஆவல், நாவன்மை முதலிய யாவும் இவனிடம் நிரம்பியிருந்தன. அரசியல் காரணமாக இவன் யாரிடமும் துவேஷம் கொண்டது கிடையாது. அரசியல் விவகாரங்களில் நேர்மையுடனும் நிதானமாகவும் நடந்துகொண்டான். சொன்னசொல் தவறமாட்டான். இனிய சுபாவத்தினன். கிரீஸ் முழுவதிலும் இவனுக்கு அபார செல்வாக்கு இருந்தது.

மெகாராவில் நிஸீயாவைக் கைப்பற்றிக் கொண்டதின் மூலம் ஓரளவு வெற்றி கண்டுவிட்ட ஆதென்ஸ்,

1. Hippocrates 2. Brasidas.

பியோஷியாவின் மீது தன் பார்வையைத் திருப்பியது. பியோஷியா, ஆதென்ஸுக்கு எப்பொழுதும் விரோதியல்லவா? இங்கு, பியோஷியாவில் பணக்காரக்கட்சியினருடைய அரசியல் ஆதிக்கம் நிலவி வந்தது. ஜனக்கட்சியினர் ஒடுக்கப்பட்டும் ஒதுக்கப்பட்டும் இருந்தனர். பியோஷியாவின் மீது படையெடுத்தால், அங்குள்ள ஜனக் கட்சியினர், தனக்குச் சாதகமாயிருந்து வெற்றி வாங்கிக் கொடுப்பர் என்று ஆதென்ஸ் நினைத்து, அதற்கேற்றபடி படையெடுப்புத் திட்டம் வகுத்தது. டெமாஸ்தனீஸ் தலைமையில் ஒரு படை, பியோஷியாவின் மேற்குப் பக்கமாகச் சென்று தாக்குவது; ஹிப்போக்கிராட்டீஸ் தலைமையில் மற்றொரு படை கிழக்குப் பக்கமாகச் சென்று தாக்குவது; பியோஷியாவின் வடமேற்கெல்லைப்புறத்தில் இருக்கும் கெரோனியா என்ற ஊரை ஜனக்கட்சியினர் சுவாதீனப் படுத்திக்கொள்வது; இப்படி மூன்று பக்கங்களிலிருந்தும் ஒரே சமயத்தில் தாக்க வேண்டுமென்பதே திட்டம். ஆனால் இந்தத் திட்டப்படி காரியங்கள் நடைபெறவில்லை. ஏனென்றால் இதன் சகல விவரங்களும் பியோஷியர்களுக்கு முன்னாடியே தெரிந்துவிட்டது. அவர்கள் ஆதீனியப் படையை வரவேற்கத் தயாராயிருந்தார்கள். டெமாஸ்தனீஸ், தன் படையுடன், குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஆனால் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முந்தியே வந்து இறங்கியபோது அவனை பியோஷியப் படையொன்று எதிர்த்து நின்றது. எனவே அவன் பின்வாங்கிக் கொண்டுவிட்டான்.

ஹிப்போக்கிராட்டீஸ், ஒன்பதினாயிரம்பேர் கொண்ட ஒரு காலாட் படையுடன் டேலியம்[1] என்ற இடத்தில் வந்திறங்கினான். எதிர்பார்த்தபடி இவனுக்கு எவ்வித சகாயமும் கிடைக்கவில்லை. ஜனக் கட்சியினர், புரட்சி

1. Delium.

செய்து செரோனியாவை ஆக்கிரமித்துக் கொள்வார்களென்பதும் நடைபெறவில்லை. கடைசியில், ஹிப்போக்கிராட்டீஸ், டேலியத்திலுள்ள அப்போலோ தெய்வத்தின் கோயிலை பந்தோபஸ்து செய்து விட்டு, தன் படையுடன் ஆத்தென்ஸை நோக்கித் திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தான். வருகிற வழியில், டேலியத்திற்கருகிலேயே, பியோஷிய சேனையொன்று வந்து இவனைத் தாக்கியது. இந்தச் சண்டையில், ஆத்தீனியப்படை படுதோல்வியடைந்தது. ஹிப்போக்கிராட்டீஸ் மடிந்து போனான். ஆத்தென்ஸுக்கு இது பெரிய அதிர்ச்சியாயிருந்தது. அதன் படைவலிமைக்குச் சிறிது ஊனம் உண்டாயிற்று.

இந்த டேலியம் போரில் கலந்து கொண்ட ஆத்தீனியப்படை வீரர்களுள் ஒருவன் ஸாக்ரடீஸ். தோல்வியுற்று, ஆத்தென்ஸுக்குப் பின்வாங்கிய காலத்தில் இவன் காட்டிய மனோ உறுதி, தீரனம் முதலியவற்றை வியந்து பாராட்டாதவர் யார்?

டேலியம் யுத்தத்திலும், ஆத்தென்ஸ் சோர்வு கொண்டு விடவில்லை. தரைப்பக்கமாக ஏகாதிபத்திய விஸ்தரிப்பு முயற்சியில் மீண்டும் துணிந்து இறங்கியது; இறங்க வேண்டிய அவசியம் அதற்கு ஏற்பட்டது. ஆனால் முந்திய மாதிரி தோல்வியே கிடைத்தது. இந்தத் தோல்வியிலிருந்து அது மீளவே இல்லை.

மாஸிடோனிய மன்னனாகிய பெர்டிக்காஸ் என்பவனுக்கும் ஆத்தென்ஸுக்கும், பொட்டிடீயா யுத்தத்திலிருந்து சேர்மையில்லையென்பது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும்.[1] ஸ்பாக்டீரியாவில், ஆத்தென்ஸுக்கு வெற்றி ஏற்பட்டது. இவனுக்குப் பெரிய கவலையாயிருந்தது. ஏனென்றால், தனக்கு அடுத்தாற் போலிருக்கும் திரேஸ்

1 386-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

மாகாணத்தில் ஏற்கனவே ஆத்தென்ஸுக்கு இருந்து வருகிற செல்வாக்கு இன்னும் அதிகப்பட்டுவிடுமோ, அதனால் தனக்குப் பாதகம் ஏற்படுமோ என்று அஞ்சினான். இதற்காக ஸ்பார்ட்டாவின் உதவியை நாடினான். இவனோடு கால்ஸிடைஸின் ஒரு பகுதியும் சேர்ந்துகொண்டது. ஆத்தென்ஸை எந்த விதத்திலேனும் நொருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனிருக்கும் ஸ்பார்ட்டாவுக்கு இதைக்காட்டிலும் வேறென்ன நல்ல சந்தர்ப்பம் வேண்டும்? பிராஸிடாஸின் தலைமையில் ஒரு பெலொப்பொனேசியப் படையை திரேஸ் மாகாணத்திற்கு அனுப்பியது. இப்படித் திரேஸ் மாகாணத்திற்குச் செல்கிற வழியில்தான், பிராஸிடாஸ், மெகாராவில் தங்கி, மெகாரா நகரம் ஆத்தென்ஸின் கைக்கு விழாதபடி தடுத்தான். ஆத்தென்ஸ், நிஸேயா துறைமுகத்துடன் திருப்தியடைய வேண்டியதாயிற்று'.

பிராஸிடாஸ், திரேஸ் மாகாணத்தையடைந்து, ஆத்தென்ஸின் ஆதீனத்திற்குட்பட்டிருந்த சிறு சிறு ராஜ்யங்கள் பலவற்றைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, கடைசியில், ஆத்தென்ஸினால் முக்கியமாகக் கருதப்பட்டு வந்த ஆம்பிபோலிஸ் நகரத்தையடைந்தான். இந்த நகரமோ போதிய பாதுகாப்பில்லாமலிருந்தது. இதனால் சுலபமாக பிராஸிடாஸ் வசப்பட்டுவிட்டது. திரேஸ்பகுதியில், ஆத்தென்ஸின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கென்று படைத்தலைவர் இருவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்களில், கடற்படைப் பகுதிக்கு பொறுப்பாயிருந்தவன் துஸிடிடீஸ்; பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தைப்பற்றி விரிவான சரித்திரம் எழுதியவன். பிராஸிடாஸ், ஆம்பிபோலிஸை அணுகுகிற சமயத்தில் (424-ஆம் வருஷம்) தாஸோஸ்தீவுக்குச் சமீபத்தில் இவன், தன் கடற்படையுடன் தங்கியிருந்தான். ஆம்ப்

1. 386-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

பிபோலிஸின் உதவிக்கு வருமுன்னரேயே அது பிராஸிடாஸ் வசப்பட்டு விட்டது. இனி என்ன செய்வது? மேற்கொண்டு, இயோன் என்ற நகரமும் அவன் வசப்பட்டு விடாதபடி பார்த்துக்கொண்டான். ஆனாலும் என்ன? இவன் தவிடிடல் ஆத்தென்ஸுக்குத் திரும்பி வந்ததும், தன் கடமையைச் செய்யத் தவறிவிட்டான் என்று இவன் மீது குற்றஞ்சாட்டி, இவனைத் தேசப்பிரஷ்டம் செய்துவிட்டது ஆத்தீனிய ஜன சபை. இதற்குத் தூண்டுதலாயிருந்தவன் கிளியோன் என்பர். யார் தூண்டுதலாயிருந்தாலும், இவனுடைய தேசப்பிரஷ்டம், சரித்திர உலகத்திற்குப் பெரிய நன்மையாக முடிந்தது. பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டிருந்த இந்தக் காலத்தில்தான் இவன், பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தைப்பற்றி எழுதுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களைப் பெற்றான்.

ஆம்பிபோலிஸ் வீழ்ச்சியினால் ஆத்தென்ஸ் நிலை கலங்கிப்போய்விட்டது. திரேஸ் பகுதியிலுள்ள மற்ற ராஜ்யங்களும் எங்குத் தன் கைவிட்டுப் போய்விடுமோவென்று அச்சமுங் கொண்டது. ஏனென்றால் பிராஸிடாஸ், பலாத்கார முறைகளைக் கையாளாமல் நயமான முறைகளையே கையாண்டு ஒவ்வொரு ராஜ்யமாகச் ஸ்வாதீனப் படுத்திக்கொண்டு வந்தான். இது பெரிய ஆபத்தல்லவோ ஏகாதிபத்திய ஆத்தென்ஸுக்கு?

எ. சமாதான ஒப்பந்தம்

யுத்தத்தின் ஒன்பதாவது வருஷம். பிராஸிடாஸின் வெற்றிப்போக்கை ஆத்தென்ஸ் தடை செய்யவில்லை; தடை செய்யமுடியவில்லை. எனவே ஸ்பார்ட்டாவுடன் சமாதானஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பதில் நாட்டங் கொண்டது. ஸ்பார்ட்டாவும் சமாதானத்தை விரும்பியது. ஆனால் ஆத்தென்ஸ், சமாதானத்திற்கு விழைந்தது மேலும் தனக்கு நஷ்டமேற்படாமலிருக்க வேண்டுமென்

பதற்காக. ஸ்பார்ட்டாவோ, பிராஸிடாஸின் செல்வாக்கை ஒடுக்கிவிடக்கூடாதென்பதற்காகவும், ஸ்பாக்ட்டீரியாவில் கைதியான ஸ்பார்ட்டர்களை விடுதலை செய்துகொண்டுவிட வேண்டுமென்பதற்காகவும் சமாதானத்தை விரும்பியது. நோக்கம் எதுவாயிருந்தாலும், ஆத்தென்ஸும் ஸ்பார்ட்டாவும் சண்டையை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தையும் அவசரத்தையும் உணர்ந்தன. எனவே 423-ஆம் வருஷம் மார்ச் மாதம், ஒரு வருஷத்திற்குத் தற்காலிகமாக ஒரு யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டன. சாசுவதமான ஒரு சமாதானத்தைச் செய்துகொள்வதற்கு அனுகூலமாயிருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவே இந்தத் தற்காலிக ஒப்பந்தம். இந்த ஒப்பந்தப்படி கிரீஸின் மற்றுமுள்ள எல்லாப்பாகங்களிலும் சண்டை நின்றது; ஆனால் திரேஸ் பகுதியில் மட்டும் நிற்கவில்லை. தொடர்ந்து நடைபெற்றது. இதற்குக் காரணம் என்ன?

மேற்படி யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் நிறைவேறிய இரண்டு நாள்கழித்து கால்ஸிடிஸி தீபகற்பத்திலுள்ள ஸ்கியோன்[1] என்ற நகரம், ஆத்தென்ஸின் ஆதிக்கத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டு பிராஸிடாஸ் பக்கம் போய்ச்சேர்ந்து கொண்டது. ஆத்தென்ஸுக்கு இது மிகவும் ஆத்திரமாயிருந்தது. ஸ்கியோனைத் தொடர்ந்து மெண்டே[2] என்ற நகரமும் பிராஸிடாஸ் வசப்பட்டது. இனி சும்மாயிருக்கமுடியுமா ஆத்தென்ஸ்? நிக்கியாஸ், நிக்கோஸ்ட்ராட்டஸ்[3] ஆகிய இருவருடைய தலைமையில் ஒரு கடற்படை சென்று முதலில் மெண்டேயைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு பிறகு ஸ்கியோனை முற்றுகையிட்டது. அப்பொழுது பிராஸிடாஸ் அங்கு இல்லை: மாஸிடோனியா பக்கம் சென்றிருந்தான்.

1. Scione. 2. Mende. 3. Nicostratus.

ஸ்கியோன் முற்றுகை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையில் யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்தின் ஒரு வருஷ கால வரையறை முடிந்துவிட்டது. அதாவது யுத்தம் தொடங்கி ஒன்பது வருஷம் முடிந்து பத்தாவது வருஷம் ஆரம்பித்து விட்டது. ஆத்தென்ஸின் யுத்தத்துடிப்பு அதிகமாயது. கிளியோன், ஒரு பெரும் படையுடன் திரேஸை நோக்கிச் சென்றான். இந்தப் படையில் ஒருவன் ஸாக்ரட்டீஸ். அங்கு பிராஸிடாஸும் யுத்தத்திற்குத் தயாராயிருந்தான். இருதரத்துப் படைகளும் 422-ஆம் வருஷம் ஆம்ப்பிபோலிஸுக்கு அருகில் சந்தித்தன. மும்முரமான போர் நடைபெற்றது. கடைசியில் ஆத்தினியப் படைக்குப் படுதோல்வி; பலத்த சேதம்; கிளியோன் மடிந்துபோனான். பிராஸிடாஸ் படைக்கு உயிர்ச்சேதம் அவ்வளவில்லை. ஆனால் பிராஸிடாஸே யுத்தகளத்தில் காயமுண்டு இறந்துபோனான்.

இந்தத் தோல்வி ஆத்தென்ஸை மனமுடையச் செய்துவிட்டது. அதன் யுத்தத்துடிப்பும் அடங்கிப்போயது. ஸ்பார்ட்டாவும் சமாதானம் செய்துகொள்ள விழைந்தது. எனவே சமாதானப் பேச்சுக்கள் தொடங்கின. இதன் விளைவாக, ஐம்பது வருஷ காலம் அமுலில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது. இப்படிச் சமாதானம் ஏற்படுவதற்கு முக்கிய காரணமாயிருந்தவன் நிக்கியாஸ். இதனால் இந்த உடன்படிக்கைக்கு 'நிக்கியாஸ் சமாதான உடன்படிக்கை'[1] என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று. 421-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் ஆத்தென்ஸும், ஸ்பார்ட்டாவும் இந்த உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டன. இதன் முக்கிய ஷரத்துக்கள் வருமாறு:—

1. யுத்தத்தின்போது ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளப்பட்ட பைலோஸ், ஸைத்திரா, மெத்தோன், யூபோயாவுக்கு அருகிலுள்ள அட்டலாண்ட்டா[1], தெஸ்ஸாலியிலுள்ள டேலியோன்[2] முதலிய பிரதேசங்களை, ஆத்தென்ஸ், திருப்பி ஸ்பார்ட்டாவுக்கே கொடுத்துவிடவேண்டும். ஆனால் அக்கர்னேனியாவிலுள்ள ஸோல்லியமும்[3] அனக்டோரியமும், மெகாராவின் துறைமுகமாகிய நிஸயாவும் ஆத்தென்ஸ் வசத்திலேயே இருக்கும்.

2. ஸ்பார்ட்டாவின் சார்பாக திரேஸ் பகுதியில் பிராஸிடாஸினால் கைப்பற்றிக்கொள்ளப்பட்ட ஆம்ப்பிபோலிஸ் உள்பட எல்லாப் பிரதேசங்களும், திரும்ப ஆத்தென்ஸ் வசம் ஒப்புவிக்கப்படவேண்டும். இந்தப் பிரதேசங்களிலிருந்து ஆத்தென்ஸ், முந்தி அரிஸ்டைடீஸ் நிர்ணயித்தபடி கப்பத் தொகையை வசூலித்துக் கொள்ளலாம்.

3. பியோஷியா, தன் எல்லைப்புறத்திலுள்ள பானக்ட்டம்[4] என்ற ஊரை ஆத்தென்ஸ் வசம் ஒப்புவித்துவிட வேண்டும்.

4. முதலில் ஆத்தென்ஸின் ஆதீனத்திற்குட்பட்டிருந்த, பிறகு அதற்கு விரோதமாகக் கிளம்பி, மறுபடியும் ஆத்தென்ஸினால் கைப்பற்றிக் கொள்ளப்பட்ட நகரங்களை, ஆத்தென்ஸ், அதன் இஷ்டப்படிக்கு நடத்தலாம்.

5. இருதரப்பினரும், தாங்கள் பிடித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கும் யுத்தக் கைதிகளை உடனே விட்டுவிட வேண்டும்.

இந்த உடன்படிக்கையினால், சிறிது காலத்திற்கு யுத்தம் நின்றது; அவ்வளவுதான். சமாதானம் உண்டாகவில்லை. ஏன் என்ற கேள்விக்கு பின்திய அத்தியாயத்தில் விடை காண்போம். இதற்கிடையே, பெரிக்ளீஸ் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த சில பெரியார்களை தரிசிக்காமல் பதினாறாவது அத்தியாயத்திலிருந்து வந்துவிட்டோமல்லவா, அவர்களைத் தரிசிக்கச் செல்வோம்.

1. [illegible]

1. Atalante. 2. Ptelean. 3. Sollium. 4. Panactum

20. நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே

௧. புது மலர்ச்சி இயக்கம்

பழைய நம்பிக்கைகள், பழைய கோட்பாடுகள் இவை பலவும் பரிசோதனைக்காளாயின பெரிக்ளிய யுகத்தில். இவற்றின் மீது ஜனங்களுக்கிருந்த பிடிப்பு தளர்ந்து வந்தது. எதையும் அறிவுக் கண்கொண்டு பார்க்க வேண்டும், ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்ற ஆவல் அதிகரித்தது. அமானுஷ்ய சக்திகளென்று சொல்லப்படுவனவெல்லாம் மனித சக்திகளுக்கு மீறியவையல்ல என்ற எண்ணம் பரவியது... சுருக்கமாக, பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பிணக்கு!

இந்தப் பிணக்கு, சமுதாயத்தின் மேற்பரப்புக்கு அதிகமாக வரவில்லை; உள்ளூரத்தான் சிந்தனையளவிலே குமுறிக்கொண்டிருந்தது. இந்தப் பிணக்கினால் சாதாரண ஜனங்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கை நேரடியாகப் பாதிக்கப்படவில்லை. என்றும் போல அவர்களுடைய வாழ்க்கை பழைய ரீதியிலேயே நடைபெற்று வந்தது. ஆனால் சில சமயங்களில் இந்தப் பிணக்கு, சமுதாயத்தின் மேற்பரப்பிலும் தோன்றாமலில்லை. அப்படித் தோன்றியபோது, அறிவுக் கண்கொண்டு பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவலையும், மனித சக்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தையும் தூண்டிவிட்ட அறிஞர்கள், ஒன்று, தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டார்கள்; அல்லது மரண தண்டனைக்குள்ளானார்கள். இந்தப் பிணக்கிலே பலியானவன்தான் ஸாக்ரட்டீஸ்!

தவிர, பெரிக்ளிய அத்தென்ஸுக்குக் கடல் தொடர்பு அதிகமிருந்தபடியால், வெளிநாட்டார் பலர் அத்தென்ஸுக்கு வந்து போகவும், அத்தீனியர் பலர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வரவும் ஏது உண்டாயிற்று. இதனால் பொருள் பரிவர்த்தனை மட்டுமல்ல, எண்ணப்பரிவர்த்தனையும் நடைபெற்றது. இந்தப் பரிவர்த்தனையின் விளைவாகவும், மேற்சொன்ன பிணக்கிலே பலியான பெரியோர்கள் செய்த ஆராய்ச்சியின் விளைவாகவும், புதிய புதிய அறிவுத்துறைகளைக் காண வேண்டுமென்ற விருப்பம் வளர்ந்தது. அத்தீனியர்களிடையே, சிறப்பாக இளைஞர்களிடையே, இந்த விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்ய ஒரு சில அறிஞர்கள் தோன்றினார்கள். இவர்கள் தான் ஸோபிஸ்ட்டுகள்[1]. இவர்கள் பல கலைவல்லுநர்கள்; வான சாஸ்திரமோ, கணிதமோ, பூகோளமோ, சரித்திரமோ, தத்துவ ஞானமோ எல்லாம் இவர்களுக்குத் தெரியும். தவிர, ஜன சபைக்கூட்டங்களிலும் நீதி மன்றங்களிலும் அழகாகப் பேசக்கூடியவர்கள் அரசியலில் அதிக செல்வாக்குப் பெற்றுவந்தார்களல்லவா, இதனால் நாவலர்களாக வேண்டுமென்ற ஆசை இளைஞர்களிடையே எழுந்தது. இந்த ஆசையையும் நிறைவேற்றி வைத்தார்கள் இந்த ஸோபிஸ்ட்டுகள். அலங்காரமாகவும் சாதுரியமாகவும் பேசுதல் என்பது ஒரு கலையாகப் போற்றி வளர்க்கப்பட்டது இவர்களால்.

இந்த ஸோபிஸ்ட்டுகள் ஊர் ஊராகச் சென்று அறிவைப் புகட்டி வந்தார்கள்.[2] இவர்களை 'நடை பள்ளிக்கூடங்கள்' என்று அழைப்பின் பொருந்தும். இவர்கள், தங்கள் உழைப்புக்கு ஒரு தொகையை ஊதியமாகப் பெற்றுவந்தார்கள். இதனால் இவர்களுக்குப் பிற்காலத்தில் —பிளேட்டோ காலத்திலிருந்து— ஒரு கெட்ட பெயர் ஏற்

1. Sophists

2. நமது நாட்டிலும் இத்தகையவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள், சரகர் என்றும் வித்தியா வர்த்தகர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்கள்.

பட்டுவிட்டது. தவிர, இவர்களில் ஒரு சிலர், தங்களுடைய வாக்குவன்மையைச் சில சமயங்களில் துஷ்பிரயோகஞ் செய்தார்கள். தங்களுடைய பேச்சுச் சாமர்த்தியத்தினால் நல்லதைக் கெட்டதாகவும், கெட்டதை நல்லதாகவும் திரித்துக்காட்டினார்கள். இவர்களுடைய இந்தச் சாமர்த்தியச்சாயல் இவர்களிடம் பயின்ற இளைஞர்கள் மீதும் படிந்தது. இளைஞர்களைக் கெடுத்து வருகிறார்கள் என்ற பழியும் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால் இந்தக்கெட்ட பெயர் வாங்கியவர் ஒரு சிலர் தான். இவர்களில் பலர் பேரறிவு படைத்தவர்களாயிருந்திருக்கிறார்கள்; புதிய தத்துவங்களைக் கண்டு பிடித்து உலகிற்கு வழங்கிய உபகாரிகளாயிருந்திருக்கிறார்கள்.

பெரிக்ளீய யுகத்தை, சுருக்கமாக, புது மலர்ச்சி யுகம் என்று சொல்லலாம். ஒரு துறையில் மட்டுமல்ல, எல்லாத் துறைகளிலும் இந்த மலர்ச்சி காணப்பெற்றது. ஆனால் குறிப்பாக, நாடகம், சிற்பம், தத்துவஞானம் ஆகிய இந்த மூன்று துறைகளும் இந்த மலர்ச்சியினால் அதிக பிரகாசமடைந்தன. தவிர, இந்தப் புதுமலர்ச்சி இயக்கம், ஆதென்ஸோடு வரம்புகட்டிக்கொள்ளவில்லை; கிரேக்கர்கள் எங்கெங்கு இருந்தார்களோ அங்கெல்லாம் இது பரவி நின்றது. பார்க்கப் போனால், இந்த இயக்கத்திற்குக் காரணர்களாயிருந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் ஆதென்ஸ் வாசிகளல்லாதவரே.

உ. சிருஷ்டி கர்த்தர்கள்

இந்தப் புது மலர்ச்சி சிருஷ்டி கர்த்தர்கள் அத்தனை பேரையும் நம்மால் பார்க்க இயலாது. முக்கியமான ஒரு சிலரை மட்டும் கண்டுவருவோம். நல்லாரைக்காண்பதுவும் நன்றே யன்றோ?

அனக்ஸகோரஸ் 500—428: இவன் சின்ன ஆசியாவிலுள்ள கிளாஸோமெனீ[1] என்ற ஊரில் பிறந்தவன். இருபதாவது வயதில் ஆதென்ஸுக்கு வந்து, வானசாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டான். இந்த ஆராய்ச்சியிலேயே இவன் ஆயுள் முழுவதும் செலவழிந்தது. இதற்காகத் தன் பிதிரார்ஜித சொத்துக்களையும் துறந்துவிட்டான். வானமே தன் உறையுள் என்று இவன் சொல்வது வழக்கம். இவன், சூரியன், சந்திரன், வாயு ஆகிய அனைத்தையும் இயற்கைக் கண்கொண்டு பார்த்தான்; இவையாவும் தெய்வ சக்திகளல்ல, இயற்கையின் பரிணாமங்களேயென்று சாதித்தான். உதாரணமாக, கல்லும் கனலும் சேர்ந்ததே சூரியன் என்றான். தவிர, புல்லாகிப் பூடாகிக் கடைசியில் மனிதனாகிறான் என்ற பரிணாமவாதத்திற்கு வித்திட்டவன் இவன். மற்றும் இவன், இயற்கைப் பொருள்கள் யாவும் அணுத்திரள்களாலாயவை, இந்தப்பொருள்களை மகத்தான ஓர் அறிவுச் சக்தி இயக்குவிக்கின்றது என்ற கொள்கையைப் பிரகடனம் செய்தான். இதனால் இவனை ஓர் அணுவாதியென்பர். இவனைப் போன்ற வேறு சில அணுவாதிகளும் கிரீஸில் இருந்தனர். இயற்கையைப்பற்றி இவன் எழுதிய நூலை இவன் காலத்து அறிஞர்கள் பெரிதும் பாராட்டினர். இவனிடம் பக்தி விசுவாசம் வைத்துப் பயின்றவர் மூவர். ஒருவன் பெரிக்ளீஸ்; மற்றொருவன் யூரிபிடீஸ் என்ற பிரபல நாடகாசிரியன்; இன்னொருவன் ஸாக்ரடீஸ். இம்மூவரில் பெரிக்ளீஸின் தொடர்பு இவனுக்குக் கடைசியில் ஆபத்தாக முடிந்தது. எப்படியென்றால், பெரிக்ளீஸின் அரசியல் விரோதிகள், அவனுடைய செல்வாக்கைக் குலைக்கவேண்டி, அவனைக் குற்றஞ்சாட்டி விசாரணைக்குக் கொண்டுவந்ததோடல்லாமல், அவனுடைய மதிப்புக்கும் அபிமானத்திற்குமுரியவர்கள்மீதும் குற்றஞ் சாட்டி விசாரணைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அனக்ஸாகோரஸ்,

1. Clazomenae.

தெய்வ நிந்தனை செய்ததாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டான். இவனுக்காக பெரிக்ளிஸ் மிகவும் பரிந்து பேசினான். பயனில்லை. கடைசியில் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டான். ஆனால் இவன், தண்டனையை அனுபவிக்கவில்லை. பெரிக்ளிஸுடைய உதவியின் பேரில் தப்பியோடிவிட்டான். ஹெல்லெஸ்பாண்ட்டிலுள்ள லாம்ப்ஸாக்கஸ்[1] என்ற ஊருக்குச் சென்று அங்கேயே மிகுதி காலத்தையும் கழித்தான். எழுபத்து மூன்றாவது வயதில் இறந்து போனான். இவன் கடைசி கால கோரிக்கையைக் கேட்டால், வாசகர்களே, நீங்கள் சிரிப்பீர்கள். தான் இறந்த நாளன்று, தனது ஞாபகார்த்தமாகப் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளுக்கு விடுமுறையளிக்க வேண்டுமென்பதே அந்தக் கோரிக்கை!

எம்பிடோக்ளிஸ் 490-430:[2] இவன், ஸிஸிலி தீவிலுள்ள அக்ரிஜெண்ட்டம்[3] என்ற ஊரில், குடியரசுப் பக்ஷத்திலே அதிகமாக ஈடுபட்டிருந்த ஒரு பணக்கார குடும்பத்திலே பிறந்தவன். ஆனால் தத்துவ ஆராய்ச்சியிலே ஈடுபட்டுவிட்டான். இவனையும் ஓர் அணுவாதி, பரிணாமவாதி யென்பர். உலகத்துப் பொருள்கள் யாவும் மண், தீ, நீர், காற்று என்ற நாற்பெரும் பூதங்களினாலானவை, இந்த நான்கும் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாகச் சேர்ந்திருக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு பொருள்கள் வளர்ச்சி பெறுகின்றன, நான்கும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரிந்துபோகிறபோது பொருள்கள் அழிந்துபடுகின்றன என்பது இவன் கொள்கை. மகான் பைதாகோராஸைப்போல் மறு பிறவியிலே பெரு நம்பிக்கை கொண்டவன் இவன். முற்பிறவிகளில், தான் "சிறுவனாகவும், சிறுமியாகவும், பூக்கின்ற செடியாகவும், பறக்கின்ற பறவையாகவும், நீந்துகின்ற மீனாகவும்" இருந்

1. Lampsacus. 2, Empedocles, 3. Agrigentum.

ததாகக் கூறிவந்தான். இந்த மறுபிறவி நம்பிக்கை காரணமாக இவன் புலாலுண்ணுதலைக் கண்டித்து வந்தான். இப்பிறவியில் நமக்கு ஆகாரமாக உபயோகிக்கப்படுகின்ற ஜீவ ஜந்துக்கள், முந்திய பிறவிகளில் மனிதர்களாகவும் இருந்திருக்கலாமல்லவா? இவைகளைக் கொன்று தின்பது மனிதர்களைக் கொன்று தின்பது போலாகுமல்லவா? இதுவே இவன்வாதம். "மனிதர்களெல்லோரும் ஆதிகாலத்தில் தேவர்களாயிருந்தார்கள். பின்னர் அவர்களுடைய தீவினைகாரணமாக மனித நிலைக்கு இழிந்துவிட்டார்கள்" என்பது இவன் நம்பிக்கை. தானும் ஒரு காலத்தில் தேவபுருஷனாகவே இருந்ததாகச் சொல்லிக்கொண்டான். "ஐயோ, என்ன கேவலம்! பேரானந்த நிலையை விட்டு இந்த மானிடர்கள் மத்தியில் வந்து உலவும்படியான கதி எனக்கு ஏற்பட்டுவிட்டதே" என்று இவன் அடிக்கடி விசனிப்பான். தான் ஒரு தெய்வப் பிறவியென்பதை உலகினர் அறியவேண்டுமென்பதற்காக, பொன்னாலாய மிதியடியை உபயோகித்தான்; ஊதா நிற உடையை அணிந்தான்; தலையில் மலர் மாலை சூட்டிக்கொண்டான். தன்னிடம் தெய்வ சக்தி உண்டென்றும், மந்திரங்களினாலேயே அநேக வியாதிகளைக் குணப்படுத்த முடியுமென்றும் கூறி வந்தான். அப்படியே அநேகருடைய நோய்களைக் குணப்படுத்தியும்விட்டான். இவன், இறந்து போனதாகக் கைவிடப்பட்ட ஒரு ஸ்திரீயை உயிர்ப்பித்ததாகவும் சொல்வர். பாமர ஜனங்கள் இவனை ஒரு தெய்வமாகவே கொண்டாடினார்கள். தனது தெய்வப் பிறவியை ஊர்ஜிதம் செய்துகாட்ட வேண்டி ஸிஸிலி தீவிலுள்ள எட்னா எரிமலை[1] வாயிலுக்குள் குதித்து, தன் ஆயுளை முடித்துக் கொண்டதாக ஒரு வரலாறு கூறுகிறது. ஆனால் இதனை ஒரு கட்டுக்கதையென்றே பிற்காலத்தவர் கருதுகின்றனர். தான் ஒரு தெய்வப் பிறவியென்பதைப்பற்றி இவ

1. Mt. Etna.

னுடைய சமகாலத்தவர் என்ன கருத்துக் கொண்டிருந்தனரோ நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் இவனுடைய பல கலைப் புலமையை எல்லோரும் வியந்து பாராட்டினர். இவன் தத்துவ ஆராய்ச்சியாளன் மட்டுமல்ல; வைத்திய சாஸ்திரியுங்கூட. வியாதியஸ்தர்களுடைய மனோதத்துவத்தை அறிந்து, அதற்குத்தக்கபடி சிகிச்சை முறைகளைச் சொல்லும் ஆற்றல் படைத்தவன். மற்றும் இவன் ஒரு சிறந்த கவிஞன்; நாவலன்; இஞ்சினீர்; ராஜ தந்திரி. தான் பிறந்த அக்ரிஜெண்ட்டம் என்னும் நகரில், ஜன ஆட்சியை நிலைநாட்ட, புரட்சி நடத்தி, வெற்றிகண்டு, அந்த வெற்றியின் பலனை, அதாவது அதிகார பதவியை மறந்துவிட்டான்.

ஹிப்போக்ரொட்டீஸ் 460-378: ஈஜியன் கடலின் தென்கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள கோஸ்[1] என்னும் தீவில் பிறந்த பிரபல வைத்திய நிபுணன். நோய்கள் வருவதும் போவதும் எல்லாம் தெய்வச்செயல் என்றிருந்த கொள்கையை அடியோடு அகற்றியவன். வைத்திய சாஸ்திரத்தை விஞ்ஞானக்கண்கொண்டு பார்த்தான். தவிர, மருந்து கொடுத்து வியாதிகளைப் போக்குவதில் அதிக நம்பிக்கையில்லாதவன்; இயற்கை வைத்தியத்தில் அதிக நம்பிக்கையுடையவன். இந்த இயற்கை முறையை அனுசரித்து ஆயிரக்கணக்கான வியாதியஸ்தர்களைக் குணப்படுத்தினான். மாஸிடோனிய மன்னனாகிய பெர்டிக்காஸ், பாரசீக மன்னனாகிய முதலாவது அர்ட்டாக்ஸெர்க்ஸஸ், இப்படி அநேக அரசர்கள் இவனிடம் சிகிச்சை பெற்றனர் என்றால் இவனுடைய திறமைக்கு எவ்வளவு மதிப்பு இருந்தது என்பது நன்கு புலனாகும். ஆத்தென்ஸில் பிளேக்நோய் பரவத் தொடங்கிய காலை, இவனுடைய உதவி நாடப்பட்டது. இவன் காலத்திற்கு முந்தி, வைத்தியர்கள், வீடு

1 Cos.

தோறும் அல்லது ஊர்தோறும் சென்று வியாதியஸ்தர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்து வந்தார்கள். ஆனால் இவன் காலத்திலிருந்து, வைத்தியர்கள் ஓரிடத்திலேயே ஸ்திரமாகத் தங்கி, தங்களிடம் வரும் வியாதியஸ்தர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்யத் தொடங்கினார்கள். மற்றும் இவன் காலத்தில், அநேக ஸ்திரீ வைத்தியர்களும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவர்களிற் சிலர், வைத்திய நூல்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

வைத்தியத் தொழிலுக்கு ஒரு மதிப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தான் ஹிப்போக்ரொட்டீஸ். இந்த மதிப்பை, வைத்தியர்கள் எக்காலும் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கவேண்டுமென்பது இவன் விருப்பம். இதற்காகச் சில புத்திமதிகளைக் கூறுகிறான். வைத்தியர்கள் எப்பொழுதும் சுத்தமான ஆடை தரித்திருக்கவேண்டும்; மன அமைதியுடையவர்களாயிருக்கவேண்டும். வியாதியஸ்தர்களுக்கு நம்பிக்கையுண்டாகும்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும். மற்றும் "வைத்தியனே! உன் விஷயத்திலேயே நீ ஜாக்கிரதையாயிரு. எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவுக்குமட்டும் பேசு. ஒரு நோயாளியின் அறைக்குச் சென்றதும், நீ உட்காருகிறவிதம், உடைகளைச் சரிப்படுத்திக் கொள்கிற மாதிரி, சுருக்கமாகவும் ஆனால் கண்டிப்பாகவும் பேசுவது, அக்கம் பக்கத்தில் இரைச்சல் கூடாதென்று கூறுவது, என்ன செய்யவேண்டுமோ அதை உடனே செய்வது, ஆகிய இந்த மாதிரியான விஷயங்களில் சர்வ ஜாக்கிரதையுடனிரு. நோயாளிகள் கொடுக்கிற கட்டண விஷயத்தில் அதிக கண்டிப்புக் காட்டாதே. அவர்களுடைய பண நிலைமையை நன்றாக ஆலோசித்துப்பார். சில சமயங்களில் இலவசமாகச் சிகிச்சை செய்யவேண்டி வந்தால் அதற்காகத் தயங்காதே. பிரேக்கால்லதாராயிருந்தால்கூட அவர்களுக்கு உன்னால் முடிந்தவரை உதவி செய்."

மற்றும், வைத்தியத் தொழிலில் பிரவேசிக்கின்றபோது ஒவ்வொருவரும் ஒரு பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இவன் கூறிப்போந்தான். இந்தப் பிரமாணத்தின் ஒரு பகுதியை வாசகர்கள் அவசியம் கவனிக்க வேண்டும். "யார்வீட்டிலே நான் நுழைந்தபோதிலும் அங்கு நோயாளிகளுக்கு உதவி செய்யவே நுழைவேன். நோயாளிகள் ஆணாயிருந்தாலும், பெண்ணாயிருந்தாலும், சுதந்திரப் பிரஜையாயிருந்தாலும் அடிமையாயிருந்தாலும், அவர்களுடைய தேகத்தைத் தவருக உபயோகிக்க மாட்டேன். நோயாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைப் பரம ரகசியமாக வைத்துக்கொள்வேன்; யாருக்கும் வெளியிடமாட்டேன்."

பிடியஸ் 490-432: சிற்பக்கலையின் தந்தையென்று இவனைச் சொல்லலாம். ஆதென்ஸை கலைக்கோயிலாகச் செய்தவன் இவன். ஒலிம்ப்பியாவில், ஜூஸ் தெய்வத்தின் உருவச்சிலையை நிர்மாணஞ்செய்தான். தந்தத்திலும் தங்கத்திலும் செய்யப்பெற்ற இந்தப் பெரிய உருவச்சிலையானது இன்றளவும், உலகத்து ஏழு அதிசயங்களுள் ஒன்ருகப் போற்றப்படுகிறது. இந்த உருவத்தைப் பார்த்த ஓர் அறிஞன் பிரமித்துப்போய் பின்வருமாறு பேசுகிறான்:—

"மனக்கவலை, துரதிருஷ்டம், துக்கம் இவைகளை வாழ்க்கை பூராவும் அனுபவித்து, இவை காரணமாக இரவிலே தூக்கம் வாராமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒருவன், இந்தச் சிலை முன்னர்ச்சென்று நிற்பானுயின், தன் கவலை முதலியனவற்றை உடனே மறந்துவிடுவான்."

இத்தகைய அற்புத சிருஷ்டியைச் செய்த இவன், கடைசி காலத்தை வறுமையிலும் வேதனையிலும் கழிக்க வேண்டியதாயிற்று இதற்குக் காரணம் பெரிக்ளிஸின்

சிறந்த நண்பனாயிருந்ததுதான். ஆதென்ஸில் அதீனா தேவதையின் உருவச்சிலையைச் சமைத்தானல்லவா, அதற்காக இவனிடம் ஓரளவு பொன்னும் தந்தமும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் ஒரு பகுதியைக் களவாடிவிட்டானென்று, பெரிக்ளிஸின் விரோதிகள், இவன்மீது குற்றஞ் சாட்டினர்கள். இவன்மீது குற்றஞ்சாட்டி பெரிக்ளிஸை அவமானப்படுத்தவேண்டுமென்பதே அவர்கள் நோக்கம். கடைசியில் குற்றத்தை ருஜுப்படுத்தி இவனைத் தேசப்பிரஷ்டம் செய்துவிட்டார்கள். இவனுடனிருந்து ஒத்துழைத்த சிற்ப நிபுணர் பலர். இவரில் குறிப்பிடத் தக்கவர் இக்டினஸ், கல்லிக்கிரட்டீஸ்[1] முதலியோர்.

டேமன்: இவன் ஓர் இசைப்புலவன். இவனைப் பற்றிய அதிக விவரங்கள் தெரியவில்லை. ஆனால் இவன் பெரிக்ளிஸுக்குச் சங்கீதம் பயிலுவித்ததோடல்லாமல், அரசியல் சம்பந்தமான யோசனைகளையும் அவ்வப்பொழுது சொல்லிக்கொடுத்து வந்தான். இவனுடைய சொல்லுக்கும் அனக்ஸாகோரஸின் சொல்லுக்கும் பெரிக்ளிஸ் மிகவும் கட்டுப்பட்டிருந்தானென்பர். எப்படியோ, பெரிக்ளிஸின் நெருங்கிய தொடர்பு இவனைத் தேசப்பிரஷ்டத்திலே கொண்டுவிடுத்தது.

டெமாக்கிரிட்டஸ் 460-370:[2] திரேஸ் மாகாணத்தின் தென்பகுதியிலுள்ள அப்டீரா[3] என்னும் ஊரில்பிறந்தவன். செல்வமும் செல்வாக்கும் பெற்றிருந்த இவன் தந்தை, இவனுக்கு ஏராளமான ஆஸ்தி வைத்துவிட்டுப்போனுன். ஆனல் இவன் அஃதனைத்தையும் ஊர்சுற்றிப் பார்ப்பதிலே செலவழித்துவிட்டான். இந்தியாவுக்குக்கூட வந்துவிட்டுப் போனதாகத் தெரிகிறது. இந்தச் சுற்றுப் பிரயாணத்

1 Ictinus, Callicrates. 2 Democritus 460-370.
3 Abdera

னுல் இவன்கண்ட உண்மையைப் பின்வரும் ஒரே வாக்கியத்தில் தெரிவிக்கிருன்:—“அறிவும் ஒழுக்கமுமுடைய ஒருவனுக்கு உலகமெல்லாம் சொந்தநாடுதான்.” யாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு வந்ததும், தத்துவ ஆராய்ச்சியிலே ஈடுபட்டு, வாழ்க்கை பூராவும் அதிலேயே செலவழித்தான். பரமாணுக்கள் பலவற்றின் சேர்க்கையினுலேயே உலகத்திலுள்ள சகலமும் உற்பத்தியாகின்றன என்பது இவன் முடிபு. இதனை ஒரு தனித்தத்துவமாக நிலைநாட்டினுன். இதனுல் இவனை ‘அணுவாதத்தின் தந்தை’யென்பர். ஆனுல் இந்த அணு ஆராய்ச்சியோடு இவன் நிற்கவில்லை; வேறு பல துறைகளிலும் ஆராய்ச்சி நடத்திச் சில புதிய கருத்துக்களை வெளியிட்டான். கணிதம், பௌதிகம், வானசாஸ்திரம், பூகோளம், உடற்கூறு சாஸ்திரம், மனோதத்துவ சாஸ்திரம், வைத்தியம், சங்கீதம், சிற்பம், இப்படிப் பல சாஸ்திரங்கள் சம்பந்தமாக இவன் வெளியிட்ட நூல்கள் அநேகம். இவனை ‘அறிஞன்’ என்று ஒரே வார்த்தையில் அழைத்தனர் இவன் சம காலத்தவர். இத்தகைய பேரறிவு படைத்தவனுயிருந்தும் இவன் மிகவும் அடக்கமும் நிதானமுமுடையவனுயிருந்தான். எளிய வாழ்க்கையிலேதான் இன்பங்கண்டான். இவன், தொண்ணூறு வயதுவரை வாழ்ந்திருந்தான்.[1] “இவ்வளவு காலம் நீ சஞ்ஜீவியாயிருந்ததன் ரகசியமென்ன” வென்று இவனுடைய நெருங்கிய நண்பர்களில் ஒருவன், கடைசி காலத்தில் இவனைக்கேட்டபோது “நான் நித்தோறும் எண்ணெய் ஸ்நானம் செய்து வந்தேன்; ஆகாரத்தில் தேனைச் சேர்த்துக்கொண்டு வந்தேன்” என்று கூறினுன். இவன் வாக்கிலிருந்து பிறந்த சில வாசகங்கள்:—

“சந்தோஷமென்பது புறத்திலே இல்லை; அகத்திலே தான் இருக்கிறது.”

1 சிலர் நூற்றொன்பது வயதுவரை வாழ்ந்திருந்தானென்பர்.

“செல்வத்தைக் காட்டிலும் சான்றாண்மையே சிறப்புடைத்து.”

“அறிவைக் காட்டிலும் வேறு சக்தியோ, செல்வமோ கிடையாது.”

“நல்ல காரியங்களை, மனப்பூர்வமாகச் செய்யவேண்டுமே தவிர, யாருடைய கட்டாயத்திற்காகவும் செய்யக் கூடாது; அப்படியே பலனை எதிர்பார்த்தும் செய்யக் கூடாது. நல்லதைச் செய்தால் நல்லது என்பதற்காகவே செய்யவேண்டும்.”

ஸாக்ரட்டீஸ் 470-399: ஆத்தென்ஸில் சிற்பத் தொழில் செய்துகொண்டிருந்த ஸோப்ரோனிஸ்கஸ் என்பவனுடைய மகன். தந்தையைப்போலவே இவனும் சிறிதுகாலம் மேற்படி தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தான். நல்ல திடகாத்திரமுடையவன். ஆத்தீனியக் காலாட்படையில் சேர்ந்து, அநேக போர்முகங்களில் சேவைசெய்தான். உடலைப்போலவே உள்ளத்தையும் பக்குவப்படுத்தி வைத்துக் கொண்டிருந்தான். எத்தகைய சூழ்நிலையும் இவன் உடலையோ உள்ளத்தையோ பாதிக்கவில்லை. மிகவும் எளிய வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருந்தான். கோடை காலமோ, குளிர்காலமோ எப்பொழுதும் ஒற்றையாடை தான். மிதியடியில்லாமல் வெறுங்காலுடன் நடப்பதில் தான் இவனுக்கு அதிக பிரியம். ஆத்தென்ஸின் சந்தை கூடும் சதுக்கத்திற்கு இவன் அடிக்கடி செல்வதுண்டு. அங்கே கடைகளில் பலவகைப் பொருள்கள் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்குமல்லவா, அவைகளைப் பார்த்து ‘எனக்கு வேண்டாத பொருள்கள் இங்கே எவ்வளவு இருக்கின்றன’ என்று ஆச்சரியப்படுவான். வறுமையிலே செம்மைகண்டவன் இவன்.

இவன் எந்த ஒரு தத்துவத்தையும் கண்டு பிடித்து அதை நிலைநாட்டப் பாடுபடவில்லை. அதற்கு மாறாக,

எங்கே நல்லது இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பிடிப்பதிலேயே இவன் காலமெல்லாம் செலவழிந்தது. இதனைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக, இவன் காட்டுக்கோ மலைக்கோ ஓடவில்லை. சந்தடி நிறைந்த சந்தைக்கூட்டங்களுக்குத் தான் சென்றான். அங்கு வருவோர் போவோர் எல்லோருடனும் கலந்துபேசுவான். ஜனங்கள், பொதுவாகக் கொண்டிருக்கிற நம்பிக்கைகள், அனுசரிக்கிற பழக்க வழக்கங்கள் முதலியவற்றைப்பற்றி ஒவ்வொருவரையும் கேள்விகள் கேட்பான். அவர்கள் சொல்கிற பதிலைக் கொண்டே அவர்களுடைய அறிவு விளக்கைத் தூண்டி விடுவான். அப்படித் தூண்டிவிடுகிறபோது, தான் ஒன்று மறியாதவன் என்றே சொல்லிக்கொள்வான். இவனுடைய சம்பாஷணையில் ஈடுபட்டவர் பலர். சிறப்பாக இளைஞர்கள் வண்டினைப்போல் இவனை மொய்த்துக்கொண்டனர். இப்படி இவனை விசுவாசித்து வந்ததோடல்லாமல் இவர்கள், சமுதாயத்தின் முன்னணியில் அப்பொழுது இருந்து வந்த ஒவ்வொரு பிரச்னையைப் பற்றியும் சுயமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். பழைய சம்பிரதாயங்களில் ஊறிப் போயிருந்தவர்களுக்கு இது பிடிக்கவில்லை. இளைஞர்களைக் கெடுத்து வருவதாகவும், மதவிரோதியென்றும் ஸாக்ரடீஸ் மீது குற்றஞ்சாட்டி, இவனை விசாரணைக்குக்கொண்டு வரச் செய்தனர். அந்தக் காலத்து நீதி முறைப்படி விசாரணை நடைபெற்றது. மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டான். தண்டனை நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்னர் சிறையிலே சிறிதுகாலம் வைக்கப்பட்டிருந்தான். அப்பொழுது சிறையிலிருந்து தப்பித்துச் சென்றுவிடுமாறு, இவனுடைய உற்ற நண்பர் சிலர் யோசனை கூறினர். இதற்கு இணங்குவாரா சத்தியாத்மா ஸாக்ரடீஸ்? மறுத்துவிட்டான். தண்டனை நிறைவேற்றப்படவேண்டிய சமயம் வந்தது. ஒரு கிண்ணம் நிறைய விஷத்தைக் கொடுத்தனர். அப்படியே குடித்துவிட்டான், கொஞ்சங்கூட முகம் சுளுக்

[illegible] கண் மூடியது. மூச்சு நின்றது. சிந்தனை உலகத்துச் சிரஞ்சீவிகளில் ஒருவனாக வாழத்தொடங்கிவிட்டான் அதுமுதல்.

புரோட்டேகோரஸ் 481.411 : ஹிப்போக்ரேட்டீஸ் பிறந்த அப்டீரா நகரத்தில்தான் இவன் பிறந்தான். ஸோபிஸ்ட்டுகளுக்குள்ளே அதிகமாகப் புகழ் பெற்றிருந்தவன் இவன். கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவன். அறநெறியைக் கடைப்பிடித்தவன். பிறருடைய திறமையைப் பாராட்டுவான். வாதங்களில் கலந்துகொள்கிறபோது, சிறிதுகூட நிதானந்தவறிப் பேசமாட்டான்; கோபமும் வராது. எல்லோரையும் முந்திக்கொண்டு தான் பேச வேண்டுமென்று ஆவலும் கொள்ளமாட்டான். ஸாக்ரட்டீஸ் இவனிடத்தில் அதிக மதிப்பு வைத்திருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவன்—புரோட்டேகோரஸ்—தன்னிடம் பயில வரும் மாணாக்கர்களிடமிருந்து அதிக கட்டணம் வசூலித்து வந்தானென்று சிலர் குறையாகச் சொல்வர். ஆனால் இவன், அதிக தொகைவாங்குவது நியாயமென்றே சாதித்து வந்தான். இவனைப்போலவே, கார்ஜியஸ் என்ற மற்றொரு பிரபல ஸோபிஸ்ட்டும் அதிக பணம் வாங்கி வந்தான்.

கடவுளுண்மையைப்பற்றி நிச்சயமான நம்பிக்கையில்லாதவன் புரோட்டேகோரஸ். ஒரு சமயம் இவன் ஆதென்ஸுக்கு வந்து யூரிப்பிடீஸ் என்ற பிரபல நாடகாசிரியன் வீட்டில் தங்கியிருந்தபோது, ஆத்தினியப் பிரமுகர் சிலர் கூடியிருந்த ஒரு கூட்டத்தில் பின் வருமாறு கூறினான்:—"கடவுள்கள் இருக்கிறார்களோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. அப்படியிருந்தால், அவர்கள் எப்படி இருப்பார்களென்பதும் எனக்குத் தெரியாது. இவற்றைப் பற்றி நாம் அறிந்துகொள்ள முடியாதபடி பல விஷயங்கள் நம்மைத் தடுக்கின்றன. கடவுளுண்மையைப்பற்றின

இந்த விஷயமோ தெளிவற்றிருக்கிறது. மனிதனுடைய வாழ்நாளோ மிகச் சுருக்கம்."

புரோட்டேகோராஸ் இப்படிச் சொல்லிவிட்டா ரென்று தெரிந்ததும் ஆதென்ஸில் ஒரே பரபரப்பு. ஜன சபை உடனேகூடி இவன்மீது தேசப்பிரஷ்ட உத்தரவு பிறப்பித்தது. இவனுடைய நூல்களனைத்தையும் பறிமுதல் செய்து சந்தைச் சதுக்கத்தில் பகிரங்கமாகக் கொளுத்தி விட ஏற்பாடு செய்தது. தேசப்பிரஷ்ட உத்தரவு பெற்ற புரோட்டேகோராஸ், ஸிஸிலி தீவுக்கு ஓடிவிட்டான். ஆனால் வழியில் கடலில் மூழ்கி இறந்துவிட்டதாக ஒரு வரலாறு கூறுகிறது.

ஐரோப்பாவைப் பொறுத்தமட்டில், முதன்முதலாக, பாஷைக்கு இலக்கணம் கண்டவன் புரோட்டேகோராஸ் தான். மொழி ஆராய்ச்சிக்கு அடிகோலியவன் இவனே. இன்னும் பொதுவாக இலக்கியத்திற்கு அதிக சேவை செய்திருக்கிறான்.

கார்ஜியஸ்[1] 483-380: ஸிஸிலி தீவிலுள்ள லியோண்ட்டினி[2] என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவன். சாதுரியமாகப் பேசுவதில் வல்லவன். கிரேக்கர்களுக்குள் சண்டைகூடா தென்பதை வலியுறுத்தி 408-ஆம் வருஷம் நடைபெற்ற ஒலிம்பிய விழாவில் நீண்டதொரு சொற்பொழிவாற்றினான். அங்குக் கூடியிருந்த ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இவன் பேச்சிலே சொக்கிப்போயினர். வசன கவிதை யென்று சொல்வார்களே அந்த மாதிரிதான் இருக்கும் இவன் பேச்சு. இவனிடம் பேச்சுப் பயிற்சி பெற்றவர் பலர். இவன் நூறு வயதுக்குமேல் வாழ்ந்தான். கடைசி நாட்கள் வரை ஒரு சிறுவனைப்போலவே உற்சாகத்துடனும் சுறுசுறுப்புடனும் இருந்தானென்பர்.

1 Gorgias 2 Leontini.

ஹிப்பியாஸ்:[1] பெலொப்பொனேசியாவின் மேற்குப் பகுதியிலுள்ள எலிஸ் நகரத்தைச் சேர்ந்த பிரபல ஸோபிஸ்ட். ஹெல்லாஸ்பூராவும் இவன்புகழ் பரவியிருந்தது. இவனை, ஒரு சர்வகலாசாலையென்று அழைப்பர். இவனுக்குத் தெரியாத வித்தையில்லை; தெரியாத தொழிலுமில்லை. தனது ஆடைகளைக்கூட தானே செய்துகொண்டான்.

இன்னும் புராடிகஸ்[2] என்ன, ஆண்ட்டிபோன்[3] என்ன, ஸாக்ரட்டீஸோடு எதிர்வாதஞ் செய்த திராஸிமாக்கஸ்[4] என்ன, இவர்கள்போல் இன்னும் பல ஸோபிஸ்ட்டுகள், தங்கள் அறிவினாலும் வாக்கு வன்மையினாலும் பொருளும் புகழும் பெற்றிருந்தார்கள்.

எஸ்கிலஸ் 525-456: அட்டிக்காவில் பிறந்த ஒரு கவிஞன்; பிரபல நாடகாசிரியன். துன்பியல் நாடகத்தின் சிருஷ்டி கர்த்தன் என்பர் இவனை. ஆதென்ஸில் பிரதி வருஷமும் நடைபெற்றுவந்த நாடகப் போட்டியில் பதின்மூன்று தடவை இவன் முதற் பரிசு பெற்றிருக்கிறான். இவனுடைய நாடகங்களை ஜனங்கள் பெரிதும் விரும்பிப் போற்றினர். இவன் மொத்தம் எழுபது நாடகங்கள் எழுதியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.[5] இவற்றில் ஏழு மட்டுமே இப்பொழுது காணக்கிடைக்கின்றன.

எஸ்கிலஸ், பிரபல நாடகாசிரியன் மட்டுமல்ல; சிறந்த போர் வீரனுங்கூட. இவனும் இவன் சகோதரனும் சேர்ந்து மாரத்தான் யுத்தத்தில் காட்டிய வீரம் ஜனங்களுடைய நினைவில் என்றும் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஆதென்ஸ் அரசாங்கத்தார் ஓர் ஓவியம் வரையச் செய்தனர். மாரத்தானைத்தவிர, ஸலாமிஸ் என்ன, ப்ளாட்டியா என்ன, இப்படிச் சில போர்களிலும் இவன் கலந்துகொண்டான். ஸிஸிலி தீவில் இவன் பெரிதும் கௌரவிக்கப்பட்டான்; அங்கேதான் இறந்தும் போனான்.

1 Hippias. 2 Prodicus. 3 Antiphon. 4 Thrasymachus.
5 சிலர் தொண்ணூறு என்கின்றனர்.

சோபோக்ளீஸ் 496-405: ஆத்தென்ஸில் பிறந்தவன். இவன் தந்தை கத்திகள் செய்து கொடுக்கும் தொழில் நடத்தி வந்தான். பாரசீக யுத்தத்தின் போதும், பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தின் போதும் இவனுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைத்து வந்தது. இதனால் மகனுக்கு நிறையச் சொத்து சேர்த்து வைத்தான். சோபோக்ளீஸுக்கு என்ன குறை? பணத்தோடு, அறிவு, அழகு, திடசரீரம் எல்லாம் சேர்ந்திருந்தன. மல் யுத்தத்தில் இவனுக்கு எவ்வளவு தேர்ச்சி இருந்ததோ அவ்வளவு தேர்ச்சி சங்கீதத்திலும் இருந்தது. பந்தாடுவதில் வல்லவனாயிருந்தது போல் வீணை வாசிப்பதிலும் கெட்டிக்காரனாயிருந்தான். பெரிக்ளீஸ், இவனிடம் அதிக அன்பு காட்டி வந்தான்; அரசாங்க உயர் பதவிகள் பல அளித்து இவனைக் கௌரவித்தான். இந்தப் பதவிகளை இவன் பொறுப்புடன் வகித்து ஜனங்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றான். எல்லோருடனும் சரளமாகப் பழகுவான்; நகைச்சுவை ததும்பப் பேசுவான். இவனுக்குப் பொன்னாசையும் பெண்ணாசையும் சிறிது உண்டென்பர். இவன் மொத்தம் நூற்றுப் பதின்மூன்று நாடகங்கள் எழுதியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவற்றில் ஏழு மட்டுமே இப்பொழுது எஞ்சி நிற்கின்றன. சிறந்த நாடகங்கள் எழுதியதற்காக இருபது தடவை இவன் முதற் பரிசு பெற்றிருக்கிறான். முதல் தடவை இருபத்தைந்தாவது வயதில்; கடைசி தடவை எண்பத்தைந்தாவது வயதில். இவன் நாடகாசிரியன் மட்டுமல்ல; நடிகனுங்கூட.

யூரிப்பிடீஸ் 482-407: ஜெர்க்ஸஸ் மன்னன் படையெடுத்து வந்தபோது ஆத்தென்ஸிலுள்ளவர்கள் ஸலாமிஸ் தீவுக்கு வந்து அடைக்கலம் புகுந்து கொண்டார்களல்லவா, அப்பொழுது, அதே தீவில் இவன் பிறந்தான். இந்தத் தீவில்தான் இவன், தன் வாழ்க்கையின் பிற்பகுதியைக் கழித்தான். இவன் ஸாக்ரட்டீஸோடும், புரோட்டேகோராஸோடும் நெருங்கிப் பழகிவந்தான். இந்தப்

பழக்கத்தினாலேயோ என்னவோ, இவன் எதையும் அறிவுக்கண் கொண்டு நோக்கினான். இவன் மொத்தம் எழுபத்தைந்து நாடகங்கள் எழுதினானென்பர். இவற்றுள் பதினெட்டு தான் இப்பொழுது கிடைத்திருக்கின்றன. தனது நாடகங்கள் மூலம், இவன் மதத்தைப்பற்றியும் தெய்வங்களைப்பற்றியும் அப்பொழுது நிலவி வந்த கொள்கைகளையும் நம்பிக்கைகளையும் வன்மையாகவும் ஆணித்தரமாகவும் நகைச்சுவைபடவும் கண்டித்து வந்தான். மனிதனை மனிதன் ஆண்டுதல், பெண்ணை ஆண் அடக்கியாளல், இப்படிப்பட்ட சிலவற்றையும் பலமாகத் தாக்கி வந்தான். இதனால் இவன் இளைஞர்களால் நேசிக்கவும் முதியவர்களால் துவேஷிக்கவும்பட்டான். முதியவர்கள் கையிலேயே அப்பொழுது அதிகாரம் இருந்தபடியால், மத விரோதியென்று சொல்லி ஒரு வழக்கும், பண சம்பந்தமாக ஒரு வழக்கும் இவன் மீது தொடரச் செய்தனர். அப்பொழுது இவனுக்கு ஏறக்குறைய எழுபது வயது இருக்கும். இரண்டு வழக்குகளும் தோல்வியடைந்தன. இவன் குற்றமற்றவன் என்று நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது. என்றாலும் ஆத்தென்ஸில், இவன் மீது வெறுப்பு வளர்ந்தது. இவன் மனைவியே இவனை வெறுக்கத் தலைப்பட்டாள். வேறென்ன தொல்லை வேண்டும்? எங்கே செல்வதென்று யோசித்துக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது மாஸிடோனியாவை ஆண்டு கொண்டிருந்த ஆர்க்கிலேயஸ்[1] என்ற அரசன், தன் ஆஸ்தானத்தில் வந்திருக்கும்படி இவனுக்கு அழைப்பு அனுப்பியிருந்தான். இதனை உடனே ஏற்றுக்கொண்டு மாஸிடோனியாவுக்குச் சென்றான். சென்று அங்கு இரண்டொரு நாடகங்களை எழுதினான். எழுபத்தைந்தாவது வயதில் இறந்து போனான்.

அரிஸ்டோபனீஸ் 448-380: இவன் ஏஜீனா தீவில், நிலச் சொத்தும் குணச்சிறப்பும் மிகுந்த ஒரு குடும்பத்தில்

1 Archelaus 413-399.

பிறந்தவன். பெலொபொனேசிய யுத்த ஆரம்பத்தில் தன் வீடு வாசல்களை விட்டுவிட்டு ஆத்தென்ஸில் வந்து வசிக்கத் தொடங்கினான். இந்த யுத்தத்தில் கிரேக்கரை கிரேக்கர் வெறுப்பதையும் கொல்வதையும் கண்டு இவன் மனம் வெதும்பினான். கிரேக்கர்களனைவரும் ஒற்றுமையா யிருக்கவேண்டும், சமாதானமாக வாழவேண்டுமென்று தனது நாடகங்கள் மூலம் பிரசாரம் செய்து வந்தான். ஆனால் இவன் அப்பொழுது பரவி வந்த நவீன எண்ணப் போக்குக்குப் பரம விரோதி; ஜன ஆட்சிக்குங்கூட. இவ்விரண்டையும்பற்றித் தனது நாடகங்களில் பரிகாசமாகப் பேசியிருக்கிறான். பெரிக்ளீஸ், ஸாக்ரட்டீஸ், யூரிப்பிடீஸ், முதலிய பலரும் இவனுடைய பரிகாசத்திற்குட்பட்டனர். இவன் எழுதிய நாடகங்கள் மொத்தம் நாற்பத்திரண்டு. இவற்றில் பதினொரு நாடகங்களே இப்பொழுது அகப்பட்டிருக்கின்றன.

ஹெரொடோட்டஸ் 484-410: கிரேக்க சரித்திராசிரியர்களில், ஒருவன் ஹெரொடோட்டஸ்; மற்றொருவன் துஸிடிடீஸ். பிந்தியவனை ஏற்கனவே நாம் பார்த்திருக்கிறோம். முந்தியவனான ஹெரொடோட்டஸ், சின்ன ஆசியாவிலுள்ள ஹாலிகார்னஸ்ஸஸ்[1] என்னும் நகரில் பிறந்தவன். இவனுடைய குடும்பத்தினரிற் சிலர், அரசாங்கத்திற்கு விரோதமான சூழ்ச்சிகளில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தன் காரணமாக, இவன் ஏறக்குறைய முப்பத்திரண்டாவது வயதில் நாடு கடத்தப்பட்டான். இவனை நாடு கடத்தியது சரித்திர உலகத்திற்குப் பெரிய உபகாரமாயிற்று. யாத்திரை செய்யப் புறப்பட்டான். கிழக்கே சின்ன ஆசியா முதல் மேற்கே எகிப்து வரை பல இடங்களையும் சுற்றிப்பார்த்தான். பார்த்தான் என்றால் மேலெழுந்தவாரியாக அல்ல; ஒவ்வொன்றைப்பற்றியும் நன்கு தெரிந்து

1 Halicarnassus.

கொள்ளவேண்டுமென்ற ஆவலுடன் பார்த்தான். சுமார் பதினைந்து வருஷ காலம் இப்படிச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டுக் கடைசியில் ஆத்தென்ஸுக்கு வந்து அங்கேயே நிரந்தர வாசம் செய்யத்தொடங்கினான். தான் கண்டது, பிறரிடமிருந்து கேட்டது, தனக்கு முந்தி அறிஞர்கள் எழுதி வைத்துப் போயிருந்தது, எல்லாவற்றையும் ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு சரித்திரம் எழுதினான். எகிப்து, சின்ன ஆசியா, கிரீஸ் இவற்றின் வரலாறுகளை, ஆதிகாலத்திலிருந்து, கிரீஸ்-பாரசீக யுத்தம் வரை அதாவது ஸெஸ்டோஸ் முற்றுகை வரை இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறான். இவன், தான் எழுதியதை, அவ்வப்பொழுது, பொது ஜனங்களின் மத்தியில் உரக்கப் படித்துக் காட்டி வந்தாகவும், ஜனங்கள் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தாகவும், தங்கள் மகிழ்ச்சிக்கறிகுறியாக இவனுக்கு ஒரு தொகை சன்மானமாக வழங்கியதாகவும் சொல்லப்படுகின்றன.

ஹெரொடோட்டஸுக்கு முந்தியும் பிந்தியும் கிரீஸில் அநேக சரித்திராசிரியர்கள் தோன்றி மறைந்தார்கள். ஆனால் இவர்களில் ஹெரொடோட்டஸின் பெயரும் துஸிடிடீஸின் பெயரும் தான் நிலைத்து நிற்கின்றன. இவர்கள் எழுதி வைத்துப் போயிருக்கிற சரித்திர நூல்களைக் கொண்டு, கி. மு. ஆறாவது, ஐந்தாவது நூற்றாண்டு கிரீஸை நாம் ஒருவாறு தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இதுகாறும் பெரிக்ளீய யுகத்தில் வாழ்ந்த ஒரு சில பெரியார்களை மட்டும் தான் தரிசித்தோம். தரிசிக்கத்தான் முடிந்ததேயொழிய வெளியிட்ட அரிய கருத்துக்களைக் கேட்க முடியவில்லை. அதற்கு இங்கே அவகாசம் ஏது? நிக்கியாஸ் சமாதான ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகு, ஆத்தென்ஸிலும் ஸ்பார்ட்டாவிலும் என்ன நடந்ததென்பதைப் பார்க்கச் செல்லவேண்டாமா?

21. பெலொப்பொனேசிய யுத்தம்

(இரண்டாவது பகுதி கி. மு. 421—415)

க. பெலொப்பொனேசிய சமஷ்டிக்கு முடிவு

நிக்கியாஸ் உடன்படிக்கையை ஸ்பார்ட்டா ஒப்புக்கொண்டு விட்டது வாஸ்தவம். ஆனால் அதில் கண்டிருக்கிற ஷரத்துக்களை நிறைவேற்ற அதனால் முடியவில்லை. அதன் கட்சியைச் சேர்ந்த முக்கியமான சில ராஜ்யங்கள் உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவோ, அதன் ஷரத்துக்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவோ மறுத்துவிட்டன. வடக்கே ஆம்ப்பிபோலிஸ் நகரத்தில் ஸ்பார்ட்டப் படைகளுக்குத் தலைவனாக பிராஸிடாஸுக்குப் பிறகு நியமிக்கப்பட்டவன், ஜனங்களுடைய விருப்பத்தை அனுசரித்து, நகரத்தை ஆத்தென்ஸ் வசம் ஒப்புக்கொடுக்க மறுத்துவிட்டான். இங்கே பெலொப்பொனேசியாவில் எலிஸ் ராஜ்யமும், மாண்ட்டினீயா[1] என்ற ஒரு சிறு நகர ராஜ்யமும், தங்களுக்கும் ஸ்பார்ட்டாவுக்குமுள்ள சொந்த மனஸ்தாபம் காரணமாக உடன்படிக்கையை நிராகரித்தன. கொரிந்தியா, அக்ரனேனியாவிலுள்ள ஸோலியமும் அனக்ட்டோரியமும் ஆத்தென்ஸ் வசம் இருக்க வேண்டுமென்று உடன்படிக்கையில் கண்டிருப்பதை ஆட்சேபித்தது. இப்படியே, நிஸீயா துறைமுக விஷயத்தில் மெகாராவும், பானக்ட்டம் விஷயத்தில் பியோஷ்யாவும் ஆட்சேபங்கள் கிளப்பின. ஸ்பார்ட்டாவுடன் கூட்டுச் சேர்ந்திருக்கிற ராஜ்யங்களில் இந்த மூன்றுந்தான்—கொரிந்தியா, மெகாரா, பியோஷ்யா ஆகிய மூன்றுந்தான்—பலமும் செல்வாக்கும் உள்ளவை. இவற்றை மீறிக்

1 Mantinea.

கொண்டு உடன்படிக்கையின் ஷரத்துக்களை நிறைவேற்றக் கூடிய நிலைமையில் ஸ்பார்ட்டா இல்லை. ஸ்பார்ட்டாவின் இந்த நிலைமையைக்கண்டு ஆத்தென்ஸும், ஷரத்துக்களின்படி தான் நிறைவேற்ற வேண்டிய அம்சங்களை நிறைவேற்ற மறுத்து விட்டது. குழந்தை என்னமோ பிறந்தது, ஆனால் வாய் திறக்கவில்லை என்கிற மாதிரியான நிலைமை ஏற்பட்டது, நிக்கியாஸ் உடன்படிக்கையைப் பொறுத்தமட்டில்.

ஸ்பார்ட்டாவுக்கோ, ஆத்தென்ஸுடன் எப்படியாவது இணங்கிப்போய்விட வேண்டுமென்ற ஆவல். ஏனென்றால், ஸ்பாக்ட்டீரியாவில் சிறைப்பட்டவர்கள் இன்னமும் ஆத்தென்ஸிலேயே உழன்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை விடுதலை செய்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். தவிர, ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் ஆர்கோஸுக்கும் கி.மு. 451-ஆம் வருஷம் ஏற்பட்டிருந்த முப்பது வருஷ சிநேக ஒப்பந்தம்[1] இந்த வருஷம்—421-ஆம் வருஷம்—காலாவதியாகிறது. இதனை மறுபடியும் புதுப்பித்துக் கொள்ள மறுத்து விட்டது ஆர்கோஸ்.

இந்த ஆர்கோஸ், பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தில் எந்தக்கட்சிப் பக்கமும் சேராமல் ஒதுங்கியிருந்ததென்பது வாசகர்களுக்கு நினைவிருக்கும்[2]. இப்படி ஒதுங்கியிருந்த காலத்தில் இது தன் கடல் வியாபாரத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டுவந்தது. இதற்கும் ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் எப்பொழுதுமே உள்ளூர ஆதிக்கப் போட்டி உண்டு. பெலொப்பொனேசிய சமஷ்டியில் ஸ்பார்ட்டா ஆதிக்கம் பெற்றிருப்பதை இது விரும்பியது கிடையாது. சமயம் வந்தால், தான் அந்த ஆதிக்கத்தை அடையவேண்டுமென்று ஆசை கொண்டிருந்தது. இதனால் இதன் பட்சமெல்லாம், ஸ்பார்ட்டாவின் விரோதிகள் யாரோ அவர்கள் பக்கமே இருந்து வந்தது. இதன் அரசியல் போக்கு முதலி

1. 294-ஆம் பக்கம் பார்க்க 2. 363-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

யானவெல்லாம் ஆத்தென்ஸின் சார்புபற்றியே நின்றது. 461-ஆம் வருஷம் ஆத்தென்ஸுடன் ஏற்படுத்திக்கொண்ட நேசத் தொடர்பை அறுத்துக்கொண்டுவிட வேண்டுமென்ற ஏற்பாட்டின் பேரில் தான் ஸ்பார்ட்டா இதனுடன் 451-ஆம் வருஷம் சமாதான ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டது.[1] இந்த ஒப்பந்தம் காலாவதியாக இன்னும் பத்து வருஷ காலம் இருக்கிறதேயென்ற தைரியத்திலேயே 431-ஆம் வருஷம் பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தில் ஆத்தென்ஸுக்கு விரோதமாக இறங்கியது ஸ்பார்ட்டா. இப்பொழுது-421-ம் வருஷம்-இந்த ஒப்பந்தம் காலாவதியாகி விட்டதனாலும், இதனைப் புதுப்பிக்க ஆர்கோஸ் மறுத்து விட்டதனாலுமே, ஆத்தென்ஸுடன் சமாதானமாகப் போக வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது ஸ்பார்ட்டாவுக்கு.

எனவே, நிக்கியாஸ் உடன்படிக்கை நிறைவேறிய மூன்றாவது மாதம்-421-ஆம் வருஷம் மே மாதம்—ஆத்தென்ஸுடன் தனியாக ஒரு தற்காப்பு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது. ஆத்தென்ஸோ, ஸ்பார்ட்டாவோ, வேறொரு ராஜ்யத்தினால் தாக்கப்பட்டால் ஒன்றுக்கொன்று உதவி செய்து கொள்ள வேண்டும்; ஒன்றையொன்று கலந்து கொள்ளாமல் அந்த ராஜ்யத்துடன் சமாதானம் செய்து கொள்ளக்கூடாது; ஸ்பார்ட்டாவில் ஹெலட்டுகள் கலகத்திற்குக் கிளம்பினால் அப்பொழுது ஆத்தென்ஸ் உதவிக்கு வரவேண்டும்; இவைதான் ஒப்பந்தத்தின் சாராம்சமான நிபந்தனைகள். இந்த ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக, ஏறக்குறைய 550-ஆம் வருஷம் ஸ்தாபிதமான பெலொப்பொனேசிய சமஷ்டி இறுதியாகக் கலைந்து போய்விட்டது; பெலொப்பொனேசிய ராஜ்யங்களிடையே இருந்த கட்டுப்பாடு அடியோடு குலைந்துபோய் விட்டது.

1 279, 294-ஆம் பக்கங்கள் பார்க்க.

ஸ்பார்ட்டா இப்படி ஆத்தென்ஸுடன் தனித்து ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டது, நிக்கியாஸ் உடன்படிக்கையை எதிர்த்து வந்த ராஜ்யங்களின் ஆத்திரத்தை இன்னும் அதிகமாகக் கிளப்பிவிட்டது. கொரிந்தியா, மாண்ட்டினீயா, எலிஸ், வடக்கேயுள்ள கால்ஸிடைஸின் ஒரு பகுதி ஆகிய யாவும் ஸ்பார்ட்டாவுக்கு விரோதமாக ஆர்கோஸுடன் சேர்ந்து கொண்டன.

உ. ஆத்தென்ஸுக்கு ஏகாதிபத்திய வெறி முற்றுகிறது

நிக்கியாஸ் உடன்படிக்கை நிறைவேறிய சிறிது காலம்வரை, ஆத்தென்ஸின் அரசியலில், நிக்கியாஸ் கட்சிக்கு, அதாவது ஸ்பார்ட்டாவுடன் சமாதானமாகப் போக வேண்டுமென்ற பணக்காரக் கட்சிக்குச் செல்வாக்கு இருந்து வந்தது. உடன்படிக்கையின் ஷரத்துக்களை ஆத்தென்ஸினாலோ ஸ்பார்ட்டாவினாலோ அமுலுக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லையென்ற நிலை ஏற்பட்டதும், 420-ஆம் வருஷம், இந்தக் கட்சியின் செல்வாக்கு ஒடுங்கி விட்டது. ஸ்பார்ட்டாவைப் பார்த்துப் போர்முழக்கம் செய்துகொண்டிருந்த ஜனக்கட்சி அதிகாரத்திற்கு வந்தது. இந்தக் கட்சிக்குத் தலைவனாயிருந்தவன் விளக்கு வியாபாரியான ஹைப்பர்போலஸ்.[1] இவன் நிக்கியாஸின் செல்வாக்கைக் குலைக்க அரும்பாடுபட்டான். இவனைத் தவிர, இன்னொருவனும் இந்தக் காலத்தில் ஜனக்கட்சியின் தலைவனாகத் தோன்றினான். இவன்தான் ஆல்ஸிபியாடீஸ்; பொட்டிடேயாவிலும் டேலியத்திலும் ஸாக்ரட்டீஸுடன் சேர்ந்து போர் செய்தவன்; அவனுடைய அன்பைப் பெற்றவன்; ஆத்தென்ஸின் நன்மையை நாடுவதாகச் சொல்லி அதற்கு அதிகமான தீமை உண்டு பண்ணிய புண்ணிய புருஷர்களிலே ஒருவன்!

1 382-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

ஆல்ஸிபியாடீஸ், தாய்வழியில் பெரிக்ளீஸின் உறவினன்; அவனிடமே இளமையில் வளர்ந்தான்; அரசியல் பயிற்சி பெற்றான்; அவனைப்போலவே, ஆதிக்கம் வகிக்க வேண்டுமென்று ஆசைகொண்டான்; அரசியலில் புகுந்தான். இவனுடைய ஆசைக்குத் தகுந்தபடி இவனிடம் பரம்பரைச் செல்வம் இருந்தது; அழகு இருந்தது; அறிவு இருந்தது; ஆண், பெண் இருபாலரையும் வசீகரிக்கிற சக்தியும் இருந்தது; ஆனால் கூடவே அகம்பாவமும் இருந்தது. நேர்மையும் நிதானமும் இவனைவிட்டு ஒதுங்கியிருந்தன. ஒழுக்கமென்பதைச் சிறிதுகூட அறியாதவன். உண்மையில் இவனுக்கு ஜன ஆட்சியில் நம்பிக்கையே கிடையாது; ஆனால் தன்னலத்தைக் கருதி, சமுதாயத்தில் செல்வாக்குப் பெறுவதற்காக அதிகாரத்திற்கு ஆசைப்பட்டு, ஜனக்கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டான். 420-ஆம் வருஷம் படைத்தலைவர் பதின்மரில் ஒருவனாகத் தெரிந்தெடுக்கப் பெற்றான். உடனே ஆத்தென்ஸை சமாதானப் போக்கிலிருந்து யுத்தப்போக்குக்குத் திருப்பிவிட்டான்.

ஆல்ஸிபியாடீஸின் தூண்டுதல்பேரில் 420-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் ஆத்தென்ஸ், ஆர்கோஸோடனும், அதன் கூட்டாளிகளான எலிஸோடனும், மாண்டினீயாவுடனும் நூறு வருஷத்திற்கு ஒரு சிநேக ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டது. உண்மையில் ஸ்பார்ட்டாவுக்கு விரோதமாக ஏற்பட்ட கூட்டே இது. இந்தக்கூட்டை இன்னும் பலப்படுத்தவேண்டி, ஆல்ஸிபியாடீஸ், ஒரு சிறு படையுடன் பெலொப்பொனேஸியாவுக்குச் சென்றான். சென்று, ஓரிரண்டு ராஜ்யங்களை ஸ்பார்ட்டாவுக்கு விரோதமாகத் தூண்டிவிடப்பார்த்தான். முடியவில்லை.

இப்படியிருக்கையில். ஸ்பார்ட்டாவின் நேச ராஜ்யமாகிய எப்பிடாரஸ், ஏதோ தெய்வத்திற்குச் செலுத்த

வேண்டிய காணிக்கையைச் சரிவரச் செலுத்தவில்லையென்று காரணம் காட்டி அதன்மீது படையெடுத்தது ஆர்கோஸ். ஆல்ஸிபியாடீஸுக்கு இது நல்ல சந்தர்ப்பம். ஆர்கோஸை உற்சாகப்படுத்தினான்; அதற்கு ஆதரவும் கொடுத்தான். இதையறிந்த ஸ்பார்ட்டா சும்மாயிருக்குமா? எப்பிடாரஸைப் பாதுகாக்க ஒரு படையை அனுப்பியது. இந்தப் படை சிறிது தூரம் சென்றதும், ஒரு திருவிழா ஆரம்பித்துவிட்டது. இந்தத் திருவிழாவின் போது போர் செய்யக் கூடாதென்பது டோரியர்களின் நியதி. இதனால் இந்தப்படையானது மேற்கொண்டு செல்லாமல் திரும்பிவிட்டது. ஆனால் ஆர்கோஸ், இந்த நியதியை ஏதோ ஒரு சாக்குச் சொல்லி மீறி, எப்பிடாரஸைத் தாக்கிச் சேதமுண்டுபண்ணியது.

இஃது இப்படியிருக்க ஆத்தென்ஸில் படைத்தலைவர் தேர்தல் நடைபெற்றது. இந்தத் தடவை அதாவது 419-ஆம் வருஷம், ஆல்ஸிபியாடீஸ் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதோடு நிக்கியாஸும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டான். இவனுடைய முயற்சியின் பேரில், மாண்டினீயாவில் ஒரு சமாதான மகாநாடு கூடியது. இந்த மகாநாட்டிற்கு ஆர்கோஸ் அழைக்கப்பட்டு, எப்பிடாரஸ் போரை நிறுத்திக்கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது. ஆனால் அது சம்மதிக்கவில்லை. சமாதான மகாநாடும் கலைந்து விட்டது. இதற்குப் பிறகு, ஆர்கோஸ், இரண்டாந் தடவையாக எப்பிடாரஸ் மீது படையெடுத்து நாசமுண்டு பண்ணியது. இதையறிந்த ஸ்பார்ட்டா ஆத்திரங்கொண்டு ஒரு பெரும்படையை ஆர்கோஸுக்கு விரோதமாக அனுப்பியது. ஆனால் இந்தப்படை சிறிது தூரம் முன்னேறிச் சென்று பழைய மாதிரி திரும்பிவிட்டது. சகுனத்தடை காரணம்!

எப்பிடாரஸ் கடல் தொடர்புடையதாதலின், கடல் மார்க்கமாக இதற்கு ஸ்பார்ட்டாவின் உதவி கிடைத்து

விடாதபடி வெகு ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்து வந்தது ஆத்தென்ஸ். ஸ்பார்ட்டப்படை ஆர்கோஸை நோக்கி வருகிறதென்று தெரிந்ததும் ஆல்ஸிபியாடீஸ் தலைமையில் ஆயிரம் பேர்கொண்ட ஓர் ஆத்தீனியக் காலாட்படை ஸரோனிக் வளைகுடாவைக் கடந்து வந்தது. ஸ்பார்ட்டப்படை திரும்பிப் போய்விடவே இதுவும் திரும்பிவிட்டது. சில மாதங்கள் கழித்து, முந்நூறுபேர்கொண்ட ஒரு ஸ்பார்ட்டப்படை, ஆத்தென்ஸின் கண்காணிப்பையும் மீறி, கடல் மார்க்கமாக எபிடாரஸை அடைந்தது. இதைக்கண்ட ஆர்கோஸ், ஆத்தென்ஸ் மீது ஆத்திரங் கொண்டது. தன்மீது காட்டப்பட்ட இந்த ஆத்திரத்தை, ஆத்தென்ஸ், ஸ்பார்ட்டாமீது திருப்பியது. நிக்கியாஸ் உடன்படிக்கையை ஸ்பார்ட்டா மீறிவிட்டதென்று அதன்மீது குற்றஞ் சாட்டியது.

இங்ஙனம் ஸ்பார்ட்டாமீது குற்றஞ்சாட்டி அதனைப் போருக்கிழுக்க, ஆத்தென்ஸின் அரசியல்வாதிகள் சிலர் முனைந்து நின்றார்களாயினும், பொதுஜனங்கள் யுத்தத்தை விரும்பவில்லை. 418-ஆம் வருஷம் நடைபெற்ற படைத் தலைவர் தேர்தலில் இது விளங்கியது. இந்தத் தேர்தலில் ஆல்ஸிபியாடீஸ் தெரிந்தெடுக்கப்படவில்லை; நிக்கியாஸ் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டான். இவன் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டதனாலேயே ஆத்தென்ஸின் யுத்தப்போக்கு தணிந்துவிட்டதென்பது அர்த்தமில்லை; சிறிது தடைப்பட்டது; அதுவும் தற்காலிகமாகத்தான். ஆர்கோஸ் முதலிய ராஜ்யங்களுடன் அது சமீபத்தில் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தம் அப்படியேதான் அமுலில் இருந்து வந்தது.

அங்கே ஆர்கோஸோ, எபிடாரஸைத் திருப்பித் திருப்பித் தாக்கி வந்தது. எவ்வளவு காலந்தான் ஸ்பார்ட்டா இதனைச் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? ஒரு பெரும்படைதிரட்டி அஜிஸ்[1] மன்னன் தலைமையில்

1 Agis.

ஆர்கோஸை நோக்கி அனுப்பியது. இதனை எதிர்த்துப் போராட ஆர்கோஸும் தன் படையுடன் தயாராய் நின்றது. இதற்கு உதவியாக, பியோஷியா, கொரிந்தியா, மெகாரா, எலிஸ், மாண்ட்டினீயா முதலிய ராஜ்யங்கள் தத்தம் படைகளை அனுப்பின. ஆத்தென்ஸும், லாக்கெஸ்,[1] நிக்கோஸ்ட்ராட்டஸ் என்ற இருவருடைய தலைமையில் ஒரு படையை அனுப்பியது. இந்தப் படையோடு ஆல்ஸிபியாடீஸ் ஒரு தூதனாக அனுப்பப்பட்டான். ஆர்கோஸுக்கு இவ்வளவு பக்கபலம் சேர்ந்தபோதிலும், சேர்ந்த ராஜ்யங்களுக்குள்ளேயே மன ஒற்றுமை இல்லாமலிருந்தது. சேர்ந்த சிறிது காலத்திற்குள் பிளவு ஏற்பட்டு, எலிஸ், யுத்தத்தில் கலந்துகொள்ள மறுத்துப் பின் வாங்கிக் கொண்டுவிட்டது.

இந்த நிலைமையில் ஆர்கோஸும், ஸ்பார்ட்டாவும் தத்தம் நேசக் கட்சிப் படைகளுடன் மாண்ட்டினீயாவுக்கருகில் 418-ஆம் வருஷம் சந்தித்தன. கடும்போர் நடைபெற்றது. ஆர்கோஸ் கட்சிக்குப் பெருந்தோல்வி. ஆத்தீனிய தளபதிகளான லாக்கெஸும் நிக்கோஸ்ட்ராட்டஸும் இறந்துபட்டனர். ஸ்பார்ட்டா, இந்தப் போரில் அடைந்த வெற்றியின் விளைவாக, நிக்கியாஸ் உடன்படிக்கைக்கு முந்தியும் பிந்தியும் இழந்துவிட்டிருந்த மதிப்பை மீண்டும் பெற்றது; அதன் குனிந்த தலை சிறிது நிமிர்ந்தது.

மாண்ட்டினீயா யுத்தத்திலிருந்து ஸ்பார்ட்டாவின் கை ஓங்கி வருவதைக் கண்ட ஆர்கோஸ், ஆத்தென்ஸுடன் செய்துகொண்டிருந்த ஒப்பந்தத்தை முறித்துக் கொண்டு, அதனுடன்—ஸ்பார்ட்டாவுடன்—சேர்ந்து கொண்டது. ஆர்கோஸ் மட்டுமென்ன, மாண்ட்டினீயா, எலிஸ் முதலிய பல ராஜ்யங்களும் இப்படிச் செய்தன. ஆனால் இந்தக் கூட்டுறவுகள் நிலைத்து நிற்கவில்லை; அடிக்

1 Laches.

கடி மாறி வந்தன. பொதுவாகவே இந்தக் காலத்தில்,
பெலொப்பொனேசிய ராஜ்யங்களின் உறவு முறைகள்
நீர்க்குமிழிபோல் இருந்தன.

மாண்டினீயாவில் ஸ்பார்ட்டாவுக்கு ஏற்பட்ட
வெற்றியைக் கண்டு, ஆத்தென்ஸ் பரபரப்படைந்தது.
ஆர்கோஸுக்குப் போதிய உதவி அனுப்பியிருந்தால் இது
நிகழ்ந்திராதல்லவா? இதற்குக் காரணமாயிருந்தவன்
நிக்கியாஸ் என்று சொல்லி, இவனை நாடு கடத்திவிட ஏற்
பாடு செய்தான், யுத்த வெறிகொண்டிருந்த ஜனக் கட்சி
யின் சார்பாக, ஹைப்பர்போலஸ். இவனுடைய நோக்கம்,
தனக்குப் போட்டியாக ஜனக்கட்சியில் செல்வாக்குப்
பெற்றிருந்த ஆல்ஸிபியாடீஸையும் நிக்கியாஸுடன் அப்
புறப்படுத்திவிடவேண்டுமென்பது. இதை முன்னதாகவே
அறிந்துகொண்டான் தந்திரசாலியான ஆல்ஸிபியாடீஸ்.
கட்சி மாறிவிட்டான். நிக்கியாஸுடன் சேர்ந்து
கொண்டான்.

இதன் விளைவாக ஹைப்பர்போலஸே 417-ஆம் வரு
ஷம் தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டுவிட்டான். இவன்
தான், இந்தத் தேசப் பிரஷ்ட சட்டத்திற்குக் கடைசி பலி!
இவனுக்குப் பிறகு, இந்தச்சட்டம் எட்டனவோடு நின்று
விட்டது. பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டதும் இவன் ஸாமோஸ்
தீவுக்குச் சென்று வசிக்கத் தொடங்கினான். 411-ஆம்
வருஷம் அங்கு ஜனக்கட்சிக்கு விரோதமாகப் பணக்
காரக் கட்சியினர் நடத்திய ஒரு புரட்சியில் கொலையுண்
டான். கெடுவான் கேடு நினைப்பான் என்பது இவன்
விஷயத்தில் எவ்வளவு உண்மையாயிருந்தது!

ஸ்பார்ட்டா அடைந்த வெற்றியினால் ஆத்தென்
ஸில் ஏற்பட்ட பரபரப்பானது, அதன் ஏகாதிபத்திய வெறி
யைக் கிளறிவிட்டது. இதற்குத் தகுந்தாற்போல், ஹைப்
பர்போலஸ் போன பிறகு, யுத்த தேவதையின் பூசாரி
யான ஆல்ஸிபியாடீஸ் பழைய மாதிரி செல்வாக்குப் பெற்

றுக்கொண்டுவிட்டான். இவனுடைய ஏற்பாட்டின்பேரில்
ஆத்தென்ஸ், ஈஜியன் கடலின் தென்கோடியிலுள்ள
மெலோஸ் தீவின் மீது படையெடுத்தது. இந்தத் தீவில்
டோரியர்கள் குடியேறிச்சுமார் எழுநூறுவருஷகாலமாக
அமைதியாகவும் சுதந்திரத்துடனும் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.
பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தில் இவர்கள் எந்தப் பக்க
மும் சேர்ந்து கொள்ளவில்லை. தன்னுடைய ஆதிபத்தி
யத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு ஆத்தென்ஸ், இவர்களுக்குக்
கூறிவந்தது. ஆனால் இவர்கள் தனிப்பட வாழ்ந்துகொண்டி
ருப்பதிலேயே பிரியங்காட்டினார்கள். தாங்கள் யாருக்கும்
தீங்கு செய்யவில்லை; இதனால் தங்களுக்கு யாரும் தீங்கு
செய்யமாட்டார்கள் என்று கருதி வந்தார்கள்.
தங்களுடைய நன்னடக்கையிலே இவர்களுக்கு அவ்வளவு
நம்பிக்கை. ஆனால் ஏகாதிபத்திய வெறி பிடித்தவர்கள்,
நன்னடக்கைக்கு எங்கே மதிப்புக் கொடுக்கிறார்கள்?

416-ஆம் வருஷம் ஆத்தீனியப் படையொன்று
மெலோஸ் தீவைச் சூழ்ந்து கொண்டது. தீவினர் சிறிது
காலம் போராடிப் பார்த்தார்கள். முடியவில்லை
பிறகு தாங்கள் நிராபாதிகளென்றும், தங்களால்
யாருக்கும் எவ்விதமான தீமையும் ஏற்படவில்லையென்
றும் எவ்வளவோ மன்றாடிப்பார்த்தார்கள். பயனில்லை.
'எங்களுக்கு அடிமைப்பட்டுவிடுங்கள்; இல்லாவிட்டால்
அழித்து விடுவோம்' என்று கூறுகிற மாதிரியாக இருக்
தது ஆத்தென்ஸின் தோரணை. வேறு வழியேது? பணிந்து
விட்டார்கள், பணிந்தவர்களின் கதி என்னவாயிற்
றென்று நினைக்கிறீர்கள்? வயது வந்த எல்லா ஆண்பிள்ளை
களும் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள்; பெண்டுகளும் குழந்
தைகளும் அடிமைகளாக்கப்பட்டார்கள். இவர்களுக்குப்
பதில் ஐந்நூறு ஆத்தீனியர்கள் அங்குக் குடியேற்றப்பட்
டார்கள். என்ன அநியாயம்! ஆனால் இதற்குக் கைமேல்
பலன் கிடைத்து விட்டது ஆத்தென்ஸுக்கு, ஸிஸிலி தீவில்.

22. செருக்கினால் சறுக்கல்

க. ஸிஸிலியில் போர்

கிரேக்கர்கள் பல இடங்களிலும் சென்று குடியேறியதைப்போல் மேற்கே இத்தலி பக்கமும் சென்று குடியேறினார்களென்று முந்திச் சொன்னோமல்லவா,[1] இப்படிக் குடியேறியவர்களுள் டோரியர் பெரும்பான்மையோராகவும், ஐயோனியர் சிறுபான்மையோராகவும் இருந்தனர். இதே பிரகாரம் டோரியர்கள் ஸ்தாபித்துக் கொண்ட ராஜ்யங்கள் அதிக எண்ணிக்கையுடையனவாகவும், எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தபடி பலமுடையனவாகவும், ஐயோனியர்கள் ஸ்தாபித்துக்கொண்ட ராஜ்யங்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்தனவாகவும் பலவீனமாகவும் இருந்தன. இவ்விருவகை ராஜ்யங்களுக்குள்ளும் அடிக்கடி சில்லரைச் சண்டைகள் நடைபெற்று வந்தன. இனவேற்றுமைதான் காரணம்.

டோரியர்கள் ஸ்தாபித்த ராஜ்யங்களுள் சக்தி வாய்ந்தது ஸிஸிலி தீவின் தென்கிழக்கிலுள்ள ஸைரக்யூஸ். கி.மு. எட்டாவது நூற்றாண்டில்,ஏறக்குறைய 734-ஆம் வருஷம், கொரிந்த்தியாவிலிருந்து ஆர்க்கியாஸ்[2] என்பவனுடைய தலைமையில் வந்த டோரியர்கள் இதனை ஸ்தாபித்தார்கள். இதனால் கொரிந்த்தியாவுக்கும் ஸைரக்யூஸுக்கும் எப்பொழுதும் தாய்க்கும் மகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு இருந்து வந்தது.[3]

1 70-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

2 Archias.

3 இந்த ஸைரக்யூஸ் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அதே 734-ஆம் வருஷத்தில்தான், கொரிந்த்தியாவிலிருந்து வேறு சில டோரியர்கள் கார்ஸைரா தீவுக்குச் சென்று குடியேறினார்கள். 61-ஆம் பக்கம்பார்க்க.

இந்த ஸைரக்யூஸின் சரித்திரம் தனி சரித்திரம். இதைப்பற்றி ஏற்கனவே நாம் சிறிது கூறியிருக்கிறோம். இது சர்வாதிகார ஆட்சிக்குப் பெயர்போனது. ஆனால் இந்த ஆட்சியினால் அதிக முன்னேற்றத்தையும் அடைந்தது. செல்வச் செழுமையிலும் கலைவளத்திலும் ஆத்தென்ஸுக்கு அடுத்தபடியாக இதனைக் கூறுவர். இது செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது கொரிந்த்தியாவுக்குப் பெரிய சாதகமாயிருந்தது. ஸைரக்யூஸைப் போலவே ஸிஸிலி தீவிலிருந்த இன்னும் பல டோரிய ராஜ்யங்கள் கொரிந்த்தியாவுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு, அதன் வியாபாரத்தை அபிவிருத்தி செய்து கொடுத்தன.

ஆத்தென்ஸுக்கும் கொரிந்த்தியாவுக்கும் எப்பொழுதுமே வியாபாரப் போட்டி உண்டல்லவா? பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தின் அடிப்படையான காரணங்களுள் இந்த வியாபாரப் போட்டியும் ஒன்று என்பதை வாசகர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். இந்தப் போட்டியைச் சமாளிக்க, இத்தலி பக்கம் சில புதிய பிரதேசங்களைக் காண்பதும், அங்கு ஐயோனியர்கள் ஸ்தாபித்துக்கொண்டுள்ள ராஜ்யங்களின் விசுவாசத்தைப் பெறுவதும், ஆத்தென்ஸுக்கு அவசியமாயிருந்தன. தெமிஸ்ட்டோக்ளீஸ், இதை நன்கு உணர்ந்திருந்தான்; இதற்கான ஒரு திட்டமும் வகுத்தான். திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குமுன் அவன் கதி வேறுவிதமாக மாறிவிட்டது.

தெமிஸ்ட்டோக்ளீஸ் வகுத்த திட்டத்தைநிறைவேற்றி வைத்தான் பெரிக்ளீஸ். இத்தலியின் கிழக்குப் பக்கத்தில் தூரி என்னும் பெயரால் ஒரு நகர ராஜ்யம் 443-ஆம் வருஷம் காணப்பட்டதல்லவா,[1] இதைக்காண பெரிக்ளீஸுக்கு முக்கிய துணைவனாயிருந்தவன் லாம்போன்[2]

1 304-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

2 Lampon.

என்பவன். நகரத்தை எப்படி நிர்மாணஞ் செய்யவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டுக்கொடுத்தவன் ஹிப்போடமஸ் என்பவன். இவ்வளவெல்லாம் முன் யோசனையுடன் ஏற்பாடு செய்தும், இந்தத் துரி ராஜ்யம், சிறிது காலத்திற்குள் ஆத்தென்ஸுக்கு நேர்விரோதமாகிவிட்டது. டோரியர்களுடைய ஆதிக்கம் இங்கே வலுத்து விட்டது.

ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் ஆத்தென்ஸுக்கும் ஏற்பட்டிருந்த முப்பது வருஷ சமாதான ஒப்பந்தம் முடியுந் தறுவாயில், மகத்தானதொரு யுத்தம் மூளப் போகிறதென்பதை முன்கூட்டியறிந்து, இரண்டு ராஜ்யங்களும் தங்களைத் தயார்ப்படுத்திக்கொண்டு வந்தனவல்லவா, இந்தக் காலத்தில், ஸ்பார்ட்டா, ஸிஸிலி தீவிலுள்ள டோரிய ராஜ்யங்களின் ஆதரவை நாடியது. ஆனால் அவைகளிடமிருந்து அதிக ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. அவை தங்கள் சொந்த விவகாரங்களில் ஈடுபட்டிருந்தன. ஸ்பார்ட்டா இப்படி ஆதரவு தேடுகிறது என்பதையறிந்த ஆத்தென்ஸ், இத்தலி பக்கமுள்ள ஐயோனிய ராஜ்யங்களுடன் இன்னும் நெருக்கமான உறவுகொண்டு அதன்மூலம் அவைகளின் உதவியைப் பெறவேண்டுமென்று தீர்மானித்தது. இதன் பிரகாரம் 433-ஆம் வருஷம், இத்தலியின் தென்மேற்குக் கோடியிலுள்ள ரேஜியம்[1] என்ற ராஜ்யத்துடனும், ஸிஸிலி தீவின் கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள லியோண்ட்டினி என்ற ராஜ்யத்துடனும் ஆத்தென்ஸ் ஒரு நேச ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டது. ஆனால் இந்த ஒப்பந்தம் ஏட்டளவோடுதான் நின்றது.

பெலொப்பொனேஸிய யுத்தம் துவங்கியது. இதன் எதிரொலி, குடியேற்ற ராஜ்யங்களில் கேளாமலிருக்குமா?

1 Rhegium.

ஸிஸிலி தீவிலுள்ள டோரிய ராஜ்யங்களுக்குத் தலைமை வகித்த ஸைரக்யூஸ், ஐயோனிய ராஜ்யங்களை ஆகிக்கக் கொள்ளப் பார்த்தது. ஐயோனிய ராஜ்யங்களின் சுதந்திர வாழ்வு முற்றுப் பெற்றுவிடும்போலிருந்தது. எனவே, 427-ஆம் வருஷம் லியோண்ட்டினி ராஜ்யம், ரேஜியம் முதலிய மற்ற ஐயோனிய ராஜ்யங்களின் சம்மதத்தின் பேரில், ஆத்தென்ஸுக்கு ஒரு தூதகோஷ்டியை அனுப்பி அதன் உதவியை நாடியது. இந்தத் தூது கோஷ்டிக்குத் தலைமை வகித்தவன், ஏற்கனவே சொல்லப்பெற்ற கார்ஜியஸ் என்ற பிரபல ஸோபிஸ்ட். இவனுடைய வாக்கு வன்மையில் மயங்கிவிட்டது ஆத்தீனிய ஜனசபை; லியோண்ட்டினிக்கு உதவியனுப்பத் தீர்மானித்தது. இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றச் செய்தவன் ஹைப்போலஸ்தான். ஆத்தீனிய ஏகாதிபத்தியம் மேற்குப் பக்கத்திலும் செல்வாக்குப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதில் அதிக ஊக்கம் காட்டி வந்தான் இவன். இந்தத் தீர்மானப்படி, லாக்கெஸ் என்பவனுடைய தலைமையில் ஒரு படை அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் இந்தப்படை ஒன்றையும் சாதிக்கவில்லை. லாக்கெஸின் ஒழுங்கீனந்தான் இதற்குக் காரணம்.

425-ஆம் வருஷம் யூரிமெடோன், ஸோபோக்ளீஸ் என்ற இருவருடைய தலைமையில் மறுபடியும் ஒரு படை அனுப்பப்பட்டது. இந்தப்படைதான் புயற்காற்று காரணமாக பைலோஸ் துறைமுகத்தில் தங்க நேரிட்டது. டெமாஸ்தனீஸ் தலைமையில் ஒரு சிறு படையை இந்தத் துறைமுகத்தில் விட்டுவிட்டு, மேற்படி படையானது, கார்ஸைரா சென்று அங்குப் பணக்காரக் கட்சிக்கும் ஜனக்கட்சிக்கும் ஏற்பட்டிருந்த கலகத்தை ஒருவாறு ஒடுக்கிவிட்டு நேரே ஸிஸிலி தீவுக்குச் சென்றது. இது செல்வதற்குள் ஸிஸிலி தீவின் அரசியல் நிலைமை மாறிவிட்டது. ஸைரக்யூஸினுடைய முயற்சியின் பேரில், ஜீலா

என்ற இடத்தில் ஸிஸிலியிலுள்ள எல்லா ராஜ்யங்களின் மகாநாடொன்று 424-ஆம் வருஷம் கூடியது. இதில் ஸிஸிலியிலுள்ள ராஜ்யங்கள் யாவும் தங்களுக்குள் சமாதானம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும், ஸிஸிலியரல்லாத கிரேக்கர்களை அந்நியர்களாகக்கருதி அவர்களுடைய தலையீட்டை அனுமதிக்கக்கூடாதென்றும் சில தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இதனால் லியோண்ட்டினியின் உதவிக்குச் சென்ற ஆத்தீனியப்படை திரும்பிவிட வேண்டியதாயிற்று. இந்தப் படையை திருப்பி அனுப்பிவிடவும், லியோண்ட்டினியைத் தனது ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்தவும் ஸைரக்யூஸ் செய்த சூழ்ச்சியே இந்த ஜீலா மகாநாடு என்று பின்னர் தெரிந்தது. இதன்படியே 423-ஆம் வருஷம் லியோண்ட்டினி, ஸைரக்யூஸின் ஆசைக்கு இரையாகிவிட்டது.

ஸிஸிலி தீவின் மேற்குப் பக்கத்தில் ஸெகெஸ்ட்டா[1] என்ற ஒரு சிறு ராஜ்யம். இதற்கும் இதன் தெற்கேயுள்ள ஸெலினஸ்[2] என்ற ராஜ்யத்திற்கும் சண்டை மூண்டது. ஸெலினஸ் பக்கம் ஸைரக்யூஸ் சேர்ந்துகொண்டது. பலத்த கையல்லவா? எனவே, 416-ஆம் வருஷம் ஸெகெஸ்ட்டா ஆத்தென்ஸின் படையுதவி கோரியது; படைச்செலவினைத் தான் ஏற்றுக்கொள்வதாகவும் கூறியது.

உதவி செய்ய உடனே ஒப்புக்கொள்ளவில்லை ஆத்தென்ஸ். ஸெகெஸ்ட்டாவின் பொருள்நிலையை அறிந்துவர ஒரு தூது கோஷ்டியை அனுப்பியது. இந்தத் தூது கோஷ்டிக்கு ஸெகெஸ்ட்டாவில் எவ்வளவு உபசாரணை! எத்தனை விருந்துகள்! விருந்துகளில் தங்கத் தட்டுகள்! வெள்ளிப்பாத்திரங்கள்! எல்லாம் ஏமாற்று வித்தை! ஒரு சில பாத்திரங்களே, பல விருந்துகளிலும் மாறி மாறி உபயோகிக்கப்பட்டன! இன்னமே அரசாங்க பொக்கிஷத்திலும் கோயில்களிலும் உள்ள பொருள்கள் மிகைப்படுத்திக் காட்டப்பட்டன! இவைகளையெல்லாம் உண்மையென நம்பினர் தூதினர். இந்த நம்பிக்கையை ஊர்ஜிதப்படுத்தும் பொருட்டு, ஸெகெஸ்ட்டியர், தூதினரிடம், அறுபது கப்பல்கள் கொண்ட ஒரு கடற்படைக்கு ஒரு மாதச் செலவு அறுபது டாலெண்ட்டுகளாகுமென்று கணக்குச் செய்து, இந்தத் தொகையை முன்பணமாகக் கொடுத்தனர்; கொடுத்து, அறுபது கப்பல்களை உடனே அனுப்பச் செய்யுமாறு வேண்டிக்கொண்டனர்.

1 Segesta. 2 Selinus.

தூதினர், இந்த வேண்டுகோளுடனும் அறுபது டாலெண்ட்டுகளுடனும் ஆத்தென்ஸுக்குத் திரும்பி வந்தனர். வந்து தாங்கள் கண்டதை, இல்லை, இல்லை, தங்களுக்குக் காட்டப்பட்டதை அப்படியே கூறினர். இவர்கள் கூறியதைக் கேட்டு, ஜனக்கட்சியினர், சிறப்பாக அக்கட்சியிலுள்ள இளைஞர்கள் ஒரே உற்சாகங்கொண்டனர். 'உடனே ஸிஸிலிக்கு' என்ற கூக்குரலைக் கிளப்பினர். ஜன சபை கூடியது, ஆல்ஸிபியாடீஸ்தான் இருக்கிறானே, ஆத்தென்ஸ், தனது ஏகாதிபத்தியக் காலை மேற்குப் பக்கத்தில் நன்றாக ஊன்றிக்கொள்ள இதுதான் தருணமென்று ஆவேசத்துடன் பேசினான். இவனை எதிர்த்து மிதவாதியான நிக்கியாஸ், இப்பொழுது ஸிஸிலிக்குப் படையனுப்புவதனால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்ட நஷ்டங்களைச் சாவதானமாக எடுத்துக் கூறினான். மெலோஸ் வெற்றியிலே இறுமாந்திருந்த ஜனசபை இவன் கூறியதைக் கேட்கவில்லை. ஆல்ஸிபியாடீஸ் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு, ஸெகெஸ்ட்டாவுக்கு உதவியனுப்பத் தீர்மானித்தது. ஸிஸிலியின் உள்நாட்டு நிலைமை, ஸைரக்யூஸின் சக்தி முதலியவைகளைப் பற்றிச் சரியானபடி தெரிந்துகொள்ளாமலே ஜன சபையானது, இப்படித் தீர்மானித்துவிட்டது. தீர்மானித்ததோடல்லாமல் ஸெகெஸ்ட்டா கேட்ட உதவி

யைக் காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு அதிகமாகவும் உதவி யனுப்ப நிச்சயித்தது. இன்னும் வேடிக்கையென்னவென்றால், இந்தப் படையனுப்புக்கு விரோதமாயிருந்த நிக்கியாஸை, படைத்தலைவர் மூவரில் ஒருவனாக நியமித்தது. மற்ற இருவரில் ஒருவன் லமாக்கஸ்[1] என்பவன்; இன்னொருவன் ஆல்ஸிபியாடீஸ். இந்த மூவருடைய தலைமையில் படை புறப்படுவதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்யப் பட்டன. புறப்படும் நாளும் (415-ஆம் வருஷம் மே மாதம்) குறிக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்த நாளுக்கு முந்தி ஒரு துர்ச்சம்பவம் நடைபெற்றது.

ஆத்தென்ஸ் நகரத்திலுள்ள கோயில்களிலும் வீடுகளிலும் முன்பக்கம் ஒரு கற்கம்பம் இருக்கும். இதில் மனிதத் தலை செதுக்கப்பட்டிருக்கும். இதற்கு ஹெர்மெஸ்[2] என்று பெயர். இதனை ஒரு தெய்வமாக வழிபடுவார்கள் கிரேக்கர்கள். இது முன்வாயிலில் இருப்பது நல்லது என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை. இந்தக் கற்சிலைகளில் பெரும்பாலன ஒரு நாளிரவு மூளியாக்கப்பட்டுவிட்டன. என்ன அபசகுனம்! யார் செய்திருக்கக்கூடும் இந்த அநியாயத்தை? ஆல்ஸிபியாடீஸ் செய்திருப்பானா? ஜனஆட்சிக்கு விரோதியல்லவா இவன்? இப்படி இவனுடைய எதிரிகள் சந்தேகித்தனர்.

இதையறிந்த ஆல்ஸிபியாடீஸ், இது விஷயமாகத்தான் விசாரணைக்குட்படத் தயாராயிருப்பதாகக் கூறினான். ஆனால் இவனுடைய எதிரிகள், விசாரணையைத் தள்ளி வைத்துக் கொள்ளலாமென்றும், உடனே படை புறப் படட்டும் என்றும் கூறினார்கள். படையும், குறித்த நாளில் புறப்பட்டது. மொத்தம் முப்பதினாயிரம் பேரைக் கொண்ட இந்தப் படை கார்ஸைரா வழியாக, இத்தலியின் தென்மேற்குக் கோடியிலுள்ள ரேஜியம் என்ற

1 Lamachus. 2 Hermes.

ராஜ்யத்தை அடைந்தது. 433-ஆம் வருஷத்து கிரேக்க ஒப்பந்தத்தை அனுசரித்து இதன் ஒத்துழைப்பை எதிர் பார்த்தார்கள் ஆத்தீனியப் படைத்தலைவர்கள். ஆனால் இது, முடியாதென்கிற மாதிரியாகச் சும்மாயிருந்து விட்டது.

இதற்குப் பிறகு ஸெகெஸ்டாவின் பொருள்பலத்தை எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் அதனிடம் அதிகமான பொருள் எதுவும் இல்லையென்றும், முந்திவந்த தூதினர் ஏமாற்றப் பட்டனரென்றும் தெரியவந்தன. இனி என்ன செய்வது, எந்தவிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது என்பதைப்பற்றி படைத்தலைவர்களுக்குள் ஆலோசனை நடைபெற்றது. இவர்கள் ஆத்தென்ஸிலிருந்து புறப்படுகிற போது எந்தவிதமான குறிக்கோளுடனும் புறப்படவில்லை; எந்தவிதமான திட்டமும் இவர்களுக்கு இல்லை. இதனால் நட்டாற்றிலே வந்து நிற்பது போன்ற ஒரு நிலைமை இவர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

படைத்தலைவர்கள் பலவிதமாக ஆலோசித்துப்பார்த்துக் கடைசியில், 'ஸிஸிலியிலுள்ள பல ராஜ்யங்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெற்றுக்கொண்டு பிறகு ஸைரக்யூஸைத்தாக்குவது' என்கிற ஆல்ஸிபியாடீஸின் யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டனர். இதன் பிரகாரம் நாக்ஸோஸ், கட்டானே என்ற இரண்டு நகர ராஜ்யங்களின் ஒத்துழைப்பையும் பெற்றனர்.

இந்த நிலைமையில், முந்தித்தள்ளி வைக்கப்பட்ட ஆல்ஸிபியாடீஸைப்பற்றிய விசாரணையைத் துவக்கப்போவதாகவும், உடனே அவன் புறப்பட்டு வரவேண்டுமென்றும் சொல்லி ஒரு தாக்கீதுடன் ஆத்தென்ஸிலிருந்து தனிக்கப்பலொன்று வந்தது. ஆல்ஸிபியாடீஸும் ஆட்சேபஞ் சொல்லாமல் புறப்பட்டான். வழியில் தூரி என்னுமிடத்தை

யடைந்ததும் அங்கிருந்து எப்படியோ தப்பித்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டான். எங்கே? நேரே ஸ்பார்ட்டாவுக்கு! இவன் தப்பிப்போன செய்தி ஆத்தென்ஸுக்குத் தெரிந்தது. இவனில்லாமல் விசாரணை நடைபெற்றது. விசாரணையின் முடிவு இவனுக்கு மரண தண்டனை. இவனுடைய சொத்து சுதந்திரங்கள் யாவும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன.

ஆல்கிபியாடீஸ் சென்றதும், நிக்கியாஸ், ஸைரக்யூஸைத்தாக்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருந்தான். சில மாதங்கள் கழிந்தன. பின்னர், ஸைரக்யூஸ் படையினருக்குக் கட்டானே பக்கம் போக்குக் காட்டிவிட்டு, தனது கப்பற்படையுடன் ஸைரக்யூஸ் துறைமுகத்திற்குள் பிரவேசித்து அங்கு ஓரிடத்தில் முகாம் போட்டுக்கொண்டுவிட்டான். கட்டானே பக்கம் சென்றிருந்த ஸைரக்யூஸ் படை இதையறிந்து திரும்பி வந்து ஆத்தீனியப்படையைத் தாக்கியது. ஆனால் ஆத்தீனியப் படையை அப்புறப்படுத்த முடியவில்லை. நிக்கியாஸுக்கு முதல் வெற்றி! ஆனால் நிக்கியாஸ் இந்த வெற்றியைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல், குளிர்காலம் வந்துவிட்டதென்று சொல்லிக்கொண்டு தன் படையுடன் கட்டானேவுக்குத் திரும்பிச் சென்று விட்டான்.

குளிர்காலத்தில் ஆத்தீனியர்களும் ஸைரக்யூஸியர்களும் தங்கள் தங்கள் கட்சிக்கு உதவி தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். ஸைரக்யூஸ், கொரிந்தியாவுக்கும் ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் தூதர்களை அனுப்பி உதவியனுப்புமாறு கேட்டது. ஸ்பார்ட்டாவுக்கு இந்தத் தூதர்கள் வந்தபோது அங்கே ஆல்கிபியாடீஸ் இருந்தான். இவன் ஸைரக்யூஸின் வேண்டுகோளை ஆதரித்துப்பேசினான்! தவிர, ஆத்தீனியப்படைத் தலைவர்கள் ஸைரக்யூஸைக் கைப்பற்றுவதற்காகப் போட்டிருந்த திட்டங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, உடனே ஸைரக்யூஸுக்கு ஒரு படையை

அனுப்ப வேண்டுமென்றும், இந்தப் படைக்குச் சிறந்த ஒரு ஸ்பார்ட்டப் போர் வீரனை தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்றும், இப்படி ஸைரக்யூஸைக் காப்பாற்றுவதோடு அதே சமயத்தில் ஆத்தென்ஸையும் தாக்க வேண்டுமென்றும், இதற்கு முதற்படியாக அட்டிக்காவின் வடபாகத்திலுள்ள டெஸேலியா[1] என்ற ஊரைக் கைப்பற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், இப்படிப்பல யோசனைகளைச் சொல்லிக்கொடுத்தான். மற்றும் ஆத்தென்ஸின் ஜன ஆட்சி முறையைப் பலபடத்தாக்கிப் பேசினான். சுருக்கமாக ஆத்தென்ஸைப் பலவழியிலும் காட்டிக்கொடுத்தான்.

இவன் ஸ்பார்ட்டாவுக்கு வந்ததும், தன் வாழ்க்கைப் போக்கையே மாற்றிக் கொண்டுவிட்டான். உணவிலும் உடையிலும் ஆடம்பரத்தை நீக்கிவிட்டு, அசல் ஸ்பார்ட்டனைப்போலவே எளியமுறையைக் கடைப்பிடித்தான். ஸ்பார்ட்டாவின் சட்ட திட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடந்துகொண்டான். ஆனால் பெண்ணாசையை மட்டும் இவனால் விடமுடியவில்லை. இது காரணமாக அப்பொழுது ஸ்பார்ட்டாவில் ஆண்டு கொண்டிருந்த அஜிஸ் மன்னனுடைய கோபத்திற்கும் பின்னர் ஆளானான். இவன் கதை இப்படி இருக்கட்டும்.

ஸைரக்யூஸின் வேண்டுகோள், ஆல்கிபியாடீஸின் யோசனை, இவ்விரண்டையும் அனுசரித்து, ஸ்பார்ட்டா, ஜிலிப்பஸ்[2] என்பவனுடைய தலைமையில் ஒரு படையை ஸைரக்யூஸ்பக்கம் அனுப்பியது. கொரிந்தியாவும் ஒருகடற்படையை அனுப்பியது. ஆனால் ஜிலிப்பஸ் போய்ச் சேருவதற்கு முந்தியே, 414-ஆம் வருஷம் மத்தியில் நிக்கியாஸ், ஸைரக்யூஸை முற்றுகையிடத் தொடங்கிவிட்டான். தொடங்கியதும் துறைமுகத்தைச் சேர்ந்த இடங்களை பந்தோபஸ்து செய்தான். ஸைரக்யூஸியரும் எதிர் பந்தோ

1 Decelea.   2 Gylippus.

பந்து செய்தனர். பந்தோபஸ்து வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறபோது இரு தரப்பினருக்கும் அடிக்கடி சண்டைகள் நடைபெற்றன. இந்தச் சண்டைகளொன்றில் லமாக்கஸ் கொல்லப்பட்டு விட்டான். நிக்கியாஸ் மட்டும் தனியனானான். இவனும் நோயினால் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான். இருந்தாலும் ஆத்தீனியப் படைக்கே வெற்றி கிடைக்கும் போலிருந்தது. ஸைரக்யூஸியரும் தளர்ந்து போய் சரணடையச் சித்தமாயினர்.

இத்தருணத்தில் கொரிந்தியக் கடற்படையும், ஜிலிப்பஸ் தலைமையில் ஸ்பார்ட்டப்படையும் வந்து சேர்ந்தன. நிக்கியாஸ், ஸைரக்யூஸைச் சுற்றிச் சரியானபடி பந்தோபஸ்து செய்திருந்தானாயினும், வடக்குப் பக்கத்தில் சிறிது அஜாக்கிரதையாயிருந்து விட்டான். இந்தப் பக்கத்தின் வழியாக ஜிலிப்பஸ் நகரத்திற்குள் நுழைந்தான். ஸைரக்யூஸ் படைக்கும், தானே தலைமை வகித்து அதற்கு உற்சாக மூட்டினான். இரு தரப்பினரும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு நகரத்தைச் சுற்றிச் சுவர்களும் மாற்றுச் சுவர்களுமாக எழுப்பினர்.

உள்ள நிலைமையை விளக்கியும், முற்றுகையைத் தொடர்ந்து நடத்தி வெற்றி காண வேண்டுமானால் இன்னும் அதிகமான படைகள் வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தியும், தனக்கு உடல் நலமில்லாததின் தலைமைப் பொறுப்பினின்று தன்னை விலக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும் நிக்கியாஸ், ஆத்தீனிய ஜன சபைக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பினான். ஜன சபையோ, இவனிடம் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருந்ததன் காரணமாக இவனைத் தலைமைப் பொறுப்பினின்று விலக்காமல், இவனுக்குத் துணைத் தலைவர்களாக டெமாஸ்தனீஸையும் யூரிமெடோனையும் நியமித்து இவர்களுடன் எழுபத்து மூன்று கப்பல்கள் கொண்ட ஒரு படையையும் அனுப்பியது.

இந்தத் துணைப்படை வந்து சேருவதற்கு முந்தியே, ஜிலிப்பஸ், ஆத்தீனியர்களுடைய பாதுகாப்பு ஸ்தலங்களைத் தாக்கி அங்கிருந்த தானியங்கள், யுத்த தளவாடங்கள் முதலியவற்றுடன் அப்படியே கைப்பற்றிக்கொண்டான்; ஒரு சிறு கடற் போரும் நடத்தி வெற்றி கண்டான்.

ஆத்தீனியத் துணைப்படை வந்ததும், டெமாஸ்தனீஸ், ஸைரக்யூஸியர் கட்டியிருந்த ஒரு பந்தோபஸ்து ஸ்தலத்தைத் தாக்கித் தோல்வியடைந்தான். இதில் இரண்டாயிரம் போர் வீரரையும் இழந்தான். இதனாலும், இது போன்ற இன்னும் சில தோல்விகளாலும் ஆத்தீனியர் பக்கம் பெரிய சோர்வு ஏற்பட்டுவிட்டது. எஞ்சிய படைகளுடன் கட்டானேவுக்குப் பின் வாங்கிக்கொண்டு விடவேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள், ஆத்தீனியப் படைத்தலைவர்கள். அப்படியே பின்வாங்கத் துவங்குகையில்-418-ஆம்வருஷம் ஆகஸ்ட்மாதம் இருபத்தேழாந் தேதி-சந்திர கிரகணம் ஏற்பட்டு விட்டது. அபசகுனமல்லவா? பின் வாங்குவது தள்ளிப்போடப்பட்டது. வந்தது ஆபத்து. ஜிலிப்பஸ், தன் படையைக் குறுக்கே கொண்டு வந்து நிறுத்தி, ஆத்தீனியப்படை பின் வாங்கிக் கொண்டு செல்ல முடியாதபடி தடுத்து விட்டான். இந்தக் குறுக்குப் படையை மீறிச்செல்ல வேண்டி இருதரப்பினருக்கும் இரண்டு தடவை கடற்போர் நடைபெற்றது. இரண்டிலும் ஆத்தீனியர் தோல்வியடைந்தனர். யூரிமெடோன் கொல்லப்பட்டுவிட்டான். பின்னர் தரை வழியாகப் பின்வாங்கிச் செல்ல முயன்றனர் ஆத்தீனியர். ஆனால் வழியில் இவர்களை ஸைரக்யூஸியர் சூழ்ந்து கொண்டு விட்டனர். இனியென்ன? டெமாஸ்தனீஸும், நிக்கியாஸும் சரணடைந்தனர். ஜிலிப்பஸ் எவ்வளவு சொல்லியும் கேளாமல் ஸைரக்யூஸியர் இவ்விருவரையும் கொலைசெய்து விட்டனர். தப்பிச்சென்றவர்கள் போக சரணடைந்த சுமார் ஏழாயிரம் பேரைக் கைது செய்து ஒரு மலையடிவாரத்திலுள்ள சுந்து

பொந்துகளில் அடைத்து வைத்தனர். இரவிலே கடுங் குளிர்; பகலிலே கடும் வெய்யில்; போதிய ஆகாரமுமில்லை. இவை காரணமாகப் பலர் இறந்து போயினர். பிழைத்தவரில் பெரும்பாலோர் அடிமைகளாக விற்கப்பட்டனர்.

உ. பேராசை பெருநஷ்டம்

இந்த ஸிஸிலி தீவுப் போராட்டத்தில், ஆத்தென்ஸ், சிறந்த போர்வீரர்களையும் திறமையான மாலுமிகளையும் ஆயிரக் கணக்கில் பலி கொடுத்தது; சுமார் நூற்றைம்பது கப்பல்கள் வரை பறி கொடுத்தது; பொருள் நஷ்டத்திற்கோ சொல்லத் தேவையில்லை. இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக, ஸைரக்யூஸ் கடைத்தெருக்களில் ஆத்தீனியர்கள் அடிமைகளாக விற்கப்பட்டார்களென்று சொன்னால் அதைக் காட்டிலும் வேறு என்ன அவமானம்வேண்டும்?

ஏகாதிபத்திய வெறி முற்றிப் போயிருந்ததனாலேயே ஆத்தென்ஸ், இந்த ஸிஸிலி தீவு விவகாரத்தில் தலையிட்டது; அதன் பலனையும் உடனே கண்டது. தங்கள் படையின் தோல்வியை ஆத்தீனியர்கள் முதலில் நம்பவேயில்லை. 'ஆத்தீனியப் படையாவது, தோல்வியடைவதாவது' என்றுதான் இறுமாப்புடன் பேசினர். ஒருநாள்—413-ஆம் வருஷக் கடைசியில் ஒரு நாள்—பிரேயஸ் துறைமுகப் பகுதியில் வசித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு நாவிதன், நகர்ப்பகுதிக்கு வந்து, 'ஸிஸிலி தீவுக்குச் சென்ற ஆத்தீனியப்படை அடியோடு நாசமாய்ப்போய்விட்டது' என்று கடல் வழியே வந்த சில அந்நியர் சொல்லக் கேட்டதாகத் தெரிவித்தான். பொய் வதந்தியைக் கிளப்பி விடுகிறானென்று சொல்லி அவனைப் பலவித இம்சைகளுக்குட்படுத்தினர் நகர வாசிகள். பின்னர் ஸிஸிலி தீவிலிருந்து தப்பியவர், ஒருவர் பின்னொருவராகத் திரும்பி வரவே,

அவர்கள் மூலம், தோல்வியடைந்தது வாஸ்தவம் என்று தெரிந்துகொண்டனர்; மனம் நொந்தனர். படையனுப்ப ஏற்பாடு செய்தவர்களை நினைத்து ஆத்திரப்பட்டனர். யார் மீது ஆத்திரப்பட்டென்ன? பேராசை பெரு நஷ்டத்தைத் தானே உண்டு பண்ணும்?

இந்த நஷ்டத்தோடு வேறு பல கஷ்டங்களும் உண்டாயின ஆத்தென்ஸுக்கு. ஆல்ஸிபியாடிஸின் யோசனைக்கிணங்க, நிக்கியாஸ் உடன்படிக்கையை ஆத்தென்ஸ் பல தடவை மீறி நடந்திருக்கிறதென்று காரணங்காட்டி, ஸ்பார்ட்டா, 413-ஆம் வருஷம் மத்தியில் டெஸேலியாவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டது. சுற்றுமுற்றும் ஸ்பார்ட்டப் படைகள் காவல் நின்றன. இதனால் வடக்கே யூபியா தீவிலிருந்து தரை வழியாக ஆத்தென்ஸுக்கு உணவுப் பொருள்கள் வந்துகொண்டிருந்தது தடைப்பட்டுவிட்டது. அட்டிக்காவின் பல பகுதிகளிலும் அற்ப சொற்பமாக நடைபெற்று வந்த விவசாயத்தொழில் ஸ்தம்பித்துப்போய் விட்டது. லாரியம் வெள்ளிச் சுரங்கங்களில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த பெரும்பாலோர், தங்கள் அடிமைத் தளையை அறுத்துக்கொண்டு, இந்த டெஸேலியாவில் வந்து அடைக்கலம் புகுந்துகொண்டார்கள். இந்தச் சுரங்கங்களிலிருந்து அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்து வந்த வருமானம் நின்றுவிட்டது.

இப்படி ஒன்றன்மேலொன்றாகப் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டதனால் ஆத்தென்ஸ், முதலில் சிறிது சோர்வடைந்தது. ஆனால் வெகு சீக்கிரத்தில் சுதாரித்துக்கொண்டுவிட்டது. தன்னம்பிக்கையை இழக்கவில்லை. தனக்கு ஒரு நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைமட்டும் நன்கு உணர்ந்தது. இந்த நெருக்கடியைக் கடக்கவேண்டுமென்ற உறுதியுடன் அரசாங்க நிருவாக விஷயத்திலும், அரசாங்க வருமான வகையிலும் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்தது.

இதனாலும், அரசாங்க நிருவாகம் ஐந்நூறுபேர் கொண்ட பூலி சபை வசமிருந்ததல்லவா, அது மாற்றப் பட்டு, பத்துபேர் கொண்ட 'புரோபூலி'[1] என்ற ஒரு சிறு சபையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதாவது ஜன ஆட்சி யானது, ஒரு சிலர் ஆட்சியாக மாறியது. நெருக்கடியான சமயங்களில் துரிதமாகக் காரியங்கள் நடைபெறவேண்டு மென்பதற்காக இந்த ஏற்பாடு. மற்றும், தனது ஏகாதி பத்தியத்திற்குட்பட்ட ராஜ்யங்களிடமிருந்து இது வரையில் கப்பம் வசூலித்துக்கொண்டிருந்ததல்லவா, அதனை வேண்டாமென்று சொல்லி நிறுத்திவிட்டது. அதற்குப் பதிலாக, ஏகாதிபத்தியத்திற்குள் எந்தத்துறைமுகத்தி லிருந்து எந்தத் துறைமுகத்திற்குச் சரக்குகள் ஏற்றுமதி யானாலும், இறக்குமதியானாலும், நூற்றுக்கு ஐந்து சத விகிதம் வரி செலுத்தவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தது. மற்றத் துறைமுகங்களைப்போல் பிரேயஸ் துறைமுகத்திலும் இந்த வரி வசூலிக்கப்படவேண்டுமென்று நிர்ணயித்தது. இதனால், தனது வருமானம் அதிகமாவதோடு, கப்பஞ் செலுத்தி வந்த ராஜ்யங்களில், கப்பஞ் செலுத்தி வந்ததன் காரணமாக நிலவி வந்த அதிருப்தியும் குறையுமென்று எதிர்பார்த்தது. இன்னும், மற்றத் துறைமுகங்களைப்போல் பிரேயஸ் துறைமுகத்திலும் ஏற்றுமதி இறக்குமதி வரி வசூலிக்கப்படுமானால், ஏகாதிபத்தியத்திற்குட்பட்ட ராஜ்யங்கள், தாங்கள் பாரபட்சமாக நடத்தப்படவில்லையென் பதை உணர்ந்து, அதற்குத் தக்கவாறு தன்னிடம் அபி மானத்துடன் நடந்துகொள்ளுமென்று கருதியது. ஆனால் இவையெல்லாம், ஆத்தென்ஸ், எதிர்பார்த்ததற்கும் கருதி யதற்கும் நேர்விரோதமாக, ஆகாசத்திலே கட்டப்பெற்ற கோட்டைகளாயின. அதன் வீழ்ச்சி வெகு தொலைவி லில்லையென்று குறிக்கும்படியாகச் சில சம்பவங்கள் நடை பெற்றன.

1 Probuli.

23. பெலொப்பொனேசிய யுத்தம்

(மூன்றாவது பகுதி கி. மு. 415—404)

க. ஆத்தென்ஸில் ஆட்சி மாற்றம்

ஸிஸிலியில் ஆத்தென்ஸ் அடைந்த அவமானம் ஹெல் லாஸ் முழுவதிலும் வெகு வேகமாகப் பரவிவிட்டது. அதன் ஆதிக்கத்தில் பிரமை கொண்டிருந்த ராஜ்யங்கள், அதன் பலவீனத்தை ஒருவாறு அறிந்துகொண்டன. இனி அதனைத் தலையெடுக்கவொட்டாதபடி செய்துவிடவேண்டு மென்று கங்கணங் கட்டிக்கொண்டன; அதற்கு விரோத மாகக் கிளம்பின. ஸ்பார்ட்டாவுக்கு இது நல்ல சமய மல்லவா? கலகத்திற்குக் கிளம்பிய ராஜ்யங்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்தது.

இந்தச் சமயத்தில் பாரசீக ராஜ்யமும் ஆத்தென் ஸுக்கு விரோதமாகக் கிளம்பியது. சின்ன ஆசியப் பிர தேசங்களை ஆத்தென்ஸின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுவித்து பழையபடி தன்னுடைய ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதற்கு, ஆத்தென்ஸ் பலவீனப்பட்டிருக்கிற [illegible] ராஜ்யங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பிணக்[illegible] தருணம் தனக்கு எங்கே தருணத்தைக் காட்ட[illegible] வாய்க்கப் போகிறதென்று கருதி, ஆத்தென்ஸுக்கு விரோதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள ஆரம் பித்தது. இந்தக் காலத்தில் பாரசீகத்தை ஆண்ட மன்னன் இரண்டாவது டேரியஸ்[1] என்பவன். இவன், சின்ன ஆசி யாவின் மேற்குப் பகுதியிலும், வடக்கே ஹெல்லெஸ்ப்

1 Darius II. ஆண்டது 424 முதல் 405 வரை.

பாண்டைச் சேர்ந்த பிரிஜியா பிரதேசத்திலுமுள்ள
ராஜ்யங்கள், நீண்ட காலமாக, அதாவது அந்தராஜ்யங்கள்
ஆத்தென்ஸின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட ஆரம்பித்ததிலிருந்து-
ஏறக்குறைய 479-ஆம் வருஷத்திலிருந்து—தனக்குக் கப்
பஞ் செலுத்தாமலிருந்து வந்திருக்கின்றன என்றும்,
ஆதலின் அவற்றினிடமிருந்து அந்தப் பாக்கி பூராவையும்
கானது வரை வசூலித்து அனுப்புமாறும் மேற்படி பிர
தேசங்களில், தன்னுடைய அதிகாரப் பிரதிநிதிகளாக
முறையே இருந்து வந்த டிஸ்ஸாபெர்னீஸ்[1] என்பவனுக்
கும் பார்னபாஸஸ்[2] என்பவனுக்கும் உத்திரவு பிறப்பித்
தான். ஆனால் இவ்விருவருக்கும் மேற்படி நிலுவைகளை
வசூலிக்கப் போதிய தைரியமில்லை. இதற்காக ஸ்பார்ட்
டாவின் துணையை நாடினார்கள். ஸ்பார்ட்டாவும், தன்
சகோதர கிரேக்க ராஜ்யத்திற்கு—ஆத்தென்ஸுக்கு—
விரோதமாக, அந்நிய பாரசீக ராஜ்யத்திற்கு உதவி செய்ய
முன் வந்தது. வெட்கக்கேடு! இந்த வெட்கக்கேடான
காரியத்திற்கு உடந்தையாயிருந்தவன் ஆல்ஸிபியாடீஸ்!

412-ஆம் வருஷம் கியோஸ் என்ன, அதன் கிழக்குப்
பக்கத்தில் சின்ன ஆசியாவைச்சேர்ந்த எரீத்ரே[3] என்ன,
மிலீட்டஸ் என்ன, இப்படி ஒன்றன்பின்னொன்றாகப் பல
ராஜ்யங்கள், ஆத்தென்ஸின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை
[illegible]வும் பொருட்டுக் கலகத்திற்குக் கிளம்பின. ஸ்பார்ட்
டாவும் [illegible] இவைகளுக்கு ஆதரவு அளித்தன.
ஆத்தென்ஸ், இந்தப் பகு[illegible]ர்ப்பைச் சமாளிக்க
வேண்டி, மூந்நி ஆயிரம் டாலெண்ட்டுகளை யுத்தத்தில் ஒரு
நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்படுகிறபோது உபயோக
மாகுமென்ற உத்தேசத்துடன் ஒதுக்கி வைத்திருந்த

1 Tissaphernes ஸார்டிஸை தலை நகராகக் கொண்டிருந்த சின்ன ஆசியப் பிரதேசத்தின் அதிகாரி.

2 Pharnabazus. பிரிஜியா பிரதேசத்தின் அதிகாரி.

3 Erythrae.

தல்லவா,[1] அதனை எடுத்துச் செலவழிக்கத் தீர்மானித்தது.
இந்தத் தொகையைக் கொண்டு ஒரு கடற்படையைத்
தயாரித்து, கலகம் செய்த பிரதேசங்களுக்கு அனுப்பியது.
இந்தப் படை, ஸாமோஸ் தீவை, தனது தலைமை ஸ்தான
மாக வைத்துக்கொண்டு, கலகப்பிரதேசங்களைத் தாக்கிச்
சில நஷ்டங்களை உண்டுபண்ணியது. ஸாமோஸ் தீவு
ஒன்றுதான், இந்தப் பகுதியில், ஏறக்குறைய யுத்தம் பூரா
வும் ஆத்தென்ஸிடம் விசுவாசத்துடன் இருந்து வந்தது.

மிலீட்டஸ், கலகத்திற்குக் கிளம்பியதை ஆதாரமாகக்
கொண்டு ஆத்தென்ஸுக்கு விரோதமாக ஸ்பார்ட்
டாவும் பாரசீகமும் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டன.
இதற்கு 'மிலீட்டஸ் ஒப்பந்தம்' என்று பெயர். இந்த
ஒப்பந்தத்தில், சின்ன ஆசியப் பிரதேசத்தில் 479-ஆம்
வருஷத்திலிருந்து ஆத்தென்ஸின் ஆதீனத்திற்குட்பட்டி
ருக்கும் எல்லா ராஜ்யங்களும் பாரசீகத்தையே சேர்ந்
தவை யென்பதை ஸ்பார்ட்டா ஒப்புக்கொள்கிறதென்
றும், இந்த ராஜ்யங்களிடமிருந்து ஆத்தென்ஸ் கப்பம் வசூ
லித்துக் கொண்டிருந்ததைத் தடுத்து நிறுத்த, பாரசீகத்
திற்கு ஸ்பார்ட்டா உதவி செய்ய வேண்டுமென்றும்,
பாரசீகமும் ஸ்பார்ட்டாவும் சேர்ந்து கொண்டு, ஆத்
தென்ஸுக்கு விரோதமாக யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த
வேண்டுமென்றும் காணப்பட்டன. இதற்குப் பிறகு,
ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் பாரசீகத்திற்கும் மற்றோர் ஒப்பந்தம்
ஏற்பட்டது. இதன்படி, ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் அதன்
சகாக்களுக்கும் ஆகிற யுத்தச் செலவுகளை, தான் கொடுப்
பதாக ஒப்புக்கொண்டது பாரசீகம்.

இந்த ஒப்பந்தங்களை முன்னிட்டு ஆல்ஸிபியாடீஸ்,
மிலீட்டஸில் முகாம் செய்து கொண்டிருந்தான். இவ
னுக்குச் செல்வாக்கு குறைந்து கொண்டு வந்தது. அஜிஸ்

1 368-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

மன்னனுடைய விரோதத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு விட்டதன் காரணமாக, இவன் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் போலிருந்தது. பெலொப்பொனேசிய முகாமிலிருந்து தப்பிச் சென்று, பாரசீகப் பிரதிநிதியான டிஸ்ஸாபெர்னீஸுடன் சேர்ந்துகொண்டான். ஆத்தென்ஸுக்கு மறுபடியும் போய்ச்சேர வேண்டுமென்று இவனுக்கு ஆசை. அங்கே ஜனக் கட்சி அதிகாரத்திலிருக்கிற வரை இவன் அங்குப் போக முடியாது. எனவே அந்தக்கட்சியை வீழ்த்தி பணக்காரக் கட்சியை அதிகாரத்திலிருக்கச் செய்ய, சூழ்ச்சிகள் பல செய்தான்; இவற்றில் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றான்.

ஆத்தென்ஸில், பணக்காரக் கட்சியினர் எப்பொழுதுமே யுத்தத்திற்கு விரோதமாயிருந்து வந்தனர் என்பது வாசகர்களுக்குத் தெரியும். ஸிஸிலி தோல்விக்குப் பிறகு இவர்கள் சிறிது செல்வாக்குப் பெற்றனர் என்றே சொல்ல வேண்டும். இவர்கள் 411-ஆம் வருஷம் முதலில், ஜனக்கட்சிக்கு விரோதமாக ஒரு புரட்சி நடத்தி, வெற்றியடைந்து, அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டனர். கைப்பற்றிக்கொண்டதும் முதற்காரியமாக, ஸ்பார்ட்டாவுடன் சமரஸம் பேச ஆரம்பித்து விட்டனர். ஆனால் ஸ்பார்ட்டா சமரஸத்திற்கு வரவில்லை. இவர்கள் இங்ஙனம் ஒரு பக்கம் ஸ்பார்ட்டாவுடன் சமரஸம் பேசிக்கொண்டு மற்றொரு பக்கம் ஆத்தென்ஸில் ஒரு வித பயங்கர ஆட்சி நடத்தினர். ஜனக்கட்சியைச்சேர்ந்த முக்கியஸ்தர் பலரைக் கொலை செய்தனர். அரசாங்க நிருவாகத்தைத் தற்காலிகமாக நடத்தி வர நானூறு பேர் கொண்ட ஒரு சபையை நியமித்தனர். நிரந்தரமான ஓர் அரசியல் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்தனர். ஆனால் அதற்குள் இவர்களுடைய ஆட்சியே முடிந்து விட்டது. எப்படியென்று பார்ப்போம்.

இந்தப் பணக்காரக் கட்சியினர் புரட்சி நடத்தி
வெற்றி பெற்றதற்குக் காரணமும், அப்பொழுது ஆத்தென்
ஸில் ஜனக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர் பெரும்பாலோராக இல்
லாமலிருந்ததுதான். ஜனக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர் யார்?
போர்வீரர்கள், கப்பல் படையைச் சேர்ந்த மாலுமிகள்
முதலாயினோர். இவர்கள் ஸாமோஸ் தீவுக்குச் சென்
றிருந்தனர். ஆத்தென்ஸுக்கு விரோதமாக ஐயோனிய
விய ராஜ்யங்களில் எழுந்த கலகங்களை அடக்க ஆத்தீனியப்
படையொன்று சென்றதென்றும், இந்தப்படை ஸாமோஸ்
தீவைத்தலைமை ஸ்தானமாகக் கொண்டிருந்ததென்றும் ஏற்
கனவே சொல்லியிருக்கிறோமல்லவா?[1] தாங்கள் ஆத்தென்
ஸைக் காப்பாற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறபோது,
தங்களுக்கு விரோதமாகப் பணக்காரக்கட்சியினர் அங்
குப் புரட்சி செய்து அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்
டது இவர்களுக்கு ஆத்திரமாயிருந்தது. இந்தச் சமயத்தில்
ஸாமோஸ் தீவிலும், பணக்காரக் கட்சியினர், புரட்சி
செய்து அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொள்ள முயற்சி
செய்து கொண்டிருந்தனர். இந்த முயற்சியின்போது
தான், ஆத்தென்ஸிலிருந்து பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டிருந்த
ஹைபர்போலஸ் கொல்லப்பட்டான். ஆனால் இவர்க
ளுடைய—ஸாமோஸ் பணக்காரக்கட்சியினருடைய—
புரட்சி முயற்சி பலிக்கவில்லை. அங்குள்ள ஜனக்கட்சியின
ரும் ஆத்தென்ஸிலிருந்து வந்திருந்த போர்வீரர் முதலிய
வர் அடங்கிய ஜனக்கட்சியினரும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்
டதுதான் இதற்குக் காரணம்.

ஒன்று சேர்ந்த இந்த ஜனக்கட்சியினர், ஸ்பார்ட்டா
வுக்கு விரோதமாகத் தொடர்ந்து போரை நடத்துவதென்
றும், ஆத்தென்ஸில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்
டுள்ள பணக்காரக் கட்சியை வீழ்த்தி விடுவதென்றும் பிர

---

1 441-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

மாணம் எடுத்துக்கொண்டனர்; யுத்த மூஸ்திப்புகளையும் செய்தனர். படைத்தலைவர்களையும் நியமித்தனர். இவர்களிலே ஒருவன் ஆல்ஸிபியாடீஸ்!

ஆல்ஸிபியாடீஸ், டிஸ்ஸாபெர்னிஸூடன் போய்ச் சேர்ந்து கொண்டானல்லவா, அவனை—அந்தப் பாரசீக அதிகாரியை—ஸ்பார்ட்டா பக்கத்திலிருந்து ஆத்தென்ஸ் பக்கம் திருப்ப முயன்றான். முடியவில்லை. ஸாமோஸ் தீவிலேயே பணக்காரக் கட்சியைப் புரட்சிக்குத் தூண்டி விட்டான். அதுவும் பலிக்கவில்லை. கடைசியில் ஜனக் கட்சியுடன் சேர்ந்து கொண்டான். ஜனக்கட்சியினரும், பணக்காரக்கட்சியினரை வீழ்த்திவிடவேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன் இவனிடம் பொறுப்பை ஒப்புவித்தனர்.

ஸாமோஸ் தீவில் ஜனக்கட்சியினர் யுத்த மூஸ்திப்புகள் செய்துவருவதையறிந்த ஆத்தென்ஸில் அதிகாரத்திலிருந்த பணக்காரக் கட்சியினர், ஸ்பார்ட்டாவின் உதவியை எதிர்பார்த்து நின்றனர்; ஸ்பார்ட்டப் படையை ஆத்தென்ஸுக்குள் நுழைய விடுவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் மறைமுகமாகச் செய்தனர். என்ன கேவலம்! இந்தத் துரோகச் செயல், இவர்களுக்குள்ளேயே சிலருக்குச் சகிக்கவில்லை; புரட்சி செய்தனர். அதிகாரத்திலிருந்தவர்களை அப்புறப்படுத்தினர்; அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். பணக்காரக் கட்சியின் ஆட்சி, நான்கு மாத வாழ்வோடு முற்றுப்பெற்று விட்டது. இந்த ஆட்சி நடத்தியவரில் பலரும் தப்பியோடி விட்டனர்.

இங்ஙனம் பணக்காரக் கட்சிக்கு விரோதமாக எதிர் புரட்சி நடத்தி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி கொண்டவர்களும் பணக்காரக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். ஆனால் மிதவாதிகள். அதாவது ஸ்பார்ட்டாவுக்குப் பணிய மறுத்தவர்கள்; ஜனக்கட்சியினரோடு இணங்கிப்

போக விரும்பியவர்கள். இவர்களுக்குத் தலைவனாயிருந்தவன் தெராமெனீஸ்[1] என்பவன். இவன், முந்தி பணக்காரக் கட்சியின் நான்குமாத ஆட்சிக்காலத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நானூற்றுவர் சபையைக் கலைத்துவிட்டு, அதற்குப் பதில் ஐயாயிரம் பேர்கொண்ட ஒரு சபை அமைவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்தான். இதன் மூலம் ஜனக்கட்சியின் அமிசமும் ஒரு சிலர் ஆட்சி அமிசமும் சேர்ந்த ஒரு கலப்பு ஆட்சி முறை நிறுவப்பெற்றது. நிதானப்போக்குடைய ஜன ஆட்சி முறையென்பர் அரசியல் அறிஞர் இதனை. துஸிடிடீஸும், அரிஸ்டாட்டலும், இந்தக் கலப்பு ஆட்சியை வெகுவாகச் சிலாகித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆட்சி நீண்டகாலம் நிலைத்திருக்கவில்லை. முந்திய ஆட்சியைப்போல், சில மாத கால வாழ்வோடு முடிந்து விட்டது. இந்த ஆட்சிக் காலத்தில், ஜனக் கட்சியின் செல்வாக்கு சிறிது ஒடுங்கியே இருந்ததென்று சொல்ல வேண்டும்.

ஸாமோஸ் தீவில் தங்கியிருந்த ஆத்தீனியக்கடற்படை சும்மாயிருக்கவில்லை. ஆத்தென்ஸுக்கு விரோதமாகக் கிளம்பிய ராஜ்யங்களை ஒன்றன் பின்னொன்றாக அடக்கி ஒடுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டது. வடக்கே ஹெல்லெஸ்பாண்டில் ஆத்தென்ஸின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த ஸிஜிக்கஸ்[2] என்ற ஒரு சிறு ராஜ்யம் 411-ஆம் வருஷம் கலகத்திற்குக் கிளம்பியது. இதனை ஒடுக்கச்சென்றது ஆத்தீனியக் கடற்படை. ஒடுக்கியும் விட்டது. இப்படி ஒடுக்கப்பட்ட ஸிஜிக்கஸைக் காப்பாற்ற முன் வந்தது ஸ்பார்ட்டா. இதன் விளைவாக ஆத்தீனியக் கடற்படைக்கும் ஸ்பார்ட்டக் கடற்படைக்கும் 410-ஆம் வருஷம், மேற்படி ஸிஜிக்கஸிலேயே ஒரு யுத்தம் நடைபெற்றது.

1 Theramenes.

2 Cyzicus.

ஸ்பார்ட்டக் கடற்படை அடியோடு நாசமாகி விட்டது. ஆத்தீனியப் படையின் வெற்றியானது ஆத்தென்ஸில் ஒடுங்கியிருந்த ஜனக் கட்சியை மெது மெதுவாகத் தலைதூக்கச் செய்தது. சிறிது காலத்திற்குள் இந்தக் கட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டது. தொரமெனீஸின் கலப்பு ஆட்சி மாறி, பழைய ஜன ஆட்சி ஸ்தாபிதமாயிற்று.

ஜனக்கட்சிக்கு அப்பொழுது தலைவர்களாயிருந்தவர்களுள் ஒருவன் கிளியோபோன்[1] என்பவன். இவன், கிளியோன், ஹைப்பர்போலஸ் இவர்களைப்போல் தொழில் செய்யும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவன். யாழ் போன்றதோர் இசைக் கருவியைச் செய்து கொடுக்கும் தொழிலை நடத்தி வந்தான். அவ்விருவரையும் போல் ஏகாதிபத்தியப் பல்லவியைப் பாடிப் பாடி ஜனக்கட்சியைப் பழையபடி தலைதூக்கச் செய்தான்; அதில் செல்வாக்கும் பெற்றான்.

கிஜிக்கஸில் ஏற்பட்ட தோல்வியினால், ஸ்பார்ட்டா மிகவும் தளர்ச்சியடைந்து ஆத்தென்ஸினிடம் சமரஸம் கோரியது. ஆத்தென்ஸோ இந்தக் கோரிக்கையை நிராகரித்துவிட்டது. இதற்குக் காரணமாயிருந்தவன் கிளியோபோன்தான். இவனுடைய முயற்சியின் பேரில் ஆத்தென்ஸின் எதிர்ப்புச் சக்தி வரவர அதிகப்பட்டு வந்தது; பண நிலைமையும் ஒழுங்குபட்டு வந்தது. இதற்குத் தகுந்தாற்போல் ஆத்தீனியக் கடற்படைக்கும் வெற்றிமேல் வெற்றி கிடைத்து வந்தது. தாஸோஸ் என்ன, ஸெலிம்பிரியா[2] என்ன, சால்ஸிடோன்[3] என்ன, பிஸாண்ட்டியம் என்ன, இவை யாவும் பழையபடி ஆத்தீனிய ஆதிக்கத்துக்குட்படுத்தப்பட்டன. பிஸாண்ட்டியம் வசப்பட்டதால், பாஸ்போரஸ் ஜலசந்தி வழியாக வடக்கேயிருந்து ஆத்தென்ஸுக்கு உணவுப் பொருள்கள் ஒழுங்காகக் கிடைப்

1 Cleophon. 2 Selymbria. 3 Chalcidon.

பதற்கு ஏதுவுண்டாயிற்று. இந்த வெற்றிகளையெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்தவன் ஆல்ஸிபியாடீஸே. மேற்படி பிரதேசங்களைத் தவிர, தெற்கே ஆண்ட்ரோஸ் தீவு முதலிய சில பிரதேசங்களையும், பழையபடி ஆத்தென்ஸின் ஆதிக்கத்துக்குட்படுத்தினான் இவன். 410-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 407-ஆம் வருஷம் வரை நடைபெற்ற சம்பவங்கள் இவை.

இங்ஙனம், ஆத்தென்ஸ் அநேக இடங்களில் பழையபடி தனது ஆதிக்கத்தை ஸ்தாபித்துக்கொண்டு வந்தாயினும், சில இடங்களை இழந்தும்விட்டது. நிஸீயா துறைமுகத்தை மெகாரா கைப்பற்றிக் கொண்டது.[1] பைலோஸ் துறைமுகம் ஸ்பார்ட்டா வசம் போய்ச் சேர்ந்தது.[2] ஆனால் ஆத்தென்ஸ் இந்த நஷ்டத்தைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

ஜனக்கட்சி அரசாங்கத்தின் அழைப்புக்கிணங்க ஆல்ஸிபியாடீஸ், 407-ஆம் வருஷம், அதாவது பிரஷ்டம் செய்யப்பட்ட எட்டாவது வருஷம், ஆத்தென்ஸுக்குத் திரும்பி வந்து சேர்ந்தான். ஜனங்கள் இவனை அதி உற்சாகத்துடன் வரவேற்றார்கள். இவனுடைய துரோகத்தை மறந்துவிட்டுப் போர்த்திறமையைப் போற்றினார்கள். பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருந்த இவனுடைய சொத்து முதலிய யாவும் இவனுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டன. பிரதம படைத்தலைவனாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டான். யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கான சகல அதிகாரங்களும் இவனுக்கு அளிக்கப்பட்டன. இந்த அதிகாரங்களுடன், புரட்சி செய்த ராஜ்யங்களைத் திரும்பவும் ஆத்தென்ஸின் ஆதீனத்திற்குக் கொண்டு வரும்பொருட்டு ஸாமோஸ் தீவை நோக்கிச் சென்றான். இவனுடன் நூறு கப்பல்கள் கொண்ட ஒரு பெரும்படை சென்றது.

1 299-ஆம் பக்கம் பார்க்க. 2 381-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

இந்தப் படையின் பெரும்பகுதியை நோட்டியம்[1] என்ற துறைமுகத்தில், தன்னுடன் உதவிப் படைத்தலைவனாக வந்த அண்ட்டியோக்கஸ்[2] என்பவன் தலைமையில் இருக்கச் செய்து, எவ்விதத்திலும் போரில் தலையிட்டுக் கொள்ளக்கூடாதென்று கண்டிப்பான உத்திரவிட்டு விட்டு, ஒரு சிறு படையுடன் போஸியா[3] என்ற இடத்திற்குச் சென்றான் ஆல்ஸிபியாடீஸ். இவன் சென்றது, தனது படைகளுக்குக் கொடுபடவேண்டியிருந்த சம்பளத்திற்கு எங்ஙனமாவது பணம் திரட்டிக்கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்குத்தான். ஆனால் இதுவே இவனுக்கு வினையாகி விட்டது.

நோட்டியம் துறைமுகத்திற்குச்சமீபத்தில் ஸ்பார்ட்டக் கடற்படையொன்று லைஸாந்தர்[4] என்பவனுடைய தலைமையில் தங்கியிருந்தது. அண்ட்டியோக்கஸ், தனக்கிடப் பெற்ற உத்திரவை மீறி, புகழுக்கு ஆசைப்பட்டோ என்னவோ, மேற்படி கடற்படையைச் சண்டைக்கிழுத்தான். லைஸாந்தர் சும்மா விடுவானா? கடும்போர் நடைபெற்றது. ஆத்தீனியப் படைக்குத் தோல்வி. அண்ட்டியோக்கஸ் கொல்லப்பட்டுவிட்டான்.

இந்தச் செய்தி ஆத்தென்ஸுக்கு எட்டியது. ஆல்ஸிபியாடீஸ் எப்படி அண்ட்டியோக்கஸ் வசம் படைப் பொறுப்பை ஒப்புவித்துவிட்டுப் போகலாமென்ற கேள்வி பிறந்தது. இவன் மீது ஒரு வெறுப்பு ஏற்பட்டது. படைத் தலைமையினின்று விலக்கப்பட்டான். விலக்கப்பட்டது தெரிந்ததும், ஹெல்லெஸ்பாண்ட்டைச் சேர்ந்த கெர்ஸொனிஸஸ் பிரதேசத்தில் ஏற்கனவே தான் ஏற்பாடு செய்து வைத்திருந்த ஓரிடத்திற்குச் சென்றுவிட்டான்.

ஆல்ஸிபியாடீஸுக்குப் பதில் கோனோன்[5] என்பவன் படைத்தலைவனாக நியமிக்கப்பட்டான். இப்படி ஸ்

1 Notium. 2 Antiochus. 3 Phocaea.
4 Lysander. 5 Conon.

ஸ்பார்ட்டப் படைக்கும் லைஸாந்தருக்குப் பதில் கால்லிக்ராட்டிடாஸ்[1] என்பவன் நியமிக்கப்பட்டான். இவ்விரு தரப்புப் படைகளுக்கும் மிட்டிலீனிக் கருகில் ஒரு கடற்போர் நடைபெற்றது. கோனோன் தோல்வியுற்றான். இச்செய்தி கேட்டதும் ஆத்தென்ஸில் ஒரே பரபரப்பு. அதன் கப்பற்படை பலம் மிகவும் குறைந்துவிட்டது. இந்தக் குறையைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டி, புதிய கப்பல்கள் வெகு துரிதமாகத் தயாரிக்கப்பட்டன. இதற்காகக் கோயில் உண்டிகளிலிருந்த பணங்கள்கூட எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. ஏகாதிபத்தியத்தைக் காப்பாற்ற எல்லாவித தியாகங்களுக்கும் சித்தமாயிருந்தார்கள் ஆத்தீனியர்கள். இதுகாறும் பிரஜா உரிமையின்றியிருந்த அந்நியர்களும் அடிமைகளும் பிரஜா உரிமை அளிக்கப் பெற்று ராணுவத்தில், சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள்.

இப்படி அவசரம் அவசரமாகத் தயாரித்து அனுப்பப்பட்ட ஆத்தீனியப்படைக்கும், கால்லிக்ராட்டிடாஸ் தலைமையிலிருந்த ஸ்பார்ட்டப் படைக்கும் லெஸ்போஸ் தீவுக்குத் தென்கிழக்கிலுள்ள அர்ஜினூஸி[2] தீவுத் தொகுதியண்டை ஒரு கடல் யுத்தம் 406-ஆம் வருஷம் நடைபெற்றது. ஸ்பார்ட்டப்படை தோல்வியுற்றது. அதன் எழுபது கப்பல்கள் நாசமாயின. கால்லிக்ராட்டிடாஸ் மடிந்து போனான்.

ஆத்தீனியப்படை வெற்றியடைந்ததென்றாலும் அதன் இருபத்தைந்து கப்பல்கள் மூழ்கடிக்கப்பட்டுவிட்டன. இவற்றிலிருந்த மாலுமிகள் முதலாயினோரை மீட்கவும் இறந்து போனவர்களைப் பொறுக்கியெடுத்துக்கொண்டு வரவும், தொரமெனீஸ், திராஸிபூலஸ்[3] ஆகிய இருவர் தலைமையில் நாற்பத்தேழு கப்பல்கள் அனுப்பப்பட்டன. ஆனால் திடீரென்று ஒரு புயற்காற்றெடுத்தது. இதனால்

1 Callicratidas. 2 Arginusae. 3 Thrasybulus.

நிவாரண வேலை தடைப்பட்டு விட்டது. மேற்சொன்ன இரண்டு படைத்தலைவர்களும் தங்கள் கடமையைச் செய்யத் தவறி விட்டார்களென்று சொல்லி, விசாரணைக்காக ஆத்தென்ஸுக்கு வரவழைக்கப்பட்டார்கள். ஜனசபை முன்னர் விசாரணை நடைபெற்றது. கடைசியில் அர்ஜினூஸி போரில் தலைமை வகித்த தளபதிகள் எட்டு பேருமே குற்றவாளிகளென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. தண்டனை உடனே ஆறுபேர் விஷயத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டும்விட்டது. மற்ற இருவர் விசாரணைக்கே வரவில்லை. சிறிது காலங்கழித்து ஜனசபை தன்னுடைய இந்தச் செயலுக்கு மிகவும் வருந்தியது. மரண தண்டனையை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று யாரார் வற்புறுத்திப் பேசினார்களோ அவர்களெல்லோரையும் மரண தண்டனைக்குட்படுத்திவிட்டது! இந்த அர்ஜினூஸி போரில் தோல்வி ஏற்பட்டதனால் மனமுடைந்துபோன ஸ்ப்பார்ட்டா, மறுபடியும் ஆத்தென்ஸிடம் சமாதானம்கோரியது. ஆனால் ஆத்தென்ஸ் நிராகரித்துவிட்டது. இப்பொழுதும் கிளியோபோன்தான் காரணம். இந்தக் கோரிக்கைக்கு ஆத்தென்ஸ் இணங்கியிருந்தால், கிரீஸின் சரித்திரப் போக்கே வேறுவிதமாக மாறியிருக்கும். ஆனால்—? ஒரு தேசத்தினுடைய சரித்திரத்தில் எத்தனையோ ஆனால் கட்டங்களைச் சந்திக்கிறோமல்லவா?

சமாதான கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டதனால், ஸ்ப்பார்ட்டா, மறுபடியும் ஒரு கடற்படையைத் தயாரித்து, இதற்குப் பெயரளவில் ஒரு தலைவனை நியமித்துவிட்டு, ஆனால் உண்மையில் இதனை நடத்திச் செல்லும் பொறுப்பை முந்திய மாதிரி லைஸாந்தர் வசமே ஒப்புவித்தது. ஏனென்றால் ஸ்ப்பார்ட்டச் சட்டப்படி ஒரு முறை கடற்படைக்குத் தலைமை வகித்தவன் மறுமுறை தலைமை வகிக்கக்கூடாது. லைஸாந்தர் பல இடங்களைச் சுற்றிக்

கொண்டு கடைசியில் ஹெல்லெஸ்ப்பாண்ட்டைப் போயடைந்து, அங்கு லாம்ப்ஸாக்கஸ் என்னும் ஊரைக் கைப்பற்றி அதில் முகாம் போட்டுக்கொண்டான்.

இதையறிந்த ஆத்தென்ஸுக்கு, ஹெல்லெஸ்ப்பாண்ட் வழியாக உணவுப் பொருள்கள் வருவது எங்கே தடைப்பட்டுப் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டது. உடனே நூற்றெண்பது கப்பல்கள் கொண்ட ஒரு கடற்படையை அங்கு அனுப்பியது. இந்தப் படையை நடத்திச் செல்ல நியமிக்கப்பட்டவர்கள் போதிய யுத்த அனுபவமில்லாதவர்கள். அனுபவம் நிறைந்தவர்கள்தான், அர்ஜினூஸி யுத்தத்தின் விளைவாக மரணத்திற்குட்படுத்தப்பட்டுவிட்டார்களே? இதனுடைய பலனை உடனே கண்டது ஆத்தென்ஸ். ஆத்தீனியக் கடற்படை, மேற்சொன்ன லாம்ப்ஸாக்கஸுக்கருகிலுள்ள ஈகோஸ்ப்பொட்டாமி[1] என்ற இடத்தில் சென்று முகாம் போட்டுக்கொண்டது. இது மிகவும் ஆபத்தான இடம். அப்பொழுது கெர்ஸொனிஸஸ் பிரதேசத்தில் தங்கியிருந்த ஆல்ஸிபியாடீஸ், இதையறிந்ததும், தானே வலிய வந்து, இந்த இடத்தைவிட்டுப் பெயர்ந்து எதிரிலுள்ள ஸெஸ்ட்டோஸ் துறைமுகத்திற்குச் சென்று விடுமாறு கூறினான். ஆனால் ஆத்தீனியப் படைத்தலைவர்கள் இவனுடைய யோசனையை, இவன் படைத்தலைமையில் இல்லை என்று காரணங்காட்டி நிராகரித்துவிட்டார்கள்.

405-ஆம் வருஷம் செப்ட்டம்பர் மாதம் முதல் தேதி, அதாவது ஆத்தீனியப் படை சென்று முகாம் செய்துகொண்ட ஐந்தாவது நாள், இந்தப்படையைச் சேர்ந்தவர்கள், கப்பல்களை விட்டுவிட்டு சாப்பாட்டுக்காகக் கரைக்குச் சென்றிருந்த சமயம் பார்த்து, ஸ்ப்பார்ட்டக் கடற்படை, திடீரென்று தோன்றி ஆத்தீனியக் கப்பல்களில்

1 Aegospotami.

பெரும்பாலனவற்றை அப்படியே கைப்பற்றிக்கொண்டது. கோனேன் தலைமையில் சில கப்பல்கள் மட்டும் தப்பிச் சென்றன. இந்தக் கோனேன் ஸைப்ரஸ் தீவுக்குச் சென்று அங்கு அப்பொழுது ஆண்டுகொண்டிருந்த நவாகோரஸ்[1] என்ற மன்னனிடம் தஞ்சம் புகுந்துகொண்டான். இங்கு லைஸாந்தருக்குச் சண்டையில்லாமலேயே பெரிய வெற்றி கிடைத்துவிட்டது. ஆத்தீனியர்களிற் பலர் சிறைப்பட்டனர். இவர்களில் மூவாயிரம்பேர், லைஸாந்தர் உத்தரவின் பேரில் கொலையும் செய்யப்பட்டு விட்டனர்.

லைஸாந்தர், ஆல்ஸிபியாடீஸையும் அகப்படுத்திக் கொன்றுவிடுமாறு ஆணை பிறப்பித்தான். இதனை முன் கூட்டியே தெரிந்துகொண்ட ஆல்ஸிபியாடீஸ், பிரிஜியா பிரதேசத்திற்கு ஓடி அங்குப் பாரசீக அரசப் பிரதிநிதியாக இருந்த பார்னபாஸஸிடம் தஞ்சம் புகுந்து, அவனுடைய ஆதரவில் தங்கியிருந்தான். ஆனால் சிறிது காலங் கழித்து, லைஸாந்தரின் உத்திரவுக்கிணங்க, பார்னபாஸஸ் இவனை 404-ஆம் வருஷம் கொலைசெய்துவிட்டான். இவன், ஸாக்ரடீஸின் அன்பைப் பெற்றிருந்தானே தவிர, அவன் காட்டிய நன்னெறியைப் பின்பற்றவில்லை. இதனால் பரிதாபகரமான முடிவெய்தினான் நாற்பத்தாறுவது வயதில்.

உ. ஆத்தென்ஸ் பணிந்து விட்டது

ஈகோஸ்பொட்டாமி தோல்வியைக் கேள்வியுற்றதும் ஆத்தென்ஸில் ஒருவர் முகத்தில்கூட ஈயாடவில்லை. அன்று இரவு ஒருவர்கூடத் தூங்கவில்லை. மிட்டிலீனியர்களுக்கும் மெலோஸ் வாசிகளுக்கும் இழைத்த கொடுமைகள் ஒவ்வொருவர் அகக்கண் முன்பும் வந்து நின்றன. தங்களுக்கும் அந்தக் கதி நேருமோ என்று அஞ்சினர்கள்.

1 Evagoras.

கடற்படையென்னவோ அடியோடு அழிந்து விட்டது. இனி அதைப் புனர் நிர்மாணம் செய்ய முடியாது. ஆகவே தற்காப்பு முயற்சியில் இறங்கினர்.

லைஸாந்தர், ஈகோஸ்பொட்டாமி வெற்றிக்குப் பிறகு, தனது கடற்படையுடன் அங்கிருந்து புறப்பட்டு, ஹெலஸ்பாண்ட், திரேஸ், முதலிய பிரதேசங்களிலும், ஏஜீயன் கடலிலும், ஆத்தென்ஸின் ஆதீனத்திற்குட்பட்டிருந்த ராஜ்யங்களை ஒன்றன் பின்னொன்றாக ஸ்பார்ட்டாவின் ஆதீனத்திற்குட்படுத்திவிட்டு, நேரே ஏஜீனா தீவுக்கு வந்து முகாம் செய்து கொண்டு, பிரேயஸ் துறைமுகத்திற்கு ஒன்றுஞ் செல்லவிடாதபடி தடுத்துவிட்டான். இவனுக்கு ஆத்தென்ஸைத் தாக்கி அழித்துவிட வேண்டுமென்ற உத்தேசமில்லை. அதனைத் தானாகப் பணியச் செய்யவேண்டுமென்றே விரும்பினான். இந்த நோக்கத்துடன், தான் வந்த வழியில் ஆங்காங்குக் குடியேறியிருந்த ஆத்தீனியர்களைக் கூட்டங்கூட்டமாக ஆத்தென்ஸுக்கு அவ்வப்பொழுது அனுப்பிக் கொண்டு வந்தான். ஆத்தென்ஸின் ஜனத்தொகை பெருகி அதனால் பஞ்சம், பிணி முதலியன உண்டாகட்டும் என்பதே இவன் எண்ணம்.

இவன் இப்படிக் கடற்படையைக் கொண்டு பிரேயஸ் துறைமுகத்தைத் தடுத்து நிற்கையில், ஸ்பார்ட்டாவிலிருந்து ஒரு தரைப் படை வந்து ஆத்தென்ஸ் நகரத்தை முற்றுகையிட்டது. மூன்று மாத காலம் வரை வீரத்துடன் எதிர்த்து நின்றார்கள் ஆத்தீனியர்கள். முடியவில்லை. பஞ்சமும் பிணியும் மக்களை இரை கொண்டன. வீதிகளில் செத்தவர்களும் சாகின்றவர்களும் அதிகப்பட்டு வந்தார்கள். சரணடைவதைத் தவிர வேறு வழியில்லையென்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. கடைசியில் சரணடைந்து விட்டது ஆத்தென்ஸ்.

ஸ்ப்பார்ட்டா, விரும்பியிருந்தால் ஆத்தென்ஸை அடியோடு அழித்துப்போட்டு, அதன் மக்களை அடிமைகளாக விற்று விட்டிருக்கலாம். அதன் சகாக்களான தீப்ஸ், கொரிந்த்தியா முதலிய ராஜ்யங்கள் அப்படித்தான் விரும்பின. ஆனால் ஸ்ப்பார்ட்டா அப்படிச்செய்யவில்லை; மிகவும் கண்ணியமாக நடந்துகொண்டது. ஆத்தென்ஸின் தனித்துவத்தை அழிக்க மனங்கொள்ளவில்லை. நகரத்தையும் பிரேயஸ் துறைமுகத்தையும் சுற்றிக்கட்டப்பெற்றிருக்கும் நீண்ட சுவர்களை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கிவிட வேண்டும்; மற்ற ராஜ்யங்களின்மீது செலுத்திவந்த ஆதிக்கத்தை துறந்துவிடவேண்டும்; அட்டிக்காவுடன் தன் ஆதிக்கத்தை வரம்பு கட்டிக்கொள்ளவேண்டும்; பிரஷ்டம் செய்யப் பட்டவர்களனைவரும் திரும்பி வர அனுமதி அளிக்கப் பெறவேண்டும்; ஸ்ப்பார்ட்டாவின் நேச ராஜ்யமாயிருந்து அதன் தலைமையைப் பின்பற்றவேண்டும். இப்படிச் சில நிபந்தனைகளை விதித்தது ஸ்ப்பார்ட்டா. ஆத்தென்ஸும் வேறு வழியின்றி இந்த நிபந்தனைகளுககு உடன்பட்டது. 404-ஆம் வருஷம் எப்ரல் மாதம், லைஸாந்தர் வெற்றிக் கோலத்துடன் பிரேயஸ் துறைமுகத்திற்குள் பிரவேசித்தான். நிபந்தனைகளை ஒவ்வொன்றாக நிறைவேற்றச் செய்தான். முதன் முதலில் நீண்ட சுவர்களை இடிக்கும் வேலை துவங்கப்பட்டது. வெற்றி கொண்டவர்களும், வெற்றி கொள்ளப்பட்ட ஆத்தீனியர்களும் சேர்ந்து 'விடுதலை, விடுதலை' என்ற கோஷத்திற்கு மத்தியில் இந்தச் சுவர்களை இடித்து வீழ்த்தினர். சுவர்களும் மற்ற அரண்களும் ஒன்றன் பின்னொன்றாக வீழ்ந்தன. இவற்றோடு ஆத்தென்ஸின் சுமார் எழுபத்தைந்து வருஷத்து ஏகாதிபத்திய வாழ்வும் வீழ்ந்துபட்டது. இந்த வீழ்ச்சியோடு பெலொப்பொனேசிய யுத்த ஓசையும் அடங்கியது. 431-ஆம் வருஷம் எப்ரல் மாதம் இந்தப்போர் துவங்கியதென்பது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும். சரியாக இருபத்தேழு வருஷம் கழித்து 404-ஆம் வருஷம் அதே எப்ரல் மாதம் இந்தப் போர் நின்றது.

௧. பெரிக்ளீய யுகத்தின் அஸ்தமனம்

சரண் நிபந்தனைகளில் ஒன்றன் பிரகாரம், நாட்டுக்குப் புறத்தியாயிருந்த பலரும் ஆத்தென்ஸுக்குத் திரும்பி வந்தனர். இவர்களிற் பெரும்பாலோர் பணக்காரக் கட்சியைச் சேர்ந்த தீவிரவாதிகள்; ஸ்ப்பார்ட்டாவுடன் இணங்கிப்போக வேண்டுமென்று ஆதியிலிருந்து சொல்லிக்கொண்டு வந்தவர்கள். திரும்பி வந்ததும் இவர்களுக்கு லைஸாந்தரின் ஆதரவு இருந்ததில் என்ன ஆச்சரியம்? இந்த ஆதரவின் கீழ் இவர்கள் ஆத்தென்ஸின் அரசியல் ஆதிக்கம் பெற்றனர். இவர்களில் முக்கியமானவன் கிரிட்டியாஸ்[1] என்பவன். ஆல்ஸிபியாடீஸைப் போல் இவனும் ஸாக்ரட்டீஸின் அன்பைப் பெற்றிருந்தான். சிறந்த நாவலன்; கவிஞன்; தத்துவ ஞானி கூட. ஆனால் ஜன ஆட்சிக்குப் பரம விரோதி. இந்த விரோதம், இவனை நேர்மையற்ற முறையிலும் கடுமையாகவும் நடந்து கொள்ளும்படி செய்தது. ஜன ஆட்சியைக் கலைத்துவிட்டு பணக்கார ஆட்சியை நிலைநாட்ட இவனுக்குத் துணை புரிந்தான் தெராமெனீஸ். இதற்கு முதற்படியாக ஜனக்கட்சியைச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர் பலர் சிறையிடப்பட்டார்கள்.

பிறகு, நடைமுறையில் இருந்து வரும் அரசியலை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றும், இதற்கான சட்ட திட்டங்களைத் தயாரிக்க முப்பது பேர் கொண்ட ஒரு குழுவினை நியமிக்க வேண்டுமென்றும், புதிய சட்ட திட்டங்கள் தயாரிக்கப்படுகிற வரையில், இந்த முப்பதின்மரே அரசாங்க நிருவாகத்தை நடத்தி வர வேண்டுமென்றும் ஜன சபையில் ஒரு பிரேரணை கொண்டு வரப்பட்டு நிறை

1 Critias.

வேற்றப்பட்டது. இந்தப் பிரேரணை கொண்டு வரப்படுகிற பொழுது லைஸாந்தர் ஆஜராயிருந்தான். அவனுக்குப் பயந்தே ஜன சபை மேற்படி பிரேரணைக்கு அங்கீகாரம் அளித்தது. முப்பதின்மரும் நியமிக்கப்பட்டு அரசாங்க நிருவாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். இவருள் கிரிட்டியாஸும் தெராமெனீஸும் முக்கியமானவர்கள்.

இவர்கள்—இந்த முப்பதின்மர்—தங்களுக்கிட்ட பணியைச் செய்யாமல், அதிகாரத்தையெல்லாம் மெது மெதுவாகத் தங்களிடம் தேக்கிவைத்துக் கொண்டார்கள். ஸ்பார்ட்டக் காவல் படையொன்றையும் வரவழைத்துக் கொண்டார்கள். இப்படி அதிகார பலத்தையும் படை பலத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு முதலில், சிறைப்பட்டிருந்த ஜனக் கட்சியினரையும், தங்களுக்குப் பிடித்தமில்லாத வேறு பலரையும் கொலை செய்து விட்டார்கள். இப்படிக் கொலையுண்டவர்கள் சுமார் ஆயிரத்தைந்நூறு பேருக்கு மேலிருக்கும். இவர்கள் தவிர ஜனக் கட்சியைச் சேர்ந்த சுமார் ஐயாயிரம்பேரை நாடு கடத்தி விட்டார்கள். தப்பிச் சென்றவரும் பலர். அநேகருடைய சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. பேச்சுரிமை, போதிக்கும் உரிமை, கூட்டங்கூடும் உரிமை முதலிய ஜீவாதார உரிமைகள் பலவும் ஒடுக்கப்பட்டன. கிரிட்டியாஸ், தனது மதிப்பிற்குரிய ஸாக்ரட்டீஸைக்கூட, நாலு பேரைக் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு பேசக்கூடாதென்று தடைசெய்தான். ஆனால் ஸாக்ரட்டீஸ் இதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. இந்த முப்பதின்மருடைய அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்படாதவனாகவே நடந்து வந்தான். ஒரு சமயம், ஜனக்கட்சியைச் சேர்ந்த லியோன்[1] என்ற ஒருவனைக் கைது செய்து கொண்டு வருமாறு ஸாக்ரட்டீஸுக்கும் இன்னும் நால்வருக்கும் உத்தரவிட்டார்கள் மேற்படி

1 Leon.

முப்பதின்மர். ஆனால் ஸாக்ரட்டீஸ் இந்த உத்திரவை நிறைவேற்ற மறுத்து விட்டான். மற்ற நால்வர் மட்டும் சென்று லியோனைக் கைது செய்து கொண்டு வந்தார்கள். அவனும் கொலையுண்டான்.

சிறிதுகாலத்திற்குள் இந்த முப்பதின்மருக்குள்ளேயே பிளவு ஏற்பட்டது. தெராமெனீஸ் எப்பொழுதுமே நிதானவாதியல்லவா? இவனுக்குக் கிரிட்டியாஸின் தீவிரப் போக்கு, சிறப்பாக ஸ்பார்ட்டக் காவற்படையை வரவழைத்துக் கொண்டது சிறிதுகூடப் பிடிக்கவில்லை. இதனால் இவ்விருவருக்கும் அபிப்பிராய பேதங்கள் ஏற்பட்டு முற்றி வளர்ந்தன. கடைசியில் கிரிட்டியாஸ், இவனைக் கைது செய்து பூலி சபை முன்னர் சம்பிரதாயமான ஒரு விசாரணைக்குட்படுத்தினான். தெராமெனீஸ், மிகுந்த சாமர்த்தியத்துடன் எதிர்வழக்காடினான். பூலி சபை இவனுடைய வாதத்தில் ஈடுபட்டுவிடும் போலிருந்தது. உடனே கிரிட்டியாஸ், முப்பதின்மர் குழுவின் விசேஷ அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, இவனுக்கு மரண தண்டனை விதித்துவிட்டான். மரண தண்டனை பெற்றவர்களை விஷங் கொடுத்துக் கொல்வது ஆத்தென்ஸில் அப்பொழுது வழக்கம். இதன் பிரகாரம் தெராமெனீஸ் விஷங் கொடுக்கப்பெற்றான். இதற்குப் பிறகு, கிரிட்டியாஸ், எதிர்ப்பார் தடுப்பார் யாருமின்றி தன்னிஷ்டப்படி அதிகார அட்டகாசம் செய்து வந்தான். ஆனால் வெகு சீக்கிரத்தில் இந்த அட்டகாசமும் ஓய்ந்துவிட்டது.

முப்பதின்மருடைய கொடுங்கோலாட்சியினால் நாடு கடத்தப்பட்ட ஜனக்கட்சியினர் கொரிந்தியா, மெகாரா, தீப்ஸ் ராஜ்யங்களுக்குச் சென்று தஞ்சம் புகுந்தனர். இந்த மூன்று ராஜ்யங்களும் ஆத்தென்ஸுக்கு விரோதிகளாயிருந்தபோதிலும், இப்பொழுது ஸ்பார்ட்டாவின்மீது இவைகளுக்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. ஏனென்றால்,

பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தின் முடிவில் ஸ்பார்ட்டா இவர்களை அலட்சியம் செய்துவிட்டுத் தன்னிச்சையாக நடந்துகொண்டது. தவிர, லைஸாந்தரின் பக்க பலத்தைக் கொண்டு, முப்பதின்மர் செய்து வந்த அட்டூழியங்களை இவைகளினால் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. இந்தக் காரணங்களினால் ஸ்பார்ட்டாவின்மீது வெறுப்புக்கொண்டு ஆத்தென்ஸிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தன; முப்பதின்மருடைய கொடுங்கோலாதிக்கத்திலிருந்து ஆத்தென்ஸை விடுவிக்க அவர்களுக்கு ஆதரவும் அளித்தன.

வடக்கே தீப்ஸில் தஞ்சம் புகுந்திருந்த ஜனக்கட்சியினர் திராஸிபூலஸ், அனிட்டஸ்[1] ஆகிய இருவர் தலைமையில் ஒரு படையைத் திரட்டிக்கொண்டு அட்டிக்காவுக்குள் 404-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் பிரவேசித்து பைலி[2] என்ற கோட்டையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இவர்களை எதிர்க்க முப்பதின்மருடைய படையொன்று சென்றது. இரண்டு முறை போர் நடைபெற்றது. இரண்டிலும் ஜனக்கட்சிப் படையே வெற்றியடைந்தது. இதற்குப் பிறகு இந்தப் படை முன்னேறி வந்து பிரேயஸ் துறைமுகத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. இங்கு முப்பதின்மருடைய படையைச் சந்தித்து முறியடித்தது. இதில் கிரிட்டியாஸ் கொல்லப்பட்டுவிட்டான். கடைசியில், முப்பதின்மருடைய ஆட்சிமுடிந்தது. திரும்பவும் 403-ஆம் வருஷம் ஜன ஆட்சி ஸ்தாபிதமாயிற்று. ஆத்தென்ஸ், கொடுங்கோன்மையிலிருந்தும், போர்த்தொல்லைகளிலிருந்தும் விடுதலை பெற்றது. இந்த விடுதலைக்குக் காரணமாயிருந்தவன் திராஸிபூலஸ். இவனுடைய தலைமையில் ஜன சபை, மிகவும் நிதானமாக, கண்ணியமாகக் காரியங்களைச் செய்தது. முப்பதின்மர் ஆட்சி ஏற்படுவதற்குக் காரண

1 Anytus. 2 Phyle.

மாயிருந்தவர்களில் முக்கியமானவர்களைத் தவிர, மற்றவர்களுக்கு மன்னிப்பளித்தது, சட்ட திட்டங்களைத் திருத்தியமைக்க, சட்ட நிபுணர்களை நியமித்தது. முப்பதின்மருடைய ஆட்சிக்கு, ஸ்பார்ட்டா நூறு டாலெண்ட்டுகள் கடன் கொடுத்திருந்தது; அதையும் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டது.

இந்த ஜன ஆட்சி, ஸ்தாபிதமான நான்காவது வருஷம்—399-ஆம் வருஷம்—ஒரே ஒரு குற்றத்தைச் செய்தது. ஆனால் அது மன்னிக்க முடியாத குற்றம். அதுதான் மகான் ஸாக்ரட்டீஸை மரண தண்டனைக்குட்படுத்தியது. இவன்மீது குற்றஞ் சுமத்தியவன் மேலே

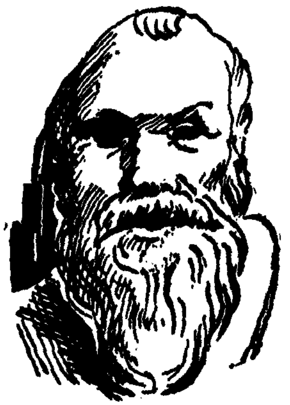

ஸாக்ரட்டீஸ்

சொன்ன அனிட்டஸ். ஜனக்கட்சியைச் சேர்ந்தவன்தான்; எதிரிகளிடத்திலும் கருணை காட்டும் சுபாவமுடையவன்தான். ஆனால் ஸாக்ரட்டீஸ் விஷயத்தில்மட்டும் இவன் நெஞ்சிரக்கமில்லாதவனாகவே நடந்துகொண்டான். தன் மகனைத் துர்ப்போதனைகள் போதித்துக் கெடுத்துவிட்டானென்று ஸாக்ரட்டீஸ்மீது ஆத்திரம் இவனுக்கு.

மெலேட்டஸ், லைக்கோன்[1] என்ற இருவரைக்கொண்டு, இளைஞர்களைத் தீய பழக்கங்களுக்குட் படுத்துகிறவனென்றும், மதவிரோதியென்றும் இவன்மீது குற்றஞ்சாட்டி வழக்குத் தொடரச் செய்தான். வழக்கும் நடைபெற்றது. ஸாக்ரட்டீஸ் குற்றவாளி! மரண தண்டனை பெற்றான். விஷமருந்தினான்.

ஸாக்ரட்டீஸை இப்படி அநியாயமாகக் கொன்றுவிட்டதற்கு, ஆத்தீனியர்கள் பிறகு பெரிதும் வருந்தினார்கள். அவன்மீது குற்றஞ் சாட்டியவர்களை மரணத்திற்குட் படுத்தினார்கள்.

ஸாக்ரட்டீஸின் மரணத்தோடு, பெரிக்ளீய யுகம் அஸ்தமித்துவிட்டதென்று சொல்ல வேண்டும். இந்த அஸ்தமன காலத்தில் ஆத்தீனிய சமுதாய வாழ்க்கையின் அடிப்படைகள் யாவும் தகர்ந்து கிடந்தன. ஸ்பார்ட்டப் படைகள் அடிக்கடி சூறையாடி வந்ததன் விளைவாக அட்டிக்காவின் விவசாய நிலங்களெல்லாம் பாழ்பட்டுவிட்டன. ஒலிவ மரங்கள் எரிந்து போயின. கடற்படை இல்லாதொழிந்தது. வெளியிடங்களிலிருந்து உணவுப் பொருள்கள் வந்துகொண்டிருந்தது நின்றுவிட்டது. அரசாங்க கஜானா காலியாகக் கிடந்தது. தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்த பணம் பூராவும் யுத்த வரியாகக் கரைந்துவிட்டது. உரிமை பெற்ற குடிமக்களில் நூற்றுக்கு அறுபது பேர் விகிதம் மாண்டுபோயினர். பொதுவாக ஆத்தென்ஸுக்குப் பாரசீக யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட சேதத்தைக் காட்டிலும் பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட சேதம் அதிகமாயிருந்தது.

௪. பிளேட்டோ

பெலொப்பொனேசிய யுத்தமானது, ஓர் ஆசிரியன் கூறுகிறமாதிரி, ஆத்தீனியசமுதாயத்தின் ஆத்மாவிலேயே

1 Meletus, Lycon.

அகற்ற முடியாத ஒரு வடுவை உண்டுபண்ணிவிட்டது. இந்த வடு, காலவட்டத்தில் புரைப் புண்ணாகி, அதன் தனித்துவத்தை மட்டுமல்ல, கிரீஸின் தனித்துவத்தையே அழித்துவிட்டது. இதைப்பற்றிப் பின்னர் விசாரிப்போம்.

இதில் ஆச்சரியப்படத்தக்க ஒரு விஷயமென்னவென்றால், இந்த பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தின் பொழுதாகட்டும், இதற்கு முந்தி நடைபெற்ற பாரசீகப் பெரும் போர்க் காலத்திலாகட்டும் ஆத்தென்ஸின், ஏன், கிரீஸின் அறிவு ஊற்று வற்றிப்போகாமலிருந்ததுதான். வற்றிப்போகாமலிருந்ததோடுமட்டுமல்ல, தலைமுறை தலைமுறையினரும் பருகிப் பயனடையக்கூடிய வகையில் பெருக்கெடுத்து ஓடிக்கொண்டுமிருந்தது. இந்தப்பெருக்கு, எத்தனை கிளை நதிகளாகப் பிரிந்திருந்தது? தத்துவஞானமா, இலக்கியமா, கலையா, இப்படிப் பல வகைக் கிளை நதிகள் வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தன. இவற்றுடன், வேறுபல இடங்களிலிருந்து சில உப நதிகளும் வந்து சேராமலில்லை. இஃதிருக்கட்டும்.

மேற்படி அறிவு நீர்ப்பெருக்கினை ஆங்காங்கு அகலப் படுத்திக்கொடுத்தவர் பலர்; ஆழஞ் செய்து கொடுத்தவரும்பலர். இவர்களைத்தான் ஞானிகளென்றும், மேதைகளென்றும், கலைஞர்களென்றும் இன்றளவும் நாகரிக உலகம் போற்றி வருகிறது. இவருள் ஒரு சிலரை, ஆம், முக்கியமான ஒரு சிலரை, ஏற்கனவே வாசகர்கள் முந்தின அத்தியாயங்களில் பரிச்சயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்; இனியும் சிலர் உரிய இடங்களில் பரிச்சயமாதல் கூடும். இங்கு ஒருவனைப்பற்றி மட்டும், மகா மேதையான ஒருவனைப் பற்றி மட்டும் வாசகர்களுக்குச் சிறிது பரிச்சயம் செய்துவைக்க விரும்புகிறோம்.

இந்த மகாமேதைதான் பிளேட்டோ. மகான் ஸாக்ரட்டீஸை எப்பொழுதும் ஓர் இளைஞர் கூட்டம் சூழ்ந்து

கொண்டிருந்ததென்று முன்னே சொன்னோமல்லவா, அந்த இளைஞர்களிலே ஒருவன். அவனுடைய முக்கிய சீடனாக இருந்து பெருமையடைந்தவன். அப்படியே பேரறிஞனாகிய ஒருவனைச் சீடனாகப் பெற்றுப் புகழ் கொண்டவன். இவன் பெரிக்ளீய யுகத்தின் பிரகாச மயமான காலத்தில் வாழ்ந்தவனல்லன். ஆனால் அந்த யுகம் அஸ்தமித்த பிறகு அறிவு நட்சத்திரமாகப் பிரகாசித்தவன். இதனால்தான் இந்த அத்தியாயத்தில், பெரிக்ளீய யுகம் அஸ்தமித்துவிட்டதென்று சொல்கிற இந்த அத்தியாயத்தில் இவனை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கத் துணிந்தோம்.

பிளேட்டோ, ஆத்தென்ஸில், பரம்பரைப் பெருமையும் ஓரளவு செல்வமுமுடைய ஒரு குடும்பத்தில் 427-ஆம் வருஷம் பிறந்தான். அது பெலொப்பொனேசிய யுத்தம் ஆரம்பித்த நான்காவது வருஷம். பெரிக்ளீஸ் இறந்து இரண்டாவது வருஷம். இவனுடைய தகப்பன் அரிஸ்ட்டோன்;[1] தாயார் பெரிக்ட்டியோன்.[2] அந்தக் காலத்து பணக்கார குடும்பத்து இளைஞர்கள் பயிலவேண்டிய முறைப்படி, இசை, கணிதம், கவிதை, நாவன்மை முதலிய துறைகளில் நன்கு பயின்றான். ஓவியம் தீட்டுவதில் இவனுக்கு நல்ல திறமையிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இளமையிலிருந்தே நல்ல தேகக் கட்டுடையவனாயிருந்ததால், யுத்தப் பயிற்சியும் பெற்றான். மூன்று தடவை யுத்த களத்திற்குச் சென்று சேவை செய்தான்; ஒரு தடவை, வீரங் காட்டியதற்காகப் பரிசும் பெற்றான்.

அந்தக் காலத்தில், வாழ்க்கை வசதியுடைய இளைஞர்கள், அரசியலில் பிரவேசித்துப் பெயரும் புகழும் பெற வேண்டுமென்று ஆசை கொண்டிருந்தார்கள். பிளேட்டோவுக்கும் இந்த ஆசை இருந்தது. ஆனால் இருபதாவது வயதில், இவனுக்கு ஸாக்ரட்டீஸின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. மந்திர சக்தியினால் கட்டுண்டவன்போல் அவனைப் பின் தொடரலானான். அவனுடைய சம்பாஷணைகளில் பெரிதும் ஈடுபட்டான்.

1 Aristone. 2 Periction.

பிளேட்டோவின் இருபத்து மூன்றாவது வயதில் பெலொப்பொனேசிய யுத்தம் முடிந்து, ஆத்தென்ஸில் முப்பதின்மர் ஆட்சி ஏற்பட்டது. இந்த ஆட்சியினால் நன்மை உண்டாகுமென்று பிளேட்டோ எதிர்பார்த்தான். ஆனால் அதற்கு மாறாக அநேக தீமைகளே உண்டாயின. சிறப்பாக, ஸாக்ரட்டீஸை இவர்கள் நடத்தியது இவனுக்கு அரசியல் வாழ்க்கையிலேயே ஒருவித வெறுப்பை உண்டாக்கிவிட்டது. அதே சமயத்தில் இந்த முப்பதின்மருடைய அதிகாரத்திற்கு ஸாக்ரட்டீஸ் தலைவணங்க மறுத்தது, அவனிடத்தில் இவனுக்கிருந்த பக்தியை அதிகரிக்கச் செய்தது.

சிறிது காலங் கழித்து முப்பதின்மர் ஆட்சி முடிந்தது; பழைய மாதிரி ஜன ஆட்சி ஏற்பட்டது ஆத்தென்ஸில். இந்த ஆட்சிக் காலத்தில், ஸாக்ரட்டீஸ் அநியாயமாக மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டு, விஷமருந்தி இறந்துபோனான். இது பிளேட்டோவின் மனதை அடியோடு மாற்றிவிட்டது; ஏன், இவனுடைய வாழ்க்கைப் போக்கையே மாற்றிவிட்டதென்று சொல்லவேண்டும். அரசியல் வாழ்க்கையை அடியோடு துறந்துவிட்டான். அப்பொழுது இவனுக்கு வயது இருபத்தெட்டு.

ஸாக்ரட்டீஸ் மரணத்திற்குப் பிறகு, ஆத்தென்ஸ், ஒரு பாலைவனமாகவே புலப்பட்டது பிளேட்டோவின் அகக் கண்களுக்கு. அங்கிருக்கவே இவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. யாத்திரை புறப்பட்டுவிட்டான். கிரீஸிலேயே அநேக

ராஜ்யங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தான்; எகிப்துக்குச் சென்றான்; ஸிஸிலி தீவில் சிறிதுகாலம் வாசஞ் செய்தான். யாத்திரையின்போது ஆங்காங்கு அறிஞர் பலரைச் சந்தித்தான்; புதிதாக அநேக விஷயங்களைக் கற்றுக்கொண்டான்; சில விஷயங்களைத் தெளிவுபடுத்திக்கொண்டான்.

இவன் ஸிஸிலி தீவுக்குச் சென்றபோது, அந்தத் தீவின் முக்கியமான ராஜ்யமாயிருந்தது ஸைரக்யூஸ். இந்த ராஜ்யத்தை அப்பொழுது முதலாவது டையோனிஸியஸ் என்பவன் சர்வாதிகாரியாக இருந்து ஆண்டு வந்தான். ப்ளேட்டோ, ஸைரக்யூஸ் சென்று, சர்வாதிகாரியின் உறவினனான டியோன்[1] என்பவனுடைய நட்பைப்பெற்று, அவன் மூலமாக டையோனிஸியஸின் நட்பையும் பெற்றான். சர்வாதிகார ஆட்சியினால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகளை மெதுமெதுவாக அந்த டையோனிஸியஸுக்கு எடுத்துச் சொல்லி வந்தான். இதன் மூலமாக அவனை நல்ல வழியில் திருப்பப் பார்த்தான். ஆனால் இவனையே—அவன்—டையோனிஸியஸ்—நாடு திரும்பிச் செல்லும்படி செய்துவிட்டான்.

ஏறக்குறைய தனது நாற்பதாவது வயதில் ப்ளேட்டோ ஆத்தென்ஸுக்குத் திரும்பி வந்து நண்பர்கள் சிலரின் உதவிகொண்டு, நகர்ப்புறத்தே, கலைக்கழகமொன்று ஸ்தாபித்தான். இளைஞர்களை நல்வழிப்படுத்தி அவர்களை நல்ல பிரஜைகளாகச் செய்யவேண்டுமென்பதே இவன் நோக்கமாயிருந்தது. இந்த நோக்கத்துடனேயே மேற்படி கலா நிலையத்தைத் துவங்கினான். இதனை ‘அக்காடெமி’[2] என்று அழைப்பர். கணிதமும் தத்துவமும் இங்கு முக்கிய பாடங்களாகப் போதிக்கப்பட்டன. இதில் சேர்ந்து பயின்ற மாணாக்கர்களுக்குச் சம்பளம் கிடை

1 Dion 408-353. 2 Academy.

யாது. ஆனால் மாணாக்கர்களிற் பெரும்பாலோர் பணக்கார குடும்பத்துப் பிள்ளைகளாயிருந்தபடியால், அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் அவ்வப்பொழுது, கழகத்திற்கு நன்கொடைகள் அளித்து வந்தார்கள். இன்னுஞ் சில பணக்காரர்கள், தங்கள் ஆஸ்தி முழுவதையும் இந்தக் கழகத்திற்கு உயில் எழுதி வைத்துவிட்டுப் போனார்கள். இந்தக் கழகத்தில் பயின்ற மாணாக்கரிற் சிலர், தங்கள் உடையிலும் நடையிலும், தாங்கள் படித்தவர்கள் என்று புலப்படுத்திக் கொண்டதாகத் தெரிகிறது. மற்றும் இந்தக் கழகத்தில், பெண்களும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டு, ஆண்களைப்போல எல்லாவித பயிற்சிகளும் அளிக்கப்பட்டார்களென்று தெரிகிறது. தவிர, இந்தக் கழகத்தில்தான் முதன் முதலாக அகராதி தயாரிக்கப்பட்டதாகவும் கூறுவர். சுமார் நாற்பது வருஷ காலம், அதாவது தன் ஆயுள் பரியந்தம், இந்தக் கழகத்தைத் திறம்பட நடத்தி வந்தான் ப்ளேட்டோ.

ஆனால் இந்த நாற்பது வருஷமும் இவன் தொடர்ந்தாற்போல் ஆத்தென்ஸில் இருக்கவில்லை. ஏனென்றால், ஸைரக்யூஸில் இவன் ஏற்படுத்திக்கொண்ட தொடர்பு இவனை ஆத்தென்ஸில் இருக்கவிடவில்லை. இரண்டு தடவை அங்குச் சென்று வரவேண்டியதாக ஏற்பட்டது.

368-ஆம் வருஷம். ப்ளேட்டோவுக்குச் சுமார் அறுபது வயது. ஸைரக்யூஸில் அப்பொழுது, முதலாவது டையோனிஸியஸின் மகனான இரண்டாவது டையோனிஸியஸ்,[1] தனது இருபத்தெட்டாவது வயதில் பட்டத்திற்கு வந்தான். இவனுடைய உறவினனான டியோன், இவனுக்கு, நீதி வழுவாமல் அரசு புரிவது எப்படி என்பதைப் பற்றிச் சில போதனைகள் செய்து வந்தான். ஆனால் அவன் கேட்கிறவனாயில்லை. ப்ளேட்டோவின் புகழ் அப்பொழுது

1 Dionystus II 396-330.

எங்கும் வெகுவாகப் பரவியிருந்தது. தவிர, டியோனுக்குப் பரிச்சயமாகியும் இருந்தவனல்லவா? எனவே அவனை வரவழைத்து இரண்டாவது டையோனிஸியஸுக்கு புத்தி புகட்டத் தீர்மானித்தான். இவன் அழைப்புக்கிணங்க, பிளேட்டோவும் ஸைராக்யூஸ் சென்றான். சென்று என்ன? டையோனிஸியஸ் இவன் உபதேசங்களை ஏற்க மறுத்தது மல்லாமல், டியோன் மீதே சந்தேகம் கொண்டுவிட்டான்; அவனைத் தேசப் பிரஷ்டமும் செய்துவிட்டான். இனி அங்கிருப்பது ஆபத்தென்று உணர்ந்தான் பிளேட்டோ. சென்ற இரண்டாவது வருஷமே திரும்பிவிட்டான் ஆத்தென்ஸுக்கு.

ஆத்தென்ஸுக்குத் திரும்பி வந்துவிட்டபோதிலும், பிளேட்டோ, இரண்டாவது டையோனிஸியஸுடன் கடிதப் போக்கு வரத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய வற்புறுத்தலுக்கிணங்க மறுபடியும் 362-ஆம் வருஷம் ஏறக்குறைய தனது அறுபத்தைந்தாம் வயதில் ஸைராக்யூஸுக்குச் சென்றான். சென்றதும், நாடு கடத்தப்பட்டிருந்த டியோனுடைய சொத்துக்களை டையோனிஸியஸ் பறிமுதல் செய்துவிட்டிருப்பதை அறிந்தான். இது, தான் எதிர்பார்த்ததற்கு விரோதமாயிருந்தது. டையோனிஸியலை நல்வழிப்படுத்தமுடியாதென்று உணர்ந்தான். தவிர, ஸிஸிலி தீவு முழுவதிலும் அப்பொழுது ஒரே குழப்பமாயிருந்தது. இனி அங்கிருத்தல் தகாதென்று தீர்மானித்து, 360-ஆம் வருஷம் ஆத்தென்ஸுக்குத் திரும்பிவிட்டான்.

திரும்பி வந்த பிறகு ஆத்தென்ஸைவிட்டு வெளியே செல்லவில்லை. கழகத்தை மென்மேலும் விருத்தி செய்து கொண்டு போவதிலேயே தன் கவனமனைத்தையும் செலுத்தினான். இந்தக் காலத்தில் இவனிடம் நெருங்கிப் பழகியும் சிரத்தையுடன் பயின்றும் வந்த மாணாக்கரிற் சிலர்

[illegible]காலத்தில் பேரறிஞர்களாக விளங்கினார்கள். இவருள் [illegible]வன்தான் மகா அலெக்ஸாந்தரின் ஆசிரியனான அரிஸ்டாட்டல்.

அறிவுத் துறையிலே சீராடிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அடிக்கடி ஏதேனும் நோய்வந்து அல்லற்படுத்துவதுண்டு. ஆனால் இந்த விதிக்கு விலக்காயிருந்தான் பிளேட்டோ. கடைசி காலம் வரை, உடல் நலம் குன்றாமல் ஆரோக்கியத்துடனிருந்தான்; ஆசிரியனாயிருந்து அரும்பணியாற்றி வந்தான். 347-ஆம் வருஷம் ஏறக்குறைய எண்பதாவது வயதில் உயிர் நீத்தான்.

பிளேட்டோ, ஒரு போதகாசிரியன் மட்டுமல்ல; நூலாசிரியனுங்கூட. உரைநடையில் வல்லவன். சிறிதும் பெரிதுமான சுமார் நாற்பது நூல்கள் இவன் பெயரைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் ஓரிரண்டைத் தவிர மற்றவை யாவும் சம்பாஷணை வடிவத்திலிருக்கின்றன. இந்தச் சம்பாஷணைகளில் பிரதான புருஷனாக விளங்குகிறவன் ஸாக்ரட்டீஸ். அவனை மையமாக வைத்தே இவன், ஞான மாளிகைகளை நிர்மாணம் செய்தான். தனது ஆசானிடத்தில் இவனுக்கிருந்த பக்திதான் என்னே? ஸாக்ரட்டீஸ், அவ்வப்பொழுது சொல்லி வந்ததை இவன் கூடவே இருந்து குறிப்பெடுத்துக்கொண்டானா, அல்லது அவனுடைய வாக்கு மூலமாகத் தன்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடுகிறானா என்பதைச் சரியாக நிச்சயிக்க முடியவில்லை. எப்படியிருந்தபோதிலும், இருவருக்குமுள்ள ஞான சம்பந்தமானது, இரண்டாகப் பிரித்துக் காட்ட முடியாத தன்மையதாய் இருக்கிறது.

பிளேட்டோவின் சிருஷ்டிகளுக்கு மகுடம் போன்[illegible]ரியல் என்னும் நூல். எக்காலத்தவரும் எந்நிலையி[illegible]வரும் படித்துப் பயன்பெறவேண்டிய நூல் இது.

தனி மனிதனாகட்டும், ராஜ்யமாகட்டும், நீதியையே லட்சியமாகக் கொள்ளவேண்டும், நீதியைக் கடைப் பிடிப்பதனாலுண்டாகிற இன்பந்தான் உண்மையான இன்பம், ஆள்வது ஒரு கலை, இந்தக் கலையில் பயின்றவர்களே ஆளுந் தொழிலை மேற்கொள்ளவேண்டும், அவர்கள், தன்னலமற்றவர்களாயிருக்கவேண்டும், ஆட்சி முறைகளில் எத்தனை வகையுண்டு, ஒவ்வொன்றினாலும் ஏற்படக்கூடிய சாதக பாதகங்களென்ன, இவைபோன்ற நுணுக்கமான பல விஷயங்கள் இந்நூலில் ஆராயப்படுகின்றன.

24. பதினாயிரவர் நடைபயணம்

க. பாரசீகத்தை நோக்கி கிரேக்கப்படை போதல்

பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தைக் கிரீஸின் தற்கொலை என்று வருணிப்பார்கள் சரித்திராசிரியர்கள். இதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற சம்பவங்கள், அதனுடைய மரண வேதனையைக் குறிப்பனவாகவே இருந்தன. இந்த வேதனைகளைப் பற்றிக் கூறுவதற்கு முன்னர், கிரேக்க சரித்திரத்திற்கு நேர்முகமாகச் சம்பந்தப்படாத, ஆனால் கிரேக்கர்களிடத்தில் அதிகாரம் இருந்துவந்த ஒரு பிரமையைப் போக்கிய ஒரு சம்பவத்தைக் கூற முற்படுகிறோம். கிரேக்க சரித்திரப் பாதையில் இந்தச் சம்பவம் ஒரு சுமை தாங்கி மாதிரி.

பாரசீகத்தில் இரண்டாவது டேரியஸ் என்ற மன்னன் 405-ஆம் வருஷம் இறந்துவிட்டான். அவனுக்குப் பிறகு அவனுடைய மூத்தமகன், இரண்டாவது அர்ட்டாக்ஸெர்க்ஸெஸ்[1] என்ற பட்டப் பெயருடன் 404-ஆம் வருஷம் சிங்காதனம் ஏறினான். இவனுக்குப் போட்டியாக, இவனுடைய இளைய சகோதரனும், அப்பொழுது சின்ன ஆசியாவின் பகுதிக்கு 407-ஆம் வருஷத்திலிருந்து அரசப் பிரதிநிதியாயிருந்து வருகிறவனுமான ஸைரஸ்[2] என்பவன் அரசுரிமை கோரினான். இருவருக்கும் பிணக்கு ஏற்பட்டது. ஸைரஸ், தன் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிக்கொள்ள ஸ்பார்ட்டாவின் உதவியை நாடினான். பாரசீகத்தின் உதவியை ஸ்பார்ட்டா பெற்றிருந்ததால், அதற்குப் பிரதி உதவியையே இப்பொழுது ஸைரஸ் கேட்டான். தவிர, கிரேக்கர்களின் போர்த்திறமையில் இவனுக்கு அதிகமான நம்பிக்கையிருந்தது. இதற்குத் தகுந்தாற்போல, அப்பொழுது பெலொப்

1 Artaxerxes II 436-358. 2 Cyrus.

பொனேசிய யுத்தம் முடிந்துவிட்டிருந்தபடியால், போரில் வல்ல, போர் செய்வதைத் தவிர வேறொன்றையும் அதிகமாக அறியாத கிரேக்கர் பலர் வேலையில்லாமலிருந்தனர்; சரியான ஊதியங் கொடுப்பவருக்குத் தங்கள் உழைப்பைக் கொடுக்கச் சித்தமாயிருந்தனர். இப்படிப்பட்டவர்களடங்கிய ஒரு பெரும் படையைத் திரட்டினான் ஸைரஸ். ஸ்பார்ட்டாவும், எழுநூறு பேர்கொண்ட ஒரு சிறு காலாட்படையை ரகசியமாக உதவியது. சுமார் பதின்மூன்றாயிரம் பேர்கொண்ட இந்தப்படைக்கு, கிளியார்க்கஸ்[1] என்ற பிரஷ்டம் செய்யப்பட்ட ஒரு ஸ்பார்ட்டனைத் தலைவனாக நியமித்தான். இந்தப் படையில் ஜெனோபன்[2] என்ற ஒருவனும் சேர்ந்துகொண்டான். இவன் ஓர் ஆத்தீனியன்; ஸாக்ரட்டீஸின் சீடன். போர் அனுபவம் பெறவேண்டுமென்பதற்காக இந்தப்படையில் சேர்ந்துகொண்டான்.

சேரவேண்டிய இடம், செய்யவேண்டிய போர் முதலியவைகளைப் பற்றின விவரங்கள் இந்தப் படையினருக்கு முதலில் தெரிவிக்கப்படவில்லை; கிளியார்க்கஸுக்குமட்டும் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஏனென்றால், தொலை தூரம் செல்ல இப்படையினர் விரும்பமாட்டார்களென்பது ஸைரஸுக்குத் தெரியும். சின்ன ஆசியாவின் தெற்கிலுள்ள பிசிடியா[3] என்ற பிரதேசத்தில் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு கலகத்தை அடக்குவதற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவதாகப் படையினர் கருதியிருந்தனர். 401-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் இந்தப்படை ஸார்டிஸ் நகரத்திலிருந்து புறப்பட்டது. சிறிது தூரம் சென்ற பிறகுதான் இவர்களுக்கு, சேரவேண்டிய இடம் பாபிலோனியா என்றும், செய்யவேண்டிய போர் பாரசீக மன்னனை எதிர்த்து என்றும் கூறப்பட்டன. என்ன செய்வர் படையினர்? திரும்பிச் செல்ல முடியாத நிலையில் இருந்தனர்; கலகஞ் செய்தனர். ஸைரஸ்,

1 Clearchus. 2 Xenophon 420-355. 3 Pisidia.

இவர்களுக்கு நிறையச் சம்பளம்கொடுப்பதாக வாக்குறுதியளித்ததின் பேரில், மேலே செல்ல உடன்பட்டனர்.

கடைசியில் ஸைரஸ் படை, யூப்ரெட்டீஸ்[1] நதியும் டைக்ரிஸ்[2] நதியும் கூடுகிற இடத்திற்குமுந்தி, யூப்ரெட்டீஸ் நதியின் மேற்குக் கரையிலுள்ள குனக்ஸா[3] என்ற இடத்தை அடைந்து, அங்கு, சுமார் நான்கு லட்சம் பேர் கொண்ட அர்ட்டாக்ஸெர்க்ஸஸ் படையைச் சந்தித்தது. 401-ஆம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் கடும்போர் நடைபெற்றது. கிரேக்கர்கள் காட்டிய வீரத்தின் பயனாக ஸைரஸ் பக்கம் வெற்றி கிட்டும்போலிருந்தது; ஏன்? வெற்றி கிட்டியது என்றுகூடச் சொல்லலாம். ஆனால் கடைசி சமயத்தில், ஸைரஸ், அர்ட்டாக்ஸெர்க்ஸஸை தன் கையாலேயே கொலை செய்யவேண்டுமென்ற ஆத்திரத்தில் அவனைத் தாக்கச் சென்று, தன் உயிரை இழந்தான். இதனால் இவனுடைய படைகள் சிதறுண்டு போயின. அர்ட்டாக்ஸெர்க்ஸஸ் வெற்றிக்கொடி நாட்டிவிட்டான்.

உ. கிரேக்கப்படை திரும்புதல்

கிரேக்கப் படையினரின் கதியென்ன? சரணடைய மறுத்துவிட்டனர். இவர்களுடன் போர்செய்ய அர்ட்டாக்ஸெர்க்ஸஸுக்கு மனமில்லை. இவர்கள் எப்படியாவது தனது நாட்டிலிருந்து வெளியேறினால் போதுமென்று நினைத்துவிட்டான். திக்குத் திசை தெரியாமல் திரிந்து அன்ன ஆகாரமில்லாமல் சாகட்டும் என்று இவர்களைச் சும்மா விட்டுவிட்டான்.

கிரேக்கர்கள், தங்கள் தாய்நாடு திரும்ப ஆவல்கொண்டனர்; வந்தவழியே மீள இவர்கள் விரும்பவில்லை. எனவே வடக்கு நோக்கிப் புறப்பட்டனர். முன்பின் தெரியாத வழி. பார்த்திராத இடங்கள். இவைகளைக் கடந்து சென்று

1 Euphrates. 2 Tigris. 3 Cunaxa.

கொண்டிருக்கையில், கிளியார்க்கஸும் அவனுடைய நான்கு படைத்தலைவர்களும் வஞ்சிக்கப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டனர். இந்தக் கொடுஞ் செயலுக்குக் காரணமாயிருந்தவன் ஏற்கனவே சொல்லப்பெற்ற டிஸ்ஸாபெர்னீஸ்[1] என்ற பாரசீக மன்னனின் அதிகாரப் பிரதிநிதி. இவன்தான் இவர்களுக்கு முதலில் மீளும் வழியைக் காட்டிக் கொடுத்தவன்!

தலைவர்களை இழந்த படையினர் கதிகலங்கிப்போயிருந்தனர். இந்தச் சமயத்தில் இவர்களை வழிநடத்திச்செல்ல, முந்திச் சொன்ன ஜெனோபன் முன்வந்தான். இவனைத் தலைவனாகத் தெரிந்தெடுத்தனர். இவனுடைய தலைமையில் மேலும் சென்றுகொண்டிருக்கையில், டிஸ்ஸாபெர்னீஸ் படையினர் இவர்களைத் துரத்திக்கொண்டு வந்தனர். நல்லவேளையாக அவர்களிடம் அகப்பட்டுக்கொள்ளாமல் மெதுவாக பாரசீக ராஜ்யத்தின் எல்லையைக் கடந்துவிட்டனர். அங்கிருந்து மேலே வடக்குப் பக்கமாகச் சென்றுகொண்டிருக்கையில் மலைஜாதியினரின் தொந்திரவுகளுக்குட்பட்டனர். இவற்றிலிருந்தும், இன்னும் பலவித சங்கடங்களிலிருந்தும் மீண்டு இரண்டாயிரம் மைல் தூரம் நடந்துவந்த பிறகு கடைசியில் 400-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் அதாவது புறப்பட்ட ஐந்து மாதங்கழித்து, கருங்கடலின் தென் கரையிலுள்ள ட்ரேப்பீஸஸ் (ட்ரெபிஜாண்ட்)[2] என்ற ஊரை அடைந்தனர்; இனி அச்சமில்லையென்று உணர்ந்தனர்.

குனக்ஸாவைவிட்டு இவர்கள் புறப்பட்டபோது மொத்தம் பன்னிரண்டாயிரம் பேர் இருந்தனர்.[3] ட்ரேப்பீஸஸ் நகரத்தையடைந்தபோது எண்ணாயிரத்தறுநூறு பேரே இருந்தனர். இங்கிருந்து கடல் வழியாகவும் தரை வழியாகவும் மெதுமெதுவாக பிஸண்ட்டியம் நகரம் வந்து

1 440–ஆம் பக்கம் பார்க்க. 2 Trapezus (Trebizond).
3 பதினாயிரம்பேர் என்று சிலர் கூறுவர்.

சேர்ந்தனர். இதற்குப் பிறகு இவர்கள் கலைந்துபோயிருக்கவேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல் திரேஸ் பிரதேசத்தில் ஓர் அரசனுடைய சேவையில் அமர்ந்தனர். ஆனால் அவன் முதலில் பேசியபடி சரியாகச் சம்பளம் கொடாமல் இவர்களை ஏமாற்றிவிட்டான். இதன் பின்னர், அடுத்த வருஷம்—399-ஆம் வருஷம்—ஸ்பார்ட்டப் படையில் சேர்ந்துகொண்டு—அப்பொழுது இவர்கள் ஆறாயிரம் பேராகக் குறைந்துவிட்டனர்.—பாரசீகத்திற்கு விரோதமாகப் போர்புரிந்தனர்.

இவர்கள் பாரசீகத்திற்குச் சென்று திரும்பி வந்த வரலாற்றை, பதினாயிரவர் நடைபயணமென்று வருணித்து ஜெனோபன் மிக உருக்கமாக ஒரு நூல் எழுதியிருக்கிறான். இதற்கு 'அனபாஸிஸ்'[1] என்று பெயர். கிரேக்கர்களின் விடாமுயற்சி, சகிப்புத் தன்மை முதலிய மேலான தன்மைகள் பலவும் இதில் நன்கு புலனாகின்றன.

ஜெனோபன், தான் மீட்டு வந்த படையினரிடமிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு ஆத்தென்ஸ் வந்து சேர்ந்தான். வந்ததும், தன் குருநாதனாகிய ஸாக்ரட்டீஸ் அநியாயமாக மரணத்திற்குட்படுத்தப்பட்டதையறிந்து பெரிதும் வருந்தினான். ஆத்தென்ஸ் மீது இவனுக்கு ஒருவித வெறுப்பு ஏற்பட்டது. இதனால் அதை விடுத்து ஸ்பார்ட்ட மன்னனாகிய அஜிஸிலேயஸ்[2] என்பவன் சேவையில் அமர்ந்து பாரசீகத்திற்கு விரோதமாகப் போர்புரிந்தான். போரிலிருந்து அஜிஸிலேயஸுடன் திரும்பி வந்தான். இதற்கிடையில், ஆத்தென்ஸ், பாரசீகத்துடன் சேர்ந்துகொண்டு ஸ்பார்ட்டாவுக்கு விரோதமாகப் போர்தொடுத்தது. ஜெனோபன் அஜிஸிலேயஸை விட்டுப்பிரியாமல் அவனுடைய நண்பனாகவும் பக்தனாகவும் இருந்தான். இதனால் ஆத்தென்ஸ் இவனை—ஜெனோபனை—நாடு கடத்தி இவன் சொத்துக்களை

1 Anabasis. 2 Agesilaus II உத்தேச காலம் 444-361.

யும் பறிமுதல் செய்துவிட்டது. இவனே ஸ்பார்ட்டாவுக்கே தன் சேவையை அளித்து வந்தான். இவனுடைய சேவைகளைப் பாராட்டுமுகத்தான், ஸ்பார்ட்டா, இவனுக்கு ஒலிம்ப்பியாவுக்கருகிலுள்ள ஸ்கைல்லஸ்[1] என்ற இடத்தில் ஒரு மாளிகையையும், சுகஜீவனம் நடத்துவதற்கான பிற வசதிகளையும் அளித்தது. இங்கே சுமார் இருபது வருஷம்—370-ஆம் வருஷம் வரை—நிம்மதியாகக் காலங் கழித்தான். இந்தக் காலத்தில் சில அருமையான நூல்களை எழுதினான். இந்த நூல்களின் மூலமாகத்தான் இவன் இன்றளவும் அறிஞர்களுடைய நினைவில் இருந்து வருகிறான். 370-ஆம் வருஷத்திற்குப் பிறகு, இவன்மீது விதித்திருந்த பிரஷ்ட உத்திரவை ஆத்தென்ஸ ரத்து செய்துவிட்டது. இதனால் இவன் ஆத்தென்ஸுக்குத் திரும்பி வருவது சாத்தியமாயிருந்தது. அங்கேயே இவன் கடைசி நாட்கள் கழிந்தன. கொரிந்த்தியாவில் 355-ஆம் வருஷம் இவன் இறந்துபோனான் என்பர்.

ஒரு சில ஆயிரம் கிரேக்கர்கள், ஒழுங்கானதொரு படையினராகச் சேர்ந்து, அதுவரை எந்தக் கிரேக்கப்படையும் சென்றிராத வழியில் பாரசீக ஏகாதிபத்தியத்தின் தலைநகரத்திற்குச் சமீபம்வரை சென்று, அங்கு, மிகப்பெரிய பாரசீகச் சேனையை எதிர்த்துப் போர்புரிந்துவிட்டு, கூடிய மட்டில் அதிக சேதமில்லாமல் திரும்பிவந்து சேர்ந்தது ஹெல்லாஸ் முழுவதிலும் ஒரு புத்துணர்ச்சியை உண்டு பண்ணியது. பாரசீக ஏகாதிபத்தியத்தைப்பற்றி அதுவரை இருந்து வந்த மலைப்பு அடியோடு அகன்றது. பாரசீக ஏகாதிபத்தியத்தை ஏன் வெற்றி கொள்ளக்கூடாதென்ற கேள்வியும் பிறந்தது. அஜிஸிலேயஸ் இந்தக் கேள்விக்கு விடை காணத் துணிந்தான். துணிந்தானே தவிர, சரியான வெற்றி காணவில்லை. மூன்று தலைமுறைகளுக்குப் பிறகு, மகா அலெக்ஸாந்தருக்குத்தான் இந்தப் பேறு கிடைத்தது.

1 Scyllus.

மூன்றாவது பகுதி

அந்தி நேரத்திலே

உலகத்தின் அபிப்பிராயத்தை அனுசரித்துக் கொண்டு உலகத்தின் மத்தியிலே வாழ்வது சுலபம். அப்படியே ஸம்மிஷ்டத்திற்குத் தனியே இருப்பதும் சுலபம். ஆனால் எவனொருவன், ஜன சந்தடியின் மத்தியில், தனது தனிமையில் இனிமையைக் காண்கிறானோ அவன்தான் உண்மையில் பெரியவன்.

* * *

மனச்சாட்சியை அசுத்தமாக வைத்துக் கொண்டிருந்து அது காரணமாகப் பிறரால் முகஸ்துதி செய்யப்படுவதைக் காட்டிலும், மனச்சாட்சியைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொண்டிருந்து அது காரணமாகப் பிறரால் கண்டிக்கப்படுவதே நல்லது.

* * *

யாராவது ஒருவன் உனக்கு உபகாரம் செய்தானா அதை எல்லாரிடமும் சொல். நீ யாருக்காவது உபகாரம் செய்திருக்கிறாயா அதை யாரிடமும் சொல்லாதே.

—கிரேக்க அறிஞர்கள்

25. ஸ்ப்பார்ட்டாவின் சுயநலம்

க. ஏகாதிபத்திய வழியில்

பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்திற்குப்பிறகு ஸ்ப்பார்ட்டா வின் மதிப்பு மிகவும் உயர்ந்தது. ஆத்தென்ஸ் வகித்து வந்த கடலாதிக்கத்தை அது வகிக்கத் தொடங்கியது. அது காறும் ஆத்தீனிய ஏகாதிபத்தியத்திற்குட்பட்டிருந்த ராஜ்யங்கள், தங்களுக்கு இனி விடுதலை கிடைக்கப் போகிறதென்று ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தன. ஏனென்றால், பெலொப்பொனேசிய யுத்தம் தொடுகிலும், ஆத்தென்ஸுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிற ராஜ்யங்களை விடுதலை செய்யப்போவதாகவல்லவோ ஸ்ப்பார்ட்டா சொல்லிக்கொண்டு வந்தது? ஆனால் விடுதலை பெறுவதற்குப் பதில் அவை ஸ்ப்பார்ட்டாவின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டன. ஆத்தென்ஸின் ஆதிக்கமே சிறந்ததாயிருந்ததென்று அவை கருதும்படியாக இருந்தது ஸ்ப்பார்ட்டாவின் ஆதிக்கம். அவ்வளவு கடுமை. அதன் பரம்பரை, அரசியல் அமைப்பு முதலிய எதுவும் ஏகாதிபத்திய வாழ்வுக்கு ஏற்றவையல்ல. இனிமை, நிதானம் இப்படிச் சில குணச் சிறப்புகள் ஏகாதிபத்திய வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதவை. இவையொன்றுமே ஸ்ப்பார்ட்டாவுக்குக் கிடையாது. இதை உணர்ந்து, அது, சொல்லிக் கொண்டிருந்தபடி செய்திருக்க வேண்டும். அதாவது எல்லா ராஜ்யங்களையும் சுதந்திரம் பெறச் செய்து, அதன் மூலமாகக் கிரீஸில் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டியிருக்கவேண்டும். ஆனால் அதற்குப் பதில், லைசாந்தருடைய தூண்டுதலின்பேரில் ஆத்தென்ஸ் சென்ற ஏகாதிபத்திய வழியே சென்றது. ஒரு தலைமுறைக்குள் இடறி விழுந்துவிட்டது.

ஆத்தென்ஸையும் அதன் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த ராஜ்யங்களையும் தனது ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவந்துவிட்டது ஸ்பார்ட்டா. இப்படிக் கொண்டுவந்துவிட்டதற்கடையாளமாக, அவைகளிடமிருந்து, ஆத்தென்விடமிருந்துகூட, கப்பமாக ஒரு தொகையை வசூலித்தது. இத்தத் தொகை, ஆத்தென்ஸ் வசூலித்து வந்த தொகையைக் காட்டிலும் ஒன்றுக்கு ஒன்றரை மடங்கு அதிகமாகவே இருந்தது. தவிர, ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் தனது பிரதிநிதியாக ஓர் அதிகாரியை நியமித்து அவனுக்குத் துணையாக ஒரு படையையும் அனுப்பியது. இந்த அதிகாரிக்கு 'ஹார்மோஸ்ட்'[1] என்று பெயர்; தற்கால கவர்னரைப் போல. இந்த அதிகாரிக்குக் கட்டுப்பட்ட பதின்மரைக் கொண்ட ஒரு சபை, அரசாங்கத்தை நடத்திவர நியமிக்கப்பட்டது. இந்தச் சபைக்கு 'டிக்கார்க்கி'[2] என்று பெயர். இதில் பதவி வகித்த பத்து பேரும் அந்தந்த ராஜ்யத்துப் பணக்காரக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தார்கள். ஸ்பார்ட்டக் கவர்னர்கள், ஆளும் தொழிலில் அநுபவமில்லாதவர்கள். டிக்கார்க்கி சபையினர் சர்வாதிகார மனப்பான்மை கொண்டவர்கள். இவ்விருவரும் சேர்ந்து நடத்திய ஆட்சியில் கொடுமையும் துன்பத்தையும் தவிர, வேறென்ன காண முடியும்? விடுதலையை எதிர்பார்த்து நின்ற ராஜ்யங்கள், அதிகமான நிர்ப்பந்தங்களுக்குட்பட்டன; பழைய ஆத்தீனிய ஆதிக்கத்தைக் காட்டிலும் புதிய ஸ்பார்ட்ட ஆதிக்கத்தை அதிகமாக வெறுக்கத் தொடங்கின.

ஸ்பார்ட்டாவின் உள்நாட்டு நிலைமையோ அடியோடு மாறிவிட்டது. பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தில் வெற்றியடைந்ததன் காரணமாக, அதிகார வர்க்கத்தினரை ஒருவித செருக்கு ஆட்கொண்டது; ஆதிக்கத்

1 Harmost. 2 Decarchy.

திற்குட்பட்ட ராஜ்யங்களிலிருந்து கப்பத் தொகையாக நிறைய பணம் வரத் தொடங்கியது. இது தவிர, வெற்றி கொள்ளப்பட்ட பிரதேசங்களிலிருந்து ஏராளமான பொருள்கள் வந்து குவிந்தன. ஸ்பார்ட்டாவில் இவையெல்லாம் சேர்ந்து, எளிமை, நிதானம், ஒழுக்கம் ஆகிய ஸ்பார்ட்டப் பண்புகளை அகற்றிவிட்டன. பொதுமை உணர்ச்சி குன்றியது; அதற்குப் பதில் தனிநல உணர்ச்சி வளர்ந்தது. ஒரு சிலர், பெரும் பணக்காரர்களாயினர்; பெரும்பாலோர் பரம ஏழைகளாயினர். பொதுவில் வந்து உணவு கொள்கிறவர்கள், தாங்கள் செலுத்தவேண்டிய பங்கைச் செலுத்த முடியாமல், பிரஜா உரிமையை இழந்துவிட்டனர்.[1] சமுதாயத்தில், ஒற்றுமை குலைந்தது; வேற்றுமைகள் அதிகமாயின. பிரஜா உரிமை இழந்தவர்கள், ஹெலட்டுகள் ஆகியோர், எந்த நிமிஷத்திலும் ஆளும் வருக்கத்தினருக்கு விரோதமாகக் கிளம்பக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தனர். இங்ஙனம் பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தின் விளைவாக, உள் நாட்டினரின் அதிருப்தியையும் வெளி நாட்டினரின் வெறுப்பையும் சம்பாதித்துக்கொண்டது ஸ்பார்ட்டா. ஆனால் இந்த வெறுப்பையும் அதிருப்தியையும் போக்குவதற்கான முயற்சி ஒன்றையும் அது செய்யவில்லை. அதற்கு மாறாக ஏகாதிபத்தியப் பாதையிலேயே செல்லத் துணிந்தது.

சின்ன ஆசியாவிலுள்ள கிரேக்க ராஜ்யங்கள் பலவும் பாரசீக ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டவையென்று முந்தி ஸ்பார்ட்டா ஒப்புக்கொண்டிருந்த போதிலும், பிந்தி இவை, ஸ்பார்ட்டாவின் ஆதிக்கத்திலேயே இருந்து வந்தன என்று சொல்ல வேண்டும். எப்படியென்றால், சின்ன ஆசியாவின் பெரும் பகுதிக்கு, 407-ஆம் வருஷத்திலிருந்து அரசப் பிரதிநிதியாக ஸார்டிஸ் நகரத்தில் இருந்து வந்த ஸைரஸ், தன் தகப்பன் டேரியஸ் மன்னன் மரணப் படுக்

1 119-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

கையிலிருக்கிறுனென்று அறிந்து, அவன் அருகில் இருக்கும் பொருட்டு 405-ஆம் வருஷம் ஸூஸா நகரம் சென்றுன். அப்பொழுது தனது அதிகாரப் பொறுப்பனைத்தையும் லைஸாந்தர் வசம் ஒப்புவித்து விட்டுச் சென்றுன். லைஸாந்தருடைய ஏற்பாட்டின்பேரில் ஸ்ப்பார்ட்ட ஹார்மோஸ்ட்டுகள் இந்த ராஜ்யங்களை ஆண்டு வந்தார்கள்.

ஸைரஸ், ஸூஸா நகரத்தையடைந்த பிறகு டேரியஸ் இறந்து விட்டான். எனவே தன் தமையனுன அர்ட்டாக்ஜெர்க்ஸஸுக்குப் போட்டியாகப் பட்டத்திற்கு வர முயன்றுன். முடியவில்லை. உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் போலிருந்தது. ஸார்டிஸ் நகரம் திரும்பி விட்டான். திரும்பி வந்து, படை திரட்டிக்கொண்டு, மேலே சொன்ன படி 401-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் பாரசீகத்தை நோக்கிச் சென்றுன். இவன் சென்ற பிறகு சின்ன ஆசிய கிரேக்க ராஜ்யங்கள் பலவும், பாரசீக ஆதிக்கத்திலிருந்து அடியோடு விடுதலை பெற்றுக்கொண்டன.

ஸைரஸ், குனக்ஸா யுத்தத்தில் மடிந்து விட்டான். இவனுக்குப் பிறகு, சின்ன ஆசியப் பகுதியின் அரசப் பிரதிநிதியாக ஏற்கனவே சொல்லப்பெற்ற டிஸ்ஸாபெர்னீஸ் நியமிக்கப்பட்டான். இவன், இரண்டாவது அர்ட்டாக்ஜெர்க்ஸஸ் மன்னன் பட்டத்திற்கு வருவதற்குத் துணை செய்தான். இதற்குச் சன்மானம் போலவே மேற்படி பதவி இவனுக்கு அளிக்கப்பட்டது. பதவி ஏற்றுக்கொண்டதும், சின்ன ஆசியக் கிரேக்க ராஜ்யங்களை, பாரசீக ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவர முனைந்தான். இந்த ராஜ்யங்கள் ஸ்ப்பார்ட்டாவின் உதவியை நாடின. ஸ்ப்பார்ட்டாவும் உதவி செய்ய முன்வந்தது; பாரசீகத்துடன் செய்துகொண்டிருக்கிற ஒப்பந்தத்திற்கு முரணுகுமே யென்று கருதித் தயங்கவில்லை. ஏற்கனவே ஸைரஸுக்கு உதவிப் படையனுப்பியதன் மூலம் அந்த ஒப்பந்தத்தை

முறித்து விட்டிருக்கிறதல்லவா? தவிர, பதினுயிரவர் நடை பயணத்திற்குப் பிறகு பாரசீகத்தைப்பற்றி ஒரு வித அலட்சிய புத்தியும் ஸ்ப்பார்ட்டாவுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. இந்தக்காரணங்களினுல் டிஸ்ஸாபெர்னீஸுக்கு விரோத மாக 400-ஆம் வருஷம் சின்ன ஆசியா பக்கம் திப்ரான்[1] என்பவனுடைய தலைமையில் ஒரு படையை அனுப்பியது. இவனுல் ஒன்றும் பயனில்லை எனவே இவனுக்குப் பதில் அடுத்த வருஷம் டெர்ஸில்லிடாஸ்[2] என்பவனை அனுப்பி யது. இவன் சில சில்லரைப் போராட்டங்களை நடத்தி சிற் சில இடங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டிருந்தானே தவிர அதிகமாக ஒன்றையும் சாதிக்கவில்லை.

இப்படி யிருக்கையில், முந்திச் சொல்லப்பெற்ற அஜிஸிலேயஸ் என்பவன், லைஸாந்தருடைய ஆதரவின் பேரில் ஸ்ப்பார்ட்டாவின் அரச பீடத்தில் 398-ஆம்வருஷம் அமர்ந்தான். பாரசீகத்தின்மீது வெற்றிகண்டு புகழ் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆசை இவனுக்கு நிறைய இருந் தது. எனவே, சின்ன ஆசியா பக்கம் ஒரு பெரும் படை யுடன் 396-ஆம் வருஷம் சென்றுன். சென்ற சிறிது காலம் வரை இவனுல் பிரமாதமாக ஒன்றுஞ் செய்யமுடியவில்லை. பின்னர் 395-ஆம் வருஷம் ஸார்டிஸ் நகரத்திற்கருகில் டிஸ் ஸாபெர்னீஸ் படையைச் சந்தித்து முறியடித்தான். இத னுடன் டிஸ்ஸாபெர்னீஸின் வாழ்வும் முடிந்துவிட்டது.

டிஸ்ஸாபெர்னீஸை முறியடித்துவிட்டதனுல் உற்சா கங் கொண்ட அஜிஸிலேயஸ், பார்னபாஸஸ்[3] என்ற மற் றேர் பாரசீக அதிகாரப் பிரதிநிதியின் ஆளுகைக்குட்பட் டிருந்த பிரிஜியா பிரதேசத்தின்மீது தன் கவனத்தைச் செலுத்தலானுன். அந்தப் பிரதேசம் முழுவதும் சூறை யாடப்பட்டது. பார்னபாஸஸ் வசித்துக்கொண்டிருந்

1 Thibron. 2 Dercillidas.
3 440-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

இடத்திற்குச் சமீபத்தில் வந்து, தோட்டந் துறவுகளில் முகாம் செய்துகொண்டன ஸ்பார்ட்டப் படைகள். இதற்குப் பிறகு ஒரு ருசிகரமான சம்பவம் நடைபெற்றது. இது காரணமாக அஜிஸிலேயஸ், பிரிஜியாஸ் பிரதேசத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளாமல் திரும்பிவிட்டான். ருசிகரமான சம்பவம் என்னவென்று பார்ப்போம்.

அஜிஸிலேயஸ் மன்னனும் பார்னபாஸஸும் ஒரு தோட்டத்தில் கூடி சந்தி பேசுவதென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. குறித்த நேரத்திற்குச் சிறிது முந்தியே அஜிஸிலேயஸ் வந்துவிட்டான். வந்து கீழே புல் தரையில் அமர்ந்திருந்தான். சிறிது நேரம் கழித்து பார்னபாஸஸின் பணியாட்கள் வந்து, அவனுக்கு முன்னால் விலையுயர்ந்த ஜமக்காளங்களைப் பரப்பினர். ஏன்? தங்கள் எஜமானனான பார்னபாஸஸ் வந்து உட்காருவதற்காக. பார்னபாஸஸ் வந்தான். ஜமக்காளத்தின்மீது உட்காரவில்லை. அஜிஸிலேயஸ் அரசன் பக்கத்தில் வெறும் புல் தரையில் வந்து அமர்ந்துகொண்டான். இருவரும் கை குலுக்கினர். பிறகு பேசலுற்றனர்:—

பார்னபாஸஸ்: ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் ஆதென்ஸுக்கும் போர் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தபோது, நான் ஸ்பார்ட்டாவின் பக்கமே இருந்தேன்; அது வெற்றி பெறுவதற்கு உதவி செய்தேன். டிஸ்ஸாபெர்னிஸைப் போல் அதற்கு நான் துரோகஞ் செய்யவில்லை. இவையனைத்திற்கும் பிரதியாக எனக்குக் கிடைத்தது என்ன? எனது பிரதேசத்திலேயே எனக்குச் சாப்பாடு கிடைக்கவில்லை. நீங்கள் விட்டுப்போனதைத்தான் நான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய தோட்டந் துறவுகள், வாசஸ்தலங்கள் எல்லாவற்றையும் நீங்கள் நாசமாக்கி விட்டீர்கள்; அல்லது எரித்து விட்டீர்கள். இது நியாயமா? இதுதான் நன்றியா?

அஜிஸிலேயஸ்: (நீண்ட நேரம் மௌனமாயிருந்து விட்டுப் பிறகு) பாரசீக மன்னனுக்கு விரோதமாக நான் போர் தொடுத்திருக்கிறேன். ஆகையால் அந்த மன்னனுடைய ஆளுகைக்குட்பட்ட எல்லாப்பிரதேசங்களையுமே சத்துருநாடாகக் கருதவேண்டியிருக்கிறது. தாங்கள் அந்த மன்னனுக்கு விசுவாசமாயிருப்பதை விடுத்து, ஸ்பார்ட்டாவுடன் நேசமாயிருப்பதாக ஒப்புக் கொள்ளுங்கள்.

பார்னபாஸஸ்: பாரசீகமன்னன் வேறோர் அதிகாரியை இங்கே அனுப்பி அவன் கீழ் என்னை இருக்குமாறு செய்தால், அப்பொழுது உங்கள் நண்பனாக, உங்கள் கட்சியில் சேர்ந்தவனாக இருப்பதற்குத் தயார். ஆனால் இப்பொழுதோ அந்த அரசனின் பிரதிநிதியாக, அவனுடைய படைத்தலைவனாக இருக்கிறேன். ஆகவே, என் முழு பலத்தைக்கொண்டு உங்களை எதிர்த்துப் போராடுவேன்.

இந்தக் கண்ணியமான, தன் மதிப்பு உணர்ச்சி நிறைந்த பதிலைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்தான் அஜிஸிலேயஸ். "உடனே உங்கள் பிரதேசத்தை விட்டுச் சென்றுவிடுகிறேன். இனி உங்கள் எல்லைக்குள் வரமாட்டேன்" என்று கூறினான். பரஸ்பர உபசாரங்கள் நடைபெற்றன. பார்னபாஸஸ் தன் அரண்மனைக்குச் சென்றுவிட்டான். அஜிஸிலேயஸும் பிரிஜியாவினின்று விலகிக்கொண்டான்.

முந்தி ஈகோஸ்பொட்டாமியிலிருந்து தப்பிச்சென்று ஸைப்ரஸ் தீவில் தஞ்சம் புகுந்து கொண்டானல்லவா கோனென், இவன் பின்னர், பாரசீகத்தின் ஆதரவுக்குட்பட்டான். இவனும் பார்னபாஸஸும் சேர்ந்து பாரசீகத்தின் கடற்படை பலத்தைப் பெருக்கி வந்தனர். இதை எதிர்த்து நிற்கவேண்டி, ஸ்பார்ட்டாவும் தன் கடற்படை பலத்தை அதிகரித்துக்கொள்ளத் தீர்மானித்

ந்தது. அஜிஸிலேயஸ் மன்னனிடமே இந்தப் பொறுப்பை ஒப்புவித்தது. இவன் அப்படியே கடற்படையை ஒழுங்கு பட அமைத்து, அதற்குத் தலைவனாக, தனது மைத்துனன் பெய்ஸாந்தரை[1] நியமித்தான். இது பெரிய தவறாக முடிந்தது. கடற்படைப் பொறுப்பை பெய்ஸாந்தர் வசம் ஒப்புவித்துவிட்டு, சின்ன ஆசியாவின் மற்றப் பகுதிகளில் வெற்றி காண திட்டமிட்டிருந்தான் அஜிஸிலேயஸ். ஆனால் அதற்குள் கிரீஸுக்குத் திரும்பிச் செல்லவேண்டியதாகிவிட்டது. ஏன் என்று பின்னர் விசாரிப்போம்.

இதற்கிடையே பெய்ஸாந்தரின் கடற்படையும், பாரசீகக் கடற்படையும், கோஸ் தீவிற்கு மேற்கிலுள்ள நீடஸ்[2] தீபகற்பத்தருகில் 394-ஆம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் சந்திக்கும்படி நேரிட்டது. சண்டையும் மூண்டது. ஸ்பார்ட்டக் கடற்படைக்குத் தோல்வி. பெய்ஸாந்தர் கொல்லப்பட்டு விட்டான். இதனுடன் ஸ்பார்ட்டாவின் கடலாதிக்கம் மின்னல் வாழ்வாக முடிந்துவிட்டது. சின்ன ஆசியக் கிரேக்க ராஜ்யங்களில் ஸ்பார்ட்டாவுக்கிருந்த ஆதிக்கமும் போய்விட்டது. அந்த ராஜ்யங்களில் பல, தங்கள் மீது திணிக்கப்பட்டிருந்த ஸ்பார்ட்டக் காவற் படைகளை அப்புறப்படுத்திவிட்டன.

அஜிஸிலேயஸ் மன்னன், சின்ன ஆசியப் பகுதிகளில் வெற்றியடைந்து வருவதைக்கண்டு பாரசீகம் சும்மாயிருக்கவில்லை. ஸ்பார்ட்டாவுக்கு விரோதமாக உள்நாட்டுச் சண்டையைக் கிளப்பிவிட ஏற்பாடு செய்தது. இதற்குத் தகுந்தாற்போல், ஸ்பார்ட்டாவுக்கு விரோதமான உணர்ச்சி, பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தில் அதன் கட்சியைச் சேர்ந்திருந்த ராஜ்யங்களிடையே வளர்ந்து வந்தது. ஸ்பார்ட்டா, தங்களைச் சரியாக நடத்தவில்லையென்ற குறை இந்த ராஜ்யங்களுக்கு இருந்து வந்ததென்

1 Peisander. 2 Cnidus.

பது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும்.[1] பெலொப்பொனேசிய யுத்தம் முடிந்த பிறகு, அதன் வெற்றியின் பலன்களை, வெற்றிக்குக் காரணமாக இருந்த எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடாமல், தானே அனுபவிக்கத் தீர்மானித்தது ஸ்பார்ட்டா; கூட அந்த ராஜ்யங்களை அலட்சியமும் செய்து வந்தது. அதனுடைய ஆதிக்கத்திற்குச் சமீப காலத்தில் உட்பட்ட ராஜ்யங்களின் வெறுப்பு வேறே அதிகரித்து வந்தது. இவையெல்லாம் சேர்ந்திருந்ததனால், ஸ்பார்ட்டாவுக்கு விரோதமாக ஒரு கட்சியைக் கிளப்புவது பாரசீகத்திற்குச் சுலபமாக இருந்தது. முதன் முதலில் கிளம்பியது தீப்ஸ்.

உ. விரோதம் வளர்கிறது

வடக்கே போஸிஸ், லோக்ரிஸ் என்ற இரண்டு ராஜ்யங்களைப்பற்றியும் வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்குமல்லவா? இவை யிரண்டுக்கும் எல்லைப்புறத் தகராறு ஏற்பட்டது. போஸிஸ், ஸ்பார்ட்டாவின் உதவியையும் லோக்ரிஸ் தீப்ஸின் உதவியையும் முறையே நாடின. இதனால் ஸ்பார்ட்டா, தீப்ஸின் மீது படையெடுக்கத் தீர்மானித்தது. தீப்ஸோ, ஆத்தென்ஸின் மீது தனக்கிருந்த பழைய பகைமையை மறந்து, இழந்துவிட்ட ஏகாதிபத்தியத்தை மீண்டும் பெறுவதற்குத் துணை செய்வதாக வாக்குக் கொடுத்து, அதன் உதவியை நாடியது. ஆத்தென்ஸும் இதற்கு உடன்பட்டது. இந்தச் சமயத்தில், ஹெல்லெஸ்பாண்ட் பக்கம் சென்றிருந்த லிஸாந்தர், ஸ்ப்பார்ட்ட அரசாங்கத்தின் உத்திரவுப்படி, ஃபோஷ்யாவின் மீது படையெடுத்துவந்தான். ஆத்தென்ஸ் படை, தீப்ஸ் படைக்கு உதவியாகச் செல்வதற்கு முன்பே இவன் தீப்ஸ் படையைச் சந்தித்துப் போர்தொடுத்தான்.

1 478-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

கண்டது என்ன? தோல்வி. போர்க்களத்திலேயே கொலை செய்யப்பட்டும்விட்டான். (395-ஆம் வருஷம்) இவன் மரணம் ஸ்பார்ட்டாவுக்குப் பெரிய நஷ்டம். அதனை ஓர் ஏகாதிபத்தியமாகச்செய்தவன் இவனல்லவோ?

தீப்ஸ் வெற்றியடைந்ததனால், ஸ்பார்ட்டாவுக்கு எதிர்ப்பு வளர்ந்தது. தீப்ஸூம் ஆத்தென்ஸூம் சேர்ந்து கொண்டதற்குப் பிறகு, கொரிந்தியா என்ன, ஆர்கோஸ் என்ன, யூபியா என்ன, அக்கர்னேனியா என்ன, இப்படிப் பல முக்கியமான ராஜ்யங்கள், ஸ்பார்ட்டாவுக்கு விரோதமாக ஒன்றுசேர்ந்துகொண்டன. இந்த எதிர்ப்பைச் சமாளிக்கவேண்டியே அஜிஸிலேயஸ், சின்ன ஆசியாவிலிருந்து திரும்பி வரவழைக்கப்பட்டான்.

இவன் வந்து சேருவதற்கு முந்தியே ஸ்பார்ட்டாவின் படைகளும் அதற்கு விரோதமாக ஒன்று சேர்ந்து கொண்டிருந்த மேலே சொன்ன ராஜ்யங்களின் படைகளும் 394-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் கொரிந்திய பூசந்தியில் சந்தித்துப் போரிட்டன. ஸ்பார்ட்டாவுக்கு வெற்றி கிடைத்தது; ஆனால் பெயரளவில்தான்.

அஜிஸிலேயஸ் மன்னனும் தெஸ்ஸாலி வழியாக வெகு வேகத்துடன் வந்துகொண்டிருந்தான். இவன் வருகையைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென்று மேற்படி கூட்டு ராஜ்யங்கள் தீர்மானித்தன. இதற்கு தீப்ஸ்தான் காப்புக் கட்டிக்கொண்டது. அப்படியே கோரோனியா என்ற இடத்தில் தடுத்து நிறுத்தியும்விட்டன. இதையறிந்த ஸ்பார்ட்டா, அஜிஸிலேயஸ் அரசனுக்கு உதவியாக ஒரு படையை அனுப்பியது. இருதரத்துப் படைகளுக்கும் 394-ஆம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம், அதாவது நீடஸ் கடற்போர் நடைபெற்ற ஒரு வாரத்திற்குள், மேற்படி கோரோனியா என்ற இடத்திற்குச் சமீபத்தில், பலத்த யுத்தம் நடை

பெற்றது. அஜிஸிலேயஸுக்கு, அதாவது ஸ்பார்ட்டா பக்கம் வெற்றியே கிடைத்தது. ஆனால் முந்திப்போலவே பெயரளவுக்குத்தா[illegible]
தொடர்ந்து, மேற்படி கூட்டு ராஜ்யங்களின் கட்டுப் பாட்டை உடைத்திருக்கவேண்டுமல்லவா அஜிஸிலேயஸ் மன்னன்? அதை அவன் செய்யவில்லை. தன்னைத் தடுத்து நிறுத்திய படையைத் தோல்வியுறச் செய்துவிட்டானே யானாலும் அதனைக் கிழித்துக்கொண்டு முன்னேறிச் செல்ல முடியவில்லை அவனால். கோரோனியா பிரதேசத்தைக் காலி செய்துவிட்டு வேறு வழியாக ஸ்பார்ட்டா வந்து சேர்ந்தான்.

ஆனால் ஸ்பார்ட்டாவோ, தனக்கு வெற்றி கிடைத்ததையே முக்கியமாக எண்ணிக்கொண்டு, பெலொப்பொனேசியாவுக்கு வெளியே, தான் சமீப காலமாகச் செலுத்திக்கொண்டு வரும் ஆதிக்கத்தை இன்னும் நன்றாக ஊர்ஜிதம் செய்துகொள்ளத் தீவிரமாக முயற்சி செய்யத் தொடங்கியது. அதற்கு விரோதமாக ஒன்று சேர்ந்திருந்த ராஜ்யங்களோ, இந்த முயற்சியைத் தடுத்து நின்றன; அதனை—ஸ்பார்ட்டாவை—பெலொப்பொனேசியாவுக்கு வெளியே தலைநீட்டவொட்டாதபடி அரண்கள் அமைத்தும் காவற்படைகள் நிறுத்தியும் தடை செய்தன. ஸ்பார்ட்டா, பெலொப்பொனேசியாவுக்குள்ளேயே சிறைப்பட்ட மாதிரியான நிலைமையில் இருக்கவேண்டியதாயிற்று. ஸ்பார்ட்டா முயற்சி செய்ததும், அதற்கு விரோதமான ராஜ்யங்கள் தடை செய்ததும், இப்படிச் சில்லரைச் சண்டைகளாகச் சுமார் எட்டு வருஷ காலம் நடைபெற்றன. இந்தச் சண்டைகளைப் பொதுவாக ‘கொரிந்த்தியச் சண்டை’ என்று அழைப்பர், சண்டை [illegible] பெரும்பகுதி கொரிந்த்திய பூசந்திப் பிரதேசத்தில் [illegible]பெற்ற காரணத்தினால்.

ஸ்பார்ட்டா, பெலொப்பொனேசியாவுக்குள் சிறைப்பட்ட மாதிரி இருக்கவேண்டிய நிலைமைக்கு வந்தது. இதுதான் தனக்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் என்று கருதி, ஆத்தென்ஸ், முந்தி லைஸாந்தர் உத்திரவுப்படி இடித்து வீழ்த்திய நீண்ட சுவர்களைப் பழையபடி கட்டிக்கொள்ளத் தீர்மானித்தது. கட்டக்கூடாதென்று ஸ்பார்ட்டா இப்பொழுது தடுக்க முடியாதல்லவா? தவிர, ஈஜியன் கடலிலும் சின்ன ஆசியாவின் கடலோரப் பகுதியிலும் உள்ள ராஜ்யங்களுடன் பழைய மாதிரி சிநேகத் தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொள்ள முனைந்தது. இப்படிச் சுவர்கள் கட்டப் பெறுவதற்கும், சிநேகத் தொடர்புகள் ஏற்படுவதற்கும் காரணமாயிருந்தவன் யாரென்று நினைக்கிறீர்கள்? பார்னபாஸஸுடன் சேர்ந்துகொண்டு, நீடஸ் கடற்போரில் ஸ்பார்ட்டாவை வெற்றி கண்ட ஆத்தீனிய தளபதி கோனோன்தான். பெலொப்பொனேசிய யுத்த முடிவில் சரணடைவதற்கு முந்தி, ஆத்தென்ஸ் எந்த நிலைமையிலிருந்ததோ அந்த நிலைமையில் அதனை மறுபடியும் காணவேண்டுமென்ற ஆவல் இவனுக்கு இருந்து வந்தது. அதனை ஒருவாறு இப்பொழுது பூர்த்திசெய்துகொண்டான். இந்தச் சுவர்வேலையில் ஆத்தீனியர்களுக்குத் துணை செய்தவர்கள் பியோஷியர்கள்; பத்து வருஷத்திற்கு முந்தி ஆத்தென்ஸைத் தரைமட்டமாக்கிவிடவேண்டுமென்று ஆவேசமாகப் பேசியவர்கள் இவர்கள்தான். தவிர, இந்தச் சுவர் கட்டி முடிப்பதற்காக ஆத்தென்ஸ், கோனோன் மூலமாகப் பாரசீகத்தின் பொருளுதவியைப் பெற்றுக்கொண்டது. இவற்றையெல்லாம் நோக்கும்பொழுது, இந்தக் காலத்து கிரீஸின் அரசியல் நிலைமை எவ்வளவு முரண்பாடுடையதாக இருந்ததென்பது நன்கு புலனாகும். இன்றைக்கு ஒரு கட்சியிலிருந்தவரை நாளைக்கு அதே கட்சியில் இருப்பரென்று எண்ண இடமில்லாமலிருந்தது. நீண்ட சுவர்கள் கட்டி முடிந்தது. ஆத்தென்ஸில் எவ்வளவு குதூகலம்! பழைய வாழ்வு மீண்டும் வந்துவிட்டதாக ஜனங்கள் உற்சாகமடைந்தார்கள். ஆம்; பழைய மாதிரி சுயேச்சை வாழ்வு அதற்கு ஏற்பட்டது. அதற்காக, அந்த வாழ்வு பெற, ஆத்தீனியர்கள் அரும்பாடுபட்டார்கள். ஆனால் இந்த அரும்பாடு, சுமார் ஐம்பது வருஷ காலத்திற்குமேல் பலன் கொடுக்கவில்லை. இதனைப் பார்ப்போம் பின்னர்.

ஆத்தென்ஸ் இப்படித் தன்னை வலுப்படுத்திக்கொண்டு வருகையில், கொரிந்த்திய பூசந்தியை வலுப்படுத்தி வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக கொரிந்த்தியாவும் ஆர்கோஸும் ஒரு சமஷ்டியாக ஒன்று சேர்ந்துகொண்டன. இங்ஙனமே, ஈஜியன் கடலிலுள்ள தீவு ராஜ்யங்கள் சிலவும் ஒரு சமஷ்டியாகச் சேர்ந்துகொண்டன. இந்தச் சமஷ்டிகளின் அடிப்படையான நோக்கமொன்றே; அதுவே ஸ்பார்ட்டாவை ஓங்க விடாமற் செய்வது.

ஸ்பார்ட்டா பார்த்தது; தனக்கு விரோதமாக ஒன்று சேர்ந்திருக்கும் ராஜ்யங்கள், பாரசீகத்தின் உதவியினால்தான் வலுப்பெற்று வருகின்றன என்ற முடிவுக்கு வந்தது; பாரசீகத்தை எதிர்த்து நிற்பதில் பயனில்லையென்பதையும் கண்டது. எனவே அதனுடன் சமாதானமாகப் போய்விடத் தீர்மானித்து, அண்ட்டால்ஸிடாஸ்[1] என்பவனை, சின்ன ஆசியா பகுதியில் பாரசீகத்தின் அதிகாரப் பிரதிநிதியாயிருந்த டிரிபாஸஸ்[2] என்பவனிடம், 392-ஆம் வருஷம் சந்திபேச அனுப்பியது. இதையறிந்த ஆத்தென்ஸும் அதன் நேச ராஜ்யங்களும், ஸ்பார்ட்டாவின் சமரஸ முயற்சியைப் பலிக்கவிடாமற் செய்ய கோனோனும் இன்னும் சிலரும் சேர்ந்த ஒரு தூதுகோஷ்டியை மேற்படி டிரிபாஸஸிடம் அனுப்பியது. டிரிபாஸஸ்,

1 Antalcidas. 2 Tiribazus.

ஸ்பார்ட்டாவுக்குச் சாதகமாக இருந்தான். இதனால் கோனோனைச் சிறைப்படுத்திவிட்டான். இதற்குப் பிறகு இவனைப்பற்றிய விவரம் ஒன்றும் தெரியவில்லை. சிறையிலேயே இறந்துவிட்டானென்பர். இன்னுஞ் சிலர், ஸூஸா நகரத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கே கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டானென்பர். எப்படியோ, ஆத்தென்ஸைப் பெருவாழ்வு வாழக் காணவேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டிருந்தவர்களிலே ஒருவனை கோனோன் 392-ஆம் வருஷம் இவ்வுலக வாழ்வினின்று மறைந்துவிட்டான்.

கடைசியில் அண்ட்டால்ஸிடாஸின் சமரச முயற்சி வெற்றி பெற்றது. ஆனால் இதற்கு நாலைந்து வருஷங்கள் பிடித்தன. இந்த நாலைந்து வருஷ காலத்தில் ஏற்கனவே சொன்னபடி சில்லரைச் சண்டைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. ஆத்தென்ஸ், வடக்கே ஹெல்லெஸ்பாண்ட் பிரதேசத்திலிருந்த ராஜ்யங்களைப் பழையபடி தனது செல்வாக்கின்கீழ் கொண்டுவர திராஸிபூலஸ் தலைமையில், 389-ஆம் வருஷம் ஒரு கடற்படையை அனுப்பியது. இந்த திராஸிபூலஸ்தான், ஆத்தென்ஸில் 403-ஆம் வருஷம், ஜனநாயக ஆட்சியை மறுபடியும் ஸ்தாபித்த தலைவர்களில் ஒருவன் என்பது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும்.[1] இவன் வடக்கே சென்று, தாஸோஸ், ஸாமோத்ரேஸ், பிஸண்ட்டியம், சால்ஸிடோன், லெஸ்போஸ் முதலிய பிரதேசங்களை ஆத்தென்ஸின் செல்வாக்குக்குட்படுத்தினான். சின்ன ஆசியாவின் தென்கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள பாம்பிலியாவுக்குச் சென்றபோது அங்கே 388-ஆம் வருஷம் கொல்லப்பட்டுவிட்டான். கோனோன் மரித்த நான்காவது வருஷமே திராஸிபூலஸும் மறைந்துபோனது ஆத்தென்ஸுக்குப் பெருநஷ்டம். அதற்குப் பெருமை தேடித்தர முனைந்தவர்களல்லவா இருவரும்?

[1] 458-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

மேலே சொன்னபடி அண்ட்டால்ஸிடாஸின் முயற்சி காரணமாக பாரசீகம் சமாஸத்திற்கு வர இசைந்தது. இதற்காகச் சில நிபந்தனைகளையும் விதித்தது.

(1) சின்ன ஆசியாவில் கடலோரமாகவுள்ள எல்லா ராஜ்யங்களும், ஸைப்ரஸ் முதலிய சில தீவுகளும் பாரசீக மன்னனுக்குச் சொந்தமாகிவிடவேண்டும்.

(2) மற்றக் கிரேக்க ராஜ்யங்கள் சுதந்திரமாயிருக்கலாம்.

(3) ஆனால் ஏஜீயன் கடலிலுள்ள லெம்னோஸ், இம்ப்ரோஸ், ஸ்க்கைரஸ் ஆகிய மூன்று தீவுகள் மட்டும் ஆத்தென்ஸுக்குட்பட்டவையாயிருக்கவேண்டும்.

(4) இந்த நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாத ராஜ்யங்கள், பாரசீகத்திற்கு மட்டுமல்ல, நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொண்ட ராஜ்யங்களுக்கும் விரோதிகளாகக் கருதப்பட்டு அவற்றின்மீது யுத்தம் தொடுக்கப்பெறும்.

இந்த நிபந்தனைகளை எல்லா ராஜ்யங்களும் ஒப்புக்கொண்டன. யுத்தத்தினால் மிகவும் சலித்துப்போயிருந்த ஆத்தென்ஸும், வேறு வழியில்லாமல் சிறிது முணுமுணுப்புடன் ஒப்புக்கொண்டது. ஒப்புக்கொண்டதற்கடையாளமாக எல்லா ராஜ்யங்களும் தங்கள் பிரதிநிதிகள் மூலம் ஸ்பார்ட்டாவில் 386-ஆம் வருஷம் ஒன்று கூடி நிபந்தனைகளில் கையெழுத்திட்டன. பியோஷியாவிலுள்ள எல்லா ராஜ்யங்களின் சார்பாகவும் தீப்ஸ் கையெழுத்திட விரும்பியது. பியோஷியா முழுவதும் தனது ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருக்கிறதென்பதை ஊர்ஜிதம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பதே அதன் நோக்கம். ஆனால் ஸ்பார்ட்டா இதற்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் சுயநிர்ணய உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் அந்

ந்த ராஜ்யமும் அதனதன் சார்பாகவே கையெழுத்திட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியது. தீப்ஸும் ஒன்றும் சொல்ல இயலாமல் தனக்காகமட்டும் கையெழுத்திட்டது.

இந்தச் சமரஸ நிபந்தனைகளுக்கு அல்லது சமாதான ஒப்பந்தத்திற்கு, 'அண்ட்டால்ஸிடாஸ் ஒப்பந்தம்' அல்லது 'பாரசீக அரசனின் ஒப்பந்தம்'[1] என்று பெயர். இந்த ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக, சுமார் நூறு வருஷங்களுக்கு முந்தி, அதாவது மாரத்தான் யுத்தத்திற்குப் பிறகு, ஆத்தென்ஸின் பெருமுயற்சியினால் பாரசீகத் தளையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட சின்ன ஆசியக் கிரேக்க ராஜ்யங்கள் பலவும், மீண்டும்—நூறு வருஷங் கழித்து—பாரசீகத்தின் தளைக்கு உட்பட்டன. இதற்குக் காரணமாயிருந்தது ஸ்பார்ட்டா. இதுதான், அண்ட்டால்ஸிடாஸை முதன் முதலாகச் சமரஸம் பேச 392-ஆம் வருஷம் அனுப்பிய போது, மேலே சொன்ன நிபந்தனைகளைக் கிளத்தியது. இந்த நிபந்தனைகளை மறுக்கவேண்டியே, ஆத்தென்ஸும் அதன் நேச ராஜ்யங்களும் கோனோன் முதலியவர்களை அனுப்பின. ஆனால் பாரசீகம், ஸ்பார்ட்டா கிளத்திய நிபந்தனைகள் தனக்குச் சாதகமாக இருந்தபடியால் அவற்றிற்கு இணங்கியது. ஆக, ஸ்பார்ட்டா சுயநலங் காரணமாக, தன் சகோதர கிரேக்க ராஜ்யங்களைப் பாரசீகத்திற்குக் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டது. இதனால் அகில கிரீஸின் வெறுப்பையும் சம்பாதித்துக்கொண்டது.

1 Peace of Antalcidas or King's Peace.

26. சுயநலத்தின் விளைவு

க. கூட்டுகளைக் கலைத்தல்

அண்ட்டால்ஸிடாஸ் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றி வைத்ததோடு ஸ்பார்ட்டா திருப்தியடையவில்லை. அதனை அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிற பொறுப்பையும் தானே ஏற்றுக்கொண்டது. ஒப்பந்தத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதாவது என்ன? தனக்கு விரோதமாக மற்ற ராஜ்யங்களை ஒன்று சேரவிடாமற் செய்வதுதான். கிரேக்க ராஜ்யங்கள் ஒன்று சேராமலிருப்பது பாரசீகத்திற்கும் அனுகூலந்தானே? இதனால் அது, ஸ்பார்ட்டாவுக்குப் பரிபூரண ஆதரவு அளித்தது. ஸ்பார்ட்டாவோ, அண்ட்டால்ஸிடாஸ் ஒப்பந்தத்தின் இரண்டாவது ஷரத்துப்படி ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு என்ற காரணத்தைக் காட்டி, அப்பொழுது கிரீஸின் பல பாகங்களிலும் இருந்துவந்த ராஜ்யக் கூட்டுகளைக் கலைத்துவிட்டு, ஆங்காங்குத் தன் ஆதிக்கத்தை ஸ்தாபித்துக்கொள்ள முனைந்தது. சுயநலம், சகோதர உணர்ச்சியைக்கூட மழுங்கச் செய்துவிடுகிறது! ஸ்பார்ட்டாவின் இந்தச் சுயநலப்போக்கை விரிவுபடுத்திக் கொடுத்தவன் அஜிஸிலேயஸ் மன்னன்.

அண்ட்டால்ஸிடாஸ் ஒப்பந்தம் நிறைவேறியதும், முதன்முதலாக, ஸ்பார்ட்டா, கொரிந்தியாவும் ஆர்கோஸும் ஒரு சமஷ்டியாகச் சேர்ந்திருந்ததல்லவா அந்தச் சமஷ்டியைக் கலைத்துவிட்டது. கொரிந்தியாவில் தனக்குச் சாதகமாயுள்ள ஓர் அரசாங்கத்தை நிறுவியது. இதற்குப் பிறகு கொரிந்தியாவாகட்டும், ஆர்கோஸாகட்டும், தங்கள் முக்கியத்துவத்தை இழந்துவிட்டன.

பிறகு, 385-ஆம் வருஷம் தனக்கு வடக்கே ஆர்க்கேடியாவிலுள்ள மாண்டினியா என்ற சிறு ராஜ்யத்தின்மீது பாய்ந்தது ஸ்பார்ட்டா. அதன் அரண்களைத் தகர்த்து விடுமாறு அதற்கு உத்தரவு பிறப்பித்தது. அது சிறிது தயங்கவே, அங்கு ஒரு படையை அனுப்பி, அரண்களை அழித்துவிட்டு, அதன் ஜனங்களைப் பிரித்து நாலைந்து கிராமங்களில் குடியேறும்படி செய்தது.

வடக்கே கால்ஸிடஸ் தீபகற்பம் இருக்கிறதல்லவா, இங்குள்ள சிறிய சிறிய ராஜ்யங்கள் பல, ஒலின்தஸ்[1] என்ற ராஜ்யத்தின் தலைமையில் சேர்ந்துகொண்டிருந்தன. இந்தச் சமஷ்டியைக் கலைத்துவிட ஸ்பார்ட்டா முதலில் ஒரு படையையும், இரண்டாந் தடவையாக மற்றொரு படையையும் அனுப்பியது. சுமார் நான்கு வருஷ காலம் போராடி கடைசியில் 379-ஆம் வருஷம் சமஷ்டியைக் கலைத்துவிட்டது. ஒலின்தஸ் ராஜ்யமும் சரணடைந்தது. அதுவும், மற்ற ராஜ்யங்களும் பின்னர் ஸ்பார்ட்டாவின் செல்வாக்குக்குட்பட்டன.

கால்ஸிடஸ் பக்கம் இரண்டாந் தடவையாகச் சென்ற ஸ்பார்ட்டப் படையானது, வழியில் தீப்ஸில் முகாம் செய்யும்படி நேரிட்டது. தீப்ஸில் அப்பொழுது லியோண்டியாடீஸ்[2] என்பவனைத் தலைவனாகக் கொண்ட பணக்காரக் கட்சிக்கும் இஸ்மேனியாஸ்[3] என்பவனைத் தலைவனாகக்கொண்ட ஜனக்கட்சிக்கும் பலத்த பிணக்கு இருந்தது. இரண்டும் சம வலுப்பெற்றிருந்தன. லியோண்டியாடீஸ், ஸ்பார்ட்டப் படைத்தலைவனான பிபிடாஸ்[4] என்பவனை அணுகி, அதிகார பீடத்தில் தன்னுடைய கட்சி அமர்வதற்குத் துணை செய்தால், தீப்ஸின் முக்கிய அரணாகிய காட்மீயா[5] என்பதை அவன் கைப்

1 Olynthus. 2 Leontiades. 3 Ismenias.
4 Phoebidas. 5 Cadmea.

பற்றிக்கொள்வதற்குத் தான் துணை செய்வதாகக் கூறினான். ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் தீப்ஸுக்கும் அப்பொழுது பகிரங்கமாக எவ்வித சண்டையுமில்லை. ஆயினும் பிபிடாஸ் இதற்கு ஒப்புக்கொண்டான். 382-ஆம் வருஷம். நல்ல கோடை காலத்தில் ஒரு நாள் காட்மீயா கோட்டையில் திருவிழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அன்று ஸ்திரீகள் தினம். நண்பகல் வேளையில் நகரத்தில் ஜன சந்தடி குறைவாயிருந்த சமயம் பார்த்து லியோண்டியாடீஸ் வழிகாட்ட, பிபிடாஸ், தன் படையினரிற் சிலருடன் காட்மீயா கோட்டைக்குள் சென்று அதனைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். இதையறிந்த நகர ஜனங்கள் ஒரே ஆத்திரமடைந்தனர். ஆயினும் முக்கியமான கோட்டை கைவிட்டுப் போன பிறகு என்ன செய்வது? லியோண்டியாடீஸ், அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். ஸ்பார்ட்டாவுக்குச் சாதகமான சர்வாதிகார ஆட்சி ஸ்தாபிதமாயிற்று. ஜனக்கட்சித் தலைவனான இஸ்மேனியாஸ், சிறைப்படுத்தப்பெற்று அங்கே கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டான். அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த சுமார் முந்நூறுபேர் தப்பியோடி ஆத்தென்ஸில் அடைக்கலம் புகுந்துகொண்டனர்; ஆத்தென்ஸில் முப்பதின்மருடைய கொடுங்கோலாட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த போது, அதனிடமிருந்து தப்பிச்சென்ற திராஸிபூலஸ் முதலிய ஜனக்கட்சியினரிற் பலருக்கு தீப்ஸ் தஞ்சம் கொடுத்ததல்லவா, அதற்கு நன்றி காட்டுவதுபோலவே இப்பொழுது தீப்ஸ் ஜனக்கட்சியினருக்கு ஆத்தென்ஸ் அடைக்கலம் அளித்தது.

ஸ்பார்ட்டா, தீப்ஸில் தனக்குச் சாதகமான ஆட்சியை ஸ்தாபித்ததோடு திருப்தியடையவில்லை. பியோஷியாவிலுள்ள மற்ற நகர ராஜ்யங்களிலும், தனது செல்வாக்குக்குட்பட்ட ஆட்சியை ஸ்தாபித்தது. குறிப்பாக, எந்த பிளாட்டீயாவை சுமார் நாற்பத்தைந்து வருஷங்களுக்கு

முந்தி தீப்ஸ் வசம் ஒப்புவித்து அதனை அழிக்குமாறு செய்ததோ அதே பிளாட்டீயாவை இப்பொழுது புனர் நிர்மாணம் செய்து அங்குத் தனக்குச் சாதகமாயுள்ள ஓர் அரசாங்கத்தை நிறுவியது. தீப்ஸை அவமானப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகவே இப்படிச் செய்தது.

அண்டால்ஸிடாஸ் ஒப்பந்தம் நிறைவேறியதிலிருந்தே தீப்ஸுக்கும் ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் பரஸ்பரம் மனக்கசப்பிருந்து வந்தது. ஏனென்றால் மேற்படி ஒப்பந்தத்தில் பியோஷிய ராஜ்யங்களின் சார்பாக, தீப்ஸ் கையெழுத்திட விரும்பியது. இதை ஸ்பார்ட்டா விரும்பவில்லை. மத்திய கிரீஸில் அதனுடைய ஆதிக்கம் எங்கே ஓங்கிவிடுமோ என்று அஞ்சியது. இதனாலேயே, தீப்ஸ், தீப்ஸுக்காகவே கையெழுத்திட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியது. தீப்ஸுக்கும், ஸ்பார்ட்டாவின்மீது ஆத்திரம். அதனுடைய விருப்பத்தை நிறைவேறாமற் செய்துவிட்டதல்லவா? ஆக, அடிப்படையில் பார்க்கப்போனால், இரண்டும் சுயநலத்திலேயே நாட்டமுடையனவாயிருந்தன.

உ. கட்டுக்கதை போன்ற நிகழ்ச்சி

ஆத்தென்ஸில் அடைக்கலம் புகுந்துகொண்டிருந்த தீபர்கள், தங்கள் நாட்டை சர்வாதிகார ஆட்சியினின்று விடுவிக்கத் துடித்துக்கொண்டிருந்தனர். இதற்காக ஒரு சூழ்ச்சி செய்தனர். இந்தச் சூழ்ச்சியை இவர்கள் நிறைவேற்றியதைப் பார்த்தால் அது ஒரு கட்டுக்கதைபோலவே இருக்கிறது.

சூழ்ச்சியைத் தொடங்கியவர்களில் முதன்மையானவன் பெலோப்பிடாஸ்[1] என்பவன். நற்குடிப் பிறப்பினன்;

1 Pelopidas.

நிறைந்த செல்வமுடையவன்; சுத்தவீரன்; மாசற்ற தேசபக்தன். இவனுடைய சூழ்ச்சிக்கு தீப்ஸிலேயே வசித்துக்கொண்டிருந்த இருவர் உடந்தையாயிருந்தனர். ஒருவன் சாரோன்[1] என்பவன்; தீப்ஸில் அதிக செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தவன். மற்றொருவன் பில்லிடாஸ்[2] என்பவன்; அரசாங்கத்துப் பிரதம அதிகாரிகளுக்குக் காரியதரிசி. இவ்விருவர் தவிர, எப்பாமினோண்டாஸ்[3] என்பவனும் பேருதவியாயிருந்தான். இந்த எப்பாமினோண்டாஸ் நன்னெறியைக் கடைப்பிடித்தவன்; ஞானஸ்தன்; சிறந்த வீரன். இவன் யுத்தத்தை வெறுத்தானாயினும், ஒரு நாடு, தன் சுதந்திரத்தைக் கறைப்படாமல் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கவேண்டுமானால், அந்த நாட்டு மக்கள் போர்க் கருவிகளைத் துருப்பிடியாமல் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையினன்; பியோஷியா முழுவதிலும் இவனுக்கு அபரிமிதமான செல்வாக்கு இருந்தது.

879-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம். நல்ல குளிர்காலம். பெலோப்பிடாஸும் அவனுடன் வேறு ஆறுபேரும் ஆத்தென்ஸிலிருந்து புறப்பட்டனர்; வேடுவர் மாதிரி வேடந்தரித்துக்கொண்டு, தீப்ஸ் நகரத்தின் எல்லையை யடைந்தனர். ஒரு நாள் பூராவும் அங்கேயே ஒளிந்திருந்து, மறுநாள் மாலை, வயல்களில் வேலை செய்துவிட்டுத் திரும்பிச் செல்லும் விவசாயிகளோடு விவசாயிகளாக நகருக்குள் சென்று, ஏற்கனவே செய்து வைத்திருந்த ஏற்பாட்டின்படி சாரோன் வீட்டில் மறுநாள் மாலைவரை ரகசியமாகத் தங்கினார்கள். வேறு நாற்பதுபேர் அங்கேயிருந்தார்கள். மறுநாள் மாலை, பில்லிடாஸ் வீட்டில் பிரதம அதிகாரிகள் இருவருக்கு விருந்து. விருந்தின்போது, தீப்ஸிலுள்ள அழகிய ஸ்திரீகள் சிலரை அறிமுகப்படுத்தி வைப்பதாக அந்த இரு பிரதம அதிகாரிகளுக்கும் பில்லிடாஸ் சொல்லியிருந்

1 Charon. 2 Phyllidas.
3 Epaminondas.

தான். விருந்து, அதைத் தொடர்ந்து களியாட்டங்கள், எல்லாம் நடைபெற்றன. சொன்னபடி ஸ்திரீகள் சிலர் முகமூடியணிந்துகொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் வேறு யாருமில்லை. பெலோப்பிடாஸின் நண்பர்கள்தான்; ஸ்திரீ வேஷம் தரித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். வந்ததும் குடி மயக்கத்திலிருந்த பிரதம அதிகாரிகளைத் தீர்த்துவிட்டார்கள். லியோண்ட்டியாடீஸ் ஒருவன் பாக்கியிருந்தான். அவன் விருந்துக்கு வரவில்லை. அவனை முடித்துவிட வேண்டுமே? எனவே பெலோப்பிடாஸ், தனது சகாக்கள் சிலருடன் அவன் வீட்டிற்குச் சென்றான். அப்பொழுது அவன் இராச்சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டு சாவகாசமாக உட்கார்ந்திருந்தான். பக்கத்தில் அவன் மனைவி நூல் நூற்றுக்கொண்டிருந்தாள். பெலோப்பிடாஸ், தன் தலை—வர்களுடன் உள்ளே நுழைந்ததும், லியோண்ட்டியாடீஸுக்கு விஷயம் புரிந்துவிட்டது. உடனே அருகிலிருந்த வாளை எடுத்துக்கொண்டு, அதனால் வந்தவரில் ஒருவனைக் கீழே வீழ்த்தினான். பிறகு அவனுக்கும் பெலோப்பிடாஸுக்கும் கைகலந்த சண்டை நடைபெற்றது. கடைசியில் லியோண்ட்டியாடீஸ் கொலையுண்டான்.

இதற்குப் பின்னர் பெலோப்பிடாஸ் நேரே சிறைச்சாலைக்குச் சென்று, அங்கு அடைபட்டிருந்தவர்களை விடுதலை செய்தான்; எல்லோருக்கும் ஆயுதங்கள் வழங்கச் செய்தான். இந்த இடத்தில் எபாமினோண்டாஸும், தனது சகாக்களுடன் வந்து சேர்ந்துகொண்டான்.

காட்மியா கோட்டைக்குள்ளிருந்த ஸ்பார்ட்ட ஹார்மோஸ்ட்டுகளுக்கு, இரவு நேரமானபடியால் விஷயம் ஒன்றும் விளங்கவில்லை. நகரத்தில் ஏதோ கலவரம் நடக்கிறதென்று மட்டும் தெரிந்துகொண்டு, பிளாட்டீயா முதலிய சமீப இடங்களிலிருந்த ஸ்பார்ட்டப் படைகளை உடனே உதவிக்கு வருமாறு சொல்லியனுப்பினார்கள்.

பொழுது விடிந்தது. ஜனங்கள், நடந்ததையறிந்து பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்; பெலோப்பிடாஸை, தங்கள் ரட்சகன் என்று கொண்டாடினார்கள். அவனையும் சரோனையும் பியோஷியா முழுவதிற்கும் அதிகாரிகளாக நியமித்து அவர்களிடம் அரசாங்க நிருவாகத்தை ஒப்புவித்தார்கள். இதற்குள், ஆத்தென்ஸில் தங்கியிருந்த மற்ற தீபர்கள், சில ஆத்தீனியப் போர்வீரர்களுடனும் இரண்டு ஆத்தீனியப் படைத்தலைவர்களுடனும் வந்து சேர்ந்தார்கள். எல்லாம் முன்னேற்பாடு. பெலோப்பிடாஸ், இந்தப் படையைக் கொண்டு காட்மியா கோட்டையிலிருந்த ஹார்மோஸ்ட்டுகளின் கோரிக்கைக்கிணங்க பிளாட்டீயா முதலிய இடங்களிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்த ஸ்பார்ட்டப் படைகளை விரட்டியடித்தான். காட்மியா கோட்டையைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளச் சென்றான். ஆனால் அதற்குள் அங்கிருந்த ஹார்மோஸ்ட்டுகள், பயந்துபோய், தங்களையும், தங்கள் துருப்புகளையும், ஸ்பார்ட்டாவுக்குத் திரும்பிச் செல்ல அனுமதித்தால், கோட்டையை அப்படியே ஒப்புக்கொடுத்துவிடுவதாகத் தெரிவித்தார்கள். பெலோப்பிடாஸ் இதற்குச் சம்மதித்தான். காட்மியா, பெலோப்பிடாஸ் வசமாயது 879-ஆம் வருஷம். தீப்ஸும் ஸ்பார்ட்டாவின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலையடைந்தது.

க. ஸ்பார்ட்டா மீது குற்றச்சாட்டு

தீப்ஸ் கைவிட்டுப் போனது, ஸ்பார்ட்டாவுக்கு மிகவும் வருத்தம். காட்மியா கோட்டையை விட்டுவிட்டு வந்த ஹார்மோஸ்ட்டுகளின்மீது ஆத்திரம் கொண்டது. இந்த ஆத்திரத்தில் அவர்களில் இருவரை கொலைக் கூடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டது; மற்றொருவனை அபராதம் செலுத்துமாறு செய்து நாட்டினின்று விரட்டிவிட்டது. இதனோடு அதன் ஆத்திரம் அடங்கிவிடவில்லை. காட்மியா கோட்டை பெலோப்பிடாஸ் வசப்பட்ட தருணத்தில்,

ஆத்தென்ஸிலிருந்து சென்ற தீபர்களுடன், சில ஆத்தினியப் போர்வீரர்களும் இரண்டு ஆத்தினியப் படைத்தலைவர்களும் உதவிக்காகச் சென்றார்களல்லவா, இவர்களை எப்படி உதவிக்கு அனுப்பலாமென்று ஆத்தென்ஸைக் கேட்டது. ஆத்தென்ஸோ, இந்தச் சமயத்தில் ஸ்பார்ட்டாவை விரோதித்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. எனவே, அதனைச் சாந்தப்படுத்தும் பொருட்டு, படைத் தலைவர்களில் ஒருவனை மரண தண்டனைக்குட்படுத்தியது. மற்றொருவன் தப்பியோடிவிட்டான்.

ஆத்தென்ஸிடமிருந்து இந்தப் பரிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதும், ஸ்பார்ட்டா, கிளியோம்ப்ரோட்டஸ் என்பவனுடைய தலைமையில் தீப்ஸை நோக்கி ஒரு படையை அனுப்பியது. இவன் சிறிது தூரம் சென்றான்; சில சேதங்களை விளைவித்தான். அவ்வளவுதான். மேற்கொண்டு ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில், தன் படையின் பெரும்பகுதியை தெஸ்பீ என்ற இடத்தில் ஸ்போட்ரியாஸ்[1] என்பவனுடைய தலைமையில் விட்டுவிட்டு ஸ்பார்ட்டாவுக்குத் திரும்பிவிட்டான். இந்த ஸ்போட்ரியாஸோ சாதாரண பேர்வழி. முந்தி பீபிடாஸ், காட்மீயாவை எளிதில் கைப்பற்றிக்கொண்டது போல் ஏதேனும் ஒரு காரியத்தைச் செய்து சுலபமாகப் புகழ்பெற ஆசை கொண்டான். ஆத்தென்ஸின் துறைமுகப்பட்டினமாகிய பிரேயஸ் சரியான பாதுகாப்பில்லையென்று கேள்வியுற்று, தெஸ்பியிலிருந்து புறப்பட்டு இரவோடு இரவாகச் சென்று அதனைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு விடத் தீர்மானித்தான் அப்படியே ஒருசிறு படையுடன் சென்றான். ஆனால் சிறிது தூரம் சென்றதும் பொழுது விடிந்துவிட்டது. மேற்கொண்டு போக முடியாமல் திரும்பிவிட்டான். திரும்புகிற வழியில் சில சேதங்களை விளைவித்துத் திருப்தியடைந்தான்.

1 Sphodrias.

ஸ்போட்ரியாஸின் இந்தச் செய்கை, அண்ட்டால்கிடாஸ் ஒப்பந்தத்தை மீறினதாகுமென்றும், இதற்குச் சமாதானம் கூறும்படிக்கும் ஸ்பார்ட்டாவைக் கேட்டது ஆத்தென்ஸ். ஆனால் ஸ்பார்ட்டாவோ, இவனை விசாரிப்பதுபோல் விசாரித்துவிட்டுக் கடைசியில் விடுதலை செய்துவிட்டது. இதற்கு அஜிஸிலேயஸின் செல்வாக்கே காரணம்.

ஸ்போட்ரியாஸின் விடுதலை ஆத்தென்ஸுக்கு ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணியது. அவனுடைய செயலை அங்கீகரித்த மாதிரியல்லவோ ஆயிற்று இந்த விடுதலை? அதாவது, ஸ்பார்ட்டாவே, அண்ட்டால்கிடாஸ் ஒப்பந்தத்தை மீறி நடந்துகொண்டதாக ஆயிற்று. இனி, அதன் நல்லெண்ணத்தில் எப்படி நம்பிக்கை வைக்கமுடியும்? இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டுக்கொண்டே ஆத்தென்ஸ், யுத்தத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யத் துவங்கியது. புதிய கப்பல்கள் பல கட்டப்பெற்றன. பிரேயஸ் துறைமுகம் பந்தோபஸ்து செய்யப்பட்டது. இப்படித் தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக்கொண்டதோடு ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் தீப்ஸுக்கும் நடைபெற்று வரும் போராட்டத்தில், தான் சிறிது காலமாக நடுநிலைமையாயிருந்து வருவதுபோல் இனியும் இராமல் தீப்ஸுடன் பகிரங்கமாகத் தொடர்புகொண்டு அதற்கு உதவி செய்யவும் தீர்மானித்தது ஆத்தென்ஸ்.

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
109168

27. ஆத்தென்ஸ் தலைதூக்குகிறது

க. இரண்டாவது ஆத்தினிய சமஷ்டி

நீடல் கடற்போரில் ஸ்பார்ட்டா தோல்வியுற்ற பிறகு, கோனன், திராஸிபூலஸ் ஆகிய இருவருடைய முயற்சியின் பேரில், ஆத்தென்ஸ், ஈஜியன் கடலிலும், சின்ன ஆசியாவின் கடலோரப் பகுதியிலும், வடக்கே திரேஸ் பிரதேசத்திலும் உள்ள ராஜ்யங்கள் பலவற்றுடன் பழைய மாதிரி சிநேகத் தொடர்பு கொள்ள ஆரம்பித்தது. இதன் விளைவாக பெலொப்பொனேசியப் போரின் முடிவில் மிகவும் குறைந்துபோயிருந்த அதன் செல்வாக்கு சிறிது சிறிதாக அதிகரித்துக்கொண்டு வரலாயிற்று. இப்படியிருக்கையில் அண்ட்டால்ஸிடாஸ் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தின் இரண்டாவது ஷரத்துப்படி, அதாவது அந்தந்த ராஜ்யமும் தனித்தனியாக சுதந்திரத்துடன் இருக்க வேண்டுமென்ற ஷரத்துப்படி, ஆத்தென்ஸ், மேற்சொன்ன ராஜ்யங்களுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பை ரத்துசெய்து கொள்ளும்படி நேரிட்டது. ஆனால் ரத்து செய்துகொண்ட சீக்கிரத்திலேயே, பிற்கால ஆசிரியன் ஒருவன் கூறுகிற மாதிரி, ஒப்பந்தத்தில் மை உலர்ந்தும் உலராததுமாயிருக்கையிலேயே, கியோஸ் என்ன, மிட்டிலினி என்ன, பைஸண்ட்டியம் என்ன, இப்படி ஒன்றன்பின்னொன்றாகப் பல ராஜ்யங்களுடன் முந்தி மாதிரி சிநேகத் தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொண்டு வந்தது. சக்தி வாய்ந்த ஒரு சுதந்திர ராஜ்யமாக அதனை எல்லோரும் மறுபடியும் மதிக்கத் தலைப்பட்டனர். அதனுடைய உள்நாட்டு நிலைமை மிகவும் அமைதியுற்றிருந்தது. கடல் வியாபாரப் பெருக்கத்தினால் ஜனங்களிடையே பணப்புழக்கம் அதிகரித்து

வந்தது. கலைத்துறையில் புதிய அம்சங்கள் பல காணப்பெற்றன. பொதுவாக, இந்தக் காலத்து ஆத்தென்ஸ், பெரிக்ளீய யுகத்தைப் போல் அவ்வளவு பிரகாசமாயில்லாவிட்டாலும், அக்கம் பக்கத்து ராஜ்யங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, மிகவும் மேன்மையுற்றிருந்ததென்றே சொல்லவேண்டும்.

அப்படியானால் கிரேக்க ராஜ்யங்கள் பலவற்றையும் ஒரு சமஷ்டியாக இணைத்து, அந்தச் சமஷ்டிக்குத் தலைமை வகிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள ஏன் ஆத்தென்ஸ் முன்வரக்கூடாது என்ற கேள்வி எழுந்தது. இந்தக் கேள்வியை எழுப்பியவன் ஐஸாக்ரட்டீஸ்[1] என்னும் ஆத்தினிய அறிஞன். இவன் 380-ஆம் வருஷம் ஒரு பிரசுரம் வெளியிட்டு, அதில், மேற்படி சமஷ்டிக்குத் தலைமை வகிக்க, ஆத்தென்ஸுக்கு எல்லாத் தகுதிகளும் இருக்கின்றனவென்று எடுத்துக் காட்டினான். சர்வ கிரேக்க ஐக்கியத்தை லட்சியமாகக் கொண்ட ஓர் இயக்கம் ஆத்தென்ஸில் தோன்றி வளர்ந்து வந்தது. அந்த ஐக்கியத்திற்கு ஆத்தென்ஸ்தான் தலைமை வகிக்கப் போகிறதென்று பலரும் எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

இந்த நிலைமையில்தான் ஸ்போட்ரியாஸ், பீரேயஸ் துறைமுகத்தைக் கைப்பற்றிக்கொள்ளத் துணிந்து, ஆத்தென்ஸுக்கும் ஸ்பார்ட்டாவுக்குமிடையே மறுபடியும் பகைமையை உண்டுபண்ணிவிட்டான். ஆத்தென்ஸில் வளர்ந்து வந்த சர்வ கிரேக்க ஐக்கிய இயக்கத்திற்கு உரம் போட்டதுபோலாயிற்று இவனது அசட்டுச் செய்கை.

ஆத்தென்ஸ், ஏற்கனவே சொன்னதுபோல், தன்னை யுத்தத்திற்குத் தயார்ப்படுத்திக்கொண்டது. கூடவே, ஸ்பார்ட்டாவுக்கு விரோதமாக ஒரு கூட்டுச் சேர்க்கவும்

1 Isocrates.

ஆரம்பித்தது. இந்தக் கூட்டுக்குத்தான் 'இரண்டாவது ஆத்தீனிய சமஷ்டி' யென்று பெயர். ஸ்பார்ட்டாவின் அதிகாரக் கொடுமைகளினின்று கிரேக்க ராஜ்யங்களை விடுவித்து அவற்றின் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றிக் கொடுப்பதே, அந்தச் சுதந்திரத்தை அமைதியுடன் அனுபவிக்கச் செய்வதே இந்தச் சமஷ்டியின் நோக்கமென்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. சின்ன ஆசியப் பகுதியிலுள்ள கிரேக்க ராஜ்யங்கள், பாரசீகத்தின் ஆதீனத்திற்குட்பட்டவையென்ற காரணத்தினால், இதில் சேருமாறு அழைக்கப்படவில்லை. அதாவது, பாரசீகத்திற்கு விரோதமில்லாமலும், அண்ட்டால்கிடாஸ் ஒப்பந்தத்தை மீறாத முறையிலும் இதனை ஸ்தாபிக்க முயன்றது ஆத்தென்ஸ்.

ஆத்தென்ஸ், இந்தச் சமஷ்டியைத் தோற்றுவிக்கிற விஷயத்தில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவே இருந்தது. முந்தி டெலோஸ் சமஷ்டியை ஏற்படுத்தி, அது காரணமாக, மற்ற ராஜ்யங்களின் வெறுப்பைச் சம்பாதித்துக் கொண்டதுபோல் இப்பொழுது சம்பாதித்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஏகாதிபத்திய வீக்கத்தினால் உண்டாகிற தீமைகளை ஒருவாறு உணர்ந்திருந்தது. எனவே, அந்தத் தீமைகள் புகாத வகையில் இந்தப் புதிய சமஷ்டியை அமைத்தது. ஆனாலுமென்ன? பழைய ஏகாதிபத்திய நினைவு அதனை விட்டகலவில்லை.

ஆத்தென்ஸும், சமஷ்டியில் சேர்ந்துள்ள ராஜ்யங்களும் ஒரே மாதிரியான அந்தஸ்துடையவையென்ற அடிப்படையின் மீதே சமஷ்டியின் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. சமஷ்டியைச் சேர்ந்துள்ள எந்த ராஜ்யத்தின் எந்த விஷயத்திலும் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் ஆத்தென்ஸ் தலையிடக்கூடாது. ஆத்தீனியர்களைக் கொண்டு குடியேற்றுவித்திருக்கிற பிரதேசங்களின் மீது இதுகாறும் ஆத்தென்ஸ் அதிகாரம் செலுத்தி வந்ததல்லவா, அந்த அதி

காரத்தை அது ரத்து செய்துகொண்டுவிடவேண்டும். சமஷ்டியில் சேர்ந்துள்ள ராஜ்யங்களில், ஆத்தீனிய அரசாங்கமோ, ஆத்தீனியப் பிரஜைகளோ, எந்த விதமான சொத்து பாத்தியதையும் கொண்டாடக்கூடாது.

சமஷ்டி இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஆத்தென்ஸ் மட்டும் ஒரு பகுதி; மற்ற அங்கத்தினர் ராஜ்யங்கள் யாவும் சேர்ந்து மற்றொரு பகுதி. இந்த இரண்டாவது பகுதியினருக்கென்று தனியாக ஒரு சபை இருந்தது. தற்கால பாஷையில் 'காங்கிரஸ்'[1] என்று இதனைக் கூறலாம். இதன் தலைமை ஸ்தானம் ஆத்தென்ஸ். அதாவது ஆத்தென்ஸில்தான் இந்தக் காங்கிரஸ் கூடவேண்டும். ஆனால் இதில் ஆத்தென்ஸின் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொள்ளக் கூடாது.

காங்கிரஸ் நிறைவேற்றுகிற தீர்மானங்களை ஆத்தீனிய ஜனசபைக்கும், அப்படியே ஆத்தீனிய ஜனசபை நிறைவேற்றுகிற தீர்மானங்களை காங்கிரஸுக்கும் முறையே அனுப்பவேண்டும். இந்தத் தீர்மானங்களை அங்கீகரிக்கவோ, நிராகரிக்கவோ காங்கிரஸுக்கும் ஜனசபைக்கும் முறையே உரிமையுண்டு. ஆனால் இரண்டு சபைகளினாலும் அங்கீகரிக்கப்படுகிற தீர்மானங்கள்தான் அமுலுக்கு வரும். ஆனால் காங்கிரஸுக்குச் சில விசேஷ அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டிருந்தன. உதாரணமாக, சமஷ்டிக்குத் துரோகம் விளைத்தவர்கள், ஆத்தீனியர்கள் உள்பட யாராயிருந்தாலும் அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்கிற அதிகாரம் காங்கிரஸுக்கு உண்டு.

சமஷ்டிக்கென்று தனியாக ஒரு நிதி ஏற்படுத்தப் பெற்று அதற்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒரு தொகை செலுத்தவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. முந்தி

1 கிரேக்க பாஷையில் ஸைனீட்ரியோன் (Synedrion) என்பர்.

டெலோஸ் சமஷ்டியின் பொக்கிஷத்திற்கு, அதன் அங்கத்தினர்கள் செலுத்தி வந்தது, கப்பம் (போரோஸ்) என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டதல்லவா, அதனை இப்பொழுது மாற்றி 'ஸன்டொக்ஸ்' அல்லது 'உதவித்தொகை'[1] யென்று அழைக்கப்பட்டது. பெயரிலேகூட அந்தஸ்து வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாதென்று ஆதென்ஸ் கருதியது போலும். மேற்படி நிதியை நிருவாகம் செய்கிற பொறுப்பும், யுத்தம் நேரிட்டால் தலைமை தாங்கும் பொறுப்பும் ஆதென்ஸ் வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனம் அமைக்கப்பெற்ற இந்தச் சமஷ்டியில், அதுகாறும் ஆதென்ஸோடு மட்டும் தனியுறவு பூண்டிருந்த கியோஸ், மிட்டிலீனி, பிஸாண்ட்டியம் முதலிய ராஜ்யங்களும், யூபியாவிலுள்ள பலராஜ்யங்களும், தீப்ஸும், திரேஸ் பகுதியிலும் தெஸ்ஸாலி பகுதியிலும் உள்ள அநேக ராஜ்யங்களும், ஆக, சுமார் எழுபது ராஜ்யங்கள் வரை ஒன்றன் பின்னொன்றாகச் சேர்ந்துகொண்டன.

உ. ஆதென்ஸ்—ஸ்பார்ட்டா சமரஸம்

ஆனால் இந்தச் சமஷ்டி நீண்டகாலம் வாழவில்லை. ஆதென்ஸ் இதன் கொள்கைகளுக்கு விரோதமாக, சில ராஜ்யங்களின் உரிமையில் தலையிடத் தொடங்கியது. தவிர, ஸ்பார்ட்டாவின்மீதுள்ள வெறுப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டல்லவோ இந்தச்சமஷ்டி தோற்றுவிக்கப்பட்டது? அந்த வெறுப்பை அதிகமாக வளர்க்க விடுவது தனக்கே கெடுதல் என்பதை ஆதென்ஸ் சீக்கிரத்தில் உணர்ந்து கொண்டது. தவிர, துவேஷத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட எந்த ஒரு ஸ்தாபனமோ, இயக்கமோ, நீடித்திருக்க முடியாது. ஸ்திரமான நன்மையைச் செய்யவும் முடியாதல்லவா? எனவே, இந்தச் சமஷ்டி, தோன்றிய சில ஆண்டுகளுக்குள்ளே நாடி தளர்ந்து விழுந்துவிட்டது.

1 கிரேக்க பாஷையில் ஸின்ட்டாக்ஸிஸ் (Syntaxis) என்பர்.

இந்தச் சமஷ்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டவுடனே, அதாவது 377-ஆம் வருஷம், இதற்கும் ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் போர் துவங்கி சுமார் ஆறு வருஷ காலம் நடைபெற்றது. இந்தக் காலத்தில், ஸ்பார்ட்டா, தீப்ஸின்மீது திரும்பத் திரும்பப் படையெடுத்துத் தோல்வியுற்று வந்தது. தீப்ஸும், வெகு சாமர்த்தியமாக இந்தப் படையெடுப்புகளைச் சமாளித்துக் கொண்டு வந்தது. இப்படிச் சமாளிக்க, இதற்கு மிகவும் உதவியாயிருந்தது ஆதென்ஸ். தீப்ஸுக்கு உதவி செய்து வந்ததோடு, ஆதென்ஸ், ஸ்பார்ட்டாவுடன் சில கடற் போர்கள் நடத்தி அவற்றில் வெற்றியும் கண்டது. ஆனால் இந்தப் போர்களினால் ஆதென்ஸுக்கு அபரிமிதமான செலவு ஏற்பட்டு, அதனைச் சரிகட்டிக்கொண்டு போக முடியாத சங்கடம் ஏற்பட்டது. பண உதவி செய்யுமாறு தீப்ஸைக் கேட்டுப் பார்த்தது. ஆனால் தீப்ஸோ கண்டிப்பாக மறுத்துவிட்டது. இப்படி மறுத்துவிட்டு, அது, —தீப்ஸ்—ஃபோஷ்யாவில் தன் செல்வாக்கைப் பரப்பவும், பழையபடி தன் ஆதிக்கத்தை அங்கே நிலைநாட்டிக்கொள்ளவும் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வந்தது; அவற்றில் வெற்றியும் கண்டு வந்தது. ஆதென்ஸுக்கு இது பொறுக்கவில்லை. தீப்ஸ் மீது கோபமும் பொறாமையும் கொண்டது. ஸ்பார்ட்டாவுடன் சமரஸமாகப் போவதுதான் உசிதமென்று கருதி அதனுடன் பேச்சு வார்த்தைகள் தொடங்கியது. 374-ஆம் வருஷம் சமரஸமும் ஏற்பட்டது. ஆனால் ஏற்பட்ட சீக்கிரத்திலேயே முறிந்தும் போய்விட்டது. ஆதென்ஸுக்கும் ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் மீண்டும் சில்லரையாகச் சில சண்டைகள் ஆரம்பித்துவிட்டன.

அங்கு தீப்ஸோ, ஃபோஷ்யாவோடு தன் ஆதிக்கத்தை வரம்பு கட்டிக்கொள்ளாமல், ஆதென்ஸுடன் நல்லுறவு பூண்டிருந்த போஸின் மீது படையெடுத்தது; பிளாட்டீயாவையும் தெஸ்பியையும் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டது.

இவைகண்டு தீப்ஸ் மீது ஆத்தென்ஸ் கொண்டிருந்த ஆத்திரம் அதிகரித்தது. ஸ்பார்ட்டாவுடன் எப்படியாவது சமாதானமாகப் போய்விடவேண்டுமென்று அதன் ஆவல் அதிகரித்தது. ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் இதே மாதிரி ஆவலிருந்தது. சமாதான முயற்சிகள் ஆரம்பமாயின.

371-ஆம் வருஷம் ஸ்பார்ட்டாவில் ஒரு சமாதான மகாநாடு கூடியது. தீப்ஸ் உள்பட எல்லாக் கிரேக்க ராஜ்யங்களும் இதற்குப் பிரதிநிதிகளை அனுப்பின. தொலைதூரத்திலுள்ள சிஸிலியிலிருந்தும், மாஸிடோனியாவிலிருந்தும், ஏன், பாரசீகத்திலிருந்துகூட, பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தார்கள். உலக சரித்திரத்திலேயே முதன்முதலாகக் கூடிய மிகவும் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த சர்வதேச மகாநாடு என்று இதனைக் கூறலாம். இந்த மகாநாட்டில் ஒரு சமாதான ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதற்கு கால்லியாஸ் சமாதான ஒப்பந்தம் என்று பெயர். கால்லியாஸ்[1] என்பவன் ஆத்தீனியப் பிரதிநிதிகளில் ஒருவன்; சமாதானத்திற்காகப் பெரிதும் முயன்றவன். இவன் பெயராலேயே இந்த ஒப்பந்தம் வழங்கப்பட்டது.

இந்த ஒப்பந்தம், முந்திய அண்ட்டால்ஸிடாஸ் ஒப்பந்தத்தைப் போல, கிரேக்க ராஜ்யங்கள் பலவும் தனிஉரிமையுடையவை என்பதை அங்கீகரித்துக்கொண்டது. இதன் விளைவாக ஆத்தென்ஸோ, ஸ்பார்ட்டாவோ மற்றொரு நாட்டின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடாதபடி செய்யப்பட்டது. ஸ்பார்ட்டாவும், தான் ஆங்காங்கு நிறுத்தியிருந்த ஹார்மோஸ்ட்டுகளையும், மற்றக் காவற் படைகளையும் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள ஒப்புக்கொண்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும் பொறுப்பு அந்தந்த ராஜ்யத்திற்கே விடப்பட்டது. இனியும் போர்கள் நிகழாமலிருக்க, எல்லா ராஜ்யங்களும் தங்கள் தங்கள்

1 Callias.

ஆயுத பலத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. இதனால் இந்த ஒப்பந்தத்தை, ஒரு வகையில் ஆயுதப்பரிகரண ஒப்பந்தமென்றும் கூறலாம்.

ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகிற சமயத்தில், ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் தீப்ஸுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்தந்த ராஜ்யமும் அதனதன் சார்பாக மட்டுமே கையெழுத்திடவேண்டுமென்ற நிபந்தனையை மீறி, தீப்ஸின் பிரதிநிதியாக வந்திருந்த எப்பாமினோண்டாஸ், பியோஷியாவிலுள்ள எல்லா ராஜ்யங்களின் சார்பாகவும் கையெழுத்திட்டான். ஸ்பார்ட்டாவின் பிரதிநிதியாகிய அஜிஸிலேயஸ் இதை ஆட்சேபித்து அந்தக் கையெழுத்தை அழித்துவிட்டான். ஒப்பந்தத்திலிருந்து, அதாவது ஒப்பந்தத்தினால் ஏற்படக்கூடிய சாதகங்களிலிருந்து தீப்ஸ் விலக்கப்பட்டுவிட்டது. தீப்ஸும், ஒப்பந்தம் தன்னைக் கட்டுப்படுத்தாதென்பதை உணர்ந்தும், ஸ்பார்ட்டாவினால் தான் தாக்கப்படுதல் கூடுமென்பதை அறிந்தும், தன்னை, போருக்கு ஆயத்தப்படுத்திக்கொண்டது.

28. தீப்ஸின் மின்னல் வாழ்வு

க. பெலொப்பொனேசிய வெற்றிகள்

காலியாஸ் ஒப்பந்தம் நிறைவேறி மூன்றாவது வாரம் முடிவதற்குள், ஸ்பார்ட்டா, கிளியோம்ப்ரோட்டஸ் தலைமையின் கீழ் ஏற்கனவே போசிஸ் பகுதியில் தங்கியிருந்த சுமார் பதினாயிரம் பேர் அடங்கிய ஒரு படைக்கு, பியோஷியாவைத் தாக்குமாறு உத்திரவு பிறப்பித்தது. இந்தப் படையும், சுமார் ஏழாயிரம் பேர் கொண்ட ஒரு பியோஷியப் படையும், லியூக்ட்ரா[1] என்ற இடத்தில் சந்தித்தன. மும்முரமான போர் நடைபெற்றது. பியோஷியப் படையின் பிரதம தளகர்த்தர்களில் ஒருவனாயிருந்த எப்பாமினோண்டாஸ், தான் ஒரு ஞானி மட்டுமல்ல, ஒரு ராஜதந்திரி மட்டுமல்ல, ஒரு வீரனுங்கூட என்பதை இந்தப் போர் முகத்தில் நிரூபித்துக்காட்டினான். கடைசியில் வெற்றியும் கண்டான். கிளியோம்ப்ரோட்டஸ் கொல்லப்பட்டுவிட்டான். அவனுடனிருந்த ஏழு நூறு ஸ்பார்ட்டப்படை வீரர்களில் நானூறு பேருக்குமேல் மடிந்து போயினர். ஸ்பார்ட்டா, தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டு எஞ்சியிருந்த தன் படையைத் திரும்ப வரவழைத்துக் கொண்டுவிட்டது.

ஸ்பார்ட்டா தோல்வியுற்றது ஆச்சரியமல்ல; இந்தத் தோல்வியைச் சகித்துக்கொண்டதே அதுதான் ஆச்சரியம். ஸ்பார்ட்டர்கள் எப்பொழுதுமே, போரில் புறமுதுகு காட்டி வந்தவர்களை ஏளனம் செய்வார்கள்; பல விதங்களில் அவமானப்படுத்துவார்கள். தாடியில் ஒரு பக்கத்தைச் சிரைக்கச் செய்து மற்றொரு பக்கத்தை அப்படியே

1 Leuctra.

விட்டுவைக்கச் செய்வார்கள். பல வர்ணங்களுடைய கந்தல் துணிகளை ஒன்று கூட்டித் தைத்து உடுக்குமாறு செய்வார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உத்தியோகமும் கொடுக்கமாட்டார்கள். அவர்களில் யாரையாவது ஒரு ஸ்பார்ட்டப் பெண் விவாகஞ் செய்துகொண்டால், அந்தப்பெண்ணின் கதி அதோகதிதான். ஆனால் லியூக்ட்ரா யுத்தத்திலிருந்து தப்பிப்பிழைத்து வந்த அனைவரையும் இப்படிப்பட்ட அவமானங்களுக்குட்படுத்த முடியாதல்லவா? அப்படி அவமானப்படுத்துவது ஸ்பார்ட்ட சமூகத்திற்குப் பெரிய அபசாரத்தைச் செய்ததாகும். எனவே, மேற்படி தோல்வியை மிகவும் கம்பீரமாக, ஆண்டகைமையுடன் சகித்துக்கொண்டார்கள். எப்படி என்பதைக் கேளுங்கள்.

ஸ்பார்ட்டாவில் ஒரு திருவிழாவும் அதையொட்டிய களியாட்டங்களும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. அந்தச் சமயத்தில்தான் லியூக்ட்ரா தோல்விச் செய்தி கிடைத்தது. எப்போரர்கள், இதை உடனே எல்லோருக்கும் பகிரங்கப்படுத்தாமல், போர்க்களத்தில் மடிந்து போனவருடைய நெருங்கிய உறவினருக்கு மட்டும் ரகசியமாக அறிவித்து, அவர்கள், சிறப்பாகப் பெண்மக்கள் இந்தத் துக்கத்தை மௌனமாகச் சகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், உரக்க அழக்கூடாதென்றும் உத்தரவிட்டனர்; விழாவையும் களியாட்டங்களையும் நிறுத்தாமல் நடக்குமாறு அனுமதித்தனர். மறுநாள், இறந்து போனவர்களுடைய உற்றார் உறவினர் பலரும், தங்கள் துக்கத்தைச் சிறிதுகூட காட்டிக்கொள்ளாமல், சிரித்த முகத்துடன் தங்கள் அலுவல்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர். இதற்கு நேர்மாறாக உயிரோடிருக்கிறவர்களுடைய உறவினர்கள், ஏதோ துக்கம் கொண்டாடுகிறவர்கள் மாதிரி நடந்துகொண்டனர். ஸ்பார்ட்டர்

களின் மன உறுதியையும் கட்டுப்பாட்டையும் என்னென்று கூறுவது?

ஆனால் இந்த உறுதியும் கட்டுப்பாடும் ஸ்பார்ட்டாவைக் கைதூக்கிக் கொடுக்கவில்லை. மேற்படி லியூக்ட்ரா யுத்தத்தின் முழு விவரங்கள் தெரிந்தவுடன், பெலொப்பொனேசியாவெங்கணும், ஸ்பார்ட்டாவுக்கு விரோதமான உணர்ச்சி வலுத்தது. ஜன ஆட்சிக்குச் சாதகமான இயக்கங்கள் தோன்றின. ஆங்காங்குக் கலகங்கள்; பணக்காரர்களுடைய உயிருக்கும் பொருளுக்கும் ஆபத்து; பெலொப்பொனேசியா முழுவதும் ஒரே குழப்பத்தில் அழுந்திவிடும்போலிருந்தது.

இந்தக் குழப்பத்திலிருந்து ஒருதெளிவு காணவேண்டுமென்று சொல்லி, ஆனால் உண்மையில் தன்னலத்தை முன்னிட்டு, ஆதென்ஸ், லியூக்ட்ராவின் தோல்வி தெரிந்த சிறிது காலத்திற்குள் ஒரு சமாதான மகாநாட்டைக் கூட்டியது. இந்த மகாநாடு ஆதென்ஸிலேயே நடைபெற்றது. அண்ட்டால்ஸிடாஸ் ஒப்பந்தத்தை ஊர்ஜிதம் செய்து, கிரேக்க ராஜ்யங்களின் தனியுரிமையைப் பாதுகாக்க பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தது. இந்த மகாநாட்டைக் கூட்டுவதன்மூலம், பெலொப்பொனேசியாவில் ஸ்பார்ட்டா வகித்து வந்த தலைமைப் பதவியையும், மேற்படி அண்ட்டால்ஸிடாஸ் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுகிற விஷயத்தில் அது வகித்து வந்த பொறுப்பையும் தான் கைப்பற்றிக் கொண்டுவிடலாமென்று பார்த்தது ஆதென்ஸ். ஆனால் அந்த எண்ணம் பூர்த்தியாக நிறைவேறவில்லை.

மேற்படி மகாநாட்டின் முதல் விளைவாக, 885-ஆம் வருஷம் ஸ்பார்ட்டாவினால் கலைந்து போகுமாறு செய்யப்பட்ட மாண்ட்டினீயர்கள், திரும்பவும் ஒன்று

1 494-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

சேர்ந்து தங்கள் நகரத்தைப் புனர்நிர்மாணம் செய்து கொண்டார்கள்.

இதற்குப் பிறகு ஆர்க்கேடியாவிலுள்ள சில்லரை ராஜ்யங்கள் பலவும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு சமஷ்டி அமைத்துக் கொண்டன. இங்ஙனம் ஆர்க்கேடியர்கள் ஒன்றுபடுவதை ஸ்பார்ட்டா விரும்பவில்லை; இந்த ஆர்க்கேடிய சமஷ்டியைக் கலைத்துவிட முயன்றது; மாண்ட்டினியாவை நோக்கி ஒரு படையையும் அனுப்பியது. ஆர்க்கேடியர்கள், ஆதென்ஸின் உதவியை நாடினார்கள். ஆனால் அது மறுத்துவிட்டது. எனவே தீப்ஸின் உதவியைக் கோரினார்கள்.

இந்தக் கோரிக்கைக்கு இணங்க, தீப்ஸ், எப்பாமினோண்டாஸ் தலைமையில் ஒருபெரும்படையை ஆர்க்கேடியாவுக்கு அனுப்பியது. ஸ்பார்ட்டாவின் படையெடுப்புகளினின்று இதுகாறும் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு வந்த தீப்ஸ், இப்பொழுது ஸ்பார்ட்டாவின் மீதே படையெடுக்கக்கூடிய சக்தியைப்பெற்றுவிட்டது. ஸ்பார்ட்டாவின் சக்திக்குறைவையும் இது நன்கு புலப்படுத்துகிறதல்லவா?

தீப்ஸ் படை, ஆர்க்கேடியாவை நோக்கி வருகிறதென்று தெரிந்ததும், ஸ்பார்ட்டப்படை பின்வாங்கிக் கொண்டுவிட்டது. ஆர்க்கேடியா வந்து சேர்ந்ததும், தீப்ஸ் படைத்தலைவனான எப்பாமினோண்டாஸ், தான் வந்த காரியம் நிறைவேறிவிட்டதென்று தெரிந்து, திரும்பிச் செல்ல உத்தேசித்துக்கொண்டிருந்தான். ஆனால் ஸ்பார்ட்டாவைத் தாக்கி அதற்கு ஒரு நல்ல பாடம் கற்பித்துவிட்டுச் செல்லுமாறு ஆர்க்கேடியர்கள் அவனை வேண்டிக் கொண்டார்கள். எப்பாமினோண்டாஸும், இத்தகைய சந்தர்ப்பம் வாய்ப்பது அரிது என்று கருதி, ஸ்பார்ட்டாவைத் தாக்கத் தீர்மானித்தான். அப்படியே அதன்மீது

படையெடுத்துச் சென்றான். ஆனால் ஸ்பார்ட்டா வரை சென்று திரும்பிவிட்டான்; அதனைக் கைப்பற்ற முடியவில்லை. அதற்குப் பதில் லாக்கோனியா பூராவையும் சூறையாடிவிட்டு ஆர்க்கேடியாவுக்குத் திரும்பினான்.

திரும்பியதும் ஆர்க்கேடிய சமஷ்டியை ஒழுங்குபடுத்திக் கொடுப்பதில் கவனஞ் செலுத்தினான். மெகாலோபோலிஸ்[1] என்ற பெயரால் ஒரு புதிய நகரத்தை 369-ஆம் வருஷம் ஸ்தாபித்து அதைச் சமஷ்டியின் தலைநகரமாக்கினான். அதனைச் சுற்றி ஆறு மைல் நீளமுள்ள மதிற் சுவர்கள் எழுப்பச் செய்தான்.

பின்னர், எபாமிநோண்டாஸ், ஸ்பார்ட்டாவினால் அடிமைப்பட்டிருந்த மெஸ்ஸீனியர்களுக்குச் சுதந்திர வாழ்வு அளிக்கத் தீர்மானித்தான். எனவே 369-ஆம் வருஷம் மெஸ்ஸீனியாமீது படையெடுத்துச் சென்றான். இதன் பயனாக மெஸ்ஸீனியர்கள் விடுதலை பெற்றார்கள்; மெஸ்ஸீனே என்ற பெயரால் ஒரு புதிய நகரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அடிமைப்பட்ட காரணத்தினால் பல இடங்களிலும் சிதைந்து போயிருந்த மெஸ்ஸீனியர்கள் திரும்பவும் தங்கள் சுயராஜ்யத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

தீப்ஸ் இப்படிப் பெலொப்பொனேசியாவில் செல்வாக்குப் பெற்று வருவதை ஆதென்ஸினால் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. இதற்குத் தகுந்தாற்போல் ஸ்பார்ட்டாவும், தனது ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த பிரதேசத்தில் பாதிக்குமேல் கைவிட்டுப் போனதையும், தனக்கு வடக்கே சக்தி வாய்ந்த ஒரு சமஷ்டி ஏற்பட்டு வளர்ந்து வருவதையும் கண்டு அஞ்சிப்போய் ஆதென்ஸின் முகத்தைப் பார்த்தது. உடனே ஆதென்ஸ், எபாமிநோண்டாஸ் தீப்ஸுக்குத் திரும்பிச்செல்லவொட்டாதபடி தடுக்க ஸ்பார்ட்டாவுக்கு உதவியாக ஒரு படையை

1 Megalopolis. பெரிய நகரம் என்று பொருள்.

அனுப்பியது. இந்தக் கூட்டுப்படையினால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. எபாமிநோண்டாஸ் தீப்ஸுக்குச் சென்றுவிட்டான். ஆனால் அதே வருஷம் இரண்டாந் தடவையாக பெலொப்பொனேஸியா மீது படையெடுத்து வந்தான்; விசேஷமான வெற்றியொன்றையும் காணவில்லை. இதனால் இவன்மீது தீப்ஸில் சிறிது அதிருப்தி ஏற்பட்டது. இந்த அதிருப்தி காரணமாக இவன் அடுத்த வருஷம் பியோஷ்யாவின் பிரதம அதிகாரிகளில் ஒருவனாகத் தெரிந்தெடுக்கப்படவில்லை.

உ. வடக்குப் பக்கம்

அதே வருஷம்—369-ஆம் வருஷம்—தீப்ஸ் வடக்கே தெஸ்ஸலி பக்கமும் தன் கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டியதாயிற்று. இங்கே பேரீ[1] என்ற ஒரு சிறு ராஜ்யம் உண்டு. இதன் அரசன் அலெக்ஸாந்தர் என்பவன், தெஸ்ஸலியிலுள்ள மற்ற ராஜ்யங்களைத் தனது ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவர முயன்றான். இவனுக்கு விரோதமாக தீப்ஸ், பெலோப்பிடாஸ் தலைமையில் ஒரு படையை அனுப்பியது; பெலோப்பிடாஸ், அந்த ராஜ்யங்களை அலெக்ஸாந்தரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுவித்து தீப்ஸின் செல்வாக்குக்குட்படுத்தினான்.

இதற்குப் பிறகு, 368-ஆம் வருஷம் பெலோப்பிடாஸ், மாஸிடோனியா பக்கம் திரும்பினான். அப்பொழுது மாஸிடோனியாவில் ஒரே குழப்பம். அதன் அரசனாயிருந்த அமிண்டாஸ்[2] இறந்துபோய் அவன் மூத்தமகன் அலெக்ஸாந்தர் என்பவன் பட்டத்திற்கு வந்து சுமார் ஒரு வருஷமாயிருந்தது. ஆனால் டாலமி[3] என்ற ஒரு பிரபு அவனுக்கு விரோதமாகக் கிளம்பி அவனைக் கொலை செய்துவிட்டு, ரீஜெண்ட்டாக ஆண்டுகொண்டிருந்தான். இந்தச் சமயத்

1 Pherae. 2 Amyntas. 3 Ptolemy.

தில் ஆத்தீனியக் கடற்படையொன்று இப்பிக்ராட்டீஸ்[1] என்பவனுடைய தலைமையில் மாஸிடோனியாவின் கடலோரமாக வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. முந்தி பெலொப்பொனேஷிய யுத்தத்தில் ஆம்பிபோலிஸை இழந்துவிட்டிருந்ததல்லவா ஆத்தென்ஸ்,[2] அதனை மீண்டும் பெறுவதற்காக மாஸிடோனியாவின் உதவியை நாடவே மேற்படி படை அங்கு இருந்தது. அமின்டாஸின் மனைவி, அதாவது கொல்லப்பட்டுவிட்ட அலெக்ஸாந்தரின் தாயார், பெர்டிக்காஸ், பிலிப்[3] என்ற தன்னிரு சிறு பிள்ளைகளுடன் ஆத்தீனியப் படைத்தலைவனின் பாதுகாப்பை நாடினாள். இதையறிந்த பெலோப்பிடாஸ், ரீஜெண்ட்டான டாலமியைக் கட்டாயப்படுத்தி தீப்ஸுடன் விசுவாச ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளச் செய்தான்; பிணையாட்களாக, உயர்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த முப்பது இளைஞர்களை அனுப்புமாறும் செய்வித்தான். இங்ஙனம் அனுப்பப்பெற்ற இளைஞர்களில் ஒருவன், மேற்சொன்ன பிலிப். இவனைப் பிந்திய அத்தியாயத்தில் சாவகாசமாகச் சந்திப்போம்.

பெலோப்பிடாஸ், டாலமியுடன் ஒப்பந்தத்தை முடித்துக்கொண்டு, தெஸ்ஸாலி வழியாகத் திரும்பும்போது, முந்திச் சொன்ன பேரீ ராஜ்யத்தில் அலெக்ஸாந்தர் மன்னனைச் சந்திக்கும்படி நேரிட்டது. அலெக்ஸாந்தருக்கு அப்பொழுது ஆத்தென்ஸின் பக்கபலம் இருந்தது. இந்தப் பலத்தை நம்பி அவன், தன்னை வந்து சந்தித்த பெலோப்பிடாஸை சிறைப்படுத்திவிட்டான். இது தெரிந்து, தீப்ஸிலிருந்து ஒரு சிறு படை பேரீயை நோக்கிச் சென்றது. இதில் எப்பாமினொண்டாஸ் சாதாரண ஒரு போர் வீரனாயிருந்தான். தீப்ஸ் படை, அலெக்ஸாந்தருக்கு உதவிக்காக வந்திருந்த ஆத்தீனியக் கடற்படையைச் சந்தித்துப் போர்

1 Iphicrates.
2 390-ஆம் பக்கம் பார்க்க. 3 Perdiccas, Philip

புரிந்தது; சமாளிக்க முடியவில்லை; பின் வாங்கும்படியாயிற்று. போர்வீரர்கள் கலக்கமடைந்து, எப்பாமினொண்டாஸை படைத்தலைமை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவனும் இணங்கி, போர்வீரர்களை ஒழுங்காகத் திரும்பி அழைத்துக்கொண்டு வந்து சேர்ப்பித்தான். இந்த வீரச் செயலுக்குப் பரிசுபோல், பழையபடி பியோஷியாவின் பிரதம அதிகாரிகளில் ஒருவனாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டான். தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதும், ஒரு படையுடன் தெஸ்ஸாலிபக்கம் 367-ஆம் வருஷம் சென்று பெலோப்பிடாஸை சிறைமீட்டு வந்தான்.

பெலோப்பிடாஸும் எப்பாமினொண்டாஸும் சேர்ந்து வடக்கிலும் தெற்கிலுமாகப் பல ராஜ்யங்களை தீப்ஸின் செல்வாக்குக்குட்படுத்தினார்கள். அதன் சக்தி அதிகரித்தது; புகழ் வளர்ந்தது. கிரேக்க ராஜ்யங்களுள், ஸ்பார்ட்டாவுக்கே மேலான அந்தஸ்து உண்டென்று மதித்து வந்தது பாரசீகம் இதுகாறும். அதற்குப் பதில் தானே முக்கியமான ராஜ்யமாக இனி மதிக்கப்பட வேண்டுமென்று கருதியது தீப்ஸ். இதற்காக பெலோப்பிடாஸ் தலைமையில் ஒரு தூதுகோஷ்டியைப் பாரசீகத்திற்கு அனுப்பியது. பாரசீகமும், தீப்ஸின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்ற வகையில் ஓர் அறிக்கை பிறப்பித்தது.

ஆனால் இந்த அறிக்கையை மற்ற ராஜ்யங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டன; தீப்ஸுக்குப் போட்டியாக ஸ்பார்ட்டாவுக்கு உதவி செய்யவும் முன் வந்தன. இதற்குத் தகுந்தாற்போல் ஆர்க்கேடியாவில் அப்பொழுது தீப்ஸுக்கு விரோதமான இயக்கம் வளர்ந்து வந்தது. ஆர்க்கேடியா உருப்பெறுவதற்கு, முந்தி தீப்ஸுதான் காரணமாயிருந்தது. ஆனால் அதே ஆர்க்கேடியா இப்பொழுது தீப்ஸை எதிரிட்டுக்கொண்டுவிட்டது. கிரேக்க ராஜ்யங்களின் உறவு பகைகள் திரைப்படக் காட்சிபோல் அவ்வளவு சீக்கிரமாக மாறின இந்தக் காலத்தில்!

ஆர்க்கேடியாவை அடக்கவேண்டி எப்பாமினோண்டாஸ், மூன்றாவது முறையாக பெலொப்பொனேசியாமீது 366-ஆம் வருஷம் படையெடுத்துச் சென்றான். ஆனால் பயனொன்றும் விளையவில்லை. தீப்ஸுக்கும் ஆர்க்கேடியாவுக்குமிருந்த பிணக்கு முற்றியது; அவ்வளவுதான்.

ஆதென்ஸ், தீப்ஸின் செல்வாக்கைக் குலைக்கவேண்டுமென்பதில் சிறிது காலமாகவே முனைந்திருந்தது; இப்பொழுது ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் ஆர்க்கேடியாவுக்கும் உதவியாக இறங்க முன்வந்தது ஏஜியன் கடலிலும் வடக்கே ஹெல்லெஸ்பாண்ட் ஜலசந்திப் பக்கத்திலும் தன் ஆதிக்கத்தை ஊன்றிக்கொண்டு வந்தது.

பார்த்தான் எப்பாமினோண்டாஸ். ஆதென்ஸின் கடலாதிக்கத்தை ஒழிக்கத் தீர்மானித்தான். நூறு கப்பல்கள் கொண்ட ஒரு கடற்படையுடன் 364-ஆம் வருஷம் வடக்கே ஹெல்லெஸ்பாண்ட் பக்கம் சென்று, ஆதென்ஸோடு நேசப்பான்மை பூண்டிருந்த கடலோர ராஜ்யங்களை அதற்கு விரோதமாகக் கிளப்பிவிட்டான். அப்படியே சில ராஜ்யங்கள் கலகத்திற்குக் கிளம்பின. தீப்ஸின் ஆதிக்கத்திற்கும் சில ராஜ்யங்கள் உட்படச் சம்மதித்தன. இப்படி ஆரம்பத்தில் எப்பாமினோண்டாஸுக்குச் சில வெற்றிகள் கிட்டினவாயினும், இந்த வெற்றிகளைக்கொண்டு கடலாதிக்கம் பெறக்கூடிய சக்தியும் வசதியும் தீப்ஸுக்கு இருக்கவில்லை தவிர, இதே சமயத்தில் அது, தன் கவனத்தை தெஸ்ஸாலி பக்கம் செலுத்த வேண்டியதாயிருந்தது. எனவே, கடலாதிக்கம் பெற வேண்டுமென்ற அதன் முதல் முயற்சியே அதனுடைய கடைசி முயற்சியாகவும் முற்றுப்பெற்றுவிட்டது. ஆதென்ஸும், எப்பாமினோண்டாஸ் தூண்டுதல்பேரில் தனக்கு விரோதமாகக் கிளம்பிய ராஜ்யங்களை அடுத்த வருஷமே அடக்கிவிட்டது.

எப்பாமினோண்டாஸ், வடக்கே கடற்படையுடன் சென்றிருக்கையில், பேரீ ராஜ்யத்து அலெக்ஸாந்தர், ஆதென்ஸினுடைய ஆதரவின்பேரில், தெஸ்ஸாலியிலுள்ள மற்ற ராஜ்யங்களைத் தன் சர்வாதிகாரத்தின்கீழ் கொண்டுவர முயன்று வருவதையறிந்து, பெலோப்பிடாஸ், அவனுக்கு விரோதமாக ஒரு படையுடன் தெஸ்ஸாலி நோக்கிச் சென்றான். தீப்ஸிலிருந்து இவன் புறப்பட்ட தினத்தன்று—364-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் பதின்மூன்றாந் தேதி—சூரிய கிரகணம். கெட்ட சகுனமல்லவா? ஆயினும் இதைப்பொருட்படுத்தாமல் பெலோப்பிடாஸ் புறப்பட்டான். பேரீக்குச் சமீபத்தில் கடுமையான போர் நடைபெற்றது. தீபர்களுக்கு வெற்றி கிட்டும் சமயம். பெலோப்பிடாஸ், எதிரியாகிய அலெக்ஸாந்தரை நேரில் பார்த்துவிட்டான். அவனைத் தன் கையாலேயே கொன்று பழிதீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆத்திரத்தில் அவன்மீது வேகமாகப் பாய்ந்தான். ஆனால் அலெக்ஸாந்தரின் மெய்க்காப்பாளர்களால் கொல்லப்பட்டுவிட்டான். பெலோப்பிடாஸ் இறந்துவிட்டாலும், தீபர்கள் வெறி கொண்டவர்கள்போல் அலெக்ஸாந்தரின் படைமீது பாய்ந்து அதனை முறியடித்துவிட்டார்கள். அடுத்த வருஷம், தீப்ஸிலிருந்து மற்றொரு படை புறப்பட்டுச் சென்று, அலெக்ஸாந்தரைப் பணிய வைத்தது. அவனும் தீப்ஸின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருக்க ஒப்புக்கொண்டான். ஆனால் சிறிது காலத்திற்குப் பின் அவனுடைய சத்ருக்கள் அவனைக் கொன்றுவிட்டார்கள்.

௩. மின்னொளி குன்றுதல்

பெலோப்பிடாஸ், சூரிய கிரகணத்தன்று தெஸ்ஸாலியை நோக்கிப் புறப்பட்டதிலிருந்தே தீப்ஸுக்குக் கெட்ட காலம் ஆரம்பித்துவிட்டதென்று சொல்லவேண்டும். இதற்குத் தகுந்தாற்போல் அதனுடைய புத்தியும்

கெட்டு வந்தது. தீப்ஸுக்கு வடமேற்கில் ஆர்க்கோமெனஸ்[1] என்ற ஒரு சிறு ராஜ்யம் உண்டு. இதற்கும் தீப்ஸுக்கும் நீண்டகாலப் பகைமை. இந்தப் பகைமையை ஒருவாறு தீர்த்துக்கொண்டுவிடத் தீர்மானித்தது தீப்ஸ். எப்பாமினோண்டாஸ் வடக்கே ஒரு படையுடன் சென்றிருந்த சமயம் பார்த்து, தனக்கு விரோதமான ஒரு புரட்சிக்கு அஃது—ஆர்க்கோமெனஸ்—உடந்தையாயிருந்தது என்றதோர் அற்ப காரணத்தைக் காட்டி, அதன்மீது—ஆர்க்கோமெனஸ்மீது—364-ஆம் வருஷம் படையெடுத்து அதனைத் தரையோடு தரையாக அழித்துவிட்டது; ஆண்களனைவரையும் கொன்றுவிட்டது; பெண்களையும் குழந்தைகளையும் அடிமைகளாக விற்றுவிட்டது. இதைக்கேட்டு கிரீஸ் முழுவதும் குலைநடுங்கிப் போயிற்று. தீப்ஸ்மீது ஒரே வெறுப்பு ஏற்பட்டது. அதனுடைய அழிவை முன்கூட்டி அறிவிப்பதுபோல இருந்தது இந்த அக்கிரமச்செயல்.

உண்மையில் தீப்ஸின் அழிவுக்கு ஆரம்பச் சடங்கு பெலொப்பொனேசியாவில் துவங்கிவிட்டது. அங்கு ஆர்க்கேடியாவில் தீப்ஸுக்கு விரோதமான உணர்ச்சி மேலும் மேலும் வளர்ந்து வந்தது. ஆர்க்கேடிய சமஷ்டிக்குள்ளேயே கட்சிப் பிரதிகட்சிகள் தோன்றி ஒன்றோடொன்று பூசலிட்டுக்கொண்டும் குழப்பம் விளைவித்துக் கொண்டுமிருந்தன. இந்தப் பூசல்களுக்கு ஆதென்ஸும் ஸ்பார்ட்டாவும் முறையே தூபம் போட்டுக்கொண்டு வந்தன. ஸ்பார்ட்டா, பழையமாதிரி ஆர்க்கேடியாவில் ஆதிக்கம் பெறும்போலிருந்தது. இப்படி ஸ்பார்ட்டா ஆதிக்கம் பெறுவது தீப்ஸுக்கு ஆபத்தல்லவா? எனவே, இதைத் தடுக்கவும், ஆர்க்கேடியாவில் ஏற்பட்டிருந்த குழப்பத்தை அடக்கவும் எப்பாமினோண்டாஸ், நான்காவது தடவையாக 362-ஆம் வருஷம் ஒரு பெரும்படையுடன் தீப்ஸிலிருந்து புறப்பட்டு வந்தான்.

1 Orchomenus.

முதலில் ஸ்பார்ட்டாவைத் திடீரென்று தாக்கி அதனைக் கைப்பற்றிக்கொள்ள முயன்றான். முடியவில்லை. மாண்ட்டினீயாவையும் இப்படியே திடீரென்று கைப்பற்றிக்கொள்ள முயன்று ஆசாபங்கமடைந்தான். கடைசியில மாண்ட்டினீயாவிலேயே 362-ஆம் வருஷம் பெலொப்பொனேசியக் கூட்டுப்படைகளைச் சந்திக்கும்படியாயிற்று. கடும்போர் நடைபெற்றது. தீப்ஸ் படைக்கு வெற்றி கிடைக்கும்போலிருந்தது. ஆனால் நல்ல தருணத்தில் எப்பாமினோண்டாஸ் கொல்லப்பட்டு விட்டான். இது தெரிந்து தீப்ஸ் படை கதிகலங்கிப்போய் விட்டது. அதனுடைய வெற்றி, தோல்வியாக மாறிவிட்டது. எப்பாமினோண்டாஸும், உயிர்போகுந் தறுவாயில், இனி யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதில் பயனில்லையென்றும், சமாதானமாகப் போய்விடுமாறும் கூறினான்.

இவனுடைய மரணம் தீப்ஸுக்குப் பெரிய நஷ்டம். அதனை மேலான நிலைக்குக் கொண்டுவர இவன் பாடுபட்டான். ஆனால் இவனுக்குப் பின்னர் அது கீழான நிலைக்கே போய்விட்டது. காரணம், அதனுடைய குறுகிய மனப்பான்மை; அங்குச் சரியான தலைவர்கள் தோன்றாமை. தீப்ஸுக்கு ஏற்பட்டிருந்த சொற்பகாலப் பெருவாழ்வெல்லாம் இரண்டுபேருடைய முயற்சியின் விளைவே. அந்த இரண்டு பேரும்—பெலோப்பிடாஸும் எப்பாமினோண்டாஸும்—ஒருவர்பின் ஒருவராக மறைந்து போனதும், அதுவும்—தீப்ஸும்—சிறிது காலத்திற்குள் சிறுமையுற்று இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்துபோய் விட்டது.

எப்பாமினோண்டாஸின் கடைசி விருப்பப்படி சமாதானம் ஏற்பட்டது. யுத்தத்திற்கு முந்தியிருந்த நிலைமையிலேயே எல்லா ராஜ்யங்களும் இருக்கவேண்டுமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. மெஸ்ஸீனியா, மெகாலோபோலிஸ்,

இவற்றின் தனியுரிமையை எல்லா ராஜ்யங்களும் அங்கீகரித்துக்கொண்டன. ஆனால் ஸ்பார்ட்டாமட்டும் இந்தச் சமாதானத்திற்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. என்றாலும் அதன் மறுப்பைக் கேட்பவருமில்லை.

ஏனென்றால், இந்தச் சமயத்தில் ஸ்பார்ட்டாவின் நிலைமை மிகவும் பரிதபிக்கத் தக்கதாயிருந்தது. சமீபத்தில் சில ஆண்டுகள் வரை, பாரசீகத்திலும் மற்றக் கிரேக்க ராஜ்யங்களிலும் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டு வந்த அது தற்போது பொருள் பலமற்று, ஆள் பலத்தில் குறைந்து உயிர்சருகுபோல் கிடந்தது. ஆனால் ஆள் குறைவைக் காட்டிலும் பொருள் குறைவுதான் அதனைப் பெரிதும் வருத்தியது. எனவே, கூலிக்கும் படை உதவ முன்வந்தது.

அப்பொழுது எகிப்தில், பாரசீக ஆதிக்கத்திற்கு விரோதமான ஒருபுரட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. இந்தப் புரட்சிக்கு உதவிசெய்ய, அஜிஸிலேயஸ் மன்னன், சுமார் ஆயிரம் பேர்கொண்ட ஒரு காலாட்படையுடன் எகிப்துக்குச் சென்றான்; ஓரளவு வெற்றியும் கிடைத்தது; பிரதியாகப் பணமும் பெற்றுக்கொண்டான். ஸ்பார்ட்டாவுக்குத் திரும்பும் வழியில்—361-ஆம் வருஷம்—எண்பத்து மூன்றாவது வயதில் இறந்துபோனான். ஸ்பார்ட்டாவின் வாழ்வு, தாழ்வு இரண்டையும் கண்டவன் இந்த அஜிஸிலேயஸ் மன்னன்.

29. மறுபடியும் ஸிஸிலி மீது

க. முதலாவது டையோனிஸியஸ்

இப்பொழுது மேற்குப்பக்கமாகச் சிறிது திரும்புவோம். ஸைராக்யூஸ்தான் நம் கண்முன்னே வந்து நிற்கிறது. 413-ஆம் வருஷம் ஆதென்ஸ்மீது வெற்றிகண்டதல்லவா இது?[1] இதற்குப் பிறகு இங்கு ஒரே உற்சாகம். வெற்றி வாங்கிக் கொடுத்ததற்குச் சன்மானம்போல், ஜனங்கள், அரசாங்க நிருவாகத்தில் அதிக பங்கு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நியாயந்தானே? ஸைராக்யூஸ், சர்வாதிகார ஆட்சிக்குப் பெயர்போனதென்பது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும். இந்த ஆட்சி 466-ஆம் வருஷத்தில் முற்றுப்பெற்றுவிட்டது. இதற்குப் பிறகு, நிதானப் போக்குடைய, அதாவது ஜனங்களுக்கு ஓரளவு உரிமைகள் மட்டும் வழங்கிய ஜன ஆட்சி நடைபெற்று வந்தது. ஒரு சிலர் ஆட்சியைச் சிறிது விரிவுபடுத்திப் பார்த்தால் அதுவே இந்த நிதானப் போக்குடைய ஜன ஆட்சியாகப் புலப்படும்.

இப்பொழுது—418-ஆம்வருஷம் மேற்சொன்ன வெற்றிக்குப் பிறகு—ஜனங்களுடைய உரிமை ஆவல் பூர்த்தியாகிற வகையில் அங்குப் பூரண ஜன ஆட்சி அமைந்தது. ஒரு வேடிக்கை பாருங்கள். இங்கு ஸைராக்யூஸில், வெற்றியானது, தீவிர ஜன ஆட்சியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இதற்கு நேர்மாறாக அங்கு ஆதென்ஸில், தோல்வியானது, ஜன ஆட்சியை அகற்றிவிட்டு ஒரு சிலர் ஆட்சியை ஸ்தாபித்துக் கொடுத்தது.[2] ஒரு நாடு அடைகிற வெற்றி தோல்விகள், அதனுடைய அரசியல் அமைப்பை எப்படி எப்படி மாற்றிவிடுகின்றன பார்த்தீர்களா? இஃது இருக்கட்டும்.

---

1 435-ஆம் பக்கம் பார்க்க. 2 455-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

ஆத்தென்ஸினால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்து அகன்று விட்டது. இனி ஸிஸிலி தீவிலுள்ள சில்லரை ராஜ்யங்கள் பலவும் ஒன்றுபட்டு, சுதந்திர இன்பத்தை அமைதியாக நுகர்ந்துகொண்டிருக்கலாமல்லவா? ஆனால் அதுதான் இல்லை. பழையபடி பூசல்கள் கிளம்பிவிட்டன. முந்தி, ஆத்தென்ஸ் படையெடுத்து வருவதற்குக் காரணமாயிருந்த ஸெகெஸ்ட்டாவும் ஸெலினஸ்ஸுமே இப்பொழுது திரும்பவும் சண்டையிட்டுக் கொண்டன. ஸெலினஸ், ஸெகெஸ்ட்டாவை நெருக்கியது. ஸெகெஸ்ட்டாவோ முந்தி மாதிரி ஆத்தென்ஸின் உதவியைப் பெறமுடியாதென்று தெரிந்து, வேறு வழியின்றி கார்த்தேஜின் உதவியை நாடியது. கார்த்தேஜ், ஆத்தென்ஸின் கடலாதிக்கத்திற்கு அஞ்சி, சென்ற சுமார் எழுபது வருஷ காலமாகக் கிரேக்க ராஜ்யங்களின் மீது கண்ணோட்டம் செலுத்தாமல் சிறிது ஒதுங்கினாற்போலவே இருந்தது. இப்பொழுது ஆத்தென்ஸின் பலம் ஒடுங்கிவிட்டதையறிந்து ஸெலினஸின் கோரிக்கைக்கு உடனே இணங்கியது. ஹான்னிபல்[1] என்பவனுடைய தலைமையில் சுமார் ஒரு லட்சம்பேர்கொண்ட பெரும்படையொன்றை 409-ஆம் வருஷம் ஸிஸிலியை நோக்கி அனுப்பியது. இவன்—ஹான்னிபல்—முதலில் ஸெலினஸை, ஒன்பதுநாள் முற்றுகைக்குப் பிறகு, கைப்பற்றிக்கொண்டான். கைப்பற்றிக் கொண்டதும், அகப்பட்டவர்களையெல்லாம் கொன்று தீர்த்தான். நகரெங்கும் ஒரே கொலை மயந்தான். சுமார் இரண்டரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகச் சுதந்திர வாழ்க்கையை நடத்தி வந்த இந்த ஸெலினஸ், கடைசியில் அந்நியர்களாகிய கார்த்தஜீனியர்களின் கொடுமைக்கு முதல் பலியாகியது.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு ஸெலினஸுக்குக் கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஹிமேரா[2] என்ற நகரத்தையும் கைப்

1 Hannibal. இவன் ஹமில்காரின் பேரன்.
2 Himera.

பற்றிக்கொண்டு அழித்தான் ஹான்னிபல். தனது பாட்டன் ஹமில்காரின் ஆத்மா சாந்தியடையும் பொருட்டுச் சுமார் மூவாயிரம் பேரை இங்குப் பலிகொடுத்தான். இந்த நகரத்தை அழிவினின்று காப்பாற்ற முன்வந்தது ஸைராக்யூஸ். ஆனால் முடியவில்லை. ஹான்னிபல் இந்த வெற்றிகளில் திருப்திகொண்டு திரும்பிவிட்டான் கார்த்தேஜுக்கு.

ஆனால் ஸிஸிலி ஆசை அவனை விடவில்லை. மூன்று வருஷங்கழித்து, 406-ஆம் வருஷம் திரும்பவும் ஸிஸிலி தீவை நோக்கி வந்து அக்ராகஸ்[1] என்ற நகரத்தை முற்றுகையிட்டான். அவனை எதிர்க்க, ஸைராக்யூஸும் மற்ற ராஜ்யங்களும் படை திரட்டிக்கொண்டு வந்தன. படைத் தலைமை பூண்டவன் டாப்னேயஸ்[2] என்ற ஸைராக்யூஸியன். இவனால் விசேஷமாக ஒன்றுஞ் சாதிக்க முடியவில்லை. அக்ராகஸ் நகரத்தைச் சத்துருக்கள் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்கு முன்னர், அங்கிருந்த ஜனங்களில் பெரும்பாலோரை பத்திரமாக அப்புறப்படுத்திவிட்டான். அவ்வளவுதான். நகரமென்னவோ கார்த்தஜீனியர்கள் வசப்பட்டுவிட்டது; அடியோடு அழிக்கவும்பட்டது.

தங்களுடைய படைத்தலைவர்களின் திறமையின்மையினாலோ அல்லது துரோகச் செயலினாலோதான் இந்தத் தோல்வி ஏற்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று ஸைராக்யூஸியர்கள் எண்ணினார்கள். இந்த எண்ணத்தை வளர்த்துக் கொடுத்தான் டையோனிஸியஸ் என்பவன். முதலாவது டையோனிஸியஸ் என்பர் இவனை.[3] இவன் படைத்தலைவர்களையும் விலக்கிவிட்டு, புதிதாக ஒரு படைத் தலைமைக் குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்றும், அதில் தானும் ஒருவனாக இருப்பதாகவும், ஜனசபையில் ஒரு பிரேரணை கொண்டுவந்து அதை நிறைவேற்றச் செய்

1 Acragas. 2 Daphnaeus.
3 88, 464-ஆம் பக்கங்கள் பார்க்க.

தான். இதற்குப் பிறகு தன்னொருவனிடத்திலேயே படைத் தலைமைக்குரிய அதிகாரங்கள் பூராவும் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டுமென்று ஒரு பிரேரணை கொண்டு வந்து அதனையும் நிறைவேற்றச் செய்தான். இங்ஙனம் படிப் படியாக அதிகாரங்களைத் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டு கடைசியில் 405-ஆம் வருஷம், ஸைரக்யூஸின் சர்வாதிகாரியானான். முந்தி ஆதென்ஸில் பிஸிஸ்ட்ராட்டஸ் எப்படி பலவித தந்திரங்களைக் கையாண்டு இறுதியில் சர்வாதிகாரியானானோ[1] அப்படியே இவனும் சர்வாதிகாரியானான் என்று சுருக்கமாகச் சொல்லலாம்.

சர்வாதிகாரியானதும் இவனுக்கும்—இந்த முதலாவது டையோனிஸியஸுக்கும்—கார்த்தஜீனியர்களுக்கும் ஜீலா என்ற நகரத்திற்கருகில் ஒரு போர் நடைபெற்றது. கார்த்தஜீனியர்களை வெற்றிகொள்ள முடியவில்லை இவனால். அதே சமயத்தில் தனது சர்வாதிகாரப் பதவியை இழந்துவிடவும் விருப்பமில்லை இவனுக்கு. எனவே, கார்த்தஜீனியர்களுடன் சமாதானமாகப் போய்விடத் தீர்மானித்தான். ஸிஸிலி தீவின் தெற்கிலும் மேற்கிலுமுள்ள சில பிரதேசங்களை அவர்களுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கச் சம்மதித்தான். இதற்குப் பிரதியாக அவர்களும், ஸைரக்யூஸுக்கும் அதைச் சுற்றியுள்ள சில பிரதேசங்களுக்கும் இவன் சர்வாதிகாரியாயிருக்கச் சம்மதித்தார்கள்.

இதற்குப் பிறகு டையோனிஸியஸ், தனது சர்வாதிகாரத்தை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளும் பொருட்டும், வலுப்படுத்திக்கொள்ளும் பொருட்டும், ஸைரக்யூஸ் நகரத்திற்கருகில் ஓர்ட்டிஜியா[2] என்ற இடத்தில் பெரியதொரு கோட்டை கட்டினான்; அதனையே தனது வாசஸ்தலமாக அமைத்துக்கொண்டான். தன்னைச் சுற்றி ஒரு காவற்சேனையையும் வைத்துக்கொண்டான். மெதுமெதுவாக அக்கம் பக்கத்திலுள்ள பிரதேசங்களின்மீதும் தனது

1 143-146-ஆம் பக்கங்கள் பார்க்க. 2 Ortygia.

ஆதிக்கத்தைச் செலுத்த ஆரம்பித்தான். தனக்கு வேண்டாதவர்களுடைய ஆஸ்திகளையெல்லாம் பறிமுதல் செய்து, தனக்கு வேண்டியவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தான். தன்னை எதிர்த்தவர்களையெல்லாம் அடிமைகளாக்கி ஆடுமாடுகள்போல விற்றுவிட்டான். இன்னும் ஸைரக்யூஸைச் சுற்றி பலத்த அரண் எழுப்பி அதற்குள் போர்க்கருவிகள் பலவற்றைச் சேமித்து வைத்தான். கடற்படையும் தரைப்படையும் தயாராயின.

இப்படிப் பலவிதங்களிலும் பந்தோபஸ்து செய்து கொண்டு, டையோனிஸியஸ், கார்த்தஜீனியர்கள் மீது யுத்தம் தொடுத்தான். 397-ஆம் வருஷம் முதல் 392-ஆம் வருஷம் வரை ஐந்து வருஷ காலம் விட்டுவிட்டு யுத்தம் நடைபெற்றது; மாறி மாறி வெற்றி தோல்விகள் ஏற்பட்டன. கடைசியில் சமாதானம் ஏற்பட்டது. ஸிஸிலியின் மேற்கில் ஒரு பகுதியை மட்டும் தங்கள் ஆதிக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு, மற்றவற்றை டையோனிஸியஸின் ஆதிக்கத்திற்கே விட்டுவிட்டு, கார்த்தஜீனியர்கள் அகன்று விட்டார்கள்.

இனி டையோனிஸியஸ், தன் அதிகார பலத்தைக் காட்டாமலிருப்பானா? பல இடங்களிலும் தன் ஆதிக்கத்தைப் பரப்பினான். புதிய புதிய அநேக குடியேற்றப் பிரதேசங்களை ஸ்தாபித்தான். மத்திய தரைக்கடல் பூராவிலும் இவன் ஆதிக்கஞ் சென்றது. இந்த ஆதிக்கத்தைக் கண்டு பலர் அஞ்சவும் செய்தனர்.

ஆனால் கார்த்தஜீனியர்கள் இவனைச் சும்மாவிடவில்லை. 383-ஆம் வருஷமும், 368-ஆம் வருஷமும் இரண்டு தடவை இவன்மீது போர்தொடுத்தார்கள். இரண்டு போர்களிலும் இரு தரப்பினரும் முந்தி மாதிரி வெற்றியையும் தோல்வியையும் மாறிமாறிப் பெற்றார்கள். முடிவாக, டையோனிஸியஸினால் கார்த்தஜீனியர்களை, ஸிஸிலியின் மேற்குப் பகுதியிலிருந்து விரட்ட முடியவில்லை. அடுத்த வருஷத்தில்

367-ஆம் வருஷத்தில் இவன் ஆயுளும் முடிந்துவிட்டது. மொத்தம் இவனுடைய சர்வாதிகாரம் நிலவியது முப்பத்தெட்டு வருஷம்.

பொதுவாக டையோனிஸியஸை ஒரு கொடுங்கோலனென்றே சொல்லவேண்டும். ஆனால் இவன் கலையுணர்ச்சியுடையவன். ஸைரக்யூஸில் அழகான கட்டடங்கள் பல எழுப்பி ஆனந்தங்கொண்டான். ஓய்வு நேரங்களில் கதைகள் இயற்றியும் நாடகங்கள் எழுதியும் அகமகிழ்ந்தான். அறிஞர் பலரைத் தன் ஆஸ்தானத்திற்கு வரவழைத்து அவர்களோடு சல்லாபஞ் செய்வதில் பெருமைகண்டான். இப்படி இவன் ஆஸ்தானத்திற்கு வந்த அறிஞர்களில் ஒருவன் பிளேட்டோ. முதன்முறையாக பிளேட்டோ ஸைரக்யூஸுக்கு வந்தது இவன் காலத்தில்தான்.[1]

உ. இரண்டாவது டையோனிஸியஸ்

டையோனிஸியஸுக்குப் பிறகு அவன்மகன் பட்டத்திற்கு வந்தான். அப்பொழுது இவனுக்கு வயது ஏறக்குறைய முப்பது. இவனை இரண்டாவது டையோனிஸியஸ் என்று அழைப்பர். சுகபோகத்திலே வளர்ந்துவிட்டவன். புத்திப் பயிற்சியும் இல்லை. அதிகார கடிவாளத்தை இவனால் எப்படிப் பிடித்துக்கொண்டிருக்க முடியும்? சீக்கிரத்தில் நழுவவிட்டான். ஒரு வகையில் இவன்—இந்த இரண்டாவது டையோனிஸியஸ்—தன் தந்தையைப் பின்பற்றினான். அதுதான் அறிஞர்களுடன் வைத்துக்கொண்டிருந்த தொடர்பு. இவனுக்கு முக்கிய மந்திரியாயிருந்தவன், இவனுடைய நெருங்கிய உறவினனும், ஏற்கனவே முதலாவது டையோனிஸியஸுக்கு மந்திரியாயிருந்தவனுமான டியோன் என்பவன். இவன் பிளேட்டோவிற்கு மிகவும் வேண்டியவன்; அவனுடைய பெருமையை அறிந்தவன். அவனைக்கொண்டு, இளைய டையோனிஸியஸுக்கு, நல்லாட்சி நடத்துவதெப்படி என்பதைப்பற்றிச் சொல்லிக்

1 88, 464-ஆம் பக்கங்கள் பார்க்க.

கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்து அவனை—பிளேட்டோவை—ஸைரக்யூஸுக்கு இரண்டாவது முறையாக வரவழைத்தான். ஆனால் பிளேட்டோவின் உபதேசங்கள் டையோனிஸியஸுக்குப் பிடிக்கவில்லை. கொடுங்கோன்மையிலேயே இவன் மனம் ஈடுபட்டது. டியோன்மீதும் இவனுக்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டது. எனவே, பிளேட்டோவை அவன் ஊருக்கு—ஆத்தென்ஸுக்கு—அனுப்பிவிட்டு, டியோனையும் தேசப்பிரஷ்டம் செய்துவிட்டான்.

டியோனுக்கு இது மன உறுத்தலாயிருந்தது. சில வருஷங்கள் கழித்து, 357-ஆம் வருஷம் ஒரு படையுடன் ஸைரக்யூஸுக்குத் திரும்பி வந்து, ஓர்ட்டிஜியா கோட்டையை முற்றுகையிட்டான். கோட்டையும் இவன் வசப்பட்டது. இரண்டாவது டையோனிஸியஸ், இத்தலியின் தென்பகுதியிலுள்ள லோக்ரி என்ற இடத்திற்குத் தப்பியோடிவிட்டான். டியோன், சர்வாதிகார முறையை ஒழித்துவிட்டுச் சுதந்திர ஆட்சியை ஸ்தாபிக்கப் போகிறுனென்று எல்லோரும் எதிர்பார்த்தார்கள். அதற்குப்பதில் இவனே சர்வாதிகாரியாகிவிட்டான். ஜனங்களுக்கு இவன் மீது வெறுப்பு ஏற்பட்டது. கடைசியில் 358-ஆம் வருஷம் கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டான்.

இவனுக்குப் பிறகு, சுயநலவாதிகள் சிலர், ஒருவருக்குப் பின்னொருவராக அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஜனங்களுக்கு இம்சையை உண்டுபண்ணி வந்தனர். கடைசியில் இரண்டாவது டையோனிஸியஸ், லோக்ரியிலிருந்து திரும்பிவந்து அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு முன்னைக் காட்டிலும் அதிக கடுமையாக அதிகாரஞ் செலுத்த ஆரம்பித்தான். இந்தச் சமயத்தில், கார்த்தஜீனியர்கள் வேறே, ஸிஸிலியின்மீது படையெடுத்து வந்தார்கள். ஸைரக்யூஸியர்கள் என்ன செய்வார்கள்? தங்களைக் காப்பாற்றும்படி தங்கள் முந்தையோர்நாடாகிய கொரிந்தியாவுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள்.

கொரிந்தியாவும், டிமோலியன்[1] என்பவனுடைய தலைமையில் 344-ஆம் வருஷம் ஒரு படையை அனுப்பியது. சிறிது போராட்டத்திற்குப் பிறகு ஸைரக்யூஸ் இவன் வசமாயது. இரண்டாவது டையோனிஸியஸும் சரணாகதியடைந்தான். சரணாகதியடைந்த அவனை, அவனது வேண்டுகோளுக்கிணங்க, கொரிந்தியாவுக்கு அனுப்பிவிட்டான் டிமோலியன். அங்குப் பலருடைய பரிகாசப் பொருளாகச் சில வருஷ காலம் இருந்து கடைசியில் 330-ஆம் வருஷம் மரித்துப்போனான்.

டிமோலியன் உண்மையிலேயே ஒரு சிறந்த மனிதன். அதிகார ஆசையற்றவன். ஜனங்களுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்பதில் நாட்டமுடையவன். ஸைரக்யூஸைக் கைப்பற்றிக்கொண்ட பிறகுதான் இவனுடைய நல்ல தன்மைகள் வெளியாயின. முதன்முதலாக, படையெடுத்து வந்திருந்த கார்த்தஜீனியர்களை விரட்டியடித்தான். முதலாவது டையோனிஸியஸ் ஓர்ட்டிஜியாவில் கட்டியிருந்த அரண்களையெல்லாம் அழித்துப்போட்டான். ஆங்காங்கு நிலவி வந்த சர்வாதிகார ஆட்சியை ஒழித்துவிட்டு, பழையபடி நிதானப்போக்குடைய ஜன ஆட்சியை ஸ்தாபித்தான். கார்த்தஜீனியப் போர்களினால் குடிவளம் குன்றிப் போயிருந்தது. இதற்காக, கிரீஸிலிருந்து பலரை வரவழைத்துக் குடியேறச் செய்தான். சுருக்கமாக, ஜனங்கள் சீரான வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கான பல காரியங்களைச் செய்து வந்தான்.

இப்படி இவன் செய்துகொண்டிருக்கையில் கார்த்தஜீனியர்கள் 339-ஆம் வருஷம் இவன்மீது போர் தொடுத்தார்கள். சுமார் எழுபதினாயிரம்பேர்கொண்ட பெரும் படை. ஆனால் இந்தப்படையை டிமோலியன், ஸெலினஸ் பிரதேசத்தில் ஓடும் கிரிமிஸஸ்[2] நதியின் கரையில் எதிர்த்துச் சுலபமாக வெற்றிகொண்டுவிட்டான். இந்தப்

1 Timoleon. 2 Crimisus.

போரில் கார்த்தஜீனியர்கள் அடைந்த தோல்வியானது சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றதென்று கூறுவார்கள். அவ்வளவு கஷ்டநஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன கார்த்தஜீனியர்களுக்கு இந்தத் தோல்வியினால்.

டிமோலியன், தான்கொண்ட கருமத்தை முடித்துவிட்டு அரசியல் வாழ்க்கையிலிருந்து ஒதுங்கிக்கொண்டான். இவன், நிம்மதியான வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கான சில வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தது ஸைரக்யூஸிய அரசாங்கம். ஜனங்களும் இவனிடம் மிகவும் மரியாதை காட்டி வந்தார்கள். முக்கியமான பிரச்னைகளைப்பற்றி இவனுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்பார்கள். கடைசி காலத்தில் இவனுடைய கண்பார்வை மங்கிவிட்டது. அப்பொழுதுகூட இவன், அரசாங்கம் வேண்டுகிறபொழுது தனது ஆலோசனைகளைச் சொல்லத் தயங்கியதே கிடையாது. ஜனசபைக்கு இவனைக் கைபிடித்து அழைத்து வருவார்கள். அப்பொழுது சபையில் என்ன ஆரவாரம்! என்ன உற்சாகமான வரவேற்பு இவனுக்கு! 337-ஆம் வருஷம் இவன் காலமாகிவிட்டான். இவனுடைய ஞாபகார்த்தமாக, ஆண்டுதோறும் ஒரு திருவிழா நடைபெறச் செய்தும் சில கட்டடங்கள் எழுப்பியும் தங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள் ஸைரக்யூஸியர்கள்.

டிமோலியனுக்குப் பிறகு, சிறிது காலம் வரை—சுமார் இருபது வருஷம்—ஸைரக்யூஸிலும் அதைச்சுற்றியிருந்த பிரதேசங்களிலும் அமைதி நிலவியிருந்தது. பின்னர்—? பழையபடி பூசல்கள்தான்! கார்த்தஜீனியர்களின் படையெடுப்புகள்தான்

ஸிஸிலி தீவில்தான் இப்படியென்றால், இத்தலியின் தென்பகுதியில் கிரேக்கர்கள் வசித்து வந்த பிரதேசங்களிலும் சண்டைகள் கிளம்பிவிட்டன. இவர்களுக்குள் ஒற்றுமையில்லாமற் போனதினால், இத்தலியின் பூர்விகக் குடி

களிடம் இவர்களுக்கு இருந்து வந்த செல்வாக்கு சிறிது சிறிதாகக் குன்றி வந்தது. அவர்களால் அடிக்கடி தாக்கவும் பட்டார்கள். தெற்கு இத்தலியில் கிரேக்கர்களின் பிரதான பட்டினமாயிருந்தது டாரெண்ட்டம்[1] என்பது; ஸ்பார்ட்டாவின் குடியேற்றப் பிரதேசம் இது. மேற் சொன்ன பூர்விகக் குடிகளின் உபத்திரவம் பொறுக்க முடியாமல், தன் தாய்நாடாகிய ஸ்பார்ட்டாவின் உதவியைக் கோரியது, இந்த டாரெண்ட்டம். ஸ்பார்ட்டாவின் அரசனான ஆர்க்கிடாமஸ் என்பவன், ஒரு படையுடன் உதவிக்கு வந்தான். டாரெண்ட்டத்தின் சார்பாக, பூர்விகக் குடிகளை எதிர்த்துப் போராடினான். ஆனால் 888-ஆம் வருஷம் மாண்டூரியா[2] என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற போரில் மாண்டுபோனான். மேற்குப் பகுதியிலுள்ள மொலோஷியா[3]வின் அதிபதியும், அடுத்த அத்தியாயத்தில் நாம் சந்திக்கப் போகிற மகா அலெக்ஸாந்தரின் தாய்மாமனுமான அலெக்ஸாந்தரின் உதவியை நாடியது டாரெண்ட்டம். இவனும் வந்து சில வெற்றிகள் கண்டான். பிந்தி, பெரியதோர் ஏகாதிபத்தியமாக வளரப் போகிற ரோமராஜ்யம், அப்பொழுது ஒரு சிறிய குடியரசாயிருந்தது. அலெக்ஸாந்தரின் வெற்றிகளில் அது மயக்கங்கொண்டது; அவனுடன் ஒரு சமாதான ஒப்பந்தமும் செய்துகொண்டது. இந்த வரலாறுகளெல்லாம் இங்கு நமக்குத் தேவையில்லை. முடிவாக, இத்தலியின் கடலோரப் பகுதியும், ஸிஸிலி தீவும், ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டுக்குள், ரோம ராஜ்யத்திற்குட்பட்ட பிரதேசங்களாகிவிட்டன. இந்தப் பிரதேசங்களில் கிரீஸின் அதிகாரச் செல்வாக்கு, எப்பொழுது குன்றிவிட்டதோ அப்பொழுதே இவற்றினைப் பற்றிய சரித்திர ருசியும் நமக்குக் குறைந்துவிட்டதல்லவா இந்த நூலைப்பொறுத்தமட்டில்?

1 Tarentum. 2 Manduria. 3 Molosia.

30. மாஸிடோனிய ஏகாதிபத்தியம்

க. ஆளப்பிறந்த பிலிப்

இனி, கிரீஸுக்கு வருவோம். கிரேக்க ராஜ்யங்களுள் முதல் ஸ்தானம் வகிக்க வேண்டுமென்பதற்காக முதலில் ஸ்பார்ட்டாவும் ஆதென்ஸும், பிறகு தீப்ஸும் முறையே போட்டிபோட்டன. இந்தப் போட்டிகளின் கடைசி கோடு என்று சொல்லலாம் மாண்ட்டினீயா போரை. மாண்ட்டினீயா போருக்குப் பிறகு, ஏற்கனவே சொன்னதுபோல் தீப்ஸ் ஒடுங்கிவிட்டது. ஆதென்ஸ் சிறிது தலைதூக்கிக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் மட்டும், பழைய ஏகாதிபத்தியச் செல்வாக்கோ, சக்தியோ அதற்கு இப்பொழுது இல்லை. அந்தச் செல்வாக்கையும் சக்தியையும் மீண்டும் பெறவேண்டுமென்ற ஆசையென்னவோ அதற்கு நிறைய இருந்தது; சந்தர்ப்பத்தையும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் எதிர்பாராத இடத்திலிருந்து அதற்கு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது; அதனுடைய ஆசையும் நிராசையாகிவிட்டது. பொதுவாகவே, இந்தக் காலத்துக் கிரீஸ், வருஷக்கணக்கில் நடைபெற்று வந்த உள்நாட்டுச் சண்டைகளின் விளைவாக, பொருள் வளத்திலும் ஆள் பலத்திலும் குன்றிப்போய் மிகவும் சோர்வுற்றிருந்தது; துணிச்சலும் தீரமும் நிறைந்த அந்நியர் யார் வரினும் அவருக்குச் சுலபமாக இரையாகிவிடக்கூடிய நிலைமையிலிருந்தது.

கிரீஸுக்கு வடபாகத்திலுள்ள மாஸிடோனியா,[1] வாசகர்களுக்குப் பரிச்சயமில்லாத பிரதேசமன்று. முந்திய பக்கங்களில் இதனைப்பற்றி ஓரளவு தெரிந்துகொண்டிருப்

1 தற்போதைய க்ரீஸின் வடபகுதியும், யூகோஸ்லேவியாவின் தென்பகுதியும், பல்கேரியாவின் மேற்குப் பகுதியும் சேர்ந்ததே முந்திய மாஸிடோனியாவாக இருந்தது.

பார்கள். இங்கு வசித்த ஜனங்கள் கிரேக்கர்கள்தானென் றாலும், மற்றக் கிரேக்கர்களைப்போல் அவ்வளவு நாகரிக முடையவர்களன்று. இவர்கள் பேச்சும் கொச்சை யாகவே இருக்கும். மற்றக் கிரேக்கர்கள் இவர்களை அதிக மாக மதிப்பதில்லை. 'வடக்கித்தியர்தானே' என்று அலட் சியப்படுத்திப் பேசுவார்கள். ஆனால் இவர்களிடத்தில் ஒரு வித கட்டுப்பாடு இருந்தது. தங்களை, இன்ன ராஜ்யத் தினர் அல்லது இன்ன பிரதேசத்தினர் என்று பிரித்துச் சொல்லிக்கொள்ளமாட்டார்கள்; ஓர் இனத்தினரென்றே, மாஸிடோனியர்களென்றே சொல்லிக் கொள்வார்கள். இவர்கள் நீண்ட காலமாக, மன்னராட்சிக்குட்பட்ட பிரஜைகளாகவே வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

போர்தந்திரங்களையோ பிற பண்பாடுகளையோ அதிகமாக அறியாத மாஸிடோனியர்களை, தான் எதிர்த்து நிற்கவேண்டி வருமென்றோ, அல்லது அவர்கள் கிரீஸ் முழுவதிலும் ஆதிக்கங்கொள்வார்களென்றோ ஆதென்ஸ் சிறிதுகூட எதிர்பார்க்கவில்லை. கிழக்குப் பக்கத்தில், சின்ன ஆசியாவென்று பிற்காலத்தவரால் அழைக்கப் பட்ட காரியா[1] என்ற ராஜ்யம் பிரபலமாயிருந்து வந்தது. அதனால் ஏதேனும் ஆபத்து ஏற்படக்கூடுமோவென்று தான் சிறிது அஞ்சிக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் அஃது எதிர் பார்த்ததற்கு நேர் விரோதமாக, அஞ்சப்பட்டு வந்த ராஜ் யம் அடங்கிவிட்டது; அடங்கிக் கிடந்த ராஜ்யத்தைக் கண்டு அஞ்சவேண்டி வந்துவிட்டது. எல்லாம் ஒரு தலை முறைக்குள்.

நாகரிகப் பின்னணியில் தங்கியிருந்த மாஸிடோனி யாவை முன்னணிக்குக் கொண்டுவந்து நிறுத்தியவன் பிலிப்[2] என்னும் அரசன். முந்தி, பெலோப்பிடாஸ், தீப் ஸுக்குச் சில இளைஞர்களைப் பிணையாளிகளாக அழைத்துச் சென்றானல்லவா, அந்த இளைஞர்களிலே ஒருவனாகச்

1 251 [illegible]

சென்ற பிலிப்தான் இவன்.[1] இவன், ஆளும் உரிமையோடு பிறக்கவில்லையென்றே சொல்லவேண்டும். ஆனால் 'நாம் ஆளப் பிறந்திருக்கிறோம்' என்ற எண்ணத்துடனேயே வளர்ந்து வந்தான். ஆளும் கலையில் பயிற்சி பெறுவதற் கான சந்தர்ப்பத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண் டிருந்தான். அந்தச் சந்தர்ப்பமும் தீப்ஸ் வாசத்தின்போது கிடைத்தது.

தீப்ஸுக்குச் சென்றபோது இவனுக்குப் பதினைந்து வயது. மூன்று வருஷம் அங்குத் தங்கியிருந்தான். இந்த மூன்று வருஷத்திற்குள், கிரேக்க மொழியில் தெளிவாகப் பேசவும் எழுதவும் கற்றுக்கொண்டான். போர்க்களத்தி லும் அரச சபையிலும் எப்படி எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதைப் பார்த்தும் கேட்டும் தெரிந்துகொண் டான். சுருக்கமாக, அரச பதவியைத் திறம்பட வகிப்ப தற்கான தகுதிகளனைத்தையும் பெற்றுக்கொண்டான்.

பதினெட்டாவது வயதில் மாஸிடோனியாவுக்குத் திரும்பி வந்தான் பிலிப். அப்பொழுது அங்கு அரச பீடத் தில் கொலுவமர்ந்திருந்தவன், இவனுடைய சகோதரனை பெர்டிக்காஸ் என்பவன். பெர்டிக்காஸ், இவனை மாஸி டோனியாவின் ஒரு பகுதிக்கு அதிகாரியாக நியமித்து அனுப்பினான். இவனும் அங்குச் சென்று, தீப்ஸில் தான் கண்ட மாதிரி ஒரு ராணுவத்தை அமைக்க ஆரம்பித்தான்.

பெர்டிக்காஸ், 359-ஆம் வருஷம், இல்லீரியர்[2] என்ற மலைச்சாதியினரோடு நடத்திய ஒரு போரில் கொலையுண் டான். இவனுக்குப் பிறகு அரச பீடத்தை அடைய ஐவர் போட்டியிட்டனர். இந்த ஐவரில் ஒருவன் ஆர்கீயஸ்[3] என்பவன். இவனுக்கு ஆதரவு அளித்தது ஆதென்ஸ். நியாயமாகப் பார்த்தால், பட்டத்திற்குரியவன் பெர்டிக் காஸின் மகன் அமின்ட்டாஸ் என்பவன்தான். ஆனால்

1 516-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

அவன் சிறு பிள்ளை. ராஜ்யமெங்கணும் ஒரே குழப்பமா யிருந்தது. நாற்புறமும் சத்துருக்கள் சூழ்ந்துகொண் டிருந்தனர். பார்த்தான் பிலிப். சிறு பிள்ளை அமின்ட் டாவின் சிற்றப்பனல்லவா? எனவே அவன் பிரதிநிதியா யிருந்து, தானே ஆளுகையை நடத்திவரத் தீர்மானித் தான். அப்பொழுது இவனுக்கு இருபத்து மூன்று வயது.

பிலிப், ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதும், அரச பதவிக்குப் போட்டி போட்டவர்களையும், தனக்கு விரோதமாகவோ சத்துருக்களுக்கு உடந்தையாகவோ இருந்தவர்களையும் சாம, தான, பேத, தண்ட உபாயங்களி னால் ஒருவர்பின்னொருவராகத் தொலைத்துவிட்டான். ஆத் தென்ஸின் ஆதரவு பெற்றிருந்த ஆர்கீயஸ்மட்டும் பாக்கி யிருந்தான். இவனுக்கு ஏன் ஆதரவு அளித்தது ஆத்தென்ஸ்?

பெலொப்பொனேசியப் போரின் முற்பகுதியில், இழந்துவிட்ட ஆம்பிபோலிஸ் நகரத்தைத் திரும்பவும் தன் வசப்படுத்திக்கொள்ள ஆத்தென்ஸ் பல தடவை முயன்று வந்தது. ஆனால் 862-ஆம் வருஷத்திலிருந்து அதனை அதனுடைய ஜனங்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, பெர் டிக்காஸ், தனது ஆக்கிரமிப்புக்குட்படுத்தி வைத்துக் கொண்டிருந்தான் பெர்டிக்காஸ் இறந்துபோனதற்குப் பிறகு, மாஸிடோனியாவின் அரச பீடத்தில் தனக்குச் சாதகமாயிருக்கக்கூடிய ஒருவன் அமர்வதற்கு உதவி செய்தால், அவன் அதற்குப் பிரதியாக மேற்படி நகரத் தைத் திருப்பித் தனக்குக் கொடுத்துவிடுவானென்று ஆத் தென்ஸ் கருதியது. இந்தக் கருத்துடனேயே, ஆர்கீயஸின் அரசுரிமைக்கு ஆதரவு அளித்தது. இதற்கு முந்தியும், இதே கருத்துடன் மாஸிடோனிய அரசியல் விவகாரங் களில் ஆத்தென்ஸ் தலையிட்டு வந்திருக்கிறது. நிற்க.

பிலிப் பெரிய ராஜதந்திரி. ஆம்பிபோலிஸ் நகரத்தின் மீது தனக்குள்ள உரிமையை விட்டுக்கொடுப்பதாகச் சொல்லி அங்கு பெர்டிக்காஸினால் வைக்கப்பட்டிருந்த

காவற்படையைத் திருப்பி வரவழைத்துக்கொண்டான். இதன்மூலம் ஆத்தென்ஸை முதலில் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டான். அதுவும் ஆர்கீயஸுக்கு அளித்து வந்த ஆதரவை நிறுத்திக்கொண்டது. பிறகு பிலிப், ஆர்கீயஸைப் போரில் சந்தித்து முறியடித்தான்; கொன்றும்விட்டான். இங்ஙனம் தனக்கு எவ்வித எதிர்ப்பும் இல்லாமல் செய்து கொண்டான்.

போதிய பணமில்லாமல் ஒரு நாட்டை ஆளமுடியாது என்பதை நன்கு உணர்ந்தவன் பிலிப். எனவே இந்த பலத்தை விருத்தி செய்துகொள்ள முனைந்தான். மாஸி டோனியாவின் கிழக்கில் பாங்கீயஸ் மலை[1] என்றொரு மலை யுண்டு. இதில் தங்கச் சுரங்கங்கள் அதிகம். இந்த மலைப் பகுதியைத் தன் நிருவாகத்திற்குட்படுத்திக்கொள்ளத் தீர் மானித்தான். ஆனால் இதற்கு முன்னர் மேற்படி மலைப் பகுதிக்குச் செல்லும் வழியில், அதன் தெற்கேயிருக்கிற ஆம்பிபோலிஸ் நகரத்தைச் சுவாதீனப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாயிருந்தது இந்த ஆம்பிபோலிஸ் நகரத்திலிருந்து முந்தி இவன் படைகளைத் திருப்பி வர வழைத்துக்கொண்டபோது இவனுக்கும் ஆத்தென்ஸுக் கும் ஏற்பட்டிருந்த ஒப்பந்தமென்னவென்றால், ஆம்பி போலிஸ் நகரத்தை இவன் ஆத்தென்ஸுக்குத் திருப்பி கொடுத்துவிடவேண்டும்; இதற்குப் பிரதியாக மாஸி டோனியாவின் கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள பைத்னா[2] என்ற நகரை ஆத்தென்ஸ் இவனுக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டு மென்பதாகும். ஆனால் இந்த ஒப்பந்தத்தை காற்றிலே பறக்க விட்டுவிட்டான் பிலிப். 857-ஆம் வருஷம் ஆம்பி போலிஸை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டான். ஆக்கிரமித்துக் கொண்டதும், பாங்கீயஸ் மலைப்பிரதேசத்தைச் சீர்படுத்தி பந்தோபஸ்து செய்தான். இதற்குப் பிலிப்பி[3] என்ற பெயர் கொடுத்தான். இங்குள்ள தங்கச் சுரங்கங்களிலிருந்து

1 Mt. Pangaeus. 2 Pydna. 3 Philippi.

வருஷந்தோறும் ஆயிரம் டாலென்ட்டுகள் விகிதம் வருமானம் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்தான்.

ஆம்ப்பிபோலிஸுக்குப் பிறகு, பைதனா என்ன, பொட்டிடேயா என்ன, இப்படி ஒன்றன் பின்னொன்றாகத் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டான் பிலிப், 356-ஆம் வருஷம். இதே சமயத்தில், தன்னுடைய விரோதிகள் ஒன்று சேர்ந்து கொள்ளாதபடி அவர்களைப் பலவித உபாயங்களினால் கலைத்து வந்தான். எதிர்த்து நிற்கவேண்டிய இடத்தில் எதிர்த்து நிற்பான்; பணிந்து போகவேண்டிய இடத்தில் பணிந்து போவான்; லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் லஞ்சம் கொடுப்பான். தன் காரியம் வெற்றி பெறவேண்டுமென்பதே இவன் குறிக்கோள். இவனைப்பற்றின ஒரு கதையுண்டு. தன் பிரதானிகளில் ஒருவனைப் பார்த்து இவன், ஒரு மலைக்கோட்டையைச் சுட்டிக்காட்டி அதனை அடைய முடியுமாவென்று கேட்டான். அவன், 'முடியாது' என்று பதில் கூறினான். 'ஏன் முடியாது? தங்கத்தைச் சுமந்து செல்லும் ஒரு கழுதையினால்கூட அதனை அடைய முடியாதா என்ன?' என்றான் பிலிப். இதிலிருந்து இவன் உள்ளக்கிடக்கை ஒருவாறு புலனாகும்.

உ. அரசனாதலும் ஆக்கிரமிப்புகளும்

மேற்சொன்ன வெற்றிகளுக்குப் பிறகு, பிலிப், தனது அரசப்பிரதிநிதி வேஷத்தைக் கலைத்துவிட்டான். அதாவது, யாருக்குப் பிரதிநிதியாக இதுகாறும் ஆண்டு வந்தானோ, அந்த அமின்ட்டாஸை அப்புறப்படுத்திவிட்டு, தானே அரசனானான். தான் ஆளப்பிறந்தவன் என்பதை ஊர்ஜிதப்படுத்திக் கொண்டான்.

தன் பதவியை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டதும், முதன் முதலில் படை பலத்தை விருத்தி செய்தான் பிலிப். உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்த ராணுவமென்று அந்தக்காலத்தவர் பயந்து சொல்லக்கூடிய மாதிரி மாஸிடோனிய

ராணுவம் அமைந்தது. பிறகு ராஜ்யத்தை ஒழுங்கான நிருவாகத்திற்குட்படுத்தினான்; ஜனங்களுக்கு ஒற்றுமை உணர்ச்சியை ஊட்டினான்; பின்னர் ராஜ்ய விஸ்தீரண முயற்சியில் இறங்கினான்.

கால்ஸிடைஸ் பகுதியிலும், திரேஸ் பகுதியிலும் ஆதென்ஸின் ஆதீனத்திற்குட்பட்டிருந்த பிரதேசங்களை ஒன்றன் பின்னொன்றாகத் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டு வந்தான். இந்த ஆக்கிரமிப்புகளைத் தடுத்து நிற்க ஆதென்ஸ் எவ்வித தீவிர நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆம்ப்பிபோலிஸ் விஷயத்தில், கொடுத்த வாக்கை மீறி பிலிப் நடந்து கொண்டதற்குப் பிறகு அவன் மீது சிறிது வெறுப்புக் காட்டியதே தவிர, பொதுவாக மாஸிடோனியா விஷயத்தில் அதற்கிருந்த அலட்சிய மனப்பான்மை அதனைவிட்டு நீங்கவில்லை. ஏதோ ஏகதேசமாகச் சில படைகளை அனுப்பி, பிலிப்பின் ஆக்கிரமிப்பு முயற்சிகளைத் தகைய முயன்றது; அவ்வளவுதான்.

ஆனால் ஆதென்ஸ் மீதும் குறைசொல்லிப்பயனில்லை. அது, வேறு பக்கம் தன் கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குட்பட்டது. இரண்டாவது சமஷ்டி ஏற்பட்டுச் சிறிது காலமான பிறகு, சமஷ்டியில் சேர்ந்திருந்த ராஜ்யங்களின் மீது ஆதென்ஸ், மெது மெதுவாகத் தன் ஆதிக்கத்தைத் திணிக்க ஆரம்பித்தது.[1] அதனுடைய ஏகாதிபத்திய வாசனை அதனை விட்டகலவில்லை. ஸாமோஸ் தீவில் ஆதீனியர்களிற் சிலரைக் கொண்டுபோய்க் குடியேற்றுவித்தது. இது பலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. மற்ற ராஜ்யங்களும் இப்படியே குடியேற்றப் பிரதேசங்களாக்கப்பட்டு விடுமோ என்று அஞ்சினர். தவிர, இந்த ராஜ்யங்களுக்கு அவ்வப்பொழுது அனுப்பப்பட்டு வந்த ஆதீனிய தளபதிகள், தங்களுடைய துருப்புகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சம்பளத்திற்காக, ஜனங்களிடமிருந்து—அந்தந்த ராஜ்

[1] 506-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

யத்து ஜனங்களிடமிருந்து—அதிக பணம் வசூலிக்கத் தொடங்கினார்கள். இதனால் ஏற்பட்டுவந்த அதிருப்தியை வளர்த்துக் கொடுக்க, ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும், ஆத்தென்ஸுக்கு விரோதமான பணக்காரக் கட்சியொன்று இருந்துவந்தது.

க. காரியா ராஜ்யம்

இஃது இப்படியிருக்க, கிழக்கே காரியா ராஜ்யத்தை இந்தக் காலத்தில் ஆண்டு வந்தவன் மௌஸோலஸ்[1] என்னும் அரசன். இவன், ஏஜியன் கடலில் ஆதிக்கம் பெற விழைந்தான். இதற்காக, தனது தலைநகரத்தை ஹாலிகார்னஸ்ஸஸ்[2] என்ற கடலோரப்பட்டினத்திற்கு மாற்றிக் கொண்டு, அங்கு இரண்டு பெரிய துறைமுகங்களைக் கட்டினான். பிறகு, ஆத்தீனிய சமஷ்டியில் சேர்ந்திருந்த ரோட்ஸ், கோஸ், கியோஸ், ஆகிய தீவுகளை ஆத்தென்ஸுக்கு விரோதமாகத் தூண்டிவிட்டான். அவையும், பைஸாண்ட்டியமும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு கலகத்திற்குக் கிளம்பின. இவைகளின் மீது ஆத்தென்ஸ் போர் துவங்கியது. இதனைச் 'சமுதாயப் போர்'[3] என்று சிலர் அழைப்பர். சரியாகச் சொல்லப் போனால் இதனை, நேசக்கட்சியினருக்குள்ளே நடைபெற்ற யுத்தம் என்று அழைக்க வேண்டும்.

ஏறக்குறைய இரண்டு வருஷ காலம்—357-ஆம் வருஷ முதல் 355-ஆம் வருஷம் வரை—இந்த யுத்தம் நடைபெற்றது. மேற்கொண்டு நடத்த முடியவில்லை ஆத்தென்ஸினால். தனது படைகளைத் திரும்பி வரவழைத்துக் கொண்டு விட்டது. கலகஞ் செய்த ராஜ்யங்களுடன் சமரஸம் பேசி, அவைகளின் தனி உரிமையை அங்கீகரித்துக்கொண்டது. அந்த ராஜ்யங்களைப் பின்பற்றி லெஸ்போஸ் தீவும், மேற்கே கார்ஸைரா தீவும் முறையே ஆத்தென்ஸின் ஆதிக்கத்திலிருந்து அகன்று கொண்டன.

1 Mausolus. 2 Halicarnassus. 3 Social War.

இந்தச் சமுதாயப்போரின் விளைவாக, ஏஜியன் கடலில் ஆத்தென்ஸுக்கிருந்த செல்வாக்கின் பெரும் பகுதி குன்றிப் போய்விட்டது.

ஆத்தென்ஸ் இப்படி ஏஜியன் கடலிலிருந்து பின்வாங்க நேரிட்டது தனக்குப் பெரிய வெற்றியென்று கருதினான் மௌஸோலஸ். ரோட்ஸ் தீவையும், கோஸ் தீவையும் 358-ஆம் வருஷம் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டான். ரோட்ஸ் தீவு, இந்த ஆக்கிரமிப்பினின்று தன்னைக் காப்பாற்றும்படி ஆத்தென்ஸுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டது. ஆனால் ஆத்தென்ஸ் இதற்குச் செவி கொடுக்கவில்லை.

மௌஸோலஸ், இந்த வெற்றிகளைத் தொடர்ந்து அனுபவிக்க அதிக காலம் இருக்கவில்லை. 353-ஆம் வருஷம் இறந்து போனான். அவன் மனைவி ஆர்ட்டிமிஷியா[1] என்பவள் பட்டத்திற்கு வந்தாள். சுமார் இருபது வருஷத்திற்குப் பிறகு, மௌஸோலஸ் வமிசத்தினரின் ஆட்சி முற்றுப்பெற்றது. காரியா ராஜ்யமும் மகா அலெக்ஸாந்தரின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டுவிட்டது. ஆனால் மௌஸோலஸுக்கு ஆர்ட்டிமிஷியாவும் சேர்ந்து ஹாலிகார்னஸ்ஸில் கட்டி வைத்துப்போன சமாதிக்கட்டடம் மட்டும் உலகத்து அதிசயங்களுள் ஒன்றாக இன்றளவும் புகழப்பட்டு வருகிறது.

ச. மூன்றாவது புனித யுத்தம்

நேசக் கட்சியினருக்குள் யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த அதே சமயத்தில் டெல்பி கோயில் சம்பந்தமாக மத்திய கிரீஸில் மற்றொரு யுத்தம் துவங்கிவிட்டது. இதனை 'மூன்றாவது புனித யுத்தம்' என்று கூறுவர். இதற்கு முந்தி இரண்டு தடவை இதே மாதிரி புனித யுத்தங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இந்த மூன்றாவது புனித யுத்தம், கிரீஸின் பெரும்பகுதியை மாஸிடோனிய ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்திவிட்டது. எப்படியென்று சிறிது விசாரிப்போம்.

1 Artemisia.

டெல்பி கோயில் நிருவாகத்திற்குப் பொறுப்பாளியான ஆம்ப்பிக்ட்டியோனிக் சபையைப்பற்றி ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறோமல்லவா[1], இந்தச் சபையானது, பிரஸ்தாப சமயத்தில் தீப்ஸின் செல்வாக்குக்குட்பட்டிருந்தது. தீப்ஸுக்கும் போசிஸ் ராஜ்யத்திற்கும் எப்பொழுதுமே பகையுண்டல்லவா? மாண்ட்டினீயா போருக்குப் பிறகு, தீப்ஸினுடைய செல்வாக்கிலிருந்து போசிஸ் விலகிக் கொண்டுவிட்டது. இது தீப்ஸுக்கு ஆத்திரம். இந்த ஆத்திரத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள ஏதேனும் ஒரு காரணம் வேண்டுமே? என்ன காரணத்தைக் கற்பித்துக்கொண்டதோ தெரியவில்லை. ஆம்ப்பிக்ட்டியோனிக் சபையைத் தூண்டிவிட்டு, போசிஸ்வாசிகளான பிரபலஸ்தர் சிலருக்கு அபராதம் விதிக்கச் செய்தது. அவர்கள் செலுத்த மறுத்து விட்டனர். உடனே, மேற்படி சபையானது, டெல்பி ஸ்தலத்திற்கு அபசாரஞ் செய்தவர்களுக்கு என்ன அபராதம் விதிக்கப்படுமோ அந்த அபராதத்தை, மேற்படி போசியர்களுக்கு விதித்தது; அதாவது அவர்களுடைய நிலபுலங்களைப் பறிமுதல் செய்து, அப்போலோ தெய்வத்திற்குச் சமர்ப்பித்து விட்டது. அவர்கள்—அந்தப் போசியர்கள்—தங்கள் அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டனர். போசிஸ் அரசாங்கமும் இந்த அக்கிரமத்தை எதிர்த்து நிற்க உறுதி கொண்டது. இதே சமயத்தில், டெல்பி கோயிலின் நிருவாக சம்பந்தமாகத் தனக்கும்—அதாவது போசியர்களுக்கும்—டெல்பி பிரதேசவாசிகளுக்கும் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்த ஒரு வழக்கை இப்பொழுது திரும்பவும், அந்த நிருவாக பாத்தியதை உண்டென்று சொல்லிக்கொண்டு முன்வந்தது. உடனே பெரும் படையும் திரட்டியது. பிலோமீலஸ் என்பவனும் ஓனோமார்க்கஸ்[2] என்பவனும் பிரதான படைத் தலைவர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர்.

1 101-ஆம் பக்கம் பார்க்க. 2 Philomelus and Onomarchus.

பிலோமீலஸ் கெட்டிக்காரன். ஆம்ப்பிக்ட்டியோனிக் சபை, போசிஸ் மீது ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதை எதிர்பார்த்து முன்னதாகவே டெல்பி கோயிலை, 356-ஆம் வருஷம் தன் சுவாதீனப் படுத்திக்கொண்டான். இந்தக் கோயிலின் நிருவாகம், இனி சர்வ கிரேக்கர்களின் சார்பாக ஒழுங்காக நடத்தப் பட்டுவருமென்று உறுதி கூறி எல்லாக் கிரேக்க ராஜ்யங்களுக்கும் ஒரு சுற்றறிக்கை விடுத்து அதன் மூலம் தனது செயலுக்கு ஆதரவு தேடிக்கொள்ள முயன்றான். ஸ்ப்பார்ட்டாவும் ஆத்தென்ஸும் இவனுக்குப் பெயரளவில் ஆதரவு காட்டின. தீப்ஸோ, வடக்கிலுள்ள சில ராஜ்யங்களின் துணை சேர்த்துக்கொண்டு, ஆம்ப்பிக்ட்டியோனிக் சபையின்பெயரால் இவனுக்கு விரோதமாகக்கிளம்பியது. மூன்றாவது புனித யுத்தத்தின் துவக்கம்!

தீப்ஸின் தலைமையில் அமைந்த இந்த ஆம்ப்பிக்ட்டியோனிக் கூட்டுப் படையை எப்படி எதிர்த்து நிற்பது? போதிய படை வேண்டும். அதற்குப் பணம் வேண்டும். ஸ்ப்பார்ட்டாவோ, ஆத்தென்ஸோ ஆதரவு காட்டினரே தவிர, பொருளுதவியோ, படை உதவியோ செய்ய முன்வரவில்லை. பார்த்தான் பிலோமீலஸ். டெல்பி கோயிற் பணத்தை ஓரளவு உபயோகித்து ஒரு படை திரட்டிக் கொண்டு ஆம்ப்பிக்ட்டியோனிக் கூட்டுப் படையை எதிர்த்துப் போராடி ஒரு சிறு வெற்றி கண்டான். ஆனால் மேற்படி கூட்டுப்படை இவனைத் திரும்பவும் நியோன்[1] என்ற இடத்தில் 354-ஆம் வருஷம் சந்தித்துப் போராடி வெற்றி கொண்டு விட்டது. இவனும் இந்தப் போரில் இறந்து பட்டான்.

இவனுக்குப் பிறகு ஓனோமார்க்கஸ் பிரதம படைத் தலைவனானான். இவன் டெல்பிகோயிற் பணத்தைச் சிறிது கூட மனங்கூசாமல், தாராளமாகக் கையாண்டு ஒரு

1 Neon.

பெரும் படை திரட்டினான். தீப்ஸைப் போலவே லோக்ரிஸும் தெஸ்ஸாலியும் போஸிஸுக்கு ஆகாதவை. இந்த இரண்டு பிரதேசங்களிலும் வெற்றி மேல் வெற்றி கண்டான். தெஸ்ஸாலியிலுள்ள ராஜ்யங்கள் ஒரு சமஷ்டியாகச் சேர்ந்திருந்தன. இந்தச் சமஷ்டியில் ஒரு பிளவையுண்டு பண்ணினான். பணத்திற்கு வசப்படாதவருமுண்டோ? ஆனால் ஓனோமார்க்கஸின் இந்த மித்திரபேதச் செயலானது, போஸிஸின் அழிவுக்கு அடிகோலிவிட்டது. தெஸ்ஸாலியிலுள்ள ஒரு பகுதியினர், போஸிஸுக்கு விரோதமாக பிலிப் மன்னனின் உதவியை நாடினர். தெற்குப்பக்கத்தில் ஆதிக்கம் பெற இதைக் காட்டிலும் வேறென்ன சந்தர்ப்பம் வாய்க்கப் போகிறது பிலிப்புக்கு?

தெஸ்ஸாலியின் மீது படையெடுத்து வந்தான் பிலிப் 353-ஆம் வருஷம். ஆனால் ஓனோமார்க்கஸ், இரண்டு போர்களில் அவனைச் சந்தித்துத் தோற்கடித்துத் திருப்பியனுப்பி விட்டான். இதனால் போஸிஸின் மதிப்பு உயர்ந்தது. தீப்ஸுக்குப் பதிலாக இது சர்வ கிரேக்க ஆதிக்கம் பெறக் கூடுமோ என்றுகூடச் சிலர் கருதினர். ஆனால் இதனுடைய படை பலம், வெறும் பண பலத்தை மட்டும் அஸ்திவாரமாகக் கொண்டிருந்தது. அந்தப் பண பலம் கரையக் கரைய, அதாவது டெல்பி கோயிலின் பணம் குறையக் குறைய, அதன் படை பலமும் குன்றிவிட்டது. இந்தப் பலஹீனத்தை உணர்ந்த பிலிப் மன்னன் அடுத்த வருஷம்—352-ஆம் வருஷம்—தெஸ்ஸாலியின் மீது மறுபடியும் படையெடுத்து வந்தான். கடுமையான போர் நடைபெற்றது. இதில் ஓனோமார்க்கஸ் வீழ்த்தப்பட்டான். இவனோடு போஸிஸின் வாழ்வும் முற்றுப்பெற்று விட்டதென்று சொல்லவேண்டும். தெஸ்ஸாலியின் பெரும்பகுதி பிலிப்பின் வசமாயது. மேற்கொண்டு வெற்றிகாண முயன்றான் பிலிப். ஆனால் ஆதீனியக் கடற்படையொன்று விரைந்து

சென்று, தெர்மாப்பிலே கணவாய்க்குத் தெற்கே இவனை வரவொட்டாமற் செய்துவிட்டது.

ஆனால் பிலிப் எல்லாவோ வெற்றிக் கனவுகள் கண்டு கொண்டுதான் வந்தான். தனது கடற் படையை விருத்தி செய்தான். இந்தப் படையைக்கொண்டு, ஆதென்ஸின் கடல் வியாபாரத்திற்குச் சேதமுண்டுபண்ணினான். மேலும், ஆதென்ஸின் அரசியல் செல்வாக்குக்குட்பட்டிருந்த செர்ஸோனெஸ் என்ன, இம்ப்ரோஸ் என்ன, யூபியா என்ன, இப்படிச் சில பிரதேசங்களைத் தாக்கி வந்தான். தவிர, திரேஸ் பக்கமும் தன் ஆதிக்கத்தை விஸ்தரித்துக் கொள்ள முயன்றான்.

தன் தலை மீது ஆபத்து வந்து மூட்டுவதை உணர ஆரம்பித்தது இப்பொழுது ஆதென்ஸ். உணர்த்தியவன் டெமாஸ்தனீஸ்[1] என்பவன். இவன் சிறந்த நாவலன். இளமையில் மிகுந்த பிரயாசைப்பட்டு நாவன்மை பெற்றான். இவனுடைய சொற்பொழிவுகள் இன்றளவும் பேச்சுக் கலைக்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகப் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. தற்கால பாஷையில் இவனை ஆதென்ஸின் பிரபல வக்கீல்களுள் ஒருவன் என்று சொல்லலாம்.

ஆதென்ஸில் இந்தக்காலத்தில் இரண்டு விதமான அபிப்பிராயமுடையவர்கள் இருந்தார்கள். இவர்களை இரண்டு கட்சியினர் என்று கூடக் கூறலாம். ஒரு சாரார், வயதிலே முதிர்ந்தவர்கள்; பணம் படைத்து அதனால் சுக வாழ்வு நடத்தி வந்தவர்கள்; சமாதானத்தையே நாடினார்கள். அதாவது, ஆதென்ஸ் அனாவசியமாக எந்தச் சண்டையிலும் தலையிட்டுக்கொள்ளக் கூடாதென்ற கருத்துடையவர்கள்; ஆதென்ஸ், இனி ஏகாதிபத்திய ஆசையை விட்டுவிட வேண்டுமென்றும், இருக்கப்பட்டதைக் கொண்டு திருப்தியடைந்து அதனை ஸ்திரப்படுத்திக்கொள்ள, எந்த அளவுக்கு யுத்த முஸ்தீப்புடன் இருக்கவேண்டுமோ

1 இவன் உத்தேச காலம் 384—322.

அந்த அளவுக்கு மட்டும் இருந்தால் போதுமென்றும் வலியுறுத்தி வந்தார்கள். இன்னொரு சாரார், வாலிப மிடுக்குடையவர்கள்; உழைப்பிலே பெருமை கண்டவர்கள்; அந்த உழைப்பினால் முன்னுக்கு வந்தவர்கள். ஆத்தென்ஸை பழைய ஏகாதிபத்திய அந்தஸ்திலே கொண்டு வைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவலுடையவர்கள்; யுத்தத் துடிப்புடன் இருந்தார்கள்.

முந்திய சாரிகளுள் முக்கியஸ்தராயிருந்தவர் இருவர். ஒருவன் யூபுலஸ்[1]; இன்னொருவன் போஸியோன். பிலிப், தெர்மாப்பிலேக்குத் தெற்கே வரவில்லையென்றும், அதற்கு யூபுலஸ் முன் கூட்டிப் படை அனுப்பித் தடை செய்தது தான் காரணம். அரசாங்கப் பொக்கிஷத்தின் ஒரு பகுதியை இவன் நிருவாகஞ்செய்து வந்தான். இதில் இவன் காட்டிய கண்டிப்பும், நேர்மையும் இவனுடைய மதிப்பை உயர்த்திக் கொடுத்தன. இவனைப் போலவே, போஸியோனும் நேர்மையுடையவன். இவனுடைய நேர்மை சில சமயங்களில் பிராணத்தைக்கூட இழந்துவிட்டதென்று சொல்லலாம். நாற்பத்தைந்து தடவை இவன் திரும்பத் திரும்ப பிரதம படைத்தலைவனுகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டான்; திறமைக்காக அல்ல; நேர்மைக்காக.[2]

பிந்திய சாரிகளுள் ஒருவன் டெமாஸ்தனீஸ். யூபுலஸைப் போலவோ, போஸியோனைப் போலவோ அவ்வளவு நேர்மையுடையவனென்று இவனைச் சொல்லமுடியாது. ஆனால், தனது நாவன்மை மூலமாக ஜனங்களிடத்தில் ஒருவித செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தான். இவன் பிலிப்பினால் ஆத்தென்ஸுக்கு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தை எடுத்துக் காட்டி, 351-ஆம் வருஷம் ஜனசபையில் நீண்டதொரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினான். இந்தச் சொற்பொழிவின் 'பிலிப் நமக்குப் பரம விரோதி. நமது செயலற்ற தன்மை

1 Eubulus.

2 324-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

பினும்தான் அவன் ஏஜியன் கடலின் வடபகுதியிலும், திரேஸ் பிரதேசத்திலும் வெற்றி மேல் வெற்றி கண்டு வருகிறான். இதனைத் தடுக்க ஏஜியன் கடலின் வடபகுதியில் ஆங்காங்கு கமது அருப்புகளைக்கொண்டு நிறுத்த வேண்டும். இதற்காக உடனே ஒரு படை திரட்டவேண்டும். இந்தப் படைக்காகும் செலவு வகையில் பணக்காரர்கள் பங்கு கொள்ளவேண்டும்' என்று ஆத்தென்ஸ் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகளை விஸ்தரித்துக் கூறினான். ஆனால் ஆத்தென்ஸ், எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை; சும்மா இருந்து விட்டது. டெமாஸ்தனீஸ் என்னவோ, பிலிப்பின் ஆக்கிரமிப்பு முயற்சிகளை, தனது பேச்சினால் திரும்பத் திரும்பத் தாக்கி வந்தான். காரசாரமான இந்தப் பேச்சுகள் அனைத்தும் திரண்டு 'பிலிப்பிக்ஸ்'[1] என்ற பெயர் பெற்று, படிப்பவர்களுக்கு இன்றளவும் உணர்ச்சியை ஊட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.

டெமாஸ்தனீஸ்

ஏற்கனவே சொன்னபடி திரேஸ் பிரதேசத்தில், பிலிப், தன் ஆதிக்கத்தைப் பரப்ப முனைந்து, அங்குள்ள

1 Philippics.

ராஜ்யங்களிடையே மித்திரபேதத்தை உண்டு பண்ணி
வந்தான். கால்ஸிடைஸி பகுதியிலுள்ள ஒலிந்தஸ் ராஜ்யம்,
ஆத்தென்ஸின் உதவியை நாடியது. டெமாஸ்தனீஸ்,
உதவியனுப்புமாறு ஜன சபையில் மூன்று தடவை நீண்ட
நீண்ட பிரசங்கங்கள் செய்தான். அரை மனதுடன் ஒரு
சிறு படை அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் இந்த உதவி செல்
வதற்கு முன்னர், பிலிப்பின் மித்திரபேத முயற்சிகள்
வெற்றி பெற்றுவிட்டன. கால்ஸிடைஸி பகுதியிலுள்ள
ராஜ்யங்கள் ஒன்றன்பின்னொன்றாக பிலிப்புக்கு அடிபணிந்
தன. (348-ஆம் வருஷம்) ஆத்தென்ஸின் உதவிகோரிய
ஒலிந்தஸ் ராஜ்யத்தை அடியோடு நாசமாக்கிவிட்டான்
பிலிப். இதே சமயத்தில் யூபியாவிலும் ஆத்தென்ஸுக்கு
விரோதமாக ஒரு கலகம் தூண்டிவிடப்பட்டது. இதனை
யடக்க, போஷியோன் ஒரு படையுடன் சென்றான்.
வெற்றி கண்டதற்குமேல் வேறொன்றும் இவனால் செய்ய
முடியவில்லை. யூபியாவும் சிறிது காலத்திற்குள் பிலிப்பின்
வசமாயது.

யூபியா போனது ஆத்தென்ஸுக்குக் கையொடிந்தது
போலாயிற்று. பணச்சுருக்கம், மனச்சோர்வு எல்லாம்
அதற்கு ஏற்பட்டுவிட்டன. தவிர, பிலிப்புக்கு விரோதமாக
ஒரு கட்சி திரட்ட பெலொப்பொனேசியாவுக்கு ஒரு தூது
கோஷ்டியை அனுப்பியிருந்தது. அதுவும் வெறுங்கை
யுடன் திரும்பி வந்துவிட்டது. எனவே பிலிப்புடன் சமா
தானமாகப் போவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

மற்றும், வடக்கே போஸிஸுக்கும் தீப்ஸுக்கு
மிடையே தொடங்கிய போராட்டம் முற்றுப்பெறாமல்
சிறுகச் சிறுக நடைபெற்று வந்தது. போஸியர்கள்,
டெல்பி கோயில் பணத்தையெல்லாம் கரைத்துவிட்டு, தங்
களுக்குள்ளேயும் சண்டைபோட்டுக் கொண்டிருந்தார்
கள். இந்த நிலைமையிலும் தீப்ஸினால் இவர்களைப் பணிய
வைக்க முடியவில்லை. எனவே, அது—தீப்ஸ்—பிலிப்பை

இந்த விவகாரத்தில் தலையிட்டு, ஆம்பிக்டியோனிக்
சபையின் பாதுகாவலனாக இருந்து, வேண்டுவன செய்யு
மாறு கேட்டுக்கொண்டது. இதற்கிணங்கி, பிலிப்பும்
தெற்கு நோக்கிப் படையெடுத்து வருவதாக ஒரு வதந்தி
பரவியது.

இதைகேட்டு, போஸிஸ், ஆத்தென்ஸின் உதவியையும்,
ஸ்பார்ட்டாவின் உதவியையும் நாடியது; அட்டிக்காவின்
னுழைவாயில் போன்ற தெர்மாப்பிலே கணவாயை முன்
ஜாக்கிரதையாக ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்
கொண்டது. அப்படியே ஆத்தென்ஸும், ஸ்பார்ட்டா
வும் ஒரு படையை அனுப்பின. ஆனால் அந்தக் கணவாய்,
அப்பொழுது போஸிஸில் அதிகாரத்திலிருந்தவர்களுடன்
மாறுபட்டிருந்த ஒருவனுடைய வசத்திற்குட்பட்டிருந்
தது. அவன், மேற்படி ஆத்தென்ஸ்—ஸ்பார்ட்டப் படை
களுக்கு இடங்கொடுக்க மறுத்துவிட்டான். இதனால்
அவன், பிலிப்பின் கையாளோ என்று சந்தேகங்கொண்டு
விட்டது ஆத்தென்ஸ். அப்படி இருந்து, மேற்படி கண
வாயை பிலிப்புக்கு ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டால் தனக்கு
ஆபத்தாயிற்றே என்று அஞ்சியது. எனவே, அவன்—
பிலிப்—படையெடுத்து வருவதற்கு முந்தி அவனுடன்
சமாதானமாகப் போய்விடுவதே உசிதமென்று தீர்மானித்
தது. சமாதானம் பேச பிலோக்ராட்டீஸ்[1] தலைமையில்
பதின்மரடங்கிய ஒரு தூது கோஷ்டியை மாஸிடோனியா
வின் தலைநகரான பெல்லா[2]வுக்கு அனுப்பியது. பிலிப்பை
பரம வைரியாகக் கருதிப் பேசி வந்த டெமாஸ்தனீஸ்,
இந்தச் சமாதான தூதுகோஷ்டியில் ஒருவனாயிருந்தான்
என்று சொன்னால் வாசகர்களுக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கும்.
ஆனால் அவனுக்குக்கூட, ஆத்தென்ஸின் அப்பொழுதைய
நிலைமையில், பிலிப்புடன் சமாதானமாகப் போவதுதான்
நல்லதென்று தோன்றிவிட்டது.

1 Philocrates.
2 Pella.

அந்த கோஷ்டியின் சமரஸ முயற்சிகள் வெற்றி பெற்றன. பிலிப் மன்னனுக்கும் ஆதென்ஸுக்கும் 846-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் ஒரு சமாதான ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. 'பிலோக்ராட்டீஸ் ஒப்பந்தம்' என்று இதற்குப் பெயர். இதன்படி, உள்ள நிலைமை அப்படியே ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது. அதாவது பிலிப்பின் வசம் இருக்கிற பிரதேசங்கள் அவனைச் சார்ந்தனவென்றும், அப்படியே ஆதென்ஸ் வசம் இருக்கிற பிரதேசங்கள் அதனைச் சார்ந்தனவென்றும் அங்கீகரித்துக் கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் இந்த ஒப்பந்தத்திலிருந்து போஸிஸ் விலக்கப்பட்டுவிட்டது. இதற்கு ஆதென்ஸும் சம்மதித்தது. காரணம் பிலிப்பின் மீது வைத்த நம்பிக்கைதான்.

பிலிப், போஸிஸை ஒன்றுஞ் செய்யாமல் விட்டுவிடுவானென்றும், தீப்ஸைத்தான் தாக்குவானென்றும் ஆதென்ஸ் கருதியது. ஆனால் ஏமாற்றத்தையே கண்டது. பிலிப், பெரிய ராஜதந்திரியல்லவா? அவன், தீப்ஸின் வேண்டுகோளுக்கிணங்குவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, போஸிஸ்மீது படையெடுத்தான். முக்கியமான நகரங்களை நாசமாக்கினான். ஜனங்களை, சிறு சிறு கிராமங்களில் சென்று குடியேறும்படி செய்தான். போஸியர்களை ஒன்றுசேரவிடக்கூடாதென்பது இவன் நோக்கம். தவிர, போஸியர்கள், டெல்பி கோயில் பணத்தை எடுத்துக் கையாண்டு வந்தார்களல்லவா, அதற்கு ஈடாக வருஷந்தோறும் அறுபது டாலெண்ட்டுகள் விகிதம் அவர்கள் அபராத காணிக்கை செலுத்திவர வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டான். போஸிஸின் பல பாகங்களிலும் மாஸிடோனிய காவற்படைகளைக் கொண்டு நிறுத்தினான். ஆம்பிக்ட்டியோனிக் சங்கத்திலிருந்து போஸியர்கள் விலக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய இரண்டு ஓட்டுகளும் மாஸிடோனியாவுக்கு மாற்றப்பட்டன.

போஸிஸின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, தெர்மாப்பிலேக் கணவாய்க்கு உதவிப்படையனுப்பிய ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் இதே கதி ஏற்பட்டது. இரண்டு பிரதிநிதிகளை அனுப்பும் உரிமை அதற்கு இல்லையென்று சொல்லப்பட்டது.

கிரேக்கர்களால் அந்நியனென்றும் அநாகரிக ஜாதியைச் சேர்ந்தவனென்றும் சிறிது காலத்திற்கு முன்பு அலட்சியம் செய்யப்பட்டு வந்த பிலிப்மன்னன், கிரேக்கர்களுக்கு மட்டுமே உரித்தாயிருந்த ஆம்பிக்ட்டியோனிக் சங்கத்தின் முக்கியஸ்தனாகவும் டெல்பி கோயிலின் ரட்சகனாகவுமாகிவிட்டான். அதன் சார்பில் நடைபெற்ற திருவிழாக்களில் தலைமை வகிக்கத் தொடங்கினான். சர்வ கிரீஸும் அவனை அண்ணாந்து பார்க்க ஆரம்பித்தது.

பிலிப், பெரிய ராஜதந்திரியானபடியால், கிரேக்கர்களை விரோதித்துக்கொண்டு அவர்கள்மீது தன் ஆதிக்கத்தைத் திணிக்க விரும்பவில்லை. சமாதான முறைகளைக் கையாள்வதன் விளைவாக, அவர்கள், தன்னை அதிநாயகனாக ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யவேண்டுமென்று அவன் திட்டம் போட்டிருந்தான். சிறப்பாக, ஆதென்ஸின் நல்லெண்ணத்தையும் நட்பையும் அவன் பெரிதும் விரும்பினான். எதற்காக? அதனுடைய கலைச்செல்வத்திற்காகவா? இல்லை. இல்லை. பாரசீகத்தின்மீது படையெடுத்து வெற்றிகாணவேண்டுமென்ற எண்ணம் அவனுக்கு இருந்தது. அதற்கு, ஆதென்ஸின் கப்பற்படை உதவியாயிருக்குமே என்பதற்காகத்தான்!

ஆனால் ஆதென்ஸிலோ, பிலிப்புக்கு விரோதமான கட்சி நாளுக்குநாள் வலுத்து வந்தது. பிலிப், பிலோக்ராட்டீஸ் ஒப்பந்தத்தின் மூலமாகத் தங்களை ஏமாற்றிவிட்டதாக ஆதீனியர்கள் கருதி ஆத்திரங் கொண்டார்கள். இந்த ஆத்திரத்தில் பிலோக்ராட்டீஸை நாடு கடத்திவிட்டார்கள். பிலிப்பை ஆதரித்துப் பேசிய பலர்மீது பலவிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.

இவையனைத்திற்கும் காரணமாயிருந்தவன் டெமாஸ்த்தனீஸ் என்பதை நாம் சொல்லத் தேவையில்லை.

பிலோக்ரட்டீஸ் ஒப்பந்தம் நிறைவேறிய 346-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 340-ஆம் வருஷம் வரை, ஏறக்குறைய ஆறு வருஷ காலம், ஆத்தென்ஸும் மாஸிடோனியாவும் பெயரளவுக்குச் சமாதானமாக இருந்தன. ஆனால் இந்தக் காலத்தில், ஒன்றையொன்று தாக்க பலமான ஏற்பாடுகள் செய்து வந்தன.

ஆத்தென்ஸ், தனது கோட்டை கொத்தளங்களைப் பழுது பார்த்து பந்தோபஸ்து செய்து வந்தது. தவிர, பிலிப்புக்கு விரோதமாக, மெகாரா என்ன, கொரிந்தியா என்ன, அக்கர்னேனியா என்ன, யூபியா என்ன, இப்படி கிரீஸின் பல பாகங்களிலுமுள்ள பல ராஜ்யங்களையும் தன்னோடு அணைத்துக்கொண்டு வந்தது. தீப்ஸைக்கூட இந்தக் கூட்டு வட்டத்தில் இழுத்துக்கொண்டது. இப்படி பிலிப்புக்கு விரோதமாக ஒரு கூட்டு சேர்க்க, டெமாஸ்த்தனீஸ் பெரிதும் உழைத்தான். ஆத்தென்ஸ், மாஸிடோனிய எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் தலைமை ஸ்தானமாயமைந்தது.

ரு. சர்வகிரேக்க ஆதிக்கம்

அங்கு பிலிப்போ, பிலோக்ரட்டீஸ் ஒப்பந்தம் நிறைவேறின சிறிது காலத்திற்குள்ளாகவே, கிரீஸை, நயமான முறைகளைக் கையாண்டு தன் வசப்படுத்திக்கொள்ள முடியாதென்று தெரிந்துகொண்டான்; எனவே பலாத்கார முறைகளைக் கையாளத் துணிந்தான். இப்படிக் கையாண்டு, தெஸ்ஸலியின் விட்டுப்போன பிரதேசங்களிலும் திரேஸிலும், தன் ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்திக்கொண்டான். இதே பிரகாரம், தெற்கே பெலொப்பொனேஸியாவிலும் சில ராஜ்யங்களை, அவற்றை ஸ்பார்ட்டாவின் ஆக்கிரமிப்பினின்று பாதுகாப்பதாகச் சொல்லி, தன் செல்வாக்குக்குட்படுத்திக் கொண்டான். பின்னர்,

342-ஆம் வருஷம். திரேஸின் தெற்கே வால்போல் நீண்டுள்ள கெர்ஸொனிஸஸ்மீது படையெடுத்துச் சென்றான். கருங்கடல் பக்கத்திலிருந்து ஆத்தென்ஸுக்கு நீண்ட காலமாகச் சென்றுகொண்டிருந்த உணவுப் பொருள்களைத் தடுத்துவிடவேண்டுமென்பது இவன் நோக்கம். ஆத்தென்ஸுக்கு இது தெரிந்தது. உடனே கெர்ஸொனிஸஸைப் பாதுகாக்க ஒரு படையை அனுப்பியது. தவிர, டெமாஸ்த்தனீஸே நேரில் இந்தப் பகுதிக்கு வந்து, பிலிப்புக்கு விரோதமாகப் பிரசாரஞ் செய்தான். இதன் விளைவாக, மாஸிடோனிய ஆதிக்கத்தைப் பெயரளவுக்கு ஏற்றுக்கொண்டிருந்த பெரிந்தஸ்,[1] பிஸாண்டியம் முதலிய சில பிரதேசங்கள், அந்த ஆதிக்கத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டு ஆத்தென்ஸுடன் நல்லுறவு ஏற்படுத்திக்கொண்டன. பிலிப்புக்கு ஆத்திரம் உண்டாகாமலிருக்குமா? 340-ஆம் வருஷம் பெரிந்தஸை முற்றுகையிட்டான். ஆனால் வெற்றி காண முடியாதென்று தெரிந்ததும், திடீரென்று இதனை விட்டுவிட்டு பிஸாண்டியம் சென்று அதனை முற்றுகையிட்டான். ஆனால் அங்கும் வெற்றி காண முடியவில்லை. கௌரவமாகப் பின்வாங்கிக்கொண்டுவிட்டான். இதற்கு டெமாஸ்த்தனீஸ்தான் காரணம். அவனுக்குத் தங்கள் வந்தனத்தைப் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்தனர் ஆத்தீனியர்கள். ஆனால் பிலிப்புக்கு, ஆத்தென்ஸ்மீது படையெடுத்து அதன்மீது வெற்றிகொண்டாலொழிய தனது சர்வ கிரேக்க ஆதிக்க ஆசை பூர்த்தியாகாதென்பது நன்கு தெரிந்திருந்தது.

இந்தச் சமயத்தில் டெல்பி கோயிற் சொத்து விஷயமாக ஒரு வழக்கு ஏற்பட்டது. இது, பிலிப்பின் சர்வ கிரேக்க ஆதிக்க ஆசையை நிறைவேற்றிவைக்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பமாயமைந்தது. லோக்ரிஸ் பிரதேசத்தில் ஆம்பிஸ்ஸா[2] என்பது ஒரு சிறு நகரம். இந்த நகரவாசி

1 Perinthus. 2 Amphissa.

கள், அப்போலோ தெய்வத்திற்கென்று விடப்பட்டிருந்த நிலத்தில் அத்துமீறிப் பயிரிட்டு வந்ததாக இவர்கள் மீது குற்றஞ்சாட்டி இவர்களுக்குத் தண்டனை விதித்தது ஆம்ப்பிக்ட்டியோனிக் சபை. தண்டனை விதித்ததேயாயினும் அதனை நிறைவேற்ற அதற்குச் சக்தியில்லை. பிலிப்பை உதவிக்கு அழைத்தது. பிலிப் இதற்கு உடனே ஒப்புக்கொண்டு ஒரு பெரும் படையுடன் தெர்மாப்பிலே கணவாயைக் கடந்து வந்து, நேரே தெற்கு நோக்கி ஆம்பிஸ்ஸா நகரத்திற்குச் செல்லாமல், போஸிஸிலுள்ள இலேட்டியா[1] என்ற பாழ்பட்ட ஒரு நகரத்திற்குச் சென்று அங்கு முகாம் போட்டுக்கொண்டான். இதனால் இவன், ஆம்ப்பிக்ட்டியோனிக் சபையின் வேண்டுகோளைமட்டும் நிறைவேற்றுவதற்காக வரவில்லையென்று தெரிகிறது. இலேட்டியா நகரத்தை பந்தோபஸ்து செய்து கொண்டு, அங்கிருந்து ஆத்தென்ஸ்மீது, தான் படையெடுக்க உத்தேசித்திருப்பதாகவும், அதற்குத் துணையாக இருக்கவேண்டுமென்றும் தீப்ஸுக்கு ஒரு தாக்கீது விடுத்தான். தீப்ஸின் நோக்கத்தை அறிய வேண்டுமென்பதே இவன் நோக்கம். உண்மையில், ஆத்தென்ஸ் மீது படையெடுக்க வேண்டுமென்ற உத்தேசம் இவனுக்கு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இலேட்டியா நகரத்தில் பிலிப் முகாம் செய்திருக்கிறானென்பதை அறிந்து பரபரப்படைந்த ஆத்தென்ஸும், தீப்ஸை, தனக்குத் துணையாயிருக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டது. தீப்ஸ், சிறிது ஆலோசித்துவிட்டு, கடைசியில் ஆத்தென்ஸ் பக்கம் சேர்ந்து பிலிப்பை எதிர்த்து நிற்கத் துணிந்தது; இதற்குத் தக்க பலனையும் உடனே அனுபவித்துவிட்டது.

சுமார் முப்பதினாயிரம் பேர் கொண்ட பிலிப்பின் படையும், ஏறக்குறைய அதே முப்பதினாயிரம் பேரடங்கிய ஆத்தென்ஸ்—தீப்ஸ் கூட்டுப்படையும் 338-ஆம் வருஷம்

1 Electea.

ஆகஸ்ட் மாதம் ப்யோஷ்யாவிலுள்ள கெரோனியா என்ற இடத்தில் சந்தித்தன. தீப்ஸ், தனது 'புனித ஜதைப் படை'[1]யைப் போர்க்களத்தில் கொண்டுவந்து நிறுத்தியது. இந்தப் படையைப்பற்றி வாசகர்கள் சிறிது தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

எப்பாமினேண்டாஸும், பெலோப்பிடாஸும் அதிகாரத்திலிருந்த காலத்தில், உயர் குடும்பத்து இளைஞர்களாக முந்நூறு பேரைப் பொறுக்கியெடுத்து அவர்களுக்கு யுத்தப் பயிற்சியளித்தனர்; அவர்களைத் துணிந்த வீரர்களாக்கினர். இந்த முந்நூறு வீர இளைஞர்களும், நூற்றைம்பது ஜதையினராகப் பிரிக்கப்பட்டனர். இந்த நூற்றைம்பது ஜதையினரும், மற்றச் சாதாரண தரைப்படை வீரர்களுக்கு உற்சாக மூட்டும் வகையில், அவர்களுக்கு முன் அணி வகுத்து நிற்கவேண்டும். ஜதையினரில் ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரியக்கூடாது. ஒன்றாகவே போர் செய்ய வேண்டும்; வீழ நேரிடின் ஒன்றாகவே வீழ வேண்டும். இந்த முந்நூறுபேரையும் சேர்த்துச் சுருக்கமாக, துணிவுப் படையென்று கூறலாம். கடுமையான போர்களில் மட்டுந்தான் இந்தத் துணிவுப் படை கொண்டு வந்து நிறுத்தப்படும். கெரோனியாவில் இந்தத் துணிவுப் படை வந்து நின்றது.

ஆத்தென்ஸ் படையில், இதுகாறும் பிலிப்புக்கு விரோதமாகச் சொற்போர் நடத்தி வந்த டெமாஸ்தனீஸும், இவனைப் போல் வேறு பல பிரபலஸ்தர்களும் சாதாரண போர் வீரர்களாகச் சேர்ந்திருந்தனர். டெமாஸ்தனீஸுக்கு அப்பொழுது நாற்பத்தேழு வயது என்றால், அவன் தனது நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கு ஊறு ஏற்படக்கூடாதென்பதில் எவ்வளவு தீவிரமுடையவனாயிருந்தான் என்பது தெரிகிறது. சர்வ கிரீஸின் சுதந்திரத்திற்கல்லவோ இப்பொழுது ஆபத்தேற்பட்டிருக்கிறது?

1 The Sacred Band.

விஸ்தரித்துக்கொண்டு போவானேன்? கெரோனீயா போர், பிலிப்புக்கு வெற்றியாக முடிந்தது. அவனுடைய படையின், அதாவது மாஸிடோனியப் படையின் ஒரு பகுதிக்குத் தலைமை வகித்த அவனுடைய மகன், அப்பொழுது பதினெட்டு வயதே அடைந்திருந்த (மகா) அலெக்ஸாந்தர், தீப்ஸின் துணிவுப் படையைத் துணிந்து தாக்கி, முந்நூறு பேரையும், ஒருவரைக்கூட உயிர் தப்ப விடாமல் முடித்து விட்டான். இதன் மூலம், தீபர்களுடைய வீரத்தின் வேரையே அறுத்து விட்டானென்று சொல்லவேண்டும். ஆத்தீனியர்களிலோ, டெமாஸ்தனீஸ் முதலியவர்கள் தப்பிப் பிழைத்தோமென்று போர்க்களத்திலிருந்து ஓடிவிட்டனர்.

கெரோனீயா போர், கிரேக்க சரித்திரத்தில் ஒரு திருப்பம். இந்தப் போரின் விளைவாகக் கிரீஸில் அந்நியர் ஆதிக்கம் குடி கொண்டது. கிரீஸை ஒற்றுமைப்படுத்தி வைப்பதாகச் சொல்லி, அதற்கு மாஸிடோனியத் தளையைப் பூட்டிவிட முனைந்தான் பிலிப். கிரீஸின் சுதந்திர வாழ்வும் முற்றுப்பெறும் நிலைமைக்கு வந்து விட்டது. இஃதிருக்கட்டும்.

வெற்றி கொண்ட பிலிப், தோல்வியடைந்தவர்கள் விஷயத்தில் பாரபட்சமாக நடந்து கொண்டான். கடைசி சமயத்தில் தன்னைக் கைவிட்டு விட்ட தீப்ஸ் மீது தன் ஆத்திரத்தை யெல்லாம் காட்டினான். போர்க்களத்தில் சிறைப்பட்ட தீபர்களை அடிமைகளாக விற்று விடும்படி செய்தான்; தனக்கு எதிராக நின்ற கட்சித் தலைவர்களிற் சிலரைச் சிரச்சேதமும், சிலரைத் தேசப் பிரஷ்டமும் செய்துவிட்டான்; தனக்கு அடங்கி நடக்கக்கூடிய ஒரு சிலரை அதிகார பீடத்தில் அமர்த்தினான்; காட்மீயா கோட்டையில் மாஸிடோனிய காவற்படையொன்றையும் நிறுவினான்.

ஆத்தென்ஸ் விஷயத்திலோ இப்படி நடந்துகொள்ளவில்லை பிலிப். போர்க் களத்தில் சிறைப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்துவிட்டான். அதன் அரசாங்க அமைப்பிலோ, அதன் செல்வாக்குக்குட்பட்டிருந்த ஸாமோஸ், லெம்னாஸ் முதலிய சில தீவுகளின் விஷயத்திலோ தலையிடவில்லை. கெர்ஸொனிஸஸை மட்டும் தன் சுவாதீனத்தில் இருத்திக் கொண்டான். இவையனைத்திற்கும் சேர்த்தாற் போல் ஒரு நிபந்தனை விதித்தான். அதுதான் சர்வ கிரீஸுக்கும் தன்னை அதிநாயகனாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது. கடுமையான நிபந்தனைகளை எதிர்பார்த்த ஆத்தென்ஸ், இந்த நிபந்தனைக்கு உடனே இணங்கியது.

ஆத்தென்ஸை, தலை வணங்கச் செய்த பின், பிலிப், பெலொப்பொனேஸியாவுக்குச் சென்று, அங்குள்ள ராஜ்யங்களை, தன் ஆதீனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்தான். ஸ்பார்ட்டா மட்டும் மறுத்து விட்டது. பிலிப், அதனைத் தாக்கி நாசமாக்காமல், அதன் அதிகாரத்திற்குட்பட்டிருந்த பிரதேசங்களை ஆக்கிரமித்து, ஆர்கோஸ் முதலிய ராஜ்யங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்து விட்டான். சுருக்கமாக, ஸ்பார்ட்டாவின் அதிகார எல்லையைச் சுருக்கி விட்டான்.

பின்னர், பிலிப், கொரிந்தியாவில் சர்வ கிரேக்க மகாநாடொன்றை, தன் தலைமையில் 338-ஆம் வருஷக் கடைசியில் கூட்டினான். ஸ்பார்ட்டாவைத் தவிர்த்து, கிரீஸிலுள்ள எல்லா ராஜ்யங்களும், ஈஜீயன் கடலிலுள்ள தீவு ராஜ்யங்களும், தங்கள் தங்கள் ஜனத்தொகை விகிதாசாரப்படி இதற்குப் பிரதிநிதிகளை அனுப்பின. இந்த ராஜ்யங்களனைத்தும் சேர்ந்த ஒரு ஸ்தாபனம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதனை 'கொரிந்திய காங்கிரஸ்'[1] என்று அழைப்பர். இந்த ஸ்தாபனத்திற்கும் பிலிப்புக்கும் ஓர்

1 Corinthian Congress.

உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. இதன்படி, ஸ்தாபனத்தில் சேர்ந்துள்ள ராஜ்யங்களின் சுய நிர்ணய உரிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டது. எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் கடலில் கலஞ் செலுத்தும் உரிமை அளிக்கப்பட்டது. ஒரு ராஜ்யத்திற்கு விரோதமாக மற்றொரு ராஜ்யம் சூழ்ச்சி செய்யக் கூடாதென்றும், எல்லா ராஜ்யங்களும் சமாதானத்துடன் வாழ வேண்டுமென்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டன. இந்த ஷரத்துக்களின் மூலம், பிலிப், தான் ஏகாதிபத்தியவாதியல்ல வென்றும், கிரீஸை ஒற்றுமைப்படுத்துவதே தனது நோக்கமென்றும் காட்டிக் கொண்டான். முதலில் கிரேக்கர்களின் நம்பிக்கையை சம்பாதித்துக்கொண்டு, பிறகு அவர்கள் அறிந்து கொள்ளாத விதமாக அவர்கள் மீது தன் ஆதிக்கத்தைத் திணிக்க வேண்டுமென்பதே இவன் திட்டம்.

மேற்படி கொரிந்திய காங்கிரஸின் அடுத்த வருஷ—337-ஆம் வருஷ—க்கூட்டத்தில், மாஸிடோனியாவும் இந்த காங்கிரஸ் ஸ்தாபனமும் ஒன்று சேர்ந்து பிலிப்பின் தலைமையில், பாரசீகத்தின் மீது படையெடுப்பதென்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. மெதுவாகத் தன்னுடைய தலைமையைக் கிரேக்க ராஜ்யங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்படி செய்துகொண்டான் பிலிப் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம். அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ததோடு அவை, இந்த ஆதிக்கத்தை உணராதிருக்கும் பொருட்டும், இந்த ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெற முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமுன்பும், அவற்றின் கவனத்தை வேறு பக்கம் திருப்பவே, பாரசீகப் படையெடுப்புப் பிரேரணையைக் கிளத்தினான். ஆனால் அந்த ராஜ்யங்கள், பிலிப்பின் உண்மை நோக்கத்தைத் தெரிந்துகொண்டனவோ, இல்லையோ, சுமார் நூற்றைம்பது வருஷங்களுக்கு முந்தி கிரீஸின் மீது படையெடுத்து வந்த பாரசீகத்தைப் பழிவாங்க இப்பொழுது சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததேயென்று

சந்தோஷங்கொண்டன; மேற்படி படையெடுப்புக்குப்
பணமும் படையும் உதவுவதாக ஒப்புக்கொண்டன. தவிர
ஆசியாவின் பொருள் வளம், கிரேக்க ராஜ்யங்களின்
ஆசையைக் கிளறி விட்டது.

அடுத்த வருஷம்—336-ஆம் வருஷம்—பாரசீகப்படை
யெடுப்புக்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்
பட்டன. மாஸிடோனிய முன்னணிப் படையொன்றும்
ஹெல்லெஸ்பாண்ட் ஜல சந்தியைக் கடந்து சென்று
விட்டது. பிலிப்பும் புறப்படுவதாக இருந்தான். புறப்படு
வதற்கு முந்தி, தன் மகளுக்கு—இவள் பெயர் கிளியோ
பாட்ரா[1]—விவாகம் செய்து வைத்துவிட்டுப் போக
நிச்சயித்தான். மண விழாக்கான ஏற்பாடுகள் யாவும்
நடைபெற்றன. விவாகத்திற்குக் கிரேக்க ராஜ்யங்கள்,
பிரதிநிதிகளையும் பரிசுகளையும் அனுப்பியிருந்தன. விவாகச்
சடங்கை முன்னிட்டு ஓர் ஊர்வலம் நடைபெற்றது. இந்த
ஊர்வலத்தின் போது பாஸேனியஸ் என்ற ஒருவன்,
பிலிப்பைக் கொலை செய்துவிட்டான். பிலிப்புக்
கும் அவன் மனைவி ஒலிம்பியாஸ்[2] என்பவளுக்கும்—
இவள் தான் மகா அலெக்ஸாந்தரின் தாயார்—சிறிது
காலமாக மனஸ்தாபம் இருந்து வந்தது. அவளுடைய
சூழ்ச்சியினால் தான் இந்தக் கொலை நடைபெற்றதென்று
கூறுவர். எப்படியோ, நாகரிகமற்ற நிலையிலிருந்த
மாஸிடோனியாவை ஒரு தலைமுறைக்குள் நாகரிகமுள்ள
கிரேக்கர்களும் தலை வணங்கக்கூடிய உயர் நிலைக்குக்
கொண்டு வந்து தன் மகனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டும்,
அவனுக்கு ஏகாதிபத்திய பாதையைச் செப்பனிட்டுக்
கொடுத்து விட்டும், தனது நாற்பத்தாறாவது வயதில்—
336-ஆம் வருஷம்—மறைந்து விட்டான் பிலிப்.

1 Cleopatra. 2 Olympias

31. மகா அலெக்ஸாந்தர்

க. பிறந்ததும் பயின்றதும்

பிலிப்புக்குப் பிறகு அலெக்ஸாந்தர்; உலக சரித்திரத்தில்,
மகா பட்டம் பெற்ற பேரரசர்களுள் முதன்மையா
னவன். இவன் பிறந்த நாளன்று, ஒன்றன் பின்
னொன்றாக மூன்று நற்செய்திகள் பிலிப்புக்குக்கிடைத்தன.
ஒன்று, இல்லிரியர் மீது தொடுத்திருந்த போரில் அவன்
படைகள் வெற்றி கண்டது; மற்றொன்று, ஒலிம்பிக் விளை
யாட்டில் அவனுடைய குதிரை ஜெயித்தது; இன்னொன்று.
அலெக்ஸாந்தர் பிறந்தது. இந்த மூன்று சந்தோஷச்செய்தி
களையும் கேட்ட பிலிப், உடனே மண்டியிட்டு "கடவுளே,
ஒன்றன் மேலொன்றாகச் சந்தோஷச் செய்திகளை
அனுப்பி வருகிறாயே; நான் நிதானந் தவறாமலிருக்க ஒரு
துக்கச் செய்தியையும் கூடவே அனுப்பு" என்று
பிரார்த்தித்தானாம். அலெக்ஸாந்தர் பிறந்தது இரவு நேரம்,
அதே சமயத்தில், சின்ன ஆசியாவில் எபீஸஸ்[1] என்னும்
ஊரிலிருந்த ஆர்ட்டிமிஸ் தேவதையின் கோயில் எரிந்து
கொண்டிருந்தது.[2]

அலெக்ஸாந்தரை, தன்னினும் சான்றோனாகக் காண
விழைந்தான் பிலிப். இதற்காகத் தக்கோரிடத்தில் இவன்

1 Ephesus.

2 உலகத்து ஏழு அதிசயங்களுள் ஒன்றெனக் கருதப்பட்ட இந்த ஆர்ட்டிமிஸ் கோயில் எரிந்து கொண்டிருந்ததென்றால், தானே எரிந்து கொண்டிருந்ததென்று அர்த்தமல்ல. ஹீரோஸ்ட்ராட்டஸ் (Herostratus) என்ற ஒரு பைத்தியக்காரன், இதற்கு நெருப்பு வைத்து விட்டான் என்பதே வரலாறு. அலெக்ஸாந்தர் பிறந்ததும் இந்தக் கோயில் எரிந்ததும் ஒரே சமயத்தில் நிகழ்ந்தன என்பதே இங்கு தாத்பரியம். [illegible] தேவதையாகக் கொண்டாடப் பெற்ற இந்த ஆர்ட்டிமிஸ (42-ஆம் பக்கம்) பிற்காலத்தில் தாய்மைக்கு இறைவியாகக் கொண்டாடப் பெற்றாள்.

பயிற்சி பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தான். அந்தக் காலத்
தில்—அந்தக் காலத்தில் மட்டுமென்ன, எந்தக்காலத்திலும்
தான்—பேரறிஞனென்று போற்றப்பட்டு வந்தவன்
அரிஸ்ட்டாட்டல்; பிளேட்டோவின் சீடன். அவனிடத்
தில் பிலிப்புக்கு அபார மதிப்பு. எழுதுகிறான் அவனுக்கு
ஒரு கடிதத்தில்:—

"எனக்கு ஒரு மகனுண்டு என்பது தங்களுக்குத்
தெரியுமல்லவா? எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் இந்தச் சம
யத்தில் என் வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.
ஏன் என்று கேட்கிறீர்களா? அவன்—எனக்கு மகன்—
பிறந்ததற்காகவல்ல; தாங்கள் பிறந்திருக்கிற யுகத்திலேயே
அவனும் பிறந்திருக்கிறானே என்பதற்காக. அவனுக்குக்
கல்வியறிவு அளிக்கும் பொறுப்பைத் தாங்கள் ஏற்றுக்
கொள்வீர்களாயின், அவனுடைய தந்தையாகிய நானும்,
அவன் ஆளப்போகும் ராஜ்யமும் பெருமைப்படக்கூடிய
விதமாக அவன் இருப்பானென்ற நம்பிக்கை எனக்கு
உண்டாகும்."

அலெக்ஸாந்தர், பதின்மூன்றாவது வயது முதல் பத்
தொன்பதாவது வயது வரை சுமார் ஆறு வருஷ காலம்
அரிஸ்ட்டாட்டலிடம் கல்வி பயின்றான். பல துறைகளிலும்
அறிவு பெற வேண்டுமென்ற ஆவல் இருந்தது அலெக்
ஸாந்தருக்கு. இந்த ஆவலைப் பூர்த்தி செய்து வைக்கக்
கூடிய ஆற்றல் இருந்தது அரிஸ்ட்டாட்டலுக்கு. ஆசா
னுக்கும் மாணாக்கனுக்கும் மனங் கலந்த உறவு ஏற்பட்ட
தில் என்ன ஆச்சரியம்? அலெக்ஸாந்தர், தனது கடைசி
நாட்கள் வரை, அரிஸ்ட்டாட்டலின் பல முக ஆராய்ச்சி
களுக்குப் பல வகையிலும் உதவி செய்து வந்தான்.
அரிஸ்ட்டாட்டலும் இந்த நன்றியை மறக்கவில்லை.

ஆசியப் படையெடுப்பின் போது, அலெக்ஸாந்தர்,
தன்னுடன் பல துறை அறிஞர்களையும் அழைத்துச்
சென்றான். பகல் நேரங்களில் பிரயாணஞ் செய்ததனாலோ,

போர் செய்ததனாலோ ஏற்படக்கூடிய அலுப்பைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு, இரவு நேரங்களில் மேற்படி அறிஞர்களுடன் சம்பாஷணை செய்வான். ப்ளூடார்க் கூறுவதுபோல், அறிவை அதிகரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற இவனுடைய ஆவல் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது. இலியத் மகா காவியத்தினிடம் இவனுக்குத் தனிப் பெரு மோகம். இந்த மோகத்தை உண்டுபண்ணியவன் அரிஸ்ட்டாட்டல்தான். அரிஸ்ட்டாட்டல் எழுதிய விளக்க உரையோடுகூடிய மேற்படி காவியத்தின் பிரதியொன்றை இவன், போருக்குச் செல்கின்ற காலத்தும் கூடவே எடுத்துச் செல்வான். இரவில் படுக்கிறபோது, தலையணையின் கீழ் அந்தப்பிரதியை வைத்துக்கொள்வான். இந்தக்காவியத்தின் பெரும்பகுதி இவனுக்கு மனப்பாடமாயிருந்தது.

மற்றச் சாஸ்திரங்களைப் போல், தத்துவ சாஸ்திரத்திலும் விசேஷப் பயிற்சி பெற்றுக்கொள்ளுமாறு, தன் மகனுக்குக் கூறியிருந்தான் பிலிப். "மகனே, எத்தனையோ தவறான காரியங்களைச் செய்துவிட்டு, பிறகு அவைகளுக்காக வருத்தப்பட்டிருக்கிறேன் நான். நீ அந்த மாதிரியான காரியங்களைச் செய்யாமலிருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே, தத்துவ சாஸ்திரத்தின்மீது சிறிது விசேஷ கவனஞ் செலுத்துமாறு கூறுகிறேன்" என்று பிலிப், தன் மகனுக்கு அறிவுறுத்தியிருந்தான். அலெக்ஸாந்தரும், இந்தத் துறையில் விசேஷப் பயிற்சி பெற்றான். ஆனால் இந்தப் பயிற்சி, இவனுடைய வாழ்க்கையில் எவ்வளவு தூரம் உபயோகப்பட்டதென்பது வேறு கேள்வி.

பரம்பரை வாசனையையொட்டி, அலெக்ஸாந்தர், இளமையிலிருந்தே முரட்டுச் சுபாவமுடையவனாயிருந்தான். ஆபத்து என்பது இவனுக்குத் தெரியாத வார்த்தை. மற்றவர்கள் சாதிக்க முடியாது என்று கைவிட்டுவிட்ட காரியத்தைச் சாதிக்க முற்படுவான். ஒரு சமயம்,

பூஸிபாலஸ்[1] என்ற ஒரு பெரிய குதிரையை, பிலிப்பின் முன்னர் கொண்டுவந்து நிறுத்தினர் அவனுடைய பரிவாரத்தினர். அதனுடைய முரட்டுத்தனத்தைப் பார்த்த பிலிப், அதனை வழிக்குக் கொண்டுவர முடியாதென்று கூறி, வெளியே அனுப்பிவிடுமாறு உத்திரவிட்டான். "இருங்கள், இருங்கள்; அதனை நான் வழிக்குக் கொண்டு வருகிறேன்" என்றான், அப்பொழுது பத்து அல்லது பன்னிரண்டு வயதே அடைந்திருந்த அலெக்ஸாந்தர். இது வரை,

மகா அலெக்ஸாந்தர்

சூரியன் பக்கம் அதன் பின்புறம் இருக்கும்படியாக நிறுத்தியிருந்தனர். அது, தன்னோடு ஓட்டி வரும் நிழலைக் கண்டு மருண்டு, உதைத்துக்கொண்டும், கனைத்துக்கொண்டும், நின்ற இடத்தில் நில்லாமலிருந்தது. இந்தச் சூட்சுமத்தைத் தெரிந்துகொண்டான் அலெக்ஸாந்தர். சூரியன் பக்கம் முகம் இருக்கும்படி குதிரையைத் திருப்பி நிறுத்தி,

1 Bucephalus. இந்தக் குதிரையை அலெக்ஸாந்தர் மிகவும் பாராட்டி வந்தானென்று தெரிகிறது. இந்தியாவின்மீது இவன் படையெடுத்து வந்து போரஸ் மன்னன்மீது வெற்றி கண்டதும் இந்தக் குதிரை இறந்துவிட்டது. போர் நடைபெற்ற இடத்திற்குச் சமீபத்தில், இதன் பெயரால் ஒரு புதிய நகரத்தைத் தோற்றுவித்தான் அலெக்ஸாந்தர்.

அதனைத் தட்டிக்கொடுத்து, அதன்மீது ஆரோகணித்துக் கொண்டான். குதிரையும், கடிவாளத்திற்குக் கட்டுப் பட்டது. வேகமாகச் சிறிது தூரம் சென்று, திரும்பி வந்து, தந்தை முன்னர் நின்றான் மகன். பிலிப், ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய, "மகனே, நான் விட்டுப்போகிற ராஜ்யம் உனக்குப் பற்றாது. இதைக் காட்டிலும் விசாலமானதொரு ராஜ்யத்தை உனக்கென்று தேடிக்கொள்" என்றான்.

இங்ஙனமே, வேட்டை, விளையாட்டு, எல்லாவற்றிலுமே ஒரு தனித்துணிச்சல் காட்டினான் அலெக்ஸாந்தர். பறக்கும் பறவைகளையோ, நாற்கால் பாய்ச்சலில் ஓடும் பிராணிகளையோ சுலபமாக அம்பினால் வீழ்த்திவிடுவான். வேகமாகச் சென்றுகொண்டிருக்கும் குதிரை பூட்டிய ரதத்திலிருந்து இறங்குவான்; அப்படியே அதன்மீது ஏறுவான். ஒரு சமயம், ஓர் அடர்ந்த காட்டுக்குள் தனியனாக நடந்து சென்றுகொண்டிருந்தான். சிங்கமொன்று எதிர்ப்பட்டது. அதற்கும் இவனுக்கும் மல் யுத்தம். கடைசியில் இவனுக்கே வெற்றி கிடைத்தது.

கடினமான உழைப்பிலே அலெக்ஸாந்தருக்குத் தனியான இன்பம். ஓய்வென்பதை அறியான். ஓய்வுகொள்ள வேண்டுமென்று கூறுவோரைக் கடிந்துகொள்வான். அதிக நேரம் தூங்குவோரைக் கண்டால் இவனுக்குப் பிடிக்காது. தானே சிறிது அதிகமாகத் தூங்கிவிட்டால், 'தூங்கி, நேரத்தை வீணாக்கிவிட்டேனே' என்று தன்னையே நொந்துகொள்வான். தூக்கத்தில் எப்படிச் சிக்கனம் காட்டினானோ அப்படியே ஆகாரத்திலும் சிக்கனங் காட்டினான். எளிய உணவையே உட்கொள்ளுவான். 'தாடி மீசை இருப்பது ஆபத்து; சத்துருக்களிடம் சுலபமாக அகப்பட்டுக்கொள்ள அவை துணை செய்கின்றன' என்று சொல்லி, அவற்றை வளர்க்கும் வழக்கத்தை ஒழித்துவிட்டான்.

சிறு வயதிலிருந்தே அலெக்ஸாந்தருக்கு, தன்னைப் பற்றி உயர்வான எண்ணம் இருந்து வந்தது. ஒரு சமயம் இவனது நண்பர்கள், 'ஒலிம்பிய கால்நடைப் போட்டியில் நீ ஏன் சேரக்கூடாது' என்று கேட்டார்கள். 'போட்டியிடுகிறவர்கள், அரசர்களாயிருக்கும் பட்சத்தில் நிச்சயம் அந்தப் போட்டியில் நான் கலந்துகொள்வேன்' என்று இவன் பதில் கூறினான்.

எதிலும் தான் முன் நிற்கவேண்டும், தான் வெற்றியடையவேண்டும் என்ற எண்ணமே மிகுந்திருந்தது அலெக்ஸாந்தருக்கு. இதற்காக, எந்த விதமான ஆபத்தையும் துச்சமாகக் கருதுவான்; மெய்ம்மறந்து அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடுவான். போர்முனையில், தான் ஒரு படைத்தலைவன் என்பதையும், அரசிளங் குமாரன் என்பதையும் மறந்து, சாதாரண ஒரு போர்வீரனைப்போல் உற்சாகத்துடன் போர்புரிவான். சத்துருக்களை எப்படியாவது நாசஞ்செய்துவிடவேண்டுமென்ற ஒரே நினைவுதான் இவனுக்கு இருக்கும். கெரோனியா போரில், தீப்ஸின் துணிவுப் படையை நிர்மூலமாக்க முதன்முதல் துணிந்தவன், அப்படியே நிர்மூலமாக்கியவன் இவனேயல்லவா?[1] ஒரு சமயத்தில், தன் நண்பர்களிடம் குறையாகச் சொல்லிக்கொண்டானாம்:—"நாம் தயாராவதற்குள், தகப்பனார் எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்துவிடுவார்போலிருக்கிறது. பெரியதும் முக்கியமானதுமான காரியங்களை, நானே, சாதிக்க இடம் கொடுக்கமாட்டார்போலிருக்கிறது."

இளமையிலேயே அலெக்ஸாந்தருக்குப் பாரசீகத்தில் ஒரு கண் விழுந்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது. பிலிப் மன்னன், பிஸாண்ட்டியம் பக்கம் படையெடுத்துச் சென்றிருந்த காலத்தில்,[2]—அப்பொழுது அலெக்ஸாந்தருக்குப் பதினாறு வயதுதான்—பாரசீகத்திலிருந்து வந்திருந்த தூதர்களை

1 556-ஆம் பக்கம் பார்க்க. 2 553-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

வரவேற்று உபசரிக்கும் பொறுப்பு இவனுக்கு ஏற்பட்டது. அப்பொழுது அவர்களைப் பார்த்து "உங்களுடைய அரசர் எப்படிப்பட்டவர்? சத்துருக்களை எப்படி நடத்துவார்? பாரசீகம் வலுப்பெற்றிருப்பதற்குக் காரணமென்ன? பணமா? படையா?"—இப்படிச் சரமாரியாகக் கேள்விகள் கேட்டான். அவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் கூர்ந்து கவனித்துக் கேட்டுக்கொண்டான். இவனைச் சிறுபிள்ளையென்று கருதி வந்த அவர்கள், இவன் பேசுந் தோரணையையும், நடந்து கொள்ளும் மாதிரியையும் பார்த்துத் திகைப்படைந்து போனார்கள். இங்ஙனமே பிற நாட்டு மன்னர்களைப் பற்றியும், அவர்கள் ஆளும் முறையைப்பற்றியும் அறிந்துகொள்ள ஆவல்கொண்டான் அலெக்ஸாந்தர்; அறிந்துகொண்டும் வந்தான்.

உ. அரசபீடத்தில் அமர்தல்

பிலிப் மன்னன் 336-ஆம் வருஷம் கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டானல்லவா, அதைக் கேள்வியுற்றதும், அவனுடைய ஆதிக்கத்துக்குப் பயந்து கிடந்த ராஜ்யங்கள் பலவும் ஒரே குதூகலம் கொண்டன. சிறப்பாக ஆத்தென்ஸில் இந்தக் குதூகலம் மிகுந்து காணப்பட்டது. டெமாஸ்த்தனிஸுக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி, கங்கு கரையின்றிப் பொங்கியது. பிலிப்பின் மரணச் செய்தி எட்டியதும், இவன், ஒரு வாரத்திற்கு முன் தனது மகள் இறந்து போனதைக்கூட மறந்துவிட்டு, சந்தோஷங் கொண்டாட ஆரம்பித்தான்! ஆடம்பரமான உடையணிந்துகொண்டும், தலையில் பூச்சூட்டிக்கொண்டும், ஜன சபை முன்னர் தோன்றி, பிலிப்பின் மரணத்திற்காக மகிழ்வதாகவும், இதனை ஒரு திருவிழாவாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்றும், கொலை செய்த பாஸேனியஸுக்கு வெற்றி மாலையொன்று அனுப்பவேண்டுமென்றும் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றச் செய்தான்! இதில் வேடிக்கையென்னவென்றால், இந்தத் தீர்மானம் நிறை-

[illegible]யதற்குச் சில வேளைகளுக்கு முன்புதான், யாரேனும் [illegible]பின் உயிருக்கு உலை வைத்துவிட்டு ஆத்தென்ஸில் [illegible] தஞ்சம் புகுந்துகொள்வார்களானால், அவர்களை நியாய விசாரணைக்குட் படுத்தித் தண்டிக்க வேண்டுமென்று, அதே ஜனசபையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேறியிருந்தது!

இப்படி மகிழ்ச்சி கொண்டாடியதோடல்லாமல், மேற்படி ராஜ்யங்கள், மாஸிடோனிய ஆதிக்கத்தை உதறித் தள்ளிவிட முயன்றன. கிழக்கே திரேஸிலும், மேற்கே இல்லிரியாவிலும், இன்னும் பல இடங்களிலும் கலகங்கள் தோன்றின. மத்திய கிரீஸிலும், பெலபொனேஸியாவிலுமுள்ள சில ராஜ்யங்கள், மாஸிடோனியாவுடன் வைத்துக் கொண்டிருந்த நல்லுறவை ரத்து செய்துகொண்டுவிட்டன. இவையெல்லாம் போக, மாஸிடோனியாவிலேயே அரசபீடத்தை நாடிப் பலர் போட்டியிட்டனர். இவர்களை ஆதரிக்கப் பல கட்சிகள் தோன்றி ராஜ்யத்தின் அமைதியைக் குலைத்துக் கொண்டிருந்தன.

எப்படிப்பட்டவரையும் கதிகலங்கச் செய்யக்கூடிய இந்த நிலைமையில் அலெக்ஸாந்தர் பட்டத்திற்கு வந்தான். அப்பொழுது இவனுக்கு வயது இருபதுதான். ஆனால், பிலிப் தயாரித்து வைத்துப்போயிருந்த ராணுவம், இவனிடம் பரம விசுவாசம் காட்டியது. இதனைத் தனக்குப் பக்கபலமாகக் கொண்டான் அலெக்ஸாந்தர். மனத்திண்மையுடன் அரச பொறுப்பை நிறைவேற்றத் தொடங்கினான்.

முதன்முதல், தனக்குப் போட்டியாக அரசபீடத்தை நாடி வந்த அனைவரையும் உயிர் முடித்துவிட்டான். இதன் மூலம், தனது அரச பதவியை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டான். பின்னர், தன் தந்தை, கிரேக்க ராஜ்யங்கள்மீது செலுத்தி வந்த ஆதிக்கத்தை ஊர்ஜிதம் செய்துகொள்ளும் பொருட்டு, 336-ஆம் வருஷம்—அரச பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட அதே வருஷம்—ஒரு பெரும்படையுடன் தெற்கு

நோக்கினான். எதுமறியா இளம்பிள்ளையென்று இவளை முறையில் கருதி வந்த ராஜ்யங்கள், இப்பொழுது பருந்துபோல் இவன் பறந்து வருவதைக் கேள்வியுற்றுப் பயந்து போயின; இவனுக்குத் தலைவணங்கக் காத்து நின்றன. தீப்ஸ் என்ன, ஆத்தென்ஸ் என்ன, ஒன்றன் பின்னொன்றாகத் தங்களுடைய விசுவாசத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டன. குறிப்பாக ஆத்தென்ஸ், பிலிப்பின் மரணத்தைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி கொண்டதற்காக மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டது; சகல மரியாதைகளையும் இவனுக்குச் செலுத்தியது. ஆம்ப்பிக்ட்டியோனிக் சபை, பிலிப்பின் ஸ்தானத்தில் இவனை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குரிய கௌரவங்களை வழங்கியது. ஸ்பார்ட்டாவைத் தவிர்த்து, முன்போல் கொரிந்திய காங்கிரஸ், கொரிந்தியாவில் கூடி, இவனிடம் தனக்குள்ள விசுவாசத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டது; அகில கிரீஸின் பிரதம படைத் தலைவனாக, பிலிப்புக்குப் பதில் இவனை அங்கீகரித்துக் கொண்டது; ஆசியாவின்மீது படையெடுத்துச் செல்ல இவனுக்குப் பணமும் படையும் உதவுவதாக வாக்களித்தது. இவனும், மேற்படி காங்கிரஸில் சேர்ந்துள்ள ராஜ்யங்களின் தனி உரிமையை அங்கீகரித்து ஒரு பிரகடனம் வெளியிட்டான். இங்ஙனம் சொற்ப காலத்திற்குள், ஏறக்குறைய கிரீஸ் முழுவதையும், தனக்கு இணங்கியிருக்குமாறு செய்துவிட்டு, தனது தலைநகரமாகிய பெல்லாவுக்குத் திரும்பிச் சென்று, உள்நாட்டில் அமைதி நிலவுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யத் தொடங்கினான்.

திரேஸிலும் இல்லீரியாவிலும் கலகங்கள் தோன்றியிருந்தனவென்று மேலே சொன்னோமல்லவா, இவற்றை அடக்கி ஒடுக்க அடுத்த வருஷம் (335-ஆம் வருஷம்) ஒரு படையுடன் சென்றான் அலெக்ஸாந்தர். முதலில் திரேஸ்; பிறகு இல்லீரியா. கலகங்கள் ஒடுங்கின. இவ்விரு பகுதிகளிலும் மாஸிடோனிய ஆதிக்கம் நிலைநாட்டப்பெற்றது.

திரேஸ் பகுதிக்கு இவன் சென்றிருந்த காலத்தில், அங்கே இவன் இறந்துவிட்டானென்று ஒரு வதந்தி கிளம்பியது. ஆத்தென்ஸ் முதலிய ராஜ்யங்கள் இதனை நம்பின.

டெமாஸ்தனீஸ் ஆரம்பித்துவிட்டான், சுதந்திரப் போர் முழக்கம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அலெக்ஸாந்தருக்கு விரோதமான பிரசாரத்தை. இதற்காக, பாரசீகத்திலிருந்து பொருளுதவி பெற்றுக்கொள்ளவும் இவன் தயங்கவில்லை. ஆத்தென்ஸினுடைய தூண்டுதலின் பேரில், தீப்ஸும், அலெக்ஸாந்தருக்கு விரோதமாகக் கிளம்பியது; அலெக்ஸாந்தரினால் அங்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த மாஸிடோனியப் படையதிகாரிகளைக் கொலை செய்துவிட்டது; மாஸிடோனியக் காவற்படை தங்கியிருந்த காட்மீயா கோட்டையை முற்றுகையிட்டது. இங்ஙனம் தீப்ஸைத் தூண்டிவிட்டதோடல்லாமல் அதற்கு ஆயுத உதவியும் அனுப்பியது ஆத்தென்ஸ். இதனோடும் சும்மாயிருக்கவில்லை. மாஸிடோனியாவுக்கு விரோதமாக ஒரு கூட்டு சேரும்படி எல்லாக் கிரேக்க ராஜ்யங்களுக்கும், பாரசீகத்திற்குக்கூட ஒரு கோரிக்கை விடுத்தது. இவ்வளவும் வெறும் வதந்தியை நம்பி!

இல்லீரியா பக்கத்தில் கலக ஒடுக்க வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த அலெக்ஸாந்தர், இவையனைத்தையும் கேள்வியுற்று ஆத்திரங் கொண்டான்; உடனே ஒரு படையுடன்—கி.மு. 335-ஆம் வருஷம்—தீப்ஸை நோக்கிப் புறப்பட்டான். புறப்பட்ட பதினான்காவது நாள் தீப்ஸின் நகர வாயிலில் வந்து நின்றான். எவ்வளவு வேகமாக வந்திருக்கவேண்டும்? தீபர்கள், இவன் படைக்கு எளிதில் தலை வணங்கிவிடவில்லை. நகரத்தைப் பாதுகாக்கும் முறையில் வீரத்துடன் போரிட்டார்கள். ஆயினும் என்ன? ஆறாயிரம்பேர் கொல்லப்பட்டனர்; முப்பதினாயிரம்பேர் சிறைப்பட்டனர்.

கலகக்கொடி தூக்கிய தீப்ஸுக்கு என்ன தண்டனை விதிக்கலாமென்று, அதன் நீண்ட கால விரோதிகளான

போஸிஸ் வாசிகளையும் ஓர்க்கோமெனஸ்வாசிகளையும் கேட்டான் அலெக்ஸாந்தர். அவர்கள், தீப்ஸை, தரை யோடு தரையாக நாசமாக்கிவிடவேண்டுமென்றும், மாஸிடோனியக் காவற்படை தங்கியிருப்பதற்கு காட் மீய கோட்டையை மட்டும் விட்டு வைக்கலாமென்றும், அலெக்ஸாந்தரிடம் விசுவாசமாக நடந்துகொண்ட ஒரு சிலரை விடுத்து, உயிர் தப்பியுள்ள குழந்தைகள், பெண் கள் அடங்கலுமான மற்ற எல்லாத் தீபர்களையும் அடிமை களாக விற்றுவிடவேண்டுமென்றும் தீர்ப்புக் கூறினார்கள்.

அலெக்ஸாந்தரும் இந்தத் தீர்ப்பை நிறைவேற்றும் படிக்கும், ஆனால் பிண்டார் என்ற கவிஞன்[1] வசித்துக் கொண்டிருந்த வீட்டை மட்டும் ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டுவிட வேண்டுமென்றும் உத்தரவு கொடுத்தான். கவிஞர்களை அமரர்களென்று சொல்வார்கள். அவர்கள் மிதித்த மண்ணும் வசித்த வீடுங்கூட அமரவாழ்வு பெற்று விடுகின்றன!

தீப்ஸை இப்படி அழிக்க உத்தரவிட்டதற்காக, பிற் காலத்தில் அலெக்ஸாந்தர் பெரிதும் வருந்தினதாகச் சொல் லப்படுகிறது. தீப்ஸ் வாசியென்று சொல்லிக்கொண்டு யார் வந்து என்ன கோரினாலும், அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிக் கொடுத்து வந்தானென்று கூறுவர்.

தீப்ஸைத் தண்டித்துவிட்டது ஆதென்ஸையாவது அதன் விஷயத்தில் கடுமையாக நடத்தவில்லை அலெக்ஸாந்தர்; ஏன், கருணையுடன் நடத்தினா னென்றே சொல்லவேண்டும். பிலிப்பும் இப்படித்தா னல்லவா? முதலில், மாஸிடோனியாவுக்கு விரோதமாகக் கிளர்ச்சி செய்து வந்த கட்சியின் தலைவர்களாகிய டெமாஸ்தனீஸ் முதலியவர்களைத் தன் வசம் ஒப்புக் கொடுத்துவிடுமாறு கேட்டான் அலெக்ஸாந்தர். ஆனால் பின்னர் இதை வற்புறுத்தவில்லை. ஒரே ஒரு தலைவனை

1 67-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

மட்டும் நாடு கடத்திவிடச்செய்து திருப்தியடைந்தான். ஆதென்ஸின் நன்மதிப்பைப் பெறவே இவன் தனது கடைசி காலம் வரையில் முயன்று வந்தான். தீப்ஸின் அழிவுக்குப் பிறகு ஆதென்ஸூம் மற்ற ராஜ்யங்களும் இவனுக்கு எதிர்ப்புக் காட்டுவதை நிறுத்திக்கொண்டன; பழையபடி தங்கள் விசுவாசத்தைத் தெரிவித்துக்கொண் டன. ஸ்பார்ட்டா மட்டும் முந்திய மாதிரி ஒதுங்கியே நின்றது.

க. ஆசியப் படையெடுப்பு

இங்ஙனம் கிரீஸ் பூராவையும் ஒருவிதமாகத் தனது ஆதிக்கத்திற்கு இணங்கியிருக்கும்படி செய்துவிட்டு, அலெக்ஸாந்தர், சிறு வயதிலிருந்து தான் கனவு கொண்டு வந்த ஆசியப் படையெடுப்பின்மீது கவனஞ் செலுத்தத் தொடங்கினான். தன் வலிமையையும் மாற்றான் வலிமையையும் நன்கு அறிந்துகொண்டிருந்தான் இவன். குறைந்த பட்சம் பத்துலட்சம் பேர்கொண்ட படையைப் பாரசிகத்தினால் திரட்ட முடியும் என்பது இவனுக்குத் தெரியும். இவனிடத்திலோ, முப்பதினாயிரம் பேர்கொண்ட காலாட்படையும் ஐயாயிரம் பேர்கொண்ட குதிரைப் படையுமே இருந்தன. தவிர, கிரேக்க ராஜ்யங்கள் பல இவனிடம் விசுவாசம் தெரிவித்துக்கொண்டபோதிலும், இவனுடைய மரணத் ஏறக்குறைய பாதி ராஜ்யங்கள், எதிர்பார்த்துக் கொண்டுமிருந்தன. தையே விரும்பின; இருந்தா இவனுக்கு இது நன்றாகத் தெரிந்தும் இருந்தது. துணிவே லும் இவன் மனச்சோர்வு கொள்ளவில்லை; துணையாக் கொண்டான். உலகம் யாவும் தனது குடைநிழலில் வந்து விடவேண்டுமென்ற ஆவலொன்றே இவனை ஆட்கொண் டிருந்தது. உலகம் யாவுமென்றால் பாரசிக சாம்ராஜ்ய மென்பதே இவன் நினைப்பு.[1]

1 அப்பொழுதைய பாரசீக ஏகாதிபத்தியம் வடக்கே ஹெலஸ்பாண்ட் ஜலசந்தியிலிருந்து தெற்கே சிந்து நதி வரையில்

தான் இல்லாத காலத்தில் மாஸிடோனியாவைப் பாதுகாத்து வரவும், கிரீஸின்மீது ஒரு கண் வைத்துக் கொண்டிருக்கவும் ஆண்ட்டிபேட்டர்[1] என்பவனை நியமித்து, அவனிடம் பன்னிரண்டாயிரம்பேர்கொண்ட ஒரு படையை ஒப்புவித்துவிட்டு, அலெக்ஸாந்தர், மேலே சொன்ன படையுடன்—முப்பதினாயிரம் பேர்கொண்ட காலாட்படையும் ஐயாயிரம் பேர்கொண்ட குதிரைப் படையும்—334-ஆம் வருஷம் பாரசீகத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டான். இதற்குப் பிறகு இவன் பதினொரு வருஷகாலம் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். ஆனால் மாஸிடோனியாவுக்குத் திரும்பவேயில்லை.

அழிப்பதையும் அடிமை கொள்வதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு படையின் தலைவனாகமட்டும் அலெக்ஸாந்தர் சென்றானென்று சொல்ல முடியாது. அறிவைப் பெருக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்ற ஆவலுடைய அறிஞர் கோஷ்டியொன்றின் தலைவனாகவும் சென்றான். சென்ற இடங்களில், அரசர்களையும் படைத்தலைவர்களையும் சந்திப்பதிலே மட்டும் இவன் திருப்தி காணவில்லை; லௌகிக அறிஞர்களையும் பாரமார்த்திக ஞானிகளையும் சந்திப்பதிலும் அவர்களோடு அளவளாவுவதிலும் மகிழ்ச்சி கண்டான். மற்றும் இவன், மாஸிடோனிய அரசனாகமட்டும் செல்லவில்லை; கிரேக்க நாகரிகத்தின் பிரதிநிதியாகவும் சென்றான். போன இடங்களில் அந்த நாகரிகத்தைப் பரப்பினான்; அதே சமயத்தில் மற்ற நாகரிகங்களின் சிறப்பான அமிசங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டான். பாரசீகத்தில் தங்கியிருந்தபொழுது, இவனுடைய நடை உடை முதலிய பலவற்றிலும் கிரேக்க நாகரிகமும் பாரசீக நாகரிகமும்

மேற்கே எகிப்திலிருந்து கிழக்கே மத்திய ஆசியா வரையில், ஏறக்குறைய ஆசியாவின் பெரும்பகுதியைக் கவிந்துகொண்டிருந்தது. இதனாலேயே அலெக்ஸாந்தரின் பாரசீகப் படையெடுப்பு ஆசியப் படையெடுப்பு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

1 Antipater.

கலந்தே காணப்பெற்றன. இன்னும் இவன், வெற்றி கொண்ட பிரதேசங்களில், தன்னுடைய ஆதிக்கத்தை மட்டும் திணித்துவிட்டுத் திரும்பிவர விரும்பவில்லை; ஆங்காங்கு ஒழுங்கான ஆட்சி நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்துவிட்டு வர விரும்பினான். ஆகவே இவன், ஒரு தளகர்த்தனாகவும், அறிஞர் குழுவின் தலைவனாகவும், அரச தந்திரியாகவும், இறுதியாக மேனாட்டையும் கீழ்நாட்டையும் சந்தி செய்து வைக்கிற தூதனாகவும் சென்றானென்று சொல்லவேண்டும்.

அலெக்ஸாந்தருடன் சிறிய கடற்படையும் பெரிய தரைப்படையும், இதரவிதமான படைகளும் சென்றன. அறிஞர்களிலே, விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளென்ன, பூகோள சாஸ்திரிகளென்ன, தாவர சாஸ்திரிகளென்ன, இப்படிப் பல வகையினரும் சென்றனர். வெற்றிப்புகழ் பாட கவிஞர்கள், அன்றாட அலுவல்களைக் குறிக்க சரித்திராசிரியர்கள்,[1] கண்ட காட்சிகளை வரைந்துகொள்ள ஓவியர்கள், இங்ஙனம் பல துறை வல்லுநரும் சென்றனர். ஒரு சமுதாயமே திரண்டு சென்றது என்று சொல்லலாம். போர்க் கடவுளும் ஞான தேவதையும் சேர்ந்துகொண்டு அலெக்ஸாந்தரைப் பின்தொடர்ந்தனர் என்றும் கூறலாம். அலெக்ஸாந்தரின் போர்முக நடவடிக்கைகளில் கடுமையும் கருணையும் சேர்ந்தே காட்சியளித்தன.

இப்படிப் பல ஏற்பாடுகளுடன் புறப்பட்ட அலெக்ஸாந்தர், ஹெல்லெஸ்பாண்ட் ஜல சந்தியைக் கடந்து,

1 இவர்களிலே முக்கியமானவன் காலிஸ்த்தனீஸ் (Callisthenes 360-327) என்பவன். இவன், அரிஸ்டாட்டலின் நெருங்கிய உறவினன். அலெக்ஸாந்தர், பாரசீகத்தில் தங்கியிருந்தபொழுது, தன்னை எல்லோரும் கீழே விழுந்து வணங்கவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டான். இதற்கு காலிஸ்த்தனீஸ் சம்மதிக்கவில்லை. இதனால் அலெக்ஸாந்தரின் அதிருப்தியைச் சம்பாதித்துக் கொண்டான். கடைசியில் அலெக்ஸாந்தருடைய உயிருக்கு உலை வைக்கும் முயற்சியில் சம்பந்தப்பட்டு, அதன் பயனாகச் சிறிது காலம் சிறைவாசம் செய்தான்; அங்கேயே இறந்துபோனான்.

நேரே ட்ராய் நகரம் சென்றான். அங்கு எழுந்தருளியிருந்த அத்தினா தேவதைக்குப் பலிகள் கொடுத்தான்; ட்ரோஜன் யுத்தத்து வீரனாகிய அக்கிலெஸின் சமாதிக்கு மலரிட்டுப் பூசை செய்தான்; தனக்கு அந்த அக்கிலெஸைப்போல் வெற்றிகள் கிடைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்துகொண்டான். தான் அக்கிலெஸின் வழித்தோன்றல் என்பது, சிறு வயதிலிருந்தே இவனது திட நம்பிக்கையாயிருந்து வந்தது. இந்த நம்பிக்கையை இவன் எப்பொழுதும் கைவிட்டவனல்லன். வந்தனை வழிபாடுகள் செய்துகொண்டு ட்ராய் நகரத்தை விடுத்து, கிழக்குப் பக்கமாகத் தனது வெற்றி யாத்திரையைத் தொடங்கினான் அலெக்ஸாந்தர்.

அலெக்ஸாந்தர் படையெடுத்து வருவதை முன்னதாகவே தெரிந்துகொண்ட அப்பொழுதைய பாரசீக மன்னன் மூன்றாவது டேரியஸ்,[1] இந்தப் படையை, சின்ன ஆசியாவின் வடக்கெல்லையிலேயே வழிமறித்து புறமுதுகிடச் செய்யத் தீர்மானித்தான். இந்தத் தீர்மானத்திற்கிணங்க, கிரானிகஸ்[2] நதிக்கரையில் பாரசீகப் படையொன்று வந்து நின்றுகொண்டிருந்தது.

ட்ராய் நகரத்திலிருந்து கிழக்கு நோக்கிய அலெக்ஸாந்தர், 334-ஆம் வருஷம் மே அல்லது ஜூன்மாதம் மேற்படி பாரசீகப்படையைச் சந்தித்தான். கடும்போர் நடைபெற்றது. போர் மும்முரத்தில் ஒரு பாரசீக வீரன் அலெக்ஸாந்தரை எப்படியோ அணுகி அவனது உயிரைமுடிக்கத் துணிந்து வாளைத் தூக்கினான். தூக்கிய கையைத் துணித்து விட்டான் அலெக்ஸாந்தரின் அருகிருந்த கிளீட்டஸ்[3] என்பவன். 'அலெக்ஸாந்தர் ஒரு தெய்வப் பிறவி, அதனால் தான் தப்பிப் பிழைத்தான்' என்று சிலர் அப்பொழுது கூறினர். எப்படியோ யுத்தத்தின் இறுதியில் அலெக்ஸாந்த

1 Darius III ஆண்டது 336 முதல் 331 வரை.
2 Granicus. 3 Cleitus.

ருக்கு வெற்றி கிட்டியது. ஆம்; ஆசியப் படையெடுப்பில் முதல் வெற்றி!

போர்க்களத்தில், தங்கம், வெள்ளி, பித்தளை முதலியவைகளினாலாய பல பொருள்களை விட்டுவிட்டு ஓடிப்போனார்கள் பாரசீகர்கள். இவைகளின் ஒரு பகுதியைக் கொண்டு, போர்க்களத்தில் எத்தனை கிரேக்க வீரர்கள் மடிந்துபோனார்களோ அத்தனை பேருக்கும் பித்தளை உருவச் சிலைகள் தயாரிக்கச் செய்தான் அலெக்ஸாந்தர்; மற்ற வீரர்களுக்கு ஏராளமாகச் சன்மானங்கள் வழங்கினான். ஆத்தீனியர்களுக்கு முந்நூறு கவசங்கள் பரிசாக அளித்தான். ஆத்தீனியர்களிடத்தில் இவனுக்கு எப்பொழுதுமே தனி மதிப்பு இருந்ததல்லவா? தன் தாய்க்கு, தங்கக் கிண்ணங்களென்ன, வெள்ளித் தட்டுகளென்ன, இப்படிப் பலவற்றைக் காணிக்கையாக அனுப்பினான். போர்வெறியிலே கூட, பெற்ற தாயை மறக்கவில்லை அலெக்ஸாந்தர்!

கிரானிகஸ் போர் முடிந்ததும், அலெக்ஸாந்தர், தெற்கே, வடக்கே, மீண்டும் தெற்கே, இப்படிச் சின்ன ஆசியாவின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று வெற்றிக்கொடி நாட்டினான். ஆங்காங்கு, மாஸிடோனிய ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட ஜனநாயக அரசாங்கங்களை ஸ்தாபித்துக் கொடுத்தான். பின்னர், இஸ்ஸஸ்[1] என்ற கடற்கரைப் பட்டினத்தையடைந்தான். இங்கு, டேரியஸ் மன்னனே ஆறு லட்சம் பேர்கொண்ட ஒரு பெரும் படையுடன் இவனை எதிர்த்து நிற்கக் காத்துக் கொண்டிருந்தான். இரு படைகளும் 333-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் சந்தித்தன. பாரசீகர் தோல்வியுற்றனர். டேரியஸ் மன்னன், போர்க்களத்திலிருந்து தப்பியோடிவிட்டான்.

பாரசீகர்கள், வழக்கம்போல் ஏராளமான பொருள்களைப் போர்க்களத்தில் விட்டுவிட்டு ஓடிப்போனார்கள். விட்டுப்போன பொருள்களில் ஒரு தங்கக் கலசம் அகப்

1 Issus. மத்திய தரைக்கடலின் கிழக்குக் கோடியிலுள்ளது.

பட்டது. அதனை அலெக்ஸாந்தரிடம் கொண்டு வந்து காட்டினார்கள் கிரேக்க வீரர் சிலர். அதன் அமைப்பையும் அழகையும் பார்த்து மகிழ்ந்த அலெக்ஸாந்தர், 'இதில் வைக்கத் தகுந்த அரிய பொருள் எது?' என்று அருகிருந்த தன் நண்பர்களைக் கேட்டான். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாகப் பதில் கூறினர். எல்லாவற்றிற்கும் தலையசைத்து விட்டுக் கடைசியில், 'இதில் இலியத் காவியம் ஒன்றுதான் வைக்கத்தகுந்தது' என்று கூறினான் அலெக்ஸாந்தர்.

போர்க்களத்திலிருந்து டேரியஸ் மன்னன் தப்பி ஓடிவிட்ட பிறகு, அவனுடைய தாயாரும், மனைவி மக்களும் கிரேக்கர்களிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டனர். அவர்களுக்கு எந்த விதமான ஆபத்தும் உண்டாகாதவாறு செய்து, அவர்களைக் கண்ணியமாகவும் மிக்க மரியாதையுடனும் நடத்துமாறு செய்தான் அலெக்ஸாந்தர்.

அவர்களை மீட்டுக்கொள்ள ஆவல் கொண்ட டேரியஸ் மன்னன், யூப்ரெட்டிஸ் நதிக்கு மேற்குப் பக்கத்திலுள்ள ஆசியப் பிரதேசம் பூராவையும் அலெக்ஸாந்தருக்குக் கொடுத்துவிடுவதாகவும், அதுதவிர பதினாயிரம் டாலெண்ட்டுகள் ரொக்கம் கொடுப்பதாகவும், மற்றும் தன் பெண்ணையே விவாகம் செய்து தருவதாகவும் சொல்லியனுப்பினான். இதற்கு அலெக்ஸாந்தர், தனக்கு ராஜ்யமோ பணமோ தேவையில்லையென்றும், எப்பொழுது டேரியஸ் தோல்வியடைந்துவிட்டானோ அப்பொழுதே அவனுடைய ராஜ்யம் முழுவதும் தனக்குச் சொந்தமாகிவிட்டதென்றும், அவனுடைய மகளை மணஞ் செய்து கொள்வது தனது விருப்பத்தைப் பொறுத்திருக்கிறதென்றும், தன்னிடமிருந்து ஏதேனும் சலுகை பெற விரும்பினால் அவன் நேரே வந்து கேட்கலாமென்றும் பதில் கூறியனுப்பினான்.

இஸ்ஸஸ் போருக்குப் பிறகு அலெக்ஸாந்தர், எகிப்து பக்கம் தன் பார்வையைச் செலுத்தினான். எகிப்துக்குச்

செல்லும் வழியில் டைர்[1] என்பது ஒரு சிறிய தீவு. இங்கு, பாரசீகத்தின் ஆதரவில் ஒரு பொனீஷியக் கப்பற்படை தங்கியிருந்தது. இதனை வெற்றி கொள்ளவேண்டியது அவசியமெனக் கருதினான் அலெக்ஸாந்தர். முற்றுகை போட்டான். முடிந்த வரையில் எதிர்த்து நின்றனர் டைர் வாசிகள். கடைசியில் 332-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் பணிந்துவிட்டனர். எதிர்த்து நின்றனரே யென்ற ஆத்திரம் அலெக்ஸாந்தருக்கு. இதன் விளைவு என்ன? எண்ணாயிரம் பேர் கொலையுண்டனர்; முப்பதினாயிரம்பேர் அடிமைகளாக விற்கப்பட்டனர்.

டைருக்குப் பிறகு ஜெருசலேம்.[2] எதிர்ப்புக் காட்டாமல் பணிந்துவிட்டது. அடுத்தது காஜா நகரம்.[3] மாக எதிர்த்து நின்றது. பயனென்ன? ஆண்பாலார் எல்லோரும் கொலையுண்டனர். பெண்மக்கள் அடிமைகளாயினர். இவ்வளவு வீரத்தையும் கற்பையும் அழித்துவிட்ட பிறகு, காஜா நகரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான் அலெக்ஸாந்தர்.

பின்னர் எகிப்துக்குள் பிரவேசித்தான். பாரசீகத் தளையிலிருந்து தங்களை விடுவிக்க வந்த வீரன் என்று இவனை வரவேற்றனர் எகிப்தியர். இவனும், அவர்கள் போற்றி வந்த தெய்வங்களுக்கு உரிய முறையில் வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து, அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டான். ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் அனுசரிக்கிற ஒரு தந்திரம் இது. கடைசியில் அவர்களுடைய அரசனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டான். முடிசூட்டு வைபவம் எகிப்திய சம்பிரதாயப்படி நடைபெற்றது. இப்படிச் சுலபமாக எகிப்தின்மீது ஆதிக்கம் கொண்டுவிட்டான் அலெக்ஸாந்தர். இவன் பெயரால் நைல் நதியின் ஒரு முகத்துவாரத்தில் புதிய நகரமொன்று 331-ஆம் வருஷம் நிர்

1 Tyre.
2 Jerusalem.
3 Gaze.

மாணஞ் செய்யப்பட்டது. அதுதான் இப்பொழுது பிரபல துறைமுகப் பட்டினமாக விளங்கும் அலெக்ஸாந்திரியா.[1]

எகிப்திலிருந்து திரும்பி ஆசியா பக்கம் வந்து, பாரசீக சாம்ராஜ்யத்தின் தலைநகராகிய ஸூஸா நகரம் நோக்கிச் சென்றான் அலெக்ஸாந்தர். வழியில் காகமேலா[2] என்ற இடத்தில், இஸ்ஸஸ் போர்க்களத்திலிருந்து தப்பியோடிய டேரியஸ், மறுபடியும் ஒரு பெரும் படை திரட்டிக் கொண்டு இவனை எதிர்த்தான்.

இங்கே ஒரு சிறிய விஷயம். இரண்டு படைகளும்—அலெக்ஸாந்தரின் படையும் டேரியஸ் படையும்—எதிரெதிரே முகாம் செய்து கொண்டிருந்தன. இரவுநேரம். அலெக்ஸாந்தரின் தளகர்த்தர்களில் ஒருவன், 'இரவு நேரத்தில் பகைவர்களை விரட்டியடிப்பது மிகவும் சுலபம். ஆகையால் இப்பொழுதே போர் தொடுக்கலாம்' என்று யோசனை கூறினான். 'இரவு நேரத்திலா? என்ன கேவலம்? இருட்டு நேரத்தில் திருட்டுத்தனமாக வெற்றிசம்பாதிக்க நான் ஒரு பொழுதும் சம்மதிக்கமாட்டேன்; பகல் நேரத்திலேயே டேரியஸ்மீது போர்தொடுத்து வெற்றி காண்பேன்; நிச்சயம் வெற்றி காண்பேன்' என்று பதிலளித்தான் அலெக்ஸாந்தர். வீர வாசகம்!

331-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் முதல் தேதி. போர் கடுமையாக நடைபெற்றது. டேரியஸ், முந்திப் போலவே, போர்க்களத்திலிருந்து தப்பியோடிவிட்டான். பாரசீகப் படையும் கலவரமடைந்து சென்றது. இப்படிப் பின்னடைந்து சென்ற படையை, அலெக்ஸாந்தர், தென் கிழக்கே அறுபத்திரண்டு மைல் தொலைவிலுள்ள அர்பேலா[3] என்ற நகரம் வரை துரத்திச் சென்றான்.

1 Alexandria.

2 Gaugamela. மோசூல் நகரத்திற்குப் பதினெட்டு மைல் வடகிழக்கிலுள்ளது.

3 Arbela.

அர்பேலாவில் இவனுக்குப் பொன்னும் பொருளும் நிறையக் கிடைத்தன.

பாரசீக ஏகாதிபத்தியத்தின் இரண்டு கண்கள் போன்றவை பாபிலோன் நகரமும் ஸூஸா நகரமும். இவ்விரண்டு இடங்களிலும் கடுமையான எதிர்ப்பு இருக்குமென்று எதிர்பார்த்தான் அலெக்ஸாந்தர். ஆனால் இதற்கு நேர்மாறாக இவற்றின் அதிகாரிகள் இவனுக்கு நல்வரவு கூறி, கோட்டைச் சாவிகளை இவன் வசம் ஒப்புக்கொடுத்தார்கள். 331-ஆம் வருஷக் கடைசியில் இந்த இரண்டு நகரங்களும் அலெக்ஸாந்தர் வசமாயின. ஸூஸா நகரத்தில் மட்டும் தற்கால மதிப்பின்படி சுமார் பதினைந்து கோடி ரூபாய் பெறுமான பொருள்கள் இவனுக்குக் கிடைத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இங்ஙனமே, ஸூஸா நகரத்திற்குத் தெற்கேயுள்ள பெர்ஸிபோலிஸ்[1] என்ற நகரத்தையும் கைப்பற்றிக்கொண்டான் அலெக்ஸாந்தர். இங்குதான் பாரசீக மன்னனுடைய பொக்கிஷம் இருந்தது. ஸூஸா நகரத்தில் கிடைத்த பொருள்களைக் காட்டிலும் மூன்று மடங்கு அதிகமான பொருள்கள் இங்கு இருந்தன. இவை யாவும் அலெக்ஸாந்தரின் கைக்கு வந்தன.

பெர்ஸிபோலிஸ் நகரத்தை அடைவதற்கு முந்தி, இடைவழியில், மிகவும் கேவல நிலையிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான கிரேக்கர்களைக் கண்டான். இவர்கள், பாரசீகர்களால் சிறைப்படுத்தப் பெற்றவர்கள். இவர்களில் கண்போனவர் சிலர்; கைபோனவர் சிலர்; கால்போனவர் சிலர். இவர்களுடைய பரிதாப நிலைமையைக் கண்டதும், அலெக்ஸாந்தருக்குக் கண்களில் நீர் பெருகியது. இவர்களெல்லோருக்கும் ஆறுதல் மொழிகள் கூறினான். கிரீஸுக்குத் திருப்பியனுப்பி வைப்பதாகவும், அங்கு நிம்மதியான வாழ்க்கையை நடத்த, போதிய ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுப்பதாகவும் இவர்களுக்கு வாக்குறுதிகொடுத்தான்;

1 Persepolis.

கொடுத்த வாக்குறுதியை உடனே நிறைவேற்றவும் செய்தான்.

காகமேலா போர்க்களத்திலிருந்து தப்பிச் சென்ற டேரியஸை எப்படியாவது பிடித்துவிடவேண்டுமென்று தீர்மானித்தான் அலெக்ஸாந்தர். அவனோ, வடக்கே எக்பட்டானா[1] என்ற நகரைத் தனது தலைமை ஸ்தானமாகக் கொண்டு ஒரு படை திரட்ட முயன்று வந்தான். அலெக்ஸாந்தர், எக்பட்டானாவைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டான். டேரியஸ், எக்பட்டானாவை விட்டு தாம்கான்[2] என்ற நகருக்கு ஓடினான். அங்கும் துரத்திச் சென்றான் அலெக்ஸாந்தர். ஆனால் இவன் வருகைக்கு முன்பு டேரியஸ், அவனது தளபதிகளில் ஒருவனாலேயே 330-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் குத்திக் கொல்லப்பட்டுவிட்டான். அலெக்ஸாந்தருக்கு முன்னர் தலை வணங்கும்படியான நிலைமை அவனுக்கு ஏற்படவில்லை. அலெக்ஸாந்தரும், அவன் இறந்துபோன பிறகு அவனிருப்பிடத்தை யடைந்து அவனைப் பார்க்க முடிந்தது. தனது மேலங்கியைக் கழற்றி அவன் உடலத்தை மூடினான். சடலத்தை பெர்ஸிபோலிஸுக்கு அனுப்பி அங்கு அரச மரியாதைகளுடன் அடக்கம் செய்வித்தான்.

டேரியஸ் மரணத்திற்குப் பிறகு பாரசீக சாம்ராஜ்யம் பூராவும் அலெக்ஸாந்தரின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டுவிட்டதென்றே சொல்லவேண்டும். ஆனால் இதனோடு திருப்தியடையவில்லை இவன். மேலும் மேலும் வெற்றிகள் காணவே விழைந்தான். இந்த விழைவு ஒரு வெறியாகவே ஆகிவிட்டது இவனுக்கு. இதற்குத் தகுந்தாற்போல் இவனுடைய சுபாவமும் மாறி வந்தது.

எக்பட்டானாவைவிட்ட அலெக்ஸாந்தர், தற்போதைய துருக்கிஸ்தானம் என்ன, ஆப்கனிஸ்தானம் என்ன, இப்படி ஒன்றன் பின்னொன்றாகப் பல பிரதேசங்களை வெற்றி

1 Ecbatana. 2 Damkan.

கொண்டு வந்தான். 328-ஆம் வருஷம் ஸாமர்க்கண்ட்[1] என்ற நகரில் முகாம் செய்திருந்தபொழுது இவன் ஒரு விருந்து நடத்தினான். அப்பொழுது இவன் உள்பட எல்லோரும் நன்றாகக் குடித்துவிட்டிருந்தனர். இவனுடைய வெற்றிகளைக் குறித்துப் பலர் புகழ்ந்து பேசினர். ஆனால் கிளீட்டஸ் என்பவன்-கிரானிக்கஸ் யுத்தத்தில் இவனைக் காப்பாற்றியவன்-எழுந்து, அலெக்ஸாந்தருக்கு வெற்றி வாங்கிக் கொடுத்தவர்கள் மாஸிடோனியர்களேயென்றும், தானே அவனுடைய உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்திருப்பதாகவும், ஆதலின் தன்முனைப்புக் கொள்ளவேண்டாமென்றும் இப்படிச் சடசடச் சொல்லத் தொடங்கினான். குடிவெறியிலிருந்த அலெக்ஸாந்தர், இதைக்கேட்டு ஆத்திரங் கொண்டான். கூட இருந்தவர்கள், கிளீட்டஸை அப்புறப்படுத்திவிட்டார்கள். ஆனால் அவன், அவர்களை மீறிக் கொண்டு வந்து பழையபடி அலெக்ஸாந்தர்மீது சொல்லம்புகள் தொடுத்தான். அலெக்ஸாந்தர் இனியும் பொறுப்பானா? சமீபத்திலிருந்த ஈட்டியொன்றை எடுத்து அவன்மீது வீசியெறிந்தான். அவனும் உடனே உயிரிழந்தான்.

கிளீட்டஸ் இறந்துபோனானென்று தெரிந்ததும் அலெக்ஸாந்தருக்குச் சுய நினைவு வந்தது. தன் செயலுக்குப் பெரிதும் வருந்தினான். மூன்று நாட்கள் அன்ன ஆகாரமில்லாமல் தன் அறையிலேயே அடைபட்டுக் கிடந்தான். தற்கொலை செய்துகொள்ளவும் முயன்றான். ஆனால் இது பலிக்கவில்லை. இப்படியே வெற்றிப்பித்தம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, இவன், தன் நெருங்கிய நண்பர்களை ஒருவர் பின்னொருவராக இழந்து வந்தான்; தன் ஆசான் அரிஸ்டாட்டலின் நட்பைக்கூட இழந்துவிட்டானென்றால் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை.

ஆப்கனிஸ்தானத்தில் தங்கியிருந்த அலெக்ஸாந்தர், இந்தியாமீது படையெடுக்கத் திட்டம் போட்டபொழுது,

1 Samarkand.

டான். இதற்குத் தகுந்தாற்போல், அப்பொழுது, பஞ்ச நதிகள்[1] பாயும் பிரதேசத்திலுள்ள சிற்றரசர்கள் பரஸ்பரம் பூசலிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவனான அம்பி என்பவன்—சிந்து நதிக்கும் ஜீலம் நதிக்கும் மத்தியிலுள்ள தட்ச சில ராஜ்யத்தின் அரசன்—ஆப்கனிஸ்தானம் போந்து, அலெக்ஸாந்தரின் ஆதிக்கத்தைத் தான் ஏற்றுக்கொள்வதாகவும், இந்தியாமீது படையெடுத்து வந்தால் மற்ற அரசர்களும் பணிந்துவிடுவார்களென்றும் கூறி இவனை அழைத்தானாம். இந்த அம்பி அரசனுக்கும், ஜீலம் நதிக்கும் சினாப் நதிக்கும் இடைப்பட்ட நாட்டின் அரசனாகிய போரஸ் என்பவனுக்கும் பகைமை இருந்து வந்ததாகவும், போரஸை வீழ்த்தவே, அம்பி, அலெக்ஸாந்தரின் உதவியை நாடியதாகவும் சொல்லப்படுகின்றன. எப்படியோ அலெக்ஸாந்தர், 327-ஆம் வருஷம் கைபர் கணவாய் வழியாக இந்தியாவுக்குள் பிரவேசித்தான். அம்பி அரசனைப் பின்பற்றி மற்றச் சிற்றரசர் பலரும் இவனுக்கு அடி பணிந்தனர்; இவனது ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆனால் போரஸ் மன்னன் மட்டும் தலைகுனிய மறுத்துவிட்டான். இது காரணமாக, அலெக்ஸாந்தருக்கும் போரஸுக்கும் 326-ஆம் வருஷம் ஜுலை மாதம் ஜீலம் நதிக்கரையில் பெரும்போர் நடைபெற்றது. இந்தப் போரில் போரஸ் காட்டிய வீரம் கவிஞர்களின் வருணனைக்குரியது. அவனுடைய யானைப்படை கிரேக்கர்களைத் திகைக்கச் செய்துவிட்டது. ஆயினும் என்ன? இறுதியில் அலெக்ஸாந்தருக்கே வெற்றி கிடைத்தது. போரஸ் மன்னன் பல காயங்களுடன் மூர்ச்சையாகிக் கீழே விழுந்து கிடந்த நிலையில் கிரேக்கர்களால் சிறைப்படுத்தப் பெற்றான். சிறைப்பட்ட அவனை அலெக்ஸாந்தர் முன்னிலையில் கொண்டுவந்து நிறுத்தினர் படைவீரர்.

1 ஜீலம், சினாப், ரவி, பியாஸ், ஸட்லெஜ் ஆகிய இவையே ஐந்து நதிகள்.

அவனுடைய வீரத்தைப் பாராட்டினான் அலெக்ஸாந்தர். பின்னர், 'உன்னை எப்படி நடத்தவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறாய்?' என்று கேட்டான். 'அரசனைப்போல் நடத்து' என்றான் போரஸ் மிடுக்காக. 'என்னுடைய தன்மையை முன்னிட்டேனும் நான் அப்படித்தான் செய்வேன். ஆனால் உன் பொருட்டு ஏதேனும் ஒரு வரம் கேள்' என்றான் அலெக்ஸாந்தர் மீண்டும். 'அரசனாக நடத்து என்று சொன்னேனே அதிலேயே எல்லாம் அடங்கியிருக்கின்றனவே' என்றான் போரஸ்

அலெக்ஸாந்தர், போரஸை மிகவும் கண்ணியமாக நடத்தினான். அவனுடைய ராஜ்யத்தை அவனுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்ததோடு, இன்னும் சில பிரதேசங்களையும் அதனோடு சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு செய்தான். ஆனால் அதே சமயத்தில், தன்னுடைய ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருக்குமாறும் செய்துகொண்டான். தன்னுடைய ஆதிக்கத்திற்கறிகுறியாக, போரஸுடன் போர் நடத்திய இடத்திற்குச் சமீபத்தில், ஜீலம் நதியின் இரு கரையிலும் இரண்டு நகரங்களை நிர்மாணம் செய்வித்தான். ஒன்று பூஸேபாலா;[1] மற்றொன்று நிகேயா.

போரஸை வெற்றி கொண்ட பிறகு அலெக்ஸாந்தர், கிழக்குப் பக்கமாகச் சென்று பியாஸ் நதியையடைந்தான். கங்கை நதி பாயும் சமவெளிப் பிரதேசத்தை அடிப்படுத்த வேண்டுமென்பது இவன் உத்தேசம். இந்த உத்தேசத்துடன், சினாப், ரவி ஆகிய ஆறுகளைக் கடந்து, பியாஸ் நதிக்கரையை அடைந்தான்; அடைந்து, இந்த நதியைக் கடக்க முற்பட்டதும், இவனுடைய படைவீரர்கள் மேற்கொண்டு செல்ல மறுத்துவிட்டனர்; ஊர்திரும்ப ஆவல் கொண்டனர். எனவே அலெக்ஸாந்தர், வேறு வழியின்றி, தனது வெற்றி யாத்திரையை முடித்துக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. பியாஸ் நதிக்கரையில், தனது யாத்

1 563-ஆம் பக்கம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

நிலையின் எல்லையைக் குறிப்பதற்கான சில அடையாளங்களை ஏற்படுத்திவிட்டு ஊர் திரும்பினான்.

திரும்பி ஜீலம் நதி வழியாகச் சிந்து நதிக்கு வந்து, பிறகு அதன் மூலமாக அரபிக் கடலையடைந்தான். வழியில் இவனுக்குப் பல எதிர்ப்புகள் ஏற்பட்டன. அனைத்தையும் மிக்க தைரியத்துடன் அடக்கினான்; ஆங்காங்கு தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினான். சிந்து நதியின் முகத்துவாரத்தை 325-ஆம் வருஷம் அடைந்ததும், தனது படைகளை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து, ஒன்றை, நியார்க்கஸ்[1] என்பவன் தலைமையில் பாரசீக வளைகுடாவுக்கு அனுப்பினான்; மற்றொன்றை, ஆப்கனிஸ்தானத்தின் தென்பகுதியில் தோன்றிய கலகத்தை அடக்குவதற்காகச் செல்லுமாறு ஏற்பாடு செய்தான்; தான் இன்னொரு பகுதிக்குத் தலைமை பூண்டு பலுசிஸ்தானம் மூலமாகப் பாரசீகம் சேர்கிறான். வழியில் இவன் ஒரு கொடிய பாலைவனத்தைக் கடக்கவேண்டியிருந்தது. அங்கு இவனுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்கள் சொல்லுந்தரமல்ல. அனைத்தையும் சமாளித்துக்கொண்டு கடைசியில் 324-ஆம் வருஷம் ஸுஸா நகரம் போய்ச் சேர்ந்தான். அங்குப் போய்ச் சேர்வதற்கு முந்தியே, மற்ற இரு பகுதிப் படைகளும் இவனுடன் வந்து கலந்துகொண்டுவிட்டன.

ஸுஸா நகரம் போந்ததும், அலெக்ஸாந்தர், தான் இல்லாத காலத்திற் தனது பிரதிநிதிகளிற் சிலர் ஒழுங்கீனமாக நடந்துகொண்டதையறிந்து, அவர்களுக்கு உரிய தண்டனையை விதித்தான். பின்னர், தனது ராணுவத்தைச் சீர்திருத்தியமைத்தான். கிரேக்கரல்லாதார் பலரையும் இந்த ராணுவத்தில் சேர்த்துக்கொண்டான். இது மாஸிடோனியப் படைவீரர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தவிர, இவர்களிற் பலர் தாய்நாடு செல்ல ஆவல் கொண்டனர். எல்லாம் சேர்ந்து, எக்பட்டானா என்ற ஊருக்கருகில் ஒரு

1 Nearchus.

கலகமாக வெடித்தது. அலெக்ஸாந்தர் அங்குச் சென்று
இதனை வெகு சாமர்த்தியமாக அடக்கினான். கலகஞ் செய்
தவர்கள் இவனிடம் விசுவாசம் தெரிவித்துக்கொண்டனர்.
இதனால், தனக்குப் படைபலம் அதிகமாயிருக்கிறதென்று
எண்ணிக்கொண்டு, அரேபியா, ஆப்ரிக்கா, ஐரோப்பா
ஆகிய எல்லா நாடுகளையும் தனது குடைநிழலில் கொண்டு
வரவேண்டுமென்று ஆசை கொண்டான் அலெக்ஸாந்தர்.
இதற்கான முஸ்தீப்புகளையும் செய்யத் தொடங்கினான்.

இதற்கிடையில், இவனுடைய நெருங்கிய நண்பனும்
சிறந்த தளகர்த்தனுமான ஹெபீஸ்ட்டியோன்[1] என்பவன்
நோயாயிருந்து இறந்துவிட்டான். ஐயோ, அளப்பரிய
துக்கம் இவனை ஆட்கொண்டது. அலெக்ஸாந்தரின் ஒரு
பாதி ஹெபீஸ்ட்டியோன் என்று சொல்வதுண்டு. இருவ
ரும், பாசறையிலாகட்டும், போர்க்களத்திலாகட்டும், ஒன்
றாகவே இருந்தார்கள்; உண்பதும் உறங்குவதும்கூட ஒன்
றாகத்தான். ஹெபீஸ்ட்டியோன் இறந்துவிட்டானென்றா
லும், பாதி அலெக்ஸாந்தரும் இறந்துவிட்டானென்றே
சொல்லவேண்டும். அவனுடைய சவத்தின்மீது புரண்டு
புரண்டு அழுதான்; தலைமயிரை வெட்டிக்கொண்டான்;
நாட்கணக்கில் உணவு கொள்ளவில்லை. ஹெபீஸ்ட்டி
யோனுக்குச் சிகிச்சை செய்து வந்த வைத்தியனை, சரி
யானபடி கவனிக்கவில்லையென்று சொல்லி, சிரச்சேதம்
செய்துவிடுமாறு உத்தரவிட்டான். கடைசியில் ஹெபீஸ்ட்
டியோனுடைய சவத்தை பாபிலோனில் ஏராளமான
பொருட்செலவில் அடக்கம் செய்வித்தான்.

ஹெபீஸ்ட்டியோனின் மரணம், சென்ற பத்து வருஷ
காலமாக இடைவிடாமல் போர் செய்து வந்தது, எல்லாம்
சேர்ந்து அலெக்ஸாந்தரின் உடலையும் உள்ளத்தையும்
பெரிதும் பாதித்துவிட்டன. வரவர குடிப்பழக்கமும்
அதிகமாகி வந்தது. இந்த நிலைமையில் அரேபியா முதலிய

1 Hephaestion.

நாடுகளின்மீது படையெடுப்பதன் சம்பந்தமான ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்க பாபிலோனுக்குச் சென்றான். சென்ற இடத்தில் குடிமிகுதியினால் கல்ல ஜுரம் வந்துவிட்டது. பத்து நாள் அவஸ்தைப்பட்டான். கடைசியில் பதினோராவது நாள், 323-ஆம் வருஷம் ஜூன் மாதம் பதின்மூன்றாந் தேதி, முப்பத்து மூன்றாவது வயதில் இறந்துபோனான்.

௪. சாதித்த காரியங்கள்

அலெக்ஸாந்தர், ஆளும் உரிமை பெற்ற பிறகு வாழ்ந்திருந்ததெல்லாம் பன்னிரண்டு வருஷ காலந்தான். இந்தச் சொற்ப காலத்திற்குள் அவன் மகத்தான காரியங்களைச் சாதித்துவிட்டான். ஆசியாவின் பெரும்பகுதியை ஆட்படுத்தியதொன்று போதாதா? பிற்காலத்தவர் அவனை மகா அலெக்ஸாந்தர் என அழைத்தனரென்றால், அதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

அலெக்ஸாந்தரையோ, அவன் சாதித்த காரியங்களையோ யார் எப்படி வேண்டுமானாலும் அளவிப் பார்க்கலாம். ஆனால் கால வெள்ளத்திலே, அவனை அமிழ்த்திவிடவோ, அவன் செயல்களைக் கரைத்துவிடவோ யாராலும் முடியாது. உலக சரித்திரத்தை எழுத முற்படும் எந்த ஓர் ஆசிரியனுக்கேனும், அலெக்ஸாந்தரை மறைத்துவிட்டு எழுதக்கூடிய துணிச்சல் உண்டாகுமா? காலத்தின் மீது கோடிட்டவர்களில் ஒருவனல்லனோ அவன்?

அலெக்ஸாந்தர், பெரிய எண்ணங்களையே எண்ணினான்; பெரிய திட்டங்களையே வகுத்தான்; பெரிய காரியங்களைச் சாதிக்கவே துணிவு கொண்டான். அவன், சிறியதை அறியான்; சிறுமையையும் அறியான். பகையரசர்களை அவன் பெருந்தன்மையுடன் நடத்தியதன் ரகசியம் இதுதான். துண்டு துண்டு ராஜ்யங்களடங்கிய கிரீஸுக்குப் பதில், உலகனைத்தையும் ஆட்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற கிரேக்க ஏகாதிபத்தியத்தை அவன் காண விழைந்ததன் காரணமும் இதுதான். அவன் சென்ற வழி

கள் சில சமயங்களில் சரியில்லையென்றாலும், பொதுவாக அவன் கொண்ட குறிக்கோள் உலக நோக்குடையதாக இருந்தது. அவன், கிரீஸின் ஒற்றுமையை நாடினான்; அதுபோலவே சர்வ தேச ஒற்றுமையையும் நாடினான். ஆனால் எல்லாம் தன்னுடைய ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கட்டுப்பாட்டையும் விதித்தான். இதனால்தான், அவன் இறந்தவுடனேயே அவன் கண்ட ஏகாதிபத்தியம் உடைந்துபோய்விட்டது. இறந்து போகுந் தறுவாயில் அவனை 'உங்களுக்குப் பிறகு ஏகாதிபத்தியம் யாருக்கு?' என்று அருகிருந்தவர்கள் கேட்டார்கள். 'பலசாலிக்கு' என்று ஒரே வார்த்தையில் பதில் சொல்லிவிட்டு மூச்சைவிட்டுவிட்டான். அவனுக்குப் பிறகு ஆதிக்கம் பெற்றவர்கள் அனைவரும் ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியான பலசாலிகள்; ஒரே மாதிரியான செல்வாக்குடையவர்கள். இவர்களில் ஒவ்வொருவரும், தங்களுக்கே பரிபூரண ஆதிக்கம் இருக்கவேண்டுமென்று விழைந்தார்கள். போட்டிகளும் பூசல்களும் ஏற்பட்டன. ஏகாதிபத்தியம் உடைந்துபோய்விட்டது.

அலெக்ஸாந்தர் நடத்திய போர்கள் பல. ஆனால் ஒரு போரிலாவது அவன், சத்துருக்களுக்குத் தன் முதுகைக் காட்டியதேயில்லை. அவன் அழித்த நகரங்கள் பல; ஆக்கிய நகரங்களும் பல. சுமார் எழுபது நகரங்கள் அவனால் புதிதாக நிர்மாணஞ் செய்யப்பட்டன என்று ஒரு கணக்கு கூறுகிறது. இப்படிப் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட நகரங்களில் பதினெட்டு நகரங்கள், அவனுடைய பெயரை, அதாவது அலெக்ஸாந்திரியா என்ற பெயரைத் தாங்கி நின்றன.[1]

கிரேக்கர்களைத் தவிர்த்த மற்றவர் அனைவரும் அநாகரிகர், அடிமைகளாயிருப்பதற்கே தகுதியுடையவர் என்

---

1 இவற்றில் ஓரிரண்டைத் தவிர மற்றவை இப்பொழுது உருமாறிப் பெயரும் மாறிவிட்டன.

திறமாதிரி அரிஸ்டாட்டல் கருதியும் கூறியும் வந்தான். பொதுவாகக் கிரேக்கர்களெல்லோருக்குமே இந்த அபிப்பிராயம் இருந்து வந்தது. ஆனால் இந்த அபிப்பிராயம் தவறு என்பதை, அலெக்ஸாந்தர், ஆசியப் படையெடுப்பின் போது நன்கு அறிந்துகொண்டான். தன்னால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட பலரும் நாகரிகச் சிறப்புடையவர்களா யிருப்பதையும், கிரேக்கர்களைக் காட்டிலும் திறம்பட ஆட்சி நடத்துவதையும் பார்த்து வியப்புற்றான். இவர்களிட மிருந்து கிரேக்கர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை எவ்வளவோ இருக்கின்றன என்பதையும் உணர்ந்தான். இத் தகையவர்களைத் தன் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருக்கும்படி செய்வது எப்படி? அதிகார பலத்தை மட்டுமோ, அரசி யல் செல்வாக்கை மட்டுமோ உபயோகித்து ஆதிக்கத் தைத் திணிக்கலாம். ஆனால் இந்த ஆதிக்கம் நிலைத்திராது. அலெக்ஸாந்தருக்கோ, தன்னுடைய ஆதிக்கம், தன் வழி வந்த கிரேக்கர்களுடைய ஆதிக்கம், நீடித்து நிலைபெற் றிருக்கவேண்டுமென்று ஆசை. இதற்காகத் துணிந்து சில புதிய முறைகளைக் கையாண்டான்.

முதலாவது, தன்னால் வெற்றிகொள்ளப்பட்டவர்கள், தன்னை அந்நியனாகக் கருதாதபடி தான் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானித்தான். அப்படியே தானும் அவர்களை எல்லா விதங்களிலும் கிரேக்கர்களுக்குச் சமானமாக, கிரேக்கர்களைப் போலவே நடத்த உறுதிகொண் டான். சுருக்கமாக, கிரேக்கர்—கிரேக்கரல்லாதார் வேற் றுமையை நீக்கவேண்டும், இருவரையும் ஒற்றுமைப் படுத்தி வைக்கவேண்டும், இந்த ஒற்றுமையின்மீது தன் ஆதிக்க முத்திரையை இடவேண்டும் என்பதே அவன் நோக்கமாயிருந்தது.

இந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதற்காக, அலெக்ஸாந்தர், பாரசீகத்தில் தங்கியிருந்தபோது, பாரசீகப் பெருமக்களைப் போலவே தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டான்;

பாரசீக சம்பிரதாயப்படி அரசவையில் ஆடம்பரமாகக் கொலுவீற்றிருந்து 'தர்பார்' நடத்தினான். கிரேக்கரிற் சிலருக்கு இது பிடிக்கவில்லை. விரோதங் காட்டினர். ஆனால் அலெக்ஸாந்தர் அவர்களை அடக்கிவிட்டான்.

இன்னும், மணவினையின் மூலம், கிரேக்கர்—கிரேக்க ரல்லாதார் ஒற்றுமையை உண்டு பண்ண முனைந்தான் அலெக்ஸாந்தர். இதற்குத் தானே வழிகாட்ட முன் வந் தான். ஏற்கனவே அவன், இந்திய நோக்கிப் படை யெடுத்துச் சென்ற வழியில் பாக்ட்ரியா[1] தேசத்து அர சிளங் குமரியான ரோக்ஸானா[2] என்பவளை 327-ஆம் வருஷம் விவாகம் செய்துகொண்டிருந்தான். இந்தியாவி லிருந்து திரும்பிவந்த பிறகு, ஸூஸா நகரத்தில் பாரசீகத்து அரசிளங்குமரிகளில் இருவரை 324-ஆம் வருஷம் மணந்து கொண்டான். அவனைப் பின்பற்றிப் படைத்தலைவர்களும் போர்வீரர்களும், பாரசீகப் பெண்களையும் இதர இனப் பெண்களையும் விவாகஞ் செய்துகொண்டனர். இப்படி விவாகஞ் செய்துகொண்ட படைத்தலைவர்களுக்கு ஒரு தொகையைச் சன்மானமாகக் கொடுத்தான்; போர்வீரர் களுக்கு, அவர்கள் பட்டிருந்த கடனைத் தீர்த்தான். கலப்பு மணத்துக்கு மேலும் மேலும் உற்சாகமளிக்க வேண்டு மென்பதே அவன் விருப்பமாயிருந்தது.

தவிர, அலெக்ஸாந்தர், தன்னுடைய ராணுவத்தில் கிரேக்கரல்லாதார் பலரைப் பதிவு கொள்ளச் செய்தான்; அவர்களுக்குக் கிரேக்க முறையில் பயிற்சியளித்துச் சிறந்த போர்வீரர்களாக்கினான். அவர்களை எல்லா விதங் களிலும் கிரேக்கப் போர்வீரர்களுக்குச் சமமாக நடத்தினான். இதன்மூலம் அவனுடைய ராணுவம் கிரேக்கர்—கிரேக்கரல்லாதார் அடங்கிய ஒரு கலப்பு ராணுவமாக அமைந்தது. ஆனால் அவனைப் பின்தொடர்ந்து வந்த மாஸிடோனியர்களுக்கு இது பிடிக்கவில்லை; இது

1 Bactria. 2 Roxana.

னால்தான் எக்பட்டானாவுக்கருகில் ஒன்றுகூடிக் கலகஞ் செய்தனர். அதனை அலெக்ஸாந்தர் அடக்கிவிட்டானென்பதை ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோமல்லவா?[1]

மற்றும், அலெக்ஸாந்தர், தான் படையெடுத்துச் சென்ற ஆசிய நாடுகளிலிருந்து பலரை கிரீஸுக்கு அனுப்பி, அங்கு அவர்கள் ஸ்திரவாசம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்தான். அப்படியே, தான் வெற்றி கொண்ட நாடுகளில் கிரேக்கர் பலரைக் குடிபுகச் செய்தான். இப்படிச் செய்ததன் விளைவாக, கிரேக்க கலாசாரங்கள் ஆசியாவில் புக ஆரம்பித்தன; ஆசிய நாகரிகம் கிரீஸில் பரவத் தொடங்கியது; ஐரோப்பாவும் ஆசியாவும் ஒன்றையொன்று அறிந்துகொள்ள ஏதுவுண்டாயிற்று; வியாபாரப் போக்குவரவு என்ன, கலை பரிவர்த்தனை என்ன, இப்படியெல்லாம் நடைபெறச் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன.

அலெக்ஸாந்தர், தனது போராட்டமயமான வாழ்க்கையில், அவ்வப்பொழுது சிறிது சாந்தியைக் கண்டான். அவனுடைய வீரம், ஓரளவு நயம் கலந்த வீரமாகவே இருந்தது. தான் அடைந்த, அடையப்போகிற வெற்றிகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறபோது, இடையிடையே ஹோமரைப் பற்றியும் சிந்தித்தான். பொதுவாகப் பெண்ணுலகத்திற்கு மரியாதை காட்டினான். இவைகளுக்கெல்லாம் காரணமாயிருந்தது எது? அரிஸ்டாட்டலிடமிருந்து அவன் பெற்ற பயிற்சியென்றே சொல்லவேண்டும்.

௫. அரிஸ்டாட்டல்

அரிஸ்டாட்டல், திரேஸ் மாகாணத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியிலுள்ள ஸ்டாகிரா[2] என்னும் ஊரில் 384-ஆம் வருஷம் பிறந்தான். இவனுடைய தகப்பன், மாஸிடோனிய மன்னனாகிய இரண்டாவது அமிண்டாஸின்[3]

1 585-ஆம் பக்கம் பார்க்க. 2 Stagira.
3 ஆண்டது 393 முதல் 369 வரை.

சமஸ்தான வைத்தியனாயிருந்தான். தன் மகனுக்குச் சிறு வயதிலேயே, உடற்கூறுகளைப் பற்றிய அறிவைப் புகட்டினான். அரிஸ்டாட்டலுக்கும் இளமையிலிருந்தே, எதையும் நுணுகி ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்ற ஆவலும், அந்த ஆவலைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய பொறுமையும் இருந்தன.

அப்பொழுது ஆதென்ஸில் பிளேட்டோவின் தலைமையில் நடைபெற்று வந்த கழகத்திற்கு நல்ல பெயர் இருந்து வந்தது. இந்தக் கழகத்திற்கு, அரிஸ்டாட்டல், பதினேழாவது வயதில் அனுப்பப்பெற்றான். சுமார் இருபது வருஷ காலம் அங்குப் பயின்றான்; ஆராய்ச்சிகள் பல நடத்தினான். பயின்று வந்த காலத்தில், பயின்று வந்த அத்தனை பேருள்ளும் இவன் ஒருவனே, பிளேட்டோ அவ்வப்பொழுது செய்து வந்த போதனைகளை இடைவிடாமல் கவனித்து மனத்தில் வாங்கிக்கொண்டான். இதனால் பிளேட்டோவின் விசேஷ அன்பைப் பெற்றான்.

பிளேட்டோ, 347-ஆம் வருஷம் விண்ணுலகெய்தினான். இதற்குப் பிறகு அரிஸ்டாட்டல் கழகத்தினின்று விலகிக்கொண்டான். விலகி, தன்னோடு கழகத்தில் பயின்று வந்த ஹெர்மையாஸ்[1] என்பவனிடம் போய்ச் சேர்ந்தான். இந்த ஹெர்மையாஸ், அடிமையாயிருந்தவன்; தனது சொந்த முயற்சியினால், சின்ன ஆசியாவின் வடபாகத்திலுள்ள அடார்னேயஸ்[2] என்ற பிரதேசத்திற்குச் சர்வாதிகாரியாகி அதனை ஆண்டு வந்தான். அவனிடம் சென்று அவனுடைய ஆதரவையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றான் அரிஸ்டாட்டல். அவனும் இவனிடம் விசுவாசம் வைத்து தன் மகளை இவனுக்கு விவாகம் செய்து கொடுத்தான். அவள் பெயர் பித்தியாஸ்.[3]

அரிஸ்டாட்டல், ஹெர்மையாஸின் பராமரிப்பில், அஸ்ஸஸ்[4] என்ற ஊரில், பிளேட்டோவின் கழகம் மாதிரி

1 Hermeias. 2 Atarneus. 3 Pythias. 4 Assus.

ஒரு சிறு பயிற்சிசாலையை ஸ்தாபித்து அதன்மூலம் பிளேட்டோவின் போதனைகளைப் பரப்ப முயன்று வந்தான். இத்தருணத்தில், ஹெர்மையாஸ், பாரசிகர் சிலரால் கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டான். அவனுடைய ஆதரவு போய்விட்டது அரிஸ்டாட்டலுக்கு. எனவே அருகிருந்த லெஸ்போஸ் தீவுக்குச் சென்று அங்குச் சிறிது காலம் வசித்தான். அப்பொழுது கடல்வாழ் பிராணிகளைப் பற்றிப் பலவகை ஆராய்ச்சிகள் செய்து வந்தான். இந்த ஆராய்ச்சிகளுக்கு மத்தியில் இவனே துக்கக்கடலில் முழுகும்படியாயிற்று. இவன் மனைவி ஒரு பெண் குழந்தையை விட்டுவிட்டு இறந்துபோனாள். இதனால் அதிக சோகத்தையடைந்தான். தான் இறந்துபோன பிறகு, தன்னுடைய எலும்புகளை அவள் பக்கத்தில் அடக்கம் செய்துவிடுமாறு தன் நண்பர்களைக் கேட்டுக்கொண்டானென்று சொன்னால் அவளிடத்தில் இவன் எவ்வளவு விசுவாசம் வைத்திருக்க வேண்டுமென்பது ஒருவாறு புலனாகும்.

லெஸ்போஸ் தீவிலிருக்கையில் இவனை, பிலிப் மன்னன், மாஸிடோனியாவுக்கு வருமாறு அழைத்தான். அப்படியே இவன் 342-ஆம் வருஷம் பெல்லா நகரம் போந்து அலெக்ஸாந்தரின் ஆசிரியனாயமர்ந்து, சுமார் ஆறு வருஷ காலம், அவனுக்குப் பலவித பயிற்சிகள் அளித்து வந்தான். இந்த ஆறு வருஷ காலத்தில், முதல் நான்கு வருஷங்கள் தொடர்ந்தாற்போலவும், மீதி இரண்டு வருஷங்கள் ஏகதேசமாகவும் பயிற்சி அளித்து வந்தானென்று தெரிகிறது. எப்படியோ அரிஸ்டாட்டலுக்கும் அலெக்ஸாந்தருக்கும் ஆறு ஆண்டுகள் ஆசான்—மாணாக்கன் உறவு இருந்து வந்தது.

அரிஸ்டாட்டலுக்கு எப்பொழுதுமே ஆதென்ஸினிடத்தில் ஒரு தனிக்கவர்ச்சி உண்டு. அங்குச் சென்று தன் வாழ்நாளைக் கழிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் இவ

னுக்கு இருந்து வந்தது. எனவே, அலெக்ஸாந்தர் அரச
பதவியில் அமர்ந்த அடுத்த வருஷம்—335-ஆம் வருஷம்—
ஆதென்ஸ் போந்து அங்கு, பிளேட்டோவின் கழகம்
மாதிரி ஒரு கழகத்தை ஸ்தாபித்து நடத்தி வந்தான்.
இதற்கு 'லைஸியம்'[1] என்று பெயர். இங்குக் காலை வேளை
களில், ஆராய்ச்சித் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற குறிப்
பிட்ட சில மாணாக்கர்களுக்கு வகுப்புகள் நடத்தி வந்
தான்; மாலை நேரங்களில், அறம், அரசியல் முதலியவை
பற்றி, எல்லோரும் வந்து கேட்டுக் ரசிக்கக்கூடிய
மாதிரி சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தி வந்தான். கழகத்தில்
சிறந்த புத்தகசாலையும், பொருட்காட்சி சாலையும், மிருகக்
காட்சி சாலையும்கூட இருந்தனவென்று தெரிகிறது.
பொருள் வசதி அதிகமில்லாத, ஆனால் அறிவை
விருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டுமென்னும் ஆவலுடைய
இளைஞர் பலர் இந்தக் கழகத்தில் சேர்ந்து பயின்று வந்த
னர். அரிஸ்டாட்டலும் அப்படிப்பட்டவர்களை அதிக
அன்புடன் நடத்தினான். கழகத்தின் செல்வாக்கு நாளுக்கு
நாள் அதிகரித்துக்கொண்டு வந்தது.
ஆதென்ஸில், அலெக்ஸாந்தருக்கு விரோதமான ஒரு
கட்சி இருந்ததென்பது வாசகர்களுக்குத் தெரியும்.
அரிஸ்டாட்டலோ அலெக்ஸாந்தரை ஆதரித்து வந்
தான். இதனால் இவனுக்கு, கழக ஆரம்பத்திலிருந்தே
ஒருவித எதிர்ப்பு இருந்து வந்தது. தவிர, அலெக்ஸாந்த
ரின் பிரதிநிதியாக இருந்து கிரீஸை ஆண்டுவந்த ஆண்ட்டி
பேட்டரும் அரிஸ்டாட்டலும் நெருங்கிய நண்பர்கள்.
தான் இறந்த பிறகு, தன் விருப்பங்களை நிறைவேற்றக்
கூடிய காரியஸ்தனாக ஆண்ட்டிபேட்டரையே நியமித்
திருந்தான் அரிஸ்டாட்டல்.
அலெக்ஸாந்தர் இறந்துபோனதும், அவனுடைய
ஆதிக்கத்தை உதறித் தள்ளிவிட முனைந்தது ஆதென்ஸ்;

[1] Lyceum.

ஆண்ட்டிபேட்டர்மீது யுத்தமும் தொடுத்தது. இனி ஆத்தென்ஸில் வசிப்பது ஆபத்தென்று உணர்ந்தான் அரிஸ்டாட்டல். எனவே, யூபியா தீவிலுள்ள கால்ஸிஸ் என்ற ஊருக்கு ஓடிவிட்டான். அங்குச் சென்ற சிறிது காலத்திற்குள்—322-ஆம் வருஷம், அதாவது அலெக்ஸாந்தர் இறந்த அடுத்த வருஷம்—இறந்துபோனான்.

அரிஸ்ட்டாட்டல் இயற்றிய நூல்களில் ஒரு சிலவே, காலத்தைக் கடந்துவந்து இப்பொழுது அறிஞர்களுக்கு விருந்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் அரசநீதி என்ற நூல் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் அரிஸ்ட்டாட்டல், பலவித ஆட்சி முறைகளைப் பற்றியும், பல ராஜ்யங்களில் நடைபெற்று வந்த ஆட்சி முறைகளைப்பற்றியும் அலசி ஆராய்ந்திருக்கிறான். இப்படி ஆராய்கிறபோது, தன் ஆசிரியனான பிளேட்டோவின் கருத்துக்களில் பலவற்றை மறுத்துமிருக்கிறான். இதனால் இவனை குருபக்தியில்லாதவனென்று சொல்ல முடியாது. அதற்கு மாறாக தனது குருநாதனிடத்தில் விசேஷபக்தி வைத்திருந்ததனால் தான், அவனுடைய போதனைகளை நன்றாக ஜீரணித்துக் கொண்டிருந்ததனால்தான், அவனுடைய அபிப்பிராயங்களைத் துணிந்து தாக்குகிறானென்று சொல்லவேண்டும்.

அலெக்ஸாந்தரும் அரிஸ்ட்டாட்டலும் இறந்துபோன பிறகு, கிரேக்க சரித்திரத்தின் சுவை குறைந்துபோய் விடுகிறது. உண்மையில், கிரீஸ் வாழ்ந்த வரலாறும் முற்றுப்பெற்று விடுகிறது. ஆயினும் அலெக்ஸாந்தரின் மரணத்திற்குப் பிறகு என்னவாயிற்றென்பதைச் சுருக்கமாகத் தெரிந்துகொள்வோம்.

ச. அலெக்ஸாந்தருக்குப் பிறகு

அலெக்ஸாந்தர் மரித்த பிறகு, அவனுடைய ஏகாதி
பத்தியத்தை ஐந்துபேர் பங்கு போட்டுக்கொண்டனர்.
ஐவருள் ஒருவன் ஆண்ட்டிபேட்டர். மாஸிடோனியா
உட்பட கிரீஸ் முழுவதும் இவனுக்குக் கிடைத்தது. ஏ

னவே இவன் அலெக்ஸாந்தரின் பிரதிநிதியாயிருந்து கிரீஸில் ஆதிக்கஞ் செலுத்தி வந்தவனல்லவா?

அலெக்ஸாந்தரின் மரணத்தைப் பெரிதும் விரும்பிக் கொண்டிருந்த கிரேக்க ராஜ்யங்கள் பல, அவன் இறந்துவிட்டானென்று தெரிந்ததும் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தன. ஆத்தென்ஸில் கேட்கவேண்டுமா? மாஸிடோனிய ஆதிக்கத்துக்கு விரோதமாயிருந்த கட்சியினர், தங்களுடைய பிரார்த்தனை நிறைவேறியதாகவும், தங்களுடைய வீரத்தினாலேயே அவனை ஒழித்துவிட்டதாகவும் கருதி சந்தோஷங் கொண்டாடினார்கள். தவிர, அலெக்ஸாந்தர் மீதிருந்த வெறுப்பை வளர்ப்பதற்கு ஒரு காரணமும் அகப்பட்டது இவர்களுக்கு இப்பொழுது. அஃதென்னவென்றால், அலெக்ஸாந்தர், படையெடுப்பிலிருந்து திரும்பி 324-ஆம் வருஷம் ஸூஸா நகரம் போந்ததும், கிரேக்க ராஜ்யங்கள் யாவும், தங்களால் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டிருந்த அனைவரையும் திரும்பி வரவழைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு தாக்கீது பிறப்பித்தான். இது சில ராஜ்யங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை; குறிப்பாக, ஆத்தென்ஸுக்குச் சிறிதுகூடப் பிடிக்கவில்லை. தாக்கீதை நிறைவேற்றத் தயங்கிக்கொண்டிருந்தது. இந்தச் சமயத்தில் அலெக்ஸாந்தரின் மரணச்செய்தி கேட்டதும், அந்தத் தாக்கீதை ஒரு காரணமாகக் காட்டி அவன்மீதிருந்த வெறுப்பை வளர்த்தனர் மாஸிடோனிய ஆதிக்கத்துக்கு விரோதமாயிருந்த கட்சியினர்.

மாஸிடோனிய ஆதிக்கத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டு, சுதந்திரக்கொடியை நாட்ட, தக்க தருணம் வந்துவிட்டதென்று கருதி, ஆத்தென்ஸ் கலகத்திற்குக் கிளம்பியது. மறுபடியும் டெமாஸ்தனிஸ்!

இவன் சிறிது காலமாக, கலகம் கிளம்புவதற்கு முந்திச் சுமார் இரண்டு வருஷ காலமாகச் செல்வாக்கிழந்திருந்தான். அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் தற்காலிகமாக

இருந்து வந்த பணத்தில் ஒரு சிறு பகுதியை இவன் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டானென்று குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு, விசாரணைக்குப் பிறகு அபராதம் விதிக்கப்பட்டான். இவனால் அபராதத்தைச் செலுத்த முடியவில்லை. எனவே சிறையிடப்பெற்றான். ஆனால் உடனே தப்பியோடி, சுமார் ஒன்பது மாதகாலம், பெலொப்பொனேசியாவுக்கு வடகிழக்கிலுள்ள ட்ரீஜென் என்ற துறைமுகப்பட்டினத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

கலகக் கொடி தூக்கியதும், ஆத்தென்ஸ், இவன் குற்றத்தை மன்னித்து இவனைத் திருப்பி வரவழைத்தது. வரவழைத்து, மாஸிடோனிய ஆதிக்கத்திற்கு விரோதமாக ஒரு கட்சி திரட்டும்படி பெலொப்பொனேசியாவுக்கு அனுப்பியது. அதில் இவன் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றான்.

இப்படி ஆத்தென்ஸ் ஒரு கட்சி சேர்த்துக்கொண்டு, ஆண்ட்டிபேட்டரை எதிர்த்துப் போராட ஒரு படையை வடக்கு நோக்கி அனுப்பியது. மாஸிடோனியப் படையும், இந்த ஆத்தீனியக் கூட்டுப் படையும் தெஸ்ஸாலியிலுள்ள கிரான்னன்[1] என்ற இடத்தில் 322-ஆம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் சந்தித்தன. முடிவு என்ன? சரணடைவதைத் தவிர வேறு வழியில்லையென்ற நிலைமை ஏற்பட்டது ஆத்தென்ஸுக்கு.

பிலிப்பைப்போலவோ, அலெக்ஸாந்தரைப்போலவோ ஆண்ட்டிபேட்டர், ஆத்தென்ஸ் விஷயத்தில் கருணைகாட்ட விரும்பவில்லை. அட்டிக்காமீது நேரடியாகப் படையெடுத்து வராமலிருக்க மட்டும் ஒப்புக்கொண்டான். ஆனால், தான் கூறும் நிபந்தனைகளை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினான். நிபந்தனைகள் என்னென்ன? ஆத்தென்ஸ், யுத்தச் செலவுகளைக் கொடுத்துவிடவேண்டும்; மாஸிடோனிய காவற்படை

1 Crannon.

யொன்று ஆத்தென்ஸில் நிறுவப்படும்; வயது வந்த எல்லாருக்கும் ஓட்டுரிமையுண்டு என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள ஆட்சி முறையை ரத்து செய்துவிட்டு, அதனுடைய ஸ்தானத்தில், தற்கால இந்திய நாணய மதிப்பின்படி குறைந்த பட்சம் சுமார் ஆயிரத்திருநூற்றிருபது ரூபாய் பெறுமான சொத்துடையவர்களுக்கு மட்டுமே ஓட்டுரிமையுண்டு என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆட்சியை, அதாவது ஜன ஆட்சிக்குப் பதில் ஒரு சிலர் ஆட்சியை நிறுவவேண்டும்; மாஸிடோனிய ஆதிக்கத்திற்கு விரோதமாயிருந்த கட்சியின் தலைவர்களான டெமாஸ்தனீஸ் முதலியவர்களைச் சரணடையும்படி செய்யவேண்டும்; இப்படிச் சில நிபந்தனைகளை விதித்தான் ஆண்ட்டிபேட்டர். ஆத்தென்ஸ் என்ன செய்ய முடியும்? தலைவணங்கி ஒப்புக்கொண்டது.

நிபந்தனைகளின் விவரம் தெரிந்ததும் டெமாஸ்தனீஸ், ஆத்தென்ஸிலிருந்து ஓடிப்போய் ஈஜீனாதீவுக்குத் தெற்கே கலௌரியா[1] என்ற தீவிலுள்ள ஒரு கோயிலில் ஒளிந்து கொண்டான். ஆண்ட்டிபேட்டரின் ஆட்கள், தன்னைப் பிடிக்க வருவதாக அறிந்ததும், தன்னோடு கொண்டு போயிருந்த விஷத்தை அருந்தி அங்கேயே இறந்து போனான். இறந்தது 322-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் பன்னிரண்டாந் தேதி. இதே வருஷத்தில்தான் அரிஸ்ட்டாட்டலும் இறந்துபோனானென்பது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும். இதற்கு மூன்றாவது வருஷம்—319-ஆம் வருஷம்—ஆண்ட்டிபேட்டரும் இறந்து போனான்.

இதற்குப் பிறகு கிரீஸில் ஒரே குழப்பம். அதிகார பதவிகளுக்குப் போட்டியென்ன, கட்சிச் சண்டைகளென்ன, இவைகளினால் வரவர பலஹீனமடைந்து கடைசியில் சுமார் ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு கி. மு.

1 Calauria.

146-ஆம் வருஷம், ரோம ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு பாகமாகி விட்டது. கிரேக்க ஏகாதிபத்தியச் சூரியன், மெது மெதுவாக ஒளி மழுங்கிக்கொண்டு வந்து கடைசியில் ரோம ஏகாதிபத்தியமென்னும் பல்வாயில் விழுந்து விட்டது.

32. ஒளி மழுங்குகிறது

க. நான்காவது நூற்றாண்டு

கிரேக்க இதிகாசத்தின் காலை வேளை, பகற்பொழுது, அந்தி நேரம் இம்மூன்றையும் ஒருவாறு கண்டுவிட்டோம். இந்த அந்தி நேரத்தில்தான் கிரீஸின் சுதந்திரம் பறிமுதலாகிவிட்டது. இதற்குக் காரணங்கள் யாவை? சுதந்திரம் போன பிறகு கிரீஸின் தனித்துவமும் நாகரிகமும் என்ன நிலைமையை யடைந்தன? இவைகளைச் சுருக்கமாக இந்தக் கடைசி அத்தியாயத்தில் தெரிந்துகொள்வோம். பெற்ற சுதந்திரத்தைப் பறிகொடுத்துவிடாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ள விழைவோருக்கு இவைகளைத் தெரிந்து கொள்வது சிறந்த ஒரு படிப்பினையாயிருக்கும்.

பெலொப்பொனேசிய யுத்தம் எப்பொழுது ஆரம்பித்ததோ அப்பொழுதே கிரீஸின் வீழ்ச்சியும் ஆரம்பித்து விட்டதென்று சொல்லவேண்டும். இதனால்தான் அந்த யுத்தத்தை 'கிரீஸின் தற்கொலை' என்று கூறினோம். மாரத்தான் மைதானத்திலும், தெர்மாப்பிலே கணவாயிலும் கிரேக்கர்கள், பாரசீகர்களை எதிர்த்து நின்று வெற்றி கண்டார்களென்று சொன்னால், அதற்கு முதற்காரணம், அவர்கள் ஒற்றுமைப்பட்டிருந்ததுதான். இது தவிர, சுதந்திரத்தின்மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த பற்றும், அந்தச் சுதந்திரத்திற்கு ஆபத்து ஏற்படக்கூடாதென்கிற விஷயத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த சிரத்தையும் போற்றத்தக்கனவாயிருந்தன. அவர்களுடைய தினசரி வாழ்க்கை, ஆடம்பரமற்றதாய் இயற்கையோடியைந்து நடைபெற்று வந்தது. இதனால் எந்த விதமான இன்னலையும் சுலபமாகச் சமாளித்துவிடும் சக்தியைப் பெற்றிருந்தார்கள். பொது நலத்திற்குச் சுயநலத்தை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருந்தார்

கள். பொதுநலத்திற்கு விரோதமாக யாரேனும் ஏதேனும் செய்வார்களானால், மனிதத் தன்மைக்குப் புறத்தியானவர்களென்று கருதப்பட்டு அப்படியே நடத்தவும் பட்டார்கள். பொதுநலத்தை நாடுவதன்மூலம் உண்மையான புகழை அடைய வேண்டுமென்பதில் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான ஆவலிருந்தது. இத்தகைய பண்புகளெல்லாம், பாரசீகர்கள்மீது அவர்கள் கொண்ட வெற்றிக்குக் காரணங்களாயிருந்தன.

பாரசீகப் போர்களுக்குப் பிறகு சுமார் அறுபது வருஷ காலம் வரை, கிரேக்கர்களிடத்தில் இந்தப் பண்புகள் குன்றாமலிருந்தன; தாங்கள் அடைந்த வெற்றியினாலுண்டான மகிழ்ச்சியில் இவற்றைக் கரைத்துக்கொண்டு விடவில்லை. அதற்குப் பதிலாக முன்னைக்காட்டிலும் அதிக ஊக்கத்துடனும் உறுதியுடனும் ஆக்க வேலைகளில் ஈடுபட்டார்கள். ஹெல்லாஸ் பூரண சோபையுடன் பிரகாசித்தது. பெரிக்ளீய யுகத்தின் உச்ச நிலை!

உச்ச நிலையிலிருக்கிறபொழுது தான் மனிதன் அடக்கத்துடனிருக்கவேண்டும்; நிதானந் தவறாமலிருக்கவேண்டும். ஒரு ராஜ்யத்திற்கும் இது பொருந்தும். கிரீஸ், உச்ச நிலையடைந்து விட்டோமென்று இறுமாப்புக் கொண்டுவிட்டது. அதன் நகர ராஜ்யங்களுக்குள்ளிருந்த ஒற்றுமை குலைந்தது. ஆபத்துக் காலத்தில் ஒற்றுமையுடனிருப்பது சுலபம். ஆபத்து நீங்கி அமைதி ஏற்பட்டிருக்கிற காலத்தில் ஒற்றுமையுடனிருப்பதுதான் கடினம். இந்தக் கடினமான சாதனையில் கிரீஸ் தவறிவிட்டது. ராஜ்யங்களுக்குள் பரஸ்பரம் பொறாமையும் பகைமையும் வளர்ந்தன. பெலொப்பொனேசியப் பெரும் போர்!

இந்தப் போர், கிரீஸை உள்ளூர அரித்துவிட்டது; அதனுடைய ஆத்மாவின் அடிப்படையைத்தகர்த்து விட்டது. இல்லாவிட்டால், மகான் ஸாக்ரட்டீஸ் மரண தண்டனை பெற்றிருப்பானா? இப்படி உட்புறம் அரிக்கப்பட்

டிருந்ததனால்தான், அதனை வெளியார் வந்து சுலபமாகத் தாக்க முடிந்தது. மாஸிடோனிய ஆதிக்கம்!

பெலொப்பொனேசிய யுத்தம் முடிந்ததும், நகர ராஜ்யங்கள் பலவும், சிறப்பாக ஸ்பார்ட்டா, ஆத்தென்ஸ், தீப்ஸ் ஆகிய மூன்று ராஜ்யங்களும், தங்களைச் சுதாரித்துக் கொள்ள அரும்பாடுபட்டன. ஸ்பார்ட்டா, கடலாதிக்கம் பெற முனைந்தது. ஆத்தென்ஸ், டெலோஸ் சமஷ்டி மாதிரி மற்றொரு சமஷ்டியமைத்து, பழையபடி ஏகாதிபத்தியச் செல்வாக்குப் பெறப் பார்த்தது. தீப்ஸ், ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் ஆத்தென்ஸுக்கும் போட்டியாகத் தலைதூக்க முயன்றது. ஆனால் எல்லாம், முந்தி தீப்ஸுக்குச் சொன்னதுபோல், மின்னல் வாழ்வாகவே முடிந்தது. இந்த மின்னல் வாழ்வு நடத்திய காலத்தில், மேற்படி மூன்று ராஜ்யங்களின் பொருளாதாரம், கலை, இலக்கியம் போன்ற பல துறைகளும் சிறிது சோபையைக் கொடுத்தன. உதாரணமாக, ஆத்தென்ஸ், பாழ்பட்டுப்போன நிலங்களையெல்லாம் பண்படுத்தி அதிகமான விளைவைக் காண முயன்றது. இந்தக் காலத்தில், விவசாய சம்பந்தமாகப் பலவித நூல்கள் வெளியாயின. புதிய தொழில்கள் பல ஏற்பட்டன. வெளிநாட்டு வியாபாரத்தில் சிறிது சுறுசுறுப்புக் காணப்பட்டது. கலைத்துறையிலும் இலக்கியத் துறையிலும் புதிய சிருஷ்டிகள் சில தோன்றின. சுருக்கமாக, ஆத்தென்ஸின் பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்திற்குப் பிந்திய வாழ்வு, பெரிக்ளீய யுகத்து வாழ்வைப்போல் அவ்வளவு ஒளி பொருந்தியதாய் இல்லாவிட்டாலும், அக்கம் பக்கத்து ராஜ்யங்கள் நடத்தி வந்த வாழ்வைக் காட்டிலும் சிறிது பிரகாசமாகவே இருந்தது.[1]

என்றாலும் இந்தப் பிரகாசம், மேலே சொன்னதுபோல் மின்னற் பிரகாசமாகவே முடிந்துவிட்டது. இத

[1] இதைப்பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். 503-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

னால் கிரீஸின் இறக்கம் நிற்கவில்லை. படிப்படியாய் இழிந்துகொண்டுதான் வந்தது. யுத்தத்தைக் காட்டிலும் யுத்தத்தின் பின் விளைவுகள்தான் கொடுமையானவை என்று சொல்வார்கள். அதிலும் உள்நாட்டு யுத்தமாயிருந்தால் கேட்க வேண்டியதேயில்லை. நிரந்தரமான ஊனங்களை உண்டுபண்ணிவிடுகிறது. நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு உறுதுணையாயிருந்த சக்திகளெல்லாம் உருக்குலைந்துபோகின்றன. பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்திற்குப் பிறகு கிரீஸ், என்னதான் தன்னை சுதாரித்துக் கொள்ள முயன்றாலும், அந்த யுத்தத்தின் பின் விளைவுகள் அதனை ஓங்கவிடவில்லை. அந்த யுத்த காலத்தில் ஏற்பட்ட வேற்றுமை உணர்ச்சியானது, புரைப்புண் மாதிரி இருந்து, மெதுமெதுவாகப் பரவி கடைசியில் அதன் சுதந்திரத்திற்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்டது. மகான் ஸாக்ரடீஸ் மரணத்திற்குப்பிறகு கிரீஸின் புறவாழ்க்கையில் பசுமை குன்றிக்கொண்டு வந்தது; அகவாழ்க்கையில் மாசு படிந்து வந்தது. பாரசீக யுத்த காலத்தில் அதனிடத்தில் குடிகொண்டிருந்த பண்புகள் பலவும், பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்திற்குப் பிறகு ஒவ்வொன்றாக அதனிடமிருந்து அகன்று கொண்டு வந்தன. ஐந்தாவது நூற்றாண்டு கிரீஸுக்கும் நான்காவது நூற்றாண்டு கிரீஸுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்! தெளிவாகச் சொல்லப்போனால், ஸாக்ரடீஸ் கொலையுண்ட பிறகு, கிரீஸுக்கு முதுமை வந்தெய்திவிட்டது.

இந்த முதுமைப் பருவத்தின் முற்பகுதியில், அதாவது ஸாக்ரடீஸ் மரணத்திலிருந்து அலெக்ஸாந்தர் மரணம் வரையுள்ள காலத்தில் கிரீஸின் புறவாழ்க்கை எப்படி பசுமை குன்றியதாகிக் கொண்டு வந்ததென்பதையும், அக வாழ்க்கை என்னென்ன மாசுக்கள் படிந்ததாகிக் கொண்டு வந்ததென்பதையும் சிறிது பார்ப்போம்.

கிரீஸில் அடர்த்தியான காடுகள் ஆங்காங்கு இருந்தன. இந்தக் காடுகளிலிருந்த மரங்களைக்கொண்டுதான்

கப்பல்கள் செய்து வந்தார்கள் கிரேக்கர்கள். கிரீஸில் எப்பொழுதுமே கப்பல் கட்டுந்தொழில் மிகவும் சிறப்புற்றிருந்தது. கடலில் கலஞ்செலுத்தும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தமையால்தான், கிரேக்கர்கள், தொலைக்குச் செல்லச் சிறிதும் தயங்கவில்லை; கடற்போர்களில் வெற்றி கண்டார்கள்; கடல் வியாபாரத்திலும் மேன்மையுற்றார்கள். இருந்தாலும், தாங்கள் நடத்திய கடற்போர்களில் அநேக கப்பல்களை இழந்து வந்தார்கள். இவைகளுக்குப் பதிலாக அவ்வப்பொழுது புதிய கப்பல்கள் அதிகப்படியாகக் கட்டப்பெற்று வந்தன.

இங்ஙனம் கப்பல்கள் கட்டுவதற்குத் தவிர, பாரசீகப் போர்களின்போதும் பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தின் போதும் நாசமாக்கப்பட்டு வந்த நகரங்களைப் புனர் நிர்மாணம் செய்வதற்கும், காடுகளிலுள்ள மரங்களை வெட்டி வெட்டி உபயோகித்து வந்தார்கள். வெட்டப்பட்ட மரங்களுக்குப் பதில் புதிய மரங்களை உற்பத்தி செய்யவில்லை. யுத்தத்தில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறபொழுது இதனை எங்கே கவனிக்க முடியும்? எப்படியோ, பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்திற்குப் பிறகு, கிரீஸின் காட்டுவளம் குன்றியது. அடுத்த நூற்றாண்டில்—மூன்றாவது நூற்றாண்டில்—தங்களுக்குத் தேவையான மரங்களுக்கு வெளிநாடுகளை எதிர்பார்க்கும் நிலைமைக்கு வந்துவிட்டார்களென்றால், நாம் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. காடுகள் அழிந்தால் மழை பொழிவது குறைந்துவிடுகிறது. ஆகவே, பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்திற்குப் பிறகு நீர்வளம் சுருங்கிக்கொண்டு வந்தது.

கிரீஸில் ஆங்காங்குச் சிறு குன்றுகளும், அவைகளுக்கிடையிடையே கணவாய்களும் இருந்தனவென்பதும் இந்தக் கணவாய்களின் பெரும்பகுதியே வாசத்திற்கும் விவசாயத்திற்கும் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்ததென்பதும் வாசகர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். குன்றுகளில்

நெடிய மரங்கள் வளர்ந்திருந்தன. இந்த மரங்கள், குன்றுகளின்மீது படிந்து கிடக்கும் மண்ணை, எவ்வளவு மழை பொழிந்தாலும், சரியவிடாமல் தடுத்துநின்றன. ஆனால் மேலே சொன்ன உபயோகங்களுக்காக இவை—இந்த மரங்கள்—அவ்வப்பொழுது வெட்டப்பட்டுவந்தன. மலைப்பாங்கான இடங்களில் சிறிது அதிகமாக மழை பொழிவதுண்டல்லவா? இந்த மழை காரணமாக காலக்கிரமத்தில் மேற்படி சிறு குன்றுகளிலிருந்த மண்ணெல்லாம் சரிந்து சரிந்து வந்து, சமதரைப் பிரதேசங்களில் மேடிடத் தொடங்கின. நான்காவது நூற்றாண்டில் இந்த மலைகள், சதையற்ற உடல்போல் இருந்தன. மண்மேடிட்டுப் போன இடங்களில் என்ன சாகுபடி செய்ய முடியும்? ஜனங்கள், யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுவிட்டபடியால் இந்த நிலங்களைச் சாகுபடிக்குத் தகுதியுடையதாகச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்திற்குப் பிறகு, நீர்வளம் சுருங்கத் தொடங்கியதுபோல் நிலவளமும் குன்ற ஆரம்பித்தது.

மற்றும், பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தின்பொழுது, சத்துருக்கள், ஒருவரையொருவர் நாசஞ்செய்வதென்ற முறையில் பயிர் பச்சைகளெல்லாம் தீயிட்டுப் பொசுக்கப்பட்டன. இப்படிப் பொசுக்கப்படுவது தெரிந்ததும் பயிர்த்தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த பலரும், உயிருக்குப் பயந்து, தங்கள் நில புலங்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டு நகரங்களில் வந்து தஞ்சம் புகுந்தார்கள். சாதாரணமாக, ஒரு யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறபொழுது, எங்கு ஆபத்தில்லையோ, எங்கு அதிகமான பாதுகாப்புக் கிடைக்கிறதோ, அங்குதான் ஜனங்கள் வந்து ஒன்று சேருவார்கள். பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தின்பொழுது இப்படித்தான் நடைபெற்றது. அந்த யுத்தத்தின் ஆரம்பத்தில், அட்டிக்கா வாசிகளனைவரும் ஆத்தென்ஸுக்குள் வந்து சேர்ந்துவிடுமாறு பெரிக்ளீஸ் உத்தரவிட்டானல்

லவா, இது, மாற்றான் வலியையறிந்து செய்த ஒரு ராஜதந்திர காரியம். இப்படிச் செய்தது அந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்குச் சரி. இதனால் சத்துருக்கள் கையில் அதிக ஜனங்கள் அகப்படாமல் தப்பினார்களென்பது வாஸ்தவம். ஆனால் பிற்காலத்தில், ராஜ்யத்தின் சுபிட்சம் குன்றத் தொடங்கியதற்கு இதுவே ஒரு காரணமாய் அமைந்தது. உழுவாரின்றி நிலங்களெல்லாம் பாழ்பட்டுப் போயின. அட்டிக்காவின் நிலவளம் இப்படித்தான் குன்றிப்போயிற்று. இங்ஙனமே ஏறக்குறைய எல்லா ராஜ்யங்களிலும் விவசாயத்தொழில் ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்டது.

ஆத்தென்ஸ் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இன்னொரு விஷயம். ஆத்தீனியர்களின் அன்றாடவாழ்க்கைக்கு உறுதுணையாயிருந்து வந்த ஒலிவ மரங்களென்ன, திராட்சைக் கொடிகளென்ன, இவையெல்லாம் பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தின்பொழுது ஸ்பார்ட்டர்களால் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. இவற்றைப் பயிர் செய்து வந்தவர்களிற் பெரும்பான்மையோர், யுத்தத்திலோ, ஆத்தென்ஸில் ஏற்பட்ட பிளேக்கிலோ மடிந்துபோயினர். புதிய தலைமுறையினருக்கோ இவற்றைத் திரும்பவும் பயிர் செய்து பலன் காணக்கூடிய பொறுமையில்லை. ஒலிவ மரம் வளர்ந்து பலன்தர நாற்பது வருஷங்களுக்கு மேலாகுமல்லவா, அதுவரையில் வாழ்க்கையை நடத்துவதெப்படியென்ற கேள்வியெழுந்தது; வேறு ஜீவனோபாயத்தை மேற்கொள்ளத் துணிந்தார்கள். ஒலிவ மரங்களிலிருந்து கிடைத்துக்கொண்டிருந்த வருவாய், ஆத்தென்ஸ் ராஜ்யத்தின் பொருளாதார வாழ்க்கைக்கு ஜீவநாடிபோல் இருந்தது. பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்திற்குப் பிறகு இந்த நாடி தளர்ந்து போயிற்று. ஆத்தென்ஸ், இரண்டாவது சமஷ்டியமைத்து அதன்மூலமாக மறுபடியும் தலைதூக்க முயன்றும் முடியாமற்போனதற்கு இஃதொரு முக்கிய காரணம்.

யுத்தத்தின்பொழுது நிலபுலங்களையெல்லாம் விட்டு விட்டு நகரங்களில் வந்து தஞ்சம் புகுந்தவர்களிற் சிலர், யுத்தம் முடிந்த பிறகு திரும்பவும் தங்கள் நிலபுலங்களுக்கே சென்றார்கள்; சிலர் நகரங்களிலேயே தங்கிவிட்டார்கள். நிலபுலங்களுக்குச் சென்றவர்கள், பழைய மாதிரி சுபிட்சமாக இருக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால், நிலங்களெல்லாம் வருஷக்கணக்கில் பாழ்பட்டுக் கிடந்தன. இவற்றைப் பண்படுத்த வேண்டும். பண்படுத்திப் பயிரிட்டால்தானே போதிய பலன் காண முடியும்? மற்றும், புதிதாக வீடு வாசல்களை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இன்னும், விவசாய சாதனங்கள் பலவும் தேவையாயிருந்தன. இவையனைத்திற்கும் பணம் வேண்டுமல்லவா? எனவே, நகரங்களில் வசித்துக்கொண்டிருந்த பணக்காரர்களிடம், தங்கள் நிலங்களை ஈடுகாட்டிக் கடன் வாங்கினார்கள். கடன் கொடுப்பதற்கும் அநேகர் தயாராயிருந்தனர். யுத்த கால நெருக்கடியைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பணம் சம்பாதிக்கிறவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் எந்த நாட்டிலும் உண்டு. பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தின்பொழுது, இத்தகைய பணக்காரர்கள் பலர் கிரீஸில் தோன்றியிருந்தனர். இப்படிப்பட்டவர்களிடம் கடன் வாங்கின விவசாயிகள், வருஷவாரி கிடைக்கும் மகசூலில், சிறிது சிறிதாக மிச்சப்படுத்திக் கடனைத் தீர்த்துவிடலாமென்று உத்தேசித்தார்கள். இந்த உத்தேசத்துடன்தான் கடன் வாங்கினார்கள். ஆனால் இது நடக்கிற காரியமாயில்லை. அசலோடு வட்டியும் சேர்ந்து விஷம்போல் ஏறிக்கொண்டு வந்தது. நாளாவட்டத்தில், பெரும்பாலான நிலங்கள், கடன் கொடுத்தவர்களுக்கே சொந்தமாகிவிட்டன. விவசாயிகள், வாரத்திற்கோ, குத்தகைக்கோ இந்த நிலங்களைப் பயிரிட்டு, ஒரு பகுதியை நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு மற்றொரு பகுதியைக்கொண்டு ஏதோ ஒரு வகையாக ஜீவனம் நடத்தி வந்தார்கள்.

நகரங்களிலேயே தங்கிவிட்டவர்கள், பயிர்த்தொழிலில் பழையபடி ஈடுபட மனமில்லாமல், தங்களுக்குச் சொந்தமாயிருந்த நிலங்களை வந்த விலைக்கு விற்றுவிட்டார்கள். யாருக்கு? மேலே சொன்ன பணக்காரர்களுக்குத்தான். வாங்கின பணக்காரர்கள் தங்களிடமுள்ள அடிமைகளைக்கொண்டு இந்த நிலங்களைப் பண்படுத்திப் பலன் காண முன் வந்தார்கள். இவர்களெல்லோரும் நகரவாசிகள்; நாகரிக வாழ்க்கையில் அப்படியே தோய்ந்து கிடந்தவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள், நிலத்தின்மீது கருத்தைச் செலுத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்ட காலத்தில்தான், மேலே சொன்னதுபோல் விவசாய சம்பந்தமான நூல்கள் பல வெளியாயின.

இந்தப் பணக்காரர்களுக்கு நிலங்களை விற்றுவிட்டவர்களுடைய நோக்கமென்னவென்றால், விற்ற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு, நகரங்களிலேயே சுயமாக ஏதேனும் ஒரு சிறு தொழில் நடத்தி ஜீவிக்கலாம் என்பதுதான். ஆனால் இந்த நோக்கம் சரிவர நிறைவேறவில்லை. எப்படியென்றால், ஆங்காங்குச் சிறுசிறு தொழிற்சாலைகளை வைத்து நடத்தி வந்த தொழில் முதலாளிகளுடன் இவர்களால் போட்டிபோட முடியவில்லை. குடிசைத் தொழில்களென்று இப்பொழுது சொல்கிறோமே, இந்த மாதிரியான தொழில்களைத்தான் இவர்களால் நடத்திவர முடிந்தது. இவர்கள் தயாரித்த பொருள்களுக்கு நல்ல விற்பனையும் இல்லை. அப்படி விற்றாலும் குறைந்த விலைக்குத்தான் விற்பனை செய்ய வேண்டியிருந்தது. இதிலிருந்து கிடைத்த வருமானம், அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்துவதற்குப் பற்றவில்லை. நிலத்தை விற்று ரொக்கமாக வைத்துக்கொண்டிருந்த பணத்தில், தொழிலிலே போட்டதுபோக, மற்றதும் மெதுமெதுவாகக் கரைந்துவிட்டது. இனி வாழ்க்கைக்கு? தொழிற்சாலைகளில் கூலிக்கமர்ந்து வேலை செய்ய முன் வந்தார்கள்.

ஆனால் இந்தத் தொழிற்சாலைகளோ, மேலே சொன்னபடி சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள். ஒரு குடும்பத்தினர் மட்டும் சேர்ந்து வேலை செய்கின்ற தொழிற்சாலைகளாகவோ, ஒரு சில அடிமைகளை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு நடத்தப்படுகின்ற தொழிற்சாலைகளாகவோ இருந்தன. விவசாயத்திலும் தொழில் முயற்சிகளிலும் அடிமைகளை உபயோகப்படுத்துவதென்பது, முந்தின நூற்றாண்டைக் காட்டிலும் நான்காவது நூற்றாண்டில் சிறிது அதிகமாகவே இருந்தது. எனவே, இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் கூலிக்கு வேலையகப்படுவதென்பது அரிதாகிவிட்டது. தொழில் நுட்பம் மிகத் தெரிந்த ஒரு சிலருக்கு மட்டும் ஏகதேசமாக வேலை கிடைத்தது.

ஆத்தென்ஸைப் பொறுத்தமட்டில் பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்திற்குப் பிறகு புதிய தொழிற்சாலைகள் சில ஏற்பட்டனவென்பது வாஸ்தவம். இவைகளிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட பொருள்கள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதன் காரணமாக, ஆத்தென்ஸின் வெளிநாட்டு வியாபாரத்தில் சிறிது சுறுசுறுப்புக் காணப்பட்டதென்பதும் உண்மை. தொழில் நுட்பம் தெரிந்த தொழிலாளிகளுக்குச் சிறிது கிராக்கி இருந்ததென்பதும் நிஜம். இப்படித் தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்கள் யார்? நகரவாசிகளாயிருந்து, பரம்பரையாகத் தொழில் செய்து வந்தவர்கள்தான். இவர்களுக்கு எப்பொழுதும் கிராக்கி இருந்துகொண்டுதானிருந்தது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டமென்பது இவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் இல்லாமலிருந்ததென்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். ஆனால் பரம்பரை கிராம விவசாயிகளாயிருந்து, யுத்தங் காரணமாக நகரத்துப் புதிய தொழிலாளிகளாக மாறினவர்கள் பாடுதான் திண்டாட்டமாகிவிட்டது. நிலத்துக்கு நிலமும் போய் தொழிலும் அகப்படாமல் தவித்தார்கள். கிரீஸ் எங்கணுமே இந்த நிலைமை இருந்தது. போதாக்குறைக்கு,

யுத்தத்திற்குப் பிறகு விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிட்டன; வாழ்க்கைச் செலவுகள் அதிகமாயின; வருவாய் சுருங்கிக் கொண்டு வந்தது. தொழிலாளர்கள், வரவையும் செலவையும் சரிகட்டிக்கொண்டு போக முடியாமல் கஷ்டப்பட்டார்கள்.

இவையனைத்தினுடைய விளைவாக என்ன நிலைமை ஏற்பட்டதென்றால், பெருவாரியான நிலங்கள் ஒரு சிலருக்குச் சொந்தமாயின. இந்த ஒரு சிலரிலும், பெரும்பாலோர் நகரவாசிகளாகவே இருந்து காலங் கழித்து வந்தனர். கிராம வாழ்க்கைக்கு மதிப்புக் குறைந்தது. நகர வாழ்க்கைக்கு ஒரு சிறப்பு ஏற்பட்டது. கிராமங்களைக் காட்டிலும் நகரங்களின் ஜனத்தொகை அதிகப்பட்டு வந்தது. விவசாயப் பொருள்களின் உற்பத்தி வரவரக் குறைந்தது. இதனால் முன்னைக் காட்டிலும் அதிகமாக உணவுப் பொருள்களுக்கு வெளிநாடுகளை எதிர்பார்க்கவேண்டி வந்துவிட்டது. நகரங்களில் சிறு சிறு தொழில்கள் பெருகின. இவைகளிலிருந்து தயாரான செய்பொருள்கள் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பெற்றனவென்றாலும், இவை, உணவுப் பொருள்களின் இறக்குமதியைச் சரிகட்டிக்கொண்டு போக முடியவில்லை. ஆனால் இந்த ஏற்றுமதி இறக்குமதிப் பொருள்களைக் குறைந்தவிலைக்கு வாங்கி அதிக விலைக்கு விற்ற வியாபாரிகள் அதிகமாயினர். ரொக்க லேவாதேவி சுறுசுறுப்பாக நடைபெற்றது.

ஆத்தென்ஸ் ராஜ்யத்தில், யுத்தத்தின்போது ஒருவாறு மூடப்பட்டுக் கிடந்த லாரியம் வெள்ளிச் சுரங்கங்கள் யுத்தத்திற்குப் பிறகு திறக்கப்பட்டன. அடிமைகள் ஆயிரக்கணக்கில் இந்தச் சுரங்கங்களில் இறக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் கொட்டிய வியர்வை, சிந்திய ரத்தம் இவற்றின் விளைவாக ஏராளமான வெள்ளி வெளிக்கொணரப்பட்டது. சுரங்கங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்தவர்களும், அடிமைகளை ஒப்பந்தத்திற்கு அமர்த்தி வேலை வாங்கினவர்

களும் பெரும் பணக்காரர்களாயினர். இந்தச் சரக்குகளின் மூலமாக, அரசாங்கத்திற்குப் பழைய மாதிரி ஓரளவு வருமானம் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது.

பணம், உபயோகமுள்ள ஒரு கருவி. இந்த அளவுக்குத்தான் அதற்கு மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு மேற்பட்ட மதிப்பைக் கொடுத்துப் போற்றினால், அது மனிதனைச் சீரழித்துவிடுகிறது. சீரழிந்த மனிதர்களைக் கொண்ட ராஜ்யம் எப்படிச் சீருடன் இருக்க முடியும்? அழிய வேண்டியதுதான் பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்திற்குப் பிறகு கிரீஸில் இந்த மாதிரியான நிலைமை ஏற்பட்டது. பணத்திற்கு முக்கியத்துவம் உண்டாகி அதனை எப்படியாகிலும் அடைய வேண்டுமென்பதே லட்சியமாகி விட்டது. அதிலும் சீக்கிரமாகவும் சுலபமாகவும் அடைய வேண்டுமென்ற ஆவல் அதிகரித்தது. இந்த ஆவல், ஜனங்களைச் சீர்கெட்ட வழிகளில் இழுத்துச் சென்றதென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

தினசரி வாழ்க்கையைச் சிரமமில்லாமல் நடத்திக் கொண்டு வந்தவர்கள், அதில் திருப்தியடையாமல், மேலும் பணஞ் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று விழைந்தார்கள். பணம் படைத்தவர்களோ, இன்னும் பெரிய பணக்காரர்களாக வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். ஆக, இந்தப் பண ஆசையென்பது, தொற்றுநோய் மாதிரி எல்லாரிடையிலும் பரவியது. பணத்தைக் குறியாகக் கொள்ளாத மனிதர்களோ, தொழில்களோ இல்லையென்று சொல்லலாம். இன்று எவ்வளவு சம்பாதிக்கலாம், நாளை எவ்வளவு சம்பாதிக்கலாம் என்பதுதான் எல்லாருடைய சம்பாஷணையிலும் முக்கிய விஷயமாயிருந்தது. மற்ற விஷயங்கள் இரண்டாம் பட்சமாகவே கொள்ளப்பட்டன. சீலம் செல்வாக்கிழந்து கிடந்தது. சில புருஷர்கள் எள்ளி நகையாடப்பட்டார்கள். வாழ்க்கையில் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தால் பணத்தைச் சம்பாதிப்ப

தெப்படி என்ற கேள்வியைப் பலரும் கேட்கத் தலைப்பட்டனர்.

பணத்திற்கு என்றுமில்லாத ஒரு மதிப்பு! அறிவு, திறமை, யாவும், எதுவும் பணத்தைக்கொண்டுதான் கணிக்கப்பட்டது. முந்தியெல்லாம், பிறருக்காகக் கட்சியாடுகிறவர்கள், ஆசிரியர்கள், நாடகம் ஓவியம் முதலிய துறைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களெல்லோரும், தங்களுடைய திறமையைப் பணமதிப்புப் போட்டுப் பார்க்கக் கூடாதென்றும், பணத்திற்காக அவைகளை விக்கிரயஞ் செய்வது கௌரவக்குறைவென்றும் கருதி வந்தார்கள். இப்பொழுதோ அந்த எண்ணம் மாறிவிட்டது. அதிக விலை கொடுப்பவர்களுக்குத் தங்கள் திறமையை விற்கச் சிறிதுங் கூசினார்களில்லை. பணத்தைக் கொடுத்தால் எதையும் வாங்கலாம், எதையும் அடையலாமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. பணமுள்ளவர்கள்தான் பெரிய மனிதர்கள்! அவர்களுக்குத்தான் சமுதாயத்தில் மரியாதை கிடைத்து வந்தது. இந்த மரியாதை பெறும்பொருட்டு, வெகு துரிதமாகப் பணஞ் சம்பாதிக்க முனைந்தார்கள்.

இப்படிச் சம்பாதித்தவர்கள்—இந்தப் புதிய பணக்காரர்கள்—தலைகால் தெரியாமல் பணத்தைச் செலவழித்தார்கள். எளிமையும் இனிமையும் கலந்த வாழ்க்கையென்பது பழைய காலச் செய்தியாகிவிட்டது. ஆடம்பரமும் பகட்டும் நிறைந்த வாழ்க்கையே நாகரிகவாழ்க்கையாகிவிட்டது. பெரிய பெரிய வீடுகள் கட்டி, அந்த வீடுகளைப் பலவித வர்ண வேலைப்பாடுகளினால் அலங்காரஞ் செய்வித்துப் பெருமை கண்டார்கள். வீட்டிலுள்ள பெண்டு பிள்ளைகளுக்கு விலையுயர்ந்த ஆடையாபரணங்களை அணியச் செய்து பார்த்து அகமகிழ்ந்தார்கள். அவ்வப்பொழுது பெரிய பெரிய விருந்துகள் நடத்தினார்கள். பல சிற்பிகளைக்கொண்டு தங்கள் உருவங்களை அமைக்கச்

செய்து வீடுகளில் வைத்துக்கொண்டார்கள். பிரசித்தமடைந்த கவிஞர்களைக்கொண்டு தங்கள் புகழைப் பாடச் செய்தார்கள். சுருக்கமாக, ஒவ்வொரு பணக்காரருடைய வீடும் உயிருள்ளதும் உயிரற்றதுமான பொருள்கள் பல நிறைந்த ஒரு காட்சி சாலையாக இருந்ததென்று சொல்லலாம்.

ஆனால் ஒரு விஷயம். இங்ஙனம் ஆடம்பர வாழ்க்கையை நடத்தி அநேகர் பணத்தை இழந்துவிட்டார்கள். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இவர்களிடம் பணம் குவிந்ததோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அந்தப் பணம் கரைந்துவிட்டது. இதில் ஆச்சரியமென்ன இருக்கிறது? பணத்தைக் கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதிக்கிறவர்களுக்குத்தான் அதன் அருமை தெரியும்; அதனைக் காப்பாற்றவும் அவர்களால் முடியும். அப்படிக்கின்றி சுலபமாகச் சம்பாதிக்கிறவர்கள் சுலபமாக இழந்துவிடவேண்டியதுதானே?

பணப்பித்து எல்லோரையும் பிடித்து ஆட்டுவிக்கின்ற நிலையில், அரசியல் துறை எப்படிப் பரிசுத்தமாக இருக்க முடியும்? அரசியல் ஒரு வியாபாரமாகவே கருதப்பட்டது. அரசியலில் பணச் செல்வாக்கு மேலோங்கி நின்றது. அதில் ஆதிக்கம் பெற்றவர்கள், அந்த ஆதிக்கத்தைத் தங்கள் சொந்த நலத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளச் சிறிதும் கூச்சப்படவில்லை. இதனால் அரசாங்கத்திற்கு அடிக்கடி பணமுடை ஏற்பட்டது; பொதுநலம் பாதிக்கப்பட்டது.

பணமும் பணக்காரர்களும் இங்ஙனம் செல்வாக்குப் பெற்று நின்றது ஒரு பக்கத்துக் காட்சிதான். மற்றொரு பக்கத்தில், அதாவது சமுதாயத்தின் அடி வரிசையில் வறுமை யென்னவோ குமுறிக்கொண்டேயிருந்தது. வறியவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்குநாள் அதிகப்பட்டுக் கொண்டு வந்தது. திருவிழாக்களின்போது கடவுட் பிரசாதமென்று சொல்லிக் கொடுக்கப்படும் ஒரு கவளச்

சோற்றுக்குக் கோயில்கள் முன்னிலையில் கூடி நின்றவர்
பலராயினர். நீதி ஸ்தலங்களில் ஜூரிகளாக அமர்வோ
ருக்கு ஒரு சிறு தொகை கொடுக்கப்பட்டு வந்ததல்லவா,
அந்தச் சிறு தொகையை எதிர்பார்த்து, ஜூரிகளில் ஒருவ
ராக அமர நமக்குச் சீட்டு விழாதாவென்று ஏங்கி நின்ற
வரும் பலராயினர். ஆத்தென்ஸில் மட்டும் வியாபாரி
யென்றோ, தொழிலாளியென்றோ, போர்ச் சேவக
னென்றோ, இப்படி எந்த ஒரு வருக்கத்திலும் சேராத,
ஆனால் ஏழை அல்லது எவ்வித ஆதரவும் இல்லாதவன்
என்று மட்டும் சொல்லப்படக்கூடிய நிலைமையில் ஆயிரக்
கணக்கான பேர் இருந்தனர். இவர்களுடைய எண்
ணிக்கை வருஷத்திற்கு வருஷம் அதிகரித்துக்கொண்டு
வந்தது. உதாரணமாக, 431-ஆம் வருஷத்தில், அதாவது
பெலொப்பொனேசிய யுத்தத் துவக்கத்தின்போது ஆத்
தென்ஸில் பிரஜைகளென்று அழைக்கப்படுதற்குரியரா
யிருந்தவர் 43,000 பேரல்லவா,[1] இவருள் சுமார் 20,000
பேர் வரை ஏழைகள் என்று சொல்லப்படக்கூடிய நிலை
மையில் இருந்தனர். அடுத்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில்-
உத்தேசமாக 315-ஆம் வருஷத்தில்-பிரஜைகளின் எண்
ணிக்கை 21,000; ஏழைகளின் எண்ணிக்கையோ 12,000.
ஏறக்குறைய நூற்றுக்கு ஐம்பத்தேழு விகிதம் ஏழைகள்!
இந்த ஏழை மக்களிற் பலர், எங்கேனும் ஏதேனும்
பிழைப்பு அகப்படுமாவென்று முன் பின் தெரியாத ஊர்
களுக்குத் தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளுடன் துணிந்து சென்
றனர். பசிவந்திடப் பத்தும் பறந்துபோமல்லவா? தங்கள்
நாட்டுப் பகைவர்கள், தங்கள் நாட்டுக்கு விரோதமாகத்
திரட்டிய கூலிப் படைகளில் சேர்ந்துகொண்டனர்! பார
சீக சிங்காதனத்துக்குப் போட்டியிட்ட ஸைரஸ் மன்ன
னுக்கு உதவி செய்ய எப்பொழுது ஒரு கிரேக்கக் கூலிப்
படை சென்றதோ,[2] அஜிஸிலேயஸ் மன்னன் எப்பொழுது

1 314-ஆம் பக்கம் பார்க்க. 2 470-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

ஸ்பார்ட்டக் கூலிப்படையொன்றைத் திரட்டிக்கொண்டு எகிப்துக்குச் சென்றானோ,[1] அப்பொழுதே கிரீஸின் கௌரவம் குலைந்துபோய்விட்டது; அதன் வாழ்வும் தாழ்வுறத் தொடங்கியது.

வயிற்றுப் பிழைப்பு நிமித்தம் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றவர்கள் சரி, உள்நாட்டிலிருந்தவர்கள்? 'ஏற்ப நிகழ்ச்சி' யென்பதை மறந்து வீதிதோறும் பிச்சையெடுக்கலானார்கள். சுதந்திர நாட்டினர்தான்! சுதந்திரப் பிரஜைகள்தான்! ஆனால் அந்தச் சுதந்திரமானது, வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு வழிதேடிக் கொடுக்கவில்லை; பிச்சையெடுக்கும்படி விட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சுதந்திரம் இருந்தென்ன? போயென்ன? ஏட்டுச் சுரைக்காய்தான். இதை நன்கு உணர்ந்தார்கள் ஜனங்கள்.

சமுதாயத்தில், பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்குமிடையே இருந்த பிளவு வர வர அகன்றுகொண்டு வந்தது. பணக்காரர்கள், பணம் படைத்திருக்கிற கர்வத்தினால், பணமில்லாதவர்களை அலட்சியப்படுத்தி வந்தார்கள். தங்களிடத்தில் நிரம்பிக்கிடந்த கீழான ஆசைகளை நாகரிகமாக மூடிக்காட்ட அவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருந்தது. இதற்கு உறுதுணையாயிருந்தது அவர்கள் கற்றிருந்த கல்வி. தங்கள் கல்வியறிவைக்கொண்டு, தங்கள் நடக்கைக்கு நியாயமும் கற்பித்துக் காட்டினார்கள். மற்றும், ஏழைகள், அறியாமையில் மூழ்கிக் கிடக்கிறவர்கள், நாகரிகம் தெரியாதவர்கள் ஆகிய இப்படிப்பட்டவர்களிடத்தில், அவர்கள் அடைந்திருக்கும் பக்குவத்திற்குத் தகுந்தபடி, அதாவது நாகரிகமற்ற முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்றுவேறே சாதித்து வந்தார்கள்.

ஏழைகளோ, பணம் படைத்திருக்கிறவர்களெல்லோரும் நியாயமற்ற முறையில் அந்தப் பணத்தைச் சம்பாதித்துச் சேமித்து வைத்திருக்கிறார்களென்று எண்ணத் தலைப்

1 522-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

பட்டுவிட்டார்கள்; அவர்களிடத்தில் வெறுப்பும் கொண்டார்கள். மற்றும், நம்முடைய உழைப்பின்மீதுதான் அவர்கள்—அந்தப் பணக்காரர்கள்—நிம்மதியாகவும் சுகபோகத்துடனும் வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள், அவர்கள் வாழ நாம் ஏன் வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டும் என்று முணுமுணுக்கவும் செய்தார்கள்.

இந்த முணுமுணுப்பானது, காலகட்டத்தில் பணக்காரர்களுக்கு விரோதமான கலகங்களாகப் பல இடங்களில் கிளம்பின. பெலொப்பொனேசிய யுத்தம் முடிந்து சுமார் முப்பது வருஷங்களுக்குப் பிறகு மிட்டிலீனியில் ஒரு கலகம் எழுந்தது. கடன் வாங்கியிருந்த ஏழைகள், ஒன்று திரண்டு கடன் கொடுத்திருந்த பணக்காரர்களை ஒரேயடியாகக் கொலை செய்துவிட்டார்கள்; பசிக் கொடுமையைத் தாங்க முடியாமல் ஆத்திரத்தில் இப்படிச் செய்துவிட்டதாகப் பின்னர் சமாதானம் வேறு கூறினார்கள். ஆர்கோஸிலும் இப்படிப் பணக்காரக் கட்சியினருக்கு விரோதமாக ஒரு கலகம் கிளம்பி சுமார் ஆயிரத்திருநூறு பேரைப் பலிகொண்டது. இன்னும் இவை மாதிரி பல இடங்களில் கலகங்கள் உண்டாகி, உள்ளவர் இல்லாதவர் வேற்றுமையை அகலப்படுத்தி வந்தன. இந்த அகலத்தில்தான் பிலிப் மன்னன், தன் ஆதிக்கக் காலையூன்றினான். ஊன்றிக்கொள்வது அவனுக்குச் சுலபமாக இருந்தது. உட்புறத்தில் வேற்றுமைகளினால் அழுகியிருக்கிற ஒரு கோட்டைத்தான் வெளிச்சக்திகள் சுலபமாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு விடுகின்றனவென்பது காலங்கடந்த உண்மை.

பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்திற்குப் பிறகு, ஜனங்களிடத்தில் பொதுநல உணர்ச்சி குன்றியது; தன்னல உணர்ச்சி வளர்ந்தது; வாழ்க்கையின் பல துறைகளிலும் படர்ந்தது முந்தியிருந்த குடும்பப்பொறுப்பு, குடும்பக் கட்டுப்பாடு முதலியனவெல்லாம் காற்றாய்ப்

பறந்தன. தான் மட்டும் சுகமாக வாழவேண்டும், சந்தோஷத்தை அனுபவிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமே பெரும்பாலோரிடத்தில் மேலோங்கி நின்றது. இதனால் விவாகத்திற்கேற்பட்டிருந்த ஒரு புனிதத்தன்மை மங்கி விட்டது. ஒருவன் ஒருத்தியோடு வாழ்கவென்பது, காலத்திற்கொவ்வாத நியதியாகக் கருதப்பட்டது. அதற்கு மாறாக, ஒருவன், தனக்கிஷ்டமானபோது, இஷ்டமான ஸ்திரீயுடன் தொடர்பு கொள்ளலாமென்றேற்பட்டது. இப்படித் தொடர்பு வைத்துக்கொள்வதில் எவ்வித கௌரவக் குறைவுமில்லையென்று எல்லோரும் சர்வ சாதாரணமாகக் கருதினர். படித்தவர்களென்று புகழ் பெற்றவர்கள்கூட இப்படி நடந்து வந்தனர். விலைமாதருக்குச் சமுதாயத்தில் செல்வாக்கு ஏற்பட்டுவிட்டதில் என்ன ஆச்சரியம்?

இல்லறத்தின் பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இல்லறத்தின் சுகங்களை மட்டும் அனுபவிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எப்பொழுது ஏற்பட்டதோ அப்பொழுதே பிரஜாவுற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணமும் தோன்றிவிட்டது. வமிச விருத்திக்காகவோ, சொத்து சுதந்திரங்களை அனுபவிக்கவோ ஓரிரண்டு குழந்தைகள் மட்டும் இருந்தால் போதுமென்ற மனப்பான்மையே அனைவரிடத்திலும் குடி கொண்டது. பலர், சந்தானமற்றிருப்பதையே சிறப்பாகக் கருதினர்; இதற்கான சில முறைகளையும் கையாண்டனர்.

இதன் விளைவு என்ன? ஜனத்தொகை வரவரச் சுருங்கிக் கொண்டு வந்தது. உதாரணமாக, பெலொப்பொனேசிய யுத்தம் தொடங்கிய 431-ஆம் வருஷத்தில் ஆத்தென்ஸில் கிரேக்கப் பிரஜைகளின் எண்ணிக்கை 43,000 ஆக இருந்தது. ஏறக்குறைய 315-ஆம் வருஷத்தில் 21,000 ஆகக் குறைந்துவிட்டது. ராஜ்யத்தின் ஆள் பலத்தில் பாதி போய்விட்டது.

ஸ்ப்பார்ட்டாவில் இன்னும் மோசம். அங்கு, முப்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட பிரஜைகள்—ஆண்மக்கள்—ஏறக்குறைய 480-ஆம் வருஷத்தில் 8,000 பேருக்கு மேலிருந்தனர். ஆனால் அடுத்த நூற்றாண்டில், உத்தேசமாக 370-ஆம் வருஷத்தில் 2,000 பேராகக் குறைந்துவிட்டார்கள். இன்னும் நாற்பது வருஷம் கழித்து, சுமார் 330-ஆம் வருஷத்தில் 700 பேர்தான் இருந்தார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் பிரஜைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டு வந்தது.

ஒரு ராஜ்யத்துப் பிரஜைகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அந்த ராஜ்யத்தின் தற்காத்துக் கொள்ளுஞ் சக்தியும் குறைகிறது. பிரஜைகளல்லாத மற்றவர்கள் எத்தனைபேர் இருந்தால்தான் என்ன? அவர்களின் எண்ணிக்கை, கூடுவதனால் ராஜ்யத்திற்கு அதிக சாதகம் உண்டாகாது; குறைவதனால் அதிக பாதகமும் உண்டாகாது. பிரஜாவுரிமை படைத்தவர்கள்தான், ராஜ்யத்திற்கு நல்தரும் கடமைகளைச் செய்துகொண்டு போகக்கூடியவர்கள். இவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துகொண்டு வருமானால் ராஜ்யத்தின் சுதந்திரத்திற்கு ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடுகிறது; சமுதாயத்தின் கட்டுக்கோப்பு தளர்ந்துபோய்விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையே, கிரீஸில் நான்காவது நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டது.

எந்தச் சமுதாயத்தில், தன்னலத்திற்குப் பாலம் அடிமையாகி விடுகிறதோ, அந்தச் சமுதாயத்தில் பொதுமை உணர்ச்சி குன்றி ஒருமை உணர்ச்சி அல்லது தனிமை உணர்ச்சி வளர்கிறது. சமுதாயப் பொதுவைக் காட்டிலும், தனி மனிதனே முக்கியத்துவம் பெறுகிறான்; சமுதாய வாழ்வைக் காட்டிலும் தனி மனிதனுடைய வாழ்வே முக்கியத்துவம் பெற்றதாகிறது. இந்த நிலையில் தோன்றுகின்ற கலை, இலக்கியம் முதலியன, சமுதாயம்

வாழவேண்டும், அந்த வாழ்வு நல்வாழ்வாயிருக்கவேண்டும் என்ற குறிக்கோளைக் கொள்ளாமல், தனிப்பட்ட மனிதர்களைத் திருப்தி செய்ய வேண்டுமென்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டுவிடுகின்றன. கலை நிபுணர்களென்றும், இலக்கிய கர்த்தர்களென்றும் சொல்லிக்கொள்வோர், சமுதாயப் பொதுவின் பிரதிநிதிகளாயிராமல், அந்தச் சமுதாயத்தின் உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலித்துக் காட்டாமல், செல்வமோ செல்வாக்கோ படைத்த ஒருசிலருடைய ஆசாபாசங்களின், இன்ப துன்பங்களின் எதிரொலிகளாய் இருந்துகொண்டிருப்பதிலே மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். நான்காவது நூற்றாண்டில் தோன்றிய, அதிலும் அந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றிய கலை. இலக்கியம் முதலியனவற்றில் பெரும்பாலன, மேலே சொன்ன தன்மைகளைப் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருந்தன. எப்படியென்று பார்ப்போம்.

மகான் ஸாக்ரட்டீஸ் மரணத்தை ஓர் எல்லைக்கோடாக வைத்துக்கொண்டு பார்க்கிறபொழுது, அதற்கு முந்தி வரை, சிற்பம், ஓவியம் முதலிய கலைகள், தெய்விகசம்பந்தமுடையனவாயிருந்தன. தெய்வ உருவங்களைச் சமைத்தல், கோயில்களை நிர்மாணஞ் செய்தல் போன்ற காரியங்களிலேயே சிற்பிகள், ஓவியர் முதலாயினோர், தங்கள் திறமைகளை வெளிப்படுத்தினார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு, அதாவது நான்காவது நூற்றாண்டில், மேற்படி கலைகள் சாதாரண மனித நிலைக்கு இறங்கிவிட்டன. சிற்பிகளும் ஓவியர்களும், தனிப்பட்ட மனிதர்களுடைய, அதிலும் பணம் படைத்தவர்களுடைய வீடுகளை விரிவு படுத்துவதிலும் அழகு படுத்துவதிலும், அப்படியே தனி மனிதர்களுடைய உருவங்களைச் சமைப்பதிலும், தங்கள் திறமைகளைச் செலவழித்தார்கள். எங்கே அதிகமாகப் பணம் கிடைக்கிறதோ அங்கே இவர்களுடைய கலைத்திறன் அதிகமாகப் புலப்பட்டது. பணத்திற்காகக் கலையென்கிற

போது, கலையின் லட்சணங்களும் மாறி விடுகின்றன. பணத்தைக் கொடுக்கிறவர்களுடைய ருசிக்குத் தகுந்தபடிதானே கலையைச் சமைக்க வேண்டியிருக்கிறது?

ஐந்தாவது நூற்றாண்டில், அமங்கல முடிவைக்
கொண்ட நாடகங்களை செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன.
நான்காவது நூற்றாண்டில், மங்கல முடிவைக்கொண்ட
நாடகங்களையே ஜனங்கள் பெரிதும் விரும்பினார்கள். இத
னால் ஜனங்கள், துன்பத்தைச் சகிக்கத் தயாராயில்லையென்
பதும், இன்பத்தை அனுபவிக்க விழைந்தார்களென்பதும்
ஒருவாறு புலனாகின்றன. இந்த மங்கல முடிவைக்கொண்ட
நாடகங்களும், பெரும்பாலும் தனி மனிதனுடைய வாழ்க்
கையைச் சித்திரித்துக் காட்டின. இவற்றின்
சம்பாஷணைகளும் அந்தந்தப் பாத்திரங்களுக்கேற்றனவா
யில்லாமல், நாவலர்கள் பேசுகின்ற மாதிரி இருந்தன.
இந்தக் காலத்தில், நாவன்மை படைத்த ஸோபிஸ்ட்டு
களின் செல்வாக்கு நாடக மேடைகளிலும் ஆதிக்கஞ்
கொண்டிருந்ததென்று சொல்வது மிகையாகாது.

மற்றும் இந்தக் காலத்தில், கவிதைக்குப் பதில் வசனத்
திற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டது. இலக்கிய கர்த்
தர்கள், தங்களுடைய எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும்
உரை நடை மூலமாகவே வெளியிட்டுத் திருப்தி கண்டார்
கள். பள்ளிக்கூடங்களில் முந்தி ஹோமரின் காவியங்கள்
மனப்பாடஞ் செய்விக்கப்பட்டன; இப்பொழுதோ நன்
றாகப் பேசக் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. இசைப்போட்
டிகள் நடைபெற்றதுபோய் பேச்சுப்போட்டிகள் நடை
பெற்றன. கவிஞர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டார்கள்; உரை
நடையாசிரியர்கள் போற்றப்பட்டார்கள். நான்காவது
நூற்றாண்டின் பிரபல வசனநூலாசிரியனான பிளேட்டோ,
தனது அரசியல்[1] என்னும் நூலில், கவிஞர்களை ஒழுங்கான

1 அரசியல், பத்தாவது புத்தகம்.

தொரு ராஜ்யத்தில் அனுமதிக்கக் கூடாதென்று சொல்கிறானென்றால், அவன், தன் காலத்தில் நிலவி வந்த கருத்தினையே பிரஸ்தாபிக்கிறானென்று நாம் கொள்ளலாம்.

புதிதாக வெளிவந்த நூல்களில் பெரும்பாலன, பெரிய மனிதர்களென்று கருதப்பட்ட சென்ற காலத்தவருடையவும் நிகழ்காலத்தவருடையவும் ஜீவிய சரிதங்களாயிருந்தன. இன்னும், நாவன்மையை வளர்த்துக் கொள்வதற்குத் துணை செய்கின்ற நூல்களும், தத்துவ ஞான சம்பந்தமான நூல்களும் வெளியாயின.

இன்னும் நான்காவது நூற்றாண்டில், ஸோபிஸ்ட்டுகளினுடைய பிரசாரத்தின் பயனாகவோ என்னவோ, படித்தவர்களென்று அழைக்கப்பட்டவர்களிடையே மதப்பற்று குறைந்துகொண்டு வந்தது. மதத்தின் பெயரால் ஏற்பட்டிருந்த சில வாழ்க்கை நியதிகளை, அனாவசியமான தளைகளென்று கருதி உதறித் தள்ளிக்கொண்டு வந்தார்கள். பணம் படைத்தவர்களோ, பணத்தைச் செலவழித்துத் தெய்வங்களைத் திருப்தி செய்யப் பார்த்தார்கள்; தெய்வ பக்தியுடையவர்களாகக் காட்டிக்கொண்டார்கள். இதன்மூலம் தங்களுடைய ஒழுக்கவீனங்களையும், சுயநல எண்ணங்களையும் மறைத்துக் கொண்டார்கள். பாமர ஜனங்களென்று அழைக்கப்பட்டவர்களோ, பழைய நம்பிக்கைகளில் அப்படியே மூழ்கிக் கிடந்தார்கள்; புராணக் கதைகள் முதலியவற்றை எழுத்துப் பிசகாமல் நம்பினார்கள். பொதுவாக, சமுதாயத்தின் பல சாராரிடையிலும், தன்னம்பிக்கை குன்றிக்கொண்டு வந்தது; ஒழுக்கம் ஒளிந்து வாழ்ந்தது; ஆழ்ந்த சிந்தனை, தீர்க்க திருஷ்டி இரண்டும் மங்கிக்கொண்டு வந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலையில், சுதந்திரம் எப்படிக் குடிகொண்டிருக்கும்? விடை பெற்றுக்கொண்டுவிட்டது, நான்காவது நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில்.

உ. ஹெல்லெனிய யுகம்

மகா அலெக்ஸாந்தரின் மரணத்தோடு கிரீஸின் சுதந்திரம் முற்றுப்பெற்றுவிட்டது; ஏன்? அவன் மரணத்திற்குச் சரியாகப் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முந்தியே, 388-ஆம் வருஷத்தில் கெரோனீயா போர்க்களத்திலேயே, கிரீஸின் சுதந்திரம் முற்றுப்பெறும் நிலைமையையடைந்துவிட்டது.[1] இதற்குப் பிறகு, அது—கிரீஸ்—படிப்படியாகத் தன் தனித்துவத்திலிருந்து இழிந்து வந்து, கடைசியில் ரோம ஏகாதிபத்தியத்திற்குள் ஒடுங்கிவிட்டது. எப்படி மெது மெதுவாக, போராடிப் போராடி தனித்தியங்கும் நிலையை யடைந்ததோ அப்படியே மெது மெதுவாக, போராடிப் போராடி அந்த நிலையினின்று இறங்கியது. இப்படி இறங்கி வந்து ரோம ஏகாதிபத்தியத்திற்குள் ஐக்கியமாவதற்குச் சுமார் ஒன்றேமுக்கால் நூற்றாண்டு பிடித்தது. மகா அலெக்ஸாந்தர் மரித்தது 323-ஆம் வருஷம். கிரீஸ், ரோம ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு மாகாணமாகியது 146-ஆம் வருஷம். நூற்றெழுபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு மேலாகவில்லையா? இப்படி கிரீஸ், ரோம ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு மாகாணமாகியபோது அதன் பெயர்கூட மாற்றப்பட்டுவிட்டது; அக்கேயா என்ற பெயராலேயே திரும்பவும் அழைக்கப்பட்டது.[2] சுதந்திரம் போனால் உருவமும் குலைந்து பெயரும் மாறிவிடுகிறது!

பிலிப் மன்னன் காட்டிப்போந்த வழியைப் பின்பற்றி அலெக்ஸாந்தர், கிரீஸிலுள்ள நகர ராஜ்யங்களனைத்தையும் ஒன்று சேர்த்து வைத்தான். ஆனால் அவற்றின் சுதந்திரத்தை வெகு சாதுர்யமாகப் பறிமுதல் செய்துவிட்டான். அவன் காலத்தில் கானல் நீர் போன்ற ஒற்றுமையைப் பெற்றது கிரீஸ்; ஆனால் ஊற்றுநீர் போன்ற சுதந்திரத்தை இழந்துவிட்டது. அதனாலும் கிரேக்கர்கள், தன்

1 556-ஆம் பக்கம் பார்க்க.
2 31-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

களுக்குள் எவ்வளவு பகைமையும் பொறாமையும் இருந்த போதிலும், தங்களைத் தாங்களே ஆண்டுகொள்ளும் பேறு பெற்றிருந்தார்கள்; அலெக்ஸாந்தர் காலத்தில் அந்தப் பேற்றை இழந்துவிட்டார்கள். சுதந்திரக் குடியரசுகளாகத் தலைநிமிர்ந்து வாழ்ந்து வந்த நகர ராஜ்யங்கள், முடியரசைத் தலைகுனிந்து ஏற்றுக்கொண்டன. அப்பொழுதிருந்து, அதாவது அலெக்ஸாந்தர் காலத்திலிருந்து கி. பி. பதினெட்டாவது நூற்றாண்டின் கடைசியில் நடைபெற்ற பிரெஞ்சுப் புரட்சி வரை, ஐரோப்பாவில் முடியரசே ஆக்கம் பெற்றிருந்தது. ஐரோப்பாவைப் பொறுத்த மட்டில், மன்னர்கள், தெய்வத் தன்மை படைத்தவர்கள் என்ற கொள்கைக்குப் புத்துயிர் கொடுத்தவன் அலெக்ஸாந்தர் என்று சொல்லலாம்.

அலெக்ஸாந்தர், பாரசீகத்தின்மீது படையெடுத்துச் சென்றதன் அடிப்படையான நோக்கம் என்ன? முந்தின நூற்றாண்டில், பாரசீகம், கிரீஸ்மீது படையெடுத்து வந்ததல்லவா, அதற்காக அதனைப் பழிவாங்கவேண்டுமென்பதுதான். இந்த நோக்கம் பிலிப் மன்னனுக்கும் இருந்ததென்பது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும். ஆனால் அவன் இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு முன்பே எதிர் பாராதவிதமாக இறந்துவிட்டான். அலெக்ஸாந்தர் இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டான். பாரசீகத்தின்மீது படையெடுத்து வெற்றி கண்டு, அங்குக் கிரேக்க ஆதிக்கத்தை நிறுவினான்; பகை தீர்த்துக்கொண்டான். ஆனால் அதே சமயத்தில் கிரீஸின் சுதந்திரத்திற்கும் முடிவு கட்டிவிட்டான். எப்படியோ பாரசீகத்தின் சுதந்திரத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்த கிரீஸ், தன் சுதந்திரத்தையே போக்கடித்துக் கொண்டுவிட்டது. யார் பழிவாங்க முற்படுகிறார்களோ அவர்களே இறுதியில் பழிவாங்கப்படுகிறார்கள். பகைமை, பகைமையை வளர்த்து, கடைசியில், தான் பிறந்த இடத்தையே அழித்துவிடுகிறது

அலெக்ஸாந்தர், கிரீஸின் எல்லையை விஸ்தரித்தான்; அதன் புகழைப் பரப்பினான். வாஸ்தவம். ஆனால் அதன் ஒடுக்கத்திற்கும் அவனே காரணமாயிருந்தான். அலெக்ஸாந்தரைப் பற்றின பாரபட்சமற்ற தீர்ப்பு இதுதான். இஃதொரு புறமிருக்கட்டும்.

அலெக்ஸாந்தரின் காலத்தோடு கிரீஸின் சுதந்திரம் முற்றுப்பெற்றுவிட்டதாயினும் அதன் நாகரிகம் முற்றுப் பெறவில்லை. அதற்கு மாறாக அவனுடைய மரணத்திற்குப் பிறகு அது—கிரேக்க நாகரிகம்—ஆசியா, ஆப்ரிக்கா, ஐரோப்பா ஆகிய மூன்று கண்டங்களிலும் விரிந்து பரந்தது; மெருகிட்ட மேனிபோல் பிரகாசிக்கவும் செய்தது. சுதந்திரத்தை இழந்துவிட்ட பிறகுகூட கிரீஸின் தனித்துவம், மேலே சொன்ன சுமார் நூற்றெழுபத்தைந்து வருஷ காலம் வரை அழிந்துபடாமலிருந்ததற்கு, அதனுடைய நாகரிகத்தின் அழியாத் தன்மைதான் காரணம். அழியாத வித்தல்லவோ அது?

கிரீஸை, தன்னுடைய அரசியல் ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்திக்கொண்ட ரோமாபுரிகூட, அதனுடைய நாகரிகத்தின், அதாவது கிரேக்க நாகரிகத்தின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டதென்று சொன்னால், அந்த நாகரிகத்தின் செழுமையை என்னென்று சொல்வது? உண்மையில் கிரேக்க நாகரிகம் ரோமாபுரியில் புகுந்து ஓரளவு ஆதிக்கம் பெற்ற பிறகுதான், கிரீஸை, ரோமாபுரி, தன் அரசியல் ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்திக்கொண்டது. ரோமர்கள், கிரேக்கர்களின் அறிவிலே எப்படி ஈடுபட்டார்களென்பதற்கு ஒரு சிறிய உதாரணத்தை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறோம்.

155-ஆம் வருஷம்; அதாவது, கிரீஸ் ரோம ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு மாகாணமாவதற்கு ஒன்பது வருஷங்களுக்கு முந்தி, பியோஷ்யா பிரதேசத்திலுள்ள 'ஓரோபஸ்'[1] என்ற ஊரை ஆத்தென்ஸ் அழித்துவிட்டதென்று

1 Oropus.

சொல்லி, அதற்கு ஐந்நூறு டாலெண்ட்டுகள் அபராதம் விதித்தது ரோம அரசாங்கம். இந்த அபராதத்தை ரத்து செய்துவிடுமாறு விண்ணப்பித்துக்கொள்ள ஆதென்ஸிலிருந்து மூன்று பேரடங்கிய ஒரு தூது கோஷ்டி ரோமாபுரிக்குச் சென்றது. இந்த மூன்று பேரும் சிறந்த தத்துவ சாஸ்திரிகள். இவர்களில் ஒருவன் கார்னியாடீஸ்[1]. இம் மூவரும் ரோமாபுரிக்குச் சென்றதும், அங்கிருந்த இளைஞர்கள், இவர்களுடைய வாக்கு வன்மையிலும் அறிவு விசேஷத்திலும் ஈடுபட்டுவிட்டார்கள். சிறப்பாக, கார்னியாடீஸ் என்பவனிடத்தில் அதிகம் ஈடுபட்டார்கள். இவனை, அறிவே உருவெடுத்து வந்தவனென்றும், தன்னுடைய உபதேசங்களினால் கேட்பவர்களுடைய மன மாசுக்களையெல்லாம் அகற்றக் கூடியவனென்றும் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள். தங்களுடைய சர்வத்தையும் துறந்துவிட்டு, இவனுடைய சிஷ்யர்களாகிவிடத் துணிவு கொண்டார்கள். இப்படி இளைஞர்கள் மட்டுமல்ல. ரோமாபுரியிலிருந்த பெரிய மனிதர்களெல்லோருமே இவனுடைய பிரசங்கங்களைச் செவிமடுக்கத் திரண்டு சென்றார்கள். இவனது பிரசங்கங்கள், லத்தீன் பாஷையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, புத்தக வடிவில் எல்லோர் கையிலும் திகழ்ந்தன. பெரிய குடும்பத்துப் பிள்ளைகள், கிரேக்க காவியங்களையும் மற்ற இலக்கியங்களையும் கற்றுத் தேர்ச்சிபெறவேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டார்கள். இங்ஙனம் ரோமாபுரி முழுவதும், இந்த மூன்று கிரேக்க அறிஞர்களுடைய திறமையிலே, இவர்கள் மூலமாகக் கிரேக்க நாகரிகத்தின் பெருமையிலே ஈடுபட்டு நின்றபோதிலும், ஒருவன் மட்டும், இப்படி ஈடுபடுதல் கூடாதென்றும், இதனால் பிற்காலத்தில் ஆபத்து ஏற்படக்கூடுமென்றும் எச்சரிக்கை

1 Carneades. இவனுடைய உத்தேச காலம் 214-129. இவன் ஆதென்ஸில் மூன்றாவது அக்காடமியென்று அழைக்கப்பெற்ற புதிய கல்விக் கழகமொன்றை ஸ்தாபித்து நடத்திப் புகழ் பெற்றான். இவன் கடைசி காலத்தில் பார்வையிழந்து கஷ்டப்பட்டான்.

செய்து வந்தான். இவன்தான் காட்டோ[1] என்பவன். இவன், ஜனங்கள் எப்பொழுது நுண்கலைகளில் ஈடுபடத் தொடங்கிவிடுகிறார்களோ அப்பொழுதே அவர்களுடைய புயவலியும் படையூக்கமும் குன்றிவிடுகின்றனவென்றும், காலவட்டத்தில் அவர்கள், செயலைத் துறந்துவிட்டு, பேசிப் பேசிப் பொழுதைப் போக்குவதில் மகிழ்ச்சியடைவார்களென்றும் கூறினான். இவன் கூறியது, ரோமர்களைப் பொறுத்தமட்டில் சிறிது காலந்தாழ்த்துப் பலித்தது; ஆனால் கிரேக்கர்களைப் பொறுத்த மட்டில் உடனே பலித்தது.

இஃது இருக்கட்டும். மேற்சொன்ன மூவரடங்கிய தூது கோஷ்டி வந்ததன் நோக்கம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேறியதென்று தெரிந்துகொள்ள வாசகர்கள் ஆவல் கொள்ளலாம். அபராதத் தொகை, ஐந்நூறு டாலெண்ட்டுகளிலிருந்து நூறு டாலெண்ட்டுகளுக்குக் குறைக்கப்பட்டது.

ரோமாபுரி மட்டுமா, பிரான்ஸ் என்ன, எகிப்து என்ன, மத்திய ஆசியப் பிரதேசங்களென்ன, இப்படிப் பல நாடுகளிலும் கிரேக்க நாகரிகம் புகுந்து படிந்தது. ஆனால் எல்லா நாடுகளிலும் ஒரே மாதிரியாக அல்ல. ஆசியா கண்டத்திலும் ஆப்ரிக்கா கண்டத்திலும் மேலெழுந்தவாரியாகத்தான் படிந்தது; உள்ளூரச் சென்று படியவில்லை; சாசுவதமாக நிலைகொள்ளவுமில்லை. அந்த இரண்டு கண்டங்களின், சிறப்பாக ஆசியா கண்டத்தின் பாரம்பரை நாகரிகத்தையும், அரசியல் சமுதாய வாழ்க்கையையும் சிறிது அசைத்துக் கொடுத்ததே தவிர, அவைகளை அடியோடு மாற்றி, தன்வசப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, அவற்றின் நாகரிகம் முதலியவற்றோடு தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டது.

1 Cato. இவனை மூத்த காட்டோ என்று அழைப்பர். இவன் உத்தேச காலம் 234-149.

ஐரோப்பா கண்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், கிரேக்க நாகரிகம் ஓரளவு ஆதிக்கம் கொண்டதென்றே சொல்ல வேண்டும். கி.மு. ஏழாவது நூற்றாண்டில் கிரேக்கர் பலர், ஸிஸிலி தீவிலும், இத்தலியின் தென்பகுதிகளிலும், பிரான்ஸின் தென்கிழக்குப் பகுதிகளிலும் சென்று குடியேறி அநேக குடியேற்றப் பிரதேசங்களை ஸ்தாபித்தார்களல்லவா, அப்பொழுதே இந்த ஆதிக்கத்திற்கும் அடிகோலப்பட்டதென்பதை வாசகர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. காலக்கிரமத்தில் இந்தக் கிரேக்க நாகரிகம், இத்தலியின் பூர்வ குடிகளிடத்திலும், ஐரோப்பாவின் மற்றப் பகுதிகளில் வசித்த ஜனங்களிடத்திலும் சென்று பரவி அவர்களைப் பல வழிகளிலும் சீர்திருத்தியது. அவர்களும், தங்களுடைய அரசியல் ஸ்தாபனங்களையும் சமுதாய ஸ்தாபனங்களையும் பெரும்பாலும் கிரேக்க மாதிரியிலேயே அமைத்துக் கொண்டார்கள். பொதுவாக, ஐரோப்பா, கிரேக்க நாகரிகத்தைப் பின்பற்றியே முன்னேற்றமடைந்தது.

இங்ஙனம் ஐரோப்பாவை முன்னேற்றுவித்த கிரேக்க நாகரிகம், அந்த ஐரோப்பாவில்கூட தனித்து நிற்கவில்லை; ரோம நாகரிகமாகவே பரிணமித்தது. ரோம சாம்ராஜ்யம் வலுப்பெற வலுப்பெற, கிரேக்க நாகரிகத்தின் தனிப்பட்ட தன்மை குன்றிக்கொண்டு வந்து, கடைசியில் ரோம நாகரிகமாகவே உருப்பெற்றுவிட்டது.

ஆக, கிரேக்க நாகரிகம் எங்குச் சென்று பரவிய போதிலும், தன்னுடைய தனித்துவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு நீடித்து வாழவில்லை; வேறொன்றோடு கலந்தோ, அல்லது வேறொன்றாக உருக்கொண்டோதான் வாழ்ந்தது. இப்படி வேறொன்றோடு கலந்ததனாலும் வேறொன்றாக உருக்கொண்டதனாலும் அதனுடைய பெருமை குன்றிவிடவில்லையென்றாலும், அதனுடைய தனித்தன்மை குன்றிப்போய் இறுதியாக மறைந்துவிட்டதென்பதை யாரே மறுக்க முடியும்? இவ்வாறு அது

தனது தனித்துவத்தை இழந்துவிட்டதற்குக் காரணம் என்ன?

சுதந்திரமான ஒரு சூழ்நிலையிலிருந்துதான் நாகரிகம் பிறக்கிறது. அப்படிப் பிறக்கிற நாகரிகம் வளர்ச்சியடைவதற்கும், நீடித்து வாழ்வதற்கும், அந்தச் சுதந்திரச் சூழ்நிலை எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. எந்தக் கணத்தில் அந்தச் சுதந்திரச் சூழ்நிலை சூனியமாகிவிடுகிறதோ அந்தக் கணத்திலேயே நாகரிகமானது, தன் பசுமையை இழந்துவிடுகிறது; உலர ஆரம்பிக்கிறது. சிறிது காலம் வரையில், அதாவது நன்றாக உலர்ந்து பட்டுப் போகிற வரையில் அதிலிருந்து—அந்த நாகரிகத்திலிருந்து—பூவும் பிஞ்சுமாகச் சில உண்டாகலாம். ஆனால் அவை விரைவிலேயே கருகிவிடும். மற்றும், சுதந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிராத அந்த நாகரிகம், தனித்து வாழ முடிவதில்லை; ஏதோ ஒன்றுடன் ஒட்டிக் கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது; அல்லது அதனுடைய வித்து நல்ல வித்தாக, அழுகிப் போகாத வித்தாக இருக்கும் பட்சத்தில், அதாவது அதனுடைய சென்ற கால சிருஷ்டிகள்—கலை, இலக்கியம் முதலியன—அமரத் தன்மையுடையனவாயிருக்கும் பட்சத்தில், அதிலிருந்து வேறொன்று—வேறொரு நாகரிகம்—உற்பத்தியாகிறது; முந்தின சிருஷ்டிகளின் வழித்தோன்றல்களாகப் பல புதிய சிருஷ்டிகள்—கலை, இலக்கியம் முதலிய துறைகளில்—உண்டாகின்றன. ஆக, அசலாயிருந்த நாகரிகம், தனது அசல் தன்மையை இழந்துவிடுகிறது. இது பொது நியதி.

அலெக்ஸாந்தருக்கு முந்தி வரையில், கிரீஸ் சுதந்திரத்துடனிருந்தது. அதனால் அதன் நாகரிகம், வளம் பொருந்தியதாகவும் வலிமையுடையதாகவும் இருந்தது. அது சென்று பரவிய இடங்களில் சிறப்புப் பெற்றது. அலெக்ஸாந்தருக்குப் பிறகு கிரீஸ் சுதந்திரத்தை இழந்துவிட்டது.

எனவே அது, வளங்குன்றி வலிமையற்றதாகிவிட்டது. சுதந்திர பின்பலமில்லாத ஒரு நாகரிகம், எவ்வளவு புராதனப் பெருமையுடையதாயிருந்தபோதிலும், வேரற்ற மரம் போன்றதுதான். கிரேக்க நாகரிக வித்து நல்ல வித்தாயிருந்தபடியால், அழுகிப்போகாத வித்தாயிருந்தபடியால், அலெக்ஸாந்தருக்குப் பிறகு சில நூற்றாண்டுகள் வரையில், தன்வசமிழந்த மனிதனைப்போல் சிறிது பரபரப்புக்காட்டிவிட்டுப் பிறகு வேறொரு நாகரிகமாகப் பரிணமித்தது.

தவிர, கிரீஸ், சுதந்திரமாயிருந்த காலத்தில், அதனுடைய நாகரிகம் ஐரோப்பா கண்டத்திலேயே அதிகமாகப் பரவியது; ஆசியாவிலும் எகிப்திலும் அவ்வளவாகப் பரவவில்லை. தனிப்பட்ட ஒரு சிலர் போய் வந்துகொண்டிருந்ததன் பயனாகச் சில தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன. இந்தத் தொடர்புகளும் ஒரு தலைப்பட்சமாகவே இருந்தனவென்று சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் இந்தக் காலத்தில், கிரீஸ், நாகரிகத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் ஆசியாவிலிருந்தும் எகிப்திலிருந்தும் பெற்றுக்கொண்டது அதிகம்; அவைகளுக்குக் கொடுத்தது கொஞ்சம்; மிகக் கொஞ்சம். அலெக்ஸாந்தருக்குப் பின்னர்தான், அதாவது, கிரீஸ் சுதந்திரத்தை இழந்துவிட்ட நிலையில்தான், அதனுடைய நாகரிகம், ஆசியாவிலும் எகிப்திலும் தீவிரமாகப் பரவியது; அதுவும் படைபலத்தின் துணைகொண்டுதான்.

எனவே, முந்திய நிலையிலிருந்து, அதாவது சுதந்திரச் சூழ்நிலையிலிருந்து பரவியதன் விளைவாக ஐரோப்பாவில் அது—கிரேக்க நாகரிகம்—வேறொரு நாகரிகமாக—ரோம நாகரிகமாக—உருக்கொண்டபோதிலும் மறைந்தேனும் உயிர் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தது. பிந்தி, சுதந்திர அடிப்படையற்றுப் போன நிலையிலிருந்து பரவியதன் காரணமாக, ஆசியாவிலும் எகிப்திலும், மேற்பரப்பளவில் சில அசைவுகளை உண்டுபண்ணியதோடு நின்றுவிட்டது. தன்வசமிழந்த ஒரு மனிதன், எப்படிச் சில சமயங்களில், தன்

பழைய நினைவுகளிலிருந்து பேசுகிறானோ, அப்படிப் பேசுவதும் எப்படிப் படபடப்புடன் கூடியதாயிருக்கிறதோ, அப்படிப் பேசி முடித்த பிறகு அவன் முன்னைக் காட்டிலும் எப்படி அதிகமான சோர்வையடைந்து விடுகிறானோ அப்படிப்போல, அலெக்ஸாந்தருக்குப் பிற்காலத்தில், கிரேக்க நாகரிகம், ஆசியாவிலும் எகிப்திலும் பரபரப்புக் காட்டியது. இந்தப் பரபரப்பினால் சிறிது பிரகாசமும் ஏற்பட்டது. இந்தப் பிரகாசத்தில் மயங்கி நின்றவரும் உண்டு. ஹெல்லாஸ் என்றால் என்ன பிரமை! ஹெல்லெனியர்களிடத்தில் என்ன மோகம்! புதிய யுகம் பிறந்துவிட்டதாக என்ன பூரிப்பு! அலெக்ஸாந்தருக்குப் பிந்திய இந்தக் காலத்திற்கு 'ஹெல்லெனீய யுகம்''[1] என்றே பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள் சரித்திராசிரியர்கள்.

இந்த ஹெல்லெனீய யுகத்தில் காணப்பட்ட சில தோற்றங்களையும் மாற்றங்களையும் இங்குச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறோம்.

உள் நாட்டு விவகாரங்களைப் பொறுத்த மட்டில், கிரீஸ், ஒரே குழப்பமாயிருந்தது. கிரேக்கர்களுக்குள்ளேயே பரஸ்பரப் பொறாமையும் பகைமையும் முற்றிக்கொண்டு வந்தன. தான்தோன்றித் தலைவர் பலர் தோன்றி அதிகார பீடத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்குப் போட்டி போட்டார்கள். சுருக்கமாக, இந்தக் காலத்தில், கிரீஸில் பலாத்கார சக்தி செல்வாக்குப் பெற்று நின்றது.

ஆனால் வெளி நாடுகளிலோ, கிரீஸ் என்றால் ஒரே உற்சாகம்! கிரீஸிலிருந்து வந்த எதற்கும் ஒரு மதிப்பு! இந்த உற்சாகமும் மதிப்பும், ஏற்கனவே சொன்னபடி ஆசியாவிலும் எகிப்திலும்தான் மிகுதியாகக் காணப்பட்டன. எந்த ஆத்தென்ஸை நல்லதனப்படுத்திக்கொண்டு அதன் மூலமாகக் கிரீஸின் படைபலத்தையும் கலை வளத்தையும் கீழ்நாட்டில் புகுத்தவேண்டுமென்று பிலிப் மன்னனும்

1. Hellenistic Age

அலெக்ஸாந்தரும் முறையே முயன்றார்களோ அந்த ஆத்தென்ஸ் இப்பொழுது க்ஷீணித்துக்கொண்டு வந்தது. மேற்குப் பக்கத்திலிருந்த கிரேக்கக் குடியேற்றப் பிரதேசங்கள் சீரழிந்துகொண்டு வந்தன. ஆனால் கீழ்நாட்டிலும் எகிப்திலும் கிரேக்கர்கள் குடியேறியிருந்த பிரதேசங்கள், லௌகிக சித்திகளிலும் கலைத்துறைகளிலும் மேலோங்கி நின்றன.

ஆத்தென்ஸில் ஆத்தீனியர்கள் அந்நியர்கள்போலிருந்தார்கள். ஆனால் அந்நியர்களோ ஆத்தென்ஸில் வந்து தங்கி சுகமாக வாழ்ந்துவிட்டுப் போனார்கள். போகிறபோது, ஆத்தென்ஸின் பொருட்செல்வத்தையும் கலைச்செல்வத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள். உரிமையிழந்தவர்கள் உடைமைகளையும் இழந்துவிடுகிறார்களென்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

அலெக்ஸாந்தர் கீழ்நாட்டை நோக்கிப் படையெடுத்துச் சென்றதன் விளைவாகக் கிரீஸுக்கும் கீழ்நாடுகளுக்கும் வியாபாரப் போக்குவரவு முன்னைக்காட்டிலும் அதிகமாயது; அந்நிய நாட்டுப் பொருள்கள் கிரீஸில் ஏராளமாக வந்து குவிந்தன. இவைகளை மொத்தமாக வாங்கிச் சில்லரையாக விற்போரின் எண்ணிக்கையும் பெருகியது. பணப்புழக்கமும் சரளமாயிருந்தது. இதனால் ஏழை ஜனங்களின் வாழ்க்கைத்தரம் சிறிது உயர்ந்ததென்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் இந்த உயர்வு நீடித்திருக்கவில்லை.

உலக விவகாரங்களை ஓரளவு அறிந்துகொண்டிருந்த பிரதியொரு கிரேக்கனும், தன்னை ஓர் உலகப் பிரஜையாகக் கருதிக்கொண்டிருந்தான். கிரீஸைவிட்டு வெளியே எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்ல அவனுக்கு வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இருந்தன. எந்தப் பொருள் வேண்டுமானாலும் அஃது அவனுக்கு அவனிருக்குமிடத்திலேயே கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. இவையே, அவன், தன்னை உலகப் பிரஜையாகக் கருதிக்கொண்டிருந்ததற்கு ஆதா-

ரங்களாயிருந்தன. ஆனால் இவை, சரியான, போதுமான ஆதாரங்களில்லையென்பதை அவன் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. சொந்த நாட்டுப் பிரஜையென்ற எண்ணத்திலிருந்துதான் உலகப் பிரஜையென்ற எண்ணம் வளர வேண்டும். அதுதான் நியாயமான வளர்ச்சி. அப்படி வளர்வதற்குத்தான் அர்த்தமுண்டு; பெருமையுமுண்டு. தாய்நாட்டின்மீது பற்றுக்கொள்ளாதவன் உலகத்தினிடம் எப்படிப் பற்றுக்கொள்ள முடியும்? அஸ்திவாரமில்லாமல் கட்டடம் எழும்ப முடியுமா? ஹெல்லெனீய யுகத்துக் கிரேக்கன், தாய்நாட்டுப் பிரஜையென்ற நிலையிலிருந்து இறங்கிவிட்டிருந்தான். ஏனென்றால், அவனுடைய தாய்நாடு—கிரீஸ்—சுதந்திரத்தை இழந்துவிட்டிருந்தது. இதனால்தான், தன்னை உலகப் பிரஜையென்று கருதிக்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தான். சொந்த வீடில்லாத சிலர், எல்லா வீடுகளும் தங்களுக்குச் சொந்தமென்று சொல்லிக் கொள்வதில்லையா, அதுபோல்தான் ஹெல்லெனீய யுகத்துக் கிரேக்கன், உலகப் பிரஜையென்கிற பல்லவியைப் பாடிக்கொண்டிருந்தான்.

சுதந்திரமில்லாமற் போனால் ஜனங்கள், எந்த ஒரு விஷயத்திலும் பொறுப்பற்ற விதமாக நடந்துகொள்கிறார்கள். எதனையும் ஆழ்ந்து அனுபவிக்கக்கூடிய சக்தி அவர்களிடம் குறைந்துவிடுகிறது. சுயமாகச் சிந்திக்கவோ, செய்யவோ அவர்களால் முடிவதில்லை. இந்த மாதிரியான தன்மைகள் ஹெல்லெனீய யுகத்துக் கிரேக்கர்களிடத்தில் அதிகமாகக் காணப்பட்டன.

வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வந்தவர்கள் மூலமாக உலகத்தின் பல பாகங்களைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவல், அறிஞர்களிடையே முன்னைக்காட்டிலும் அதிகமாகிக்கொண்டு வந்தது. எதனையும் விஞ்ஞானரீதியாகப் பரிசோதனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்ற விருப்பமும் கொண்டார்கள். ஆனால் சாதாரண

ஜனங்களென்னவோ, பழைய பழக்க வழக்கங்களிலே, பழைய நம்பிக்கைகளிலே எப்பொழுதும்போல் தோய்ந்துதான் கிடந்தார்கள்.

வெளி நாடுகளுக்கு, அதிகமாகக் கீழ்நாடுகளுக்கு, அறிவும் திறமையும் படைத்த கிரேக்கர் பலர் சென்றனர்; அங்கு நன்கு வரவேற்கப்பட்டு ஆதரவும் பெற்றனர். அரசவைகளில் ஆஸ்தானிகர்களாக அமர்ந்திருந்தவர்களும் உண்டு. இத்தகையவர்களிலே ஒருவன்தான் மெகாஸ்தனிஸ்[1] என்பவன். இவன், இந்தியாவில் பாடலிபுத்திரத்தை (தற்போதைய பாட்னாவை)த் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்த சந்திரகுப்த மௌரியனுடைய அரசவைக்கு, ஸெல்யூக்கஸ்[2] என்ற சிற்றரசனுடைய தூதனாக வந்து 302-ஆம் வருஷம் முதல் 298-ஆம் வருஷம் வரை நான்கு வருஷ காலம் தங்கியிருந்துபோனான்; இந்தியாவைப்பற்றி ஒரு நூலும் எழுதியிருக்கிறான். இதில் ஒரு சில பகுதிகள் மட்டுமே இப்பொழுது கிடைத்திருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டிலும் கிரேக்கர் பலர் வந்து, சிற்பிகளாகவும் வணிகர்களாகவும் போர்ச்சேவகர்களாகவும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இங்ஙனம் இவர்கள் சென்ற இடங்களில் சிறப்புப் பெற்றபோதிலும், இவர்களுடைய அறிவுக்காகவும் திறமைக்காகவும் சிறப்பிக்கப்பட்டார்களே தவிர, அந்த அறிவையும் திறமையையும் உபயோகித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக ஆதரிக்கப்பட்டார்களேயொழிய, சுதந்திர நாட்டிலிருந்து சுதந்திரப் பிரஜைகளாக வந்திருக்கிறார்களென்பதற்காக அல்ல. மெகாஸ்தனிஸ்கூட, ஸெல்யூக்கஸின் பிரதிநிதியாக வந்தானே தவிர, அந்த நாட்டு மக்களின் பிரதிநிதியாக வரவில்லையென்பது குறிப்பிடத் தக்கது. தவிர, இவர்கள், பழமையின் பிரதிநிதிகளாக வரவேற்கப்பட்டார்களே தவிர, புதுமையின் சிருஷ்டி கர்த்தர்களாக வரவேற்கப்படவில்லை. மற்றும்,

1 Megasthenes. 2 Seleucus Nicator 358-280.

இவர்களிற் பலர், சொந்த நாட்டில் கௌரவமாகப் பிழைப்பதற்கு மார்க்கமில்லாமற் போனதனாலேயோ, தங்களிடத்திலேயுள்ள சக்திகளை வெளிப்படுத்தப் போதிய சந்தர்ப்பம் பெறாத காரணத்தினாலேயோ, ஏதோ ஒரு முகாந்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு புதிய இடங்களைப் பார்த்துவிட்டுத்தான் வருவோமேயென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டதனாலேயோ வெளி நாடுகளுக்குச் சென்றவர்கள்; மேலானதொரு லட்சியத்தை நோக்கியல்ல.

சுதந்திர சக்திக்குத்தான் சிருஷ்டிக்கிற சக்தியுண்டு. அந்தச் சக்தி குன்றிப்போனால், சிருஷ்டிக்கிற சக்தியும் குன்றிப்போய்விடுகிறது. ஒரு நாடு சுதந்திரமாயிருக்கிறபோது, அந்த நாட்டுப் பல்வகைக் கலைகளென்ன, பல்வகை இலக்கியங்களென்ன, எல்லாம் செழித்துக் கொழுத்து வளரும்; எளிமை, அழகு, இனிமை இம்மூன்றும் அவற்றில் செறிந்து கிடக்கும். சுதந்திரமற்ற நிலையில் உண்டாகிற கலைச் சிருஷ்டிகளிலோ இலக்கியச் சிருஷ்டிகளிலோ இந்தத் தன்மைகளைக் காண முடியாது. செயற்கையான அமைப்பு, அந்த அமைப்பில் கருத்தையழிக்கும் பகட்டு, இவை போல்வனவே விரவி நிற்கும். கிரீஸின் சிருஷ்டிகளில், இந்த மாறுபாடுகளை நன்கு காணலாம். அலெக்ஸாந்தருக்கு முந்திவரை அங்குத் தோன்றிய அதிமேதைகள்தான் எத்தனைபேர்? அவர்களுடைய சிருஷ்டிகளில்தான் என்ன ஜீவ சக்தி? எண்ணிக்கையளவிலே பார்த்தால்கூட, அவற்றின் வளத்தினைக் கண்டு நாம் பிரமிப்படைந்து போகவேண்டியிருக்கிறது. ஒரே ஒரு நூற்றாண்டில், அதாவது ஐந்தாவது நூற்றாண்டில்—பெரிக்ளீய யுகம் என்பது இந்த நூற்றாண்டிலேதான் என்பது வாசகர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம்—ஆத்தென்ஸில் மட்டும் சுமார் இரண்டாயிரம் நாடகங்களும், நாலாயிரத்துக்குமேல் ஐயாயிரம் வரை சில்லரைப்பாடல்கள், வசனங்கள் முதலியனவும் சிருஷ்டியாயின; சிற்பம் முதலிய மற்றக் கலை

களோ மெத்த மெத்த வளர்ந்தன. சுருக்கமாக, ஐந்தாவது நூற்றாண்டு ஆத்தென்ஸ், கலைமகளின் கொலுபீடமாயிருந்ததென்பதை நாம் திரும்பவும் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆத்தென்ஸைப் போலவே கிரீஸின் மற்ற ராஜ்யங்களிலும் கலைச்சிருஷ்டிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாயிருந்தது. அலெக்ஸாந்தருக்குப் பிந்தி, இந்தச் சிருஷ்டிகளின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டது; இவற்றின் வளமையும் குன்றிவிட்டது. பழைய நூல்களுக்கு உரை காண்பது, அவற்றைப் பரிசிலனை செய்து பதிப்பிப்பது, மொழி ஆராய்ச்சி செய்வது, இப்படிப்பட்ட வேலைகளிலேயே அறிஞர்கள் அதிகமாக ஈடுபட்டார்கள்; இந்த முறையில், லட்சக் கணக்கான நூல்கள் இந்தக் காலத்தில் வெளியாயின.

புதிய நூல்கள் எழுதினவர்களும், தங்கள் புலமையைப் புலப்படுத்த வேண்டுமென்பதையே பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டு எழுதினார்கள். சிற்பம் முதலிய கலைகளில் பகட்டே அதிகமாயிருந்தது சில சில இடங்களில்மட்டும், சித்திர வேலைப்பாடுகள், உண்மையை ஓரளவு உணர்த்துவனவாயிருந்தன.

மற்றும் இந்த ஹெலனிய யுகத்தில்தான் பெரிய பெரிய நூல் நிலையங்கள் (லைப்ரரிகள்) பல இடங்களிலும் ஏற்பட்டன. இவற்றுள் அலெக்ஸாந்திரியா நகரத்தில் ஏற்பட்ட நூல் நிலையம் மிகப் பெரிதாயிருந்தது; முக்கியமானதாகவும் கருதப்பட்டது. இதில், சுமார் ஐந்து லட்சத்து முப்பதினாயிரம் சுவடிகளுக்குமேல் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. பெரிக்ளீய யுகத்தில், ஆத்தென்ஸ் எப்படி ஒரு கலைக் களஞ்சியமாக விளங்கியதோ அப்படியே ஹெலனிய யுகத்தில் அலெக்ஸாந்திரியா விளங்கியது. அறிஞர் பலர் இங்குத் தங்கி ஆராய்ச்சிகள் பல நடத்தினர்; பழைய நூல்கள் பலவற்றைப் புதிய பதிப்புக்களாக வெளிக் கொணர்ந்தனர்.

இந்த நூல் நிலையத்தின் முதல் தலைவனாயிருந்த ஜீனோடோட்டஸ்[1] என்பவன்தான், இலியத், ஒடிஸே ஆகிய இரண்டு காவியங்களின் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பொன்றை முதன்முதலாக வெளியிட்டான். இவனைப் போலவே இவனுக்குப் பின்னர், இந்த நூல் நிலையத்தின் பிரதம அதிபர்களாகப் பணியாற்றிய அரிஸ்ட்டோபனீஸ்[2] என்ன, அரிஸ்ட்டார்க்கஸ்[3] என்ன, கால்லிமாக்கஸ்[4] என்ன, இராட்டோஸ்தனீஸ்[5] என்ன, இப்படிப் பலர், மேற்சொன்ன மாதிரி பழைய நூல்களைப் பதிப்பிக்கும் தொண்டைச் செய்து வந்தார்கள்.

இப்படியெல்லாம் கூறியதனால், ஹெலனிய யுகத்தில் அதிமேதைகளே தோன்றவில்லை, புதிய சிருஷ்டிகளே உண்டாகவில்லையென்று வாசகர்கள் எண்ணிவிடக் கூடாது. அதிமேதைகள் தோன்றினார்கள்; ஆனால் அவர்களின் எண்ணிக்கைதான் குறைவு. அப்படியே புதிய சிருஷ்டிகள் உண்டாகிக் கொண்டு வந்தன; அவற்றின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாகிக்கொண்டு வந்தது; ஆனால் அவற்றின் தரம்தான் குறைவாயிருந்தது. யூக்ளிட்[6] என்ன, ஆர்க்கிமிடீஸ் என்ன, இப்படிச் சிலர் இந்தக் காலத்து அதிமேதைகளாக விளங்கினார்கள். கணித சாஸ்

1 **Zenodotus.** உத்தேச காலம் 230.

2 **Aristophanes of Byzantium.** இவன் உத்தேச காலம் 257–180. இவன் வேறு, ஆத்தென்ஸில் வாழ்ந்த பிரபல நாடகாசிரியனை அரிஸ்ட்டோபனீஸ் வேறு.

3 **Aristarchus.** உத்தேச காலம் 220-150. சிறந்த இலக்கணப் புலவன். இவன்தான, இலியத், ஒடிஸே ஆகிய இரண்டு காவியங்களையும் இருபத்து நான்கு புத்தகங்களாகப் பிரித்தவன்.

4 **Callimachus.** இவனும் மூன்றாவது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவனே. இவன் சுமார் எண்ணூறு நூல்கள் வரை எழுதியதாகத் தெரிகிறது.

5 **Eratosthenes.** இவனும் மூன்றாவது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவனே. பெரிய பூகோள சாஸ்திரி.

6 **Euclid.** உத்தேச காலம் மூன்றாவது நூற்றாண்டு.

திரம் சம்பந்தமாக இவர்கள் கண்டு பிடித்தவைகள் இன்றளவும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன.

பொதுவாக, ஹெல்லெனீய யுகத்தில், கிரேக்க நாகரிகம் அகன்றது; ஆனால் ஆழங் குறைந்தது.

* * *

கிரீஸே! அருங்கலைச் செல்வியே! உனது பலதுறைப் பெருவாழ்வினை நோக்கி பிரமித்து நின்றவரும் நிற்கின்றவருமான அறிஞர் எத்தனைபேர்? அங்ஙனமே நீ சிறுமையுற்றதனை உன்னிக் கண்ணீர் வடித்தவரும், வடிக்கின்றவருமான கவிஞர் எத்தனை பேர்? உனது வாழ்விலும் தாழ்விலும் நீ எல்லோருடைய நன்றிக்குரியவளாக இருந்தாய்; இப்பொழுதும் இருக்கின்றாய். இந்த நன்றியிலே நீ எப்பொழுதும் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாய்!

இதுகாறும் எம்மோடு வந்த வாசக அன்பரே!
உமது பொறுமைக்கு வணக்கம்.

அனுபந்தம்—1

முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்

குறிப்பு: இங்குக் கூறப்பெற்றுள்ள நிகழ்ச்சிகள் யாவும் கி. மு. வில் நடைபெற்றவையே; குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள வருஷங்களில் பல உத்தேசமானவையே.

1457 —பெர்ஸுஸ் அரசன் மைஸீனி நகரத்தை நிர்மாணஞ் செய்தது.

1300—1100—வீர யுகம். கிரேக்க மொழியைத் தாய் மொழியாகக்கொண்ட ஒரு கூட்டத்தார், தெஸ்ஸாலியிலிருந்து பெலொப்பொனேஸியாவுக்கு வந்து குடியேறினர்.

1283 —பெலோப்ஸ் என்ற அரச குமாரன் எலிஸ் பிரதேசத்திற்கு வந்து சேர்ந்தது.

1250 —அட்டிக்காவில் தீஸுஸ் அரசன் ஆண்டது. அக்கீயர்கள் ஆளுந்தொழிலை மேற்கொண்டார்கள்.

1200—1180—ட்ரோஜன் யுத்தம்.

1104 டோரியர்கள் பெலொப்பொனேஸியாவில் குடிபுகுதல்.

1068 —ஸ்பார்ட்டர்கள், ஆத்தென்ஸ்மீது படையெடுத்தல்,

900—800 —ஹோமர் பிறந்தது; இலியத், ஓடிஸ்ஸே ஆகிய இரண்டு காவியங்களும் சிருஷ்டியானது.

800—650 —கிரீஸின் பல ராஜ்யங்களிலும் சர்வாதிகார ஆட்சி.

800 —ஹெஸியாட் என்ற கவிஞன் தோன்றியது.

776 —ஒலிம்பிய விழாத் தொடக்கம்.

734 —ஸைரக்யூஸ் ராஜ்ய ஸ்தாபிதம்.

721 —ஸைபாரிஸ் நகரம் தோன்றியது.

700—550 —குடியேற்ற ராஜ்யங்கள் பல தோன்றின.

683 —ஆத்தென்ஸில் ஒன்பது ஆர்க்கோன்கள் பதவி வகிப்பதென்கிற நியதி.

640—570 —மிட்டிலீனியில் பிட்டாக்கஸின் சர்வாதிகார ஆட்சி.

620 —ஆத்தென்ஸில் ட்ராக்கோவின் சட்டம் அமுலுக்குவந்தது.

600 —ஆம்பிக்ட்டியோனிக் சபையின்தோற்றம்.

594—572 —ஆத்தென்ஸில் ஸோலோன் அதிகார பதவி வகித்தது.

585, மே, 28—சூரிய கிரகணம்.

580 —பைத்தாகோரஸ் பிறந்தது.

560 —ஆதென்ஸில் பீஸிஸ்ட்ராட்டஸின் ஆட்சி தொடங்குதல்.

556 —ஆத்தென்ஸிலிருந்து பீஸிஸ்ட்ராட்டஸ் பிரஷ்டம் செய்யப்படுதல்.

550 —பீஸிஸ்ட்ராட்டஸ் மறுபடியும் பதவியேற்றல். பெலொப்பொனேசிய சமஷ்டி ஸ்தாபிதம்.

547 —சின்ன ஆசியக்கிரேக்க ராஜ்யங்கள் பாரசீக ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டது.

540—527 —பீஸிஸ்ட்ராட்டஸ், திரும்பவும் பதவியைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு தொடர்ந்துவகித்தல்.

535—515 —ஸாமோஸ் தீவில், பாலிக்ராட்டீஸ் சர்வாதிகாரியாக ஆண்டது.

510 —ஸைபாரிஸ் நகரம் அழிந்தது.

493 —தெமிஸ்ட்டோக்ளீஸ், ஆத்தென்ஸை பந்தோபஸ்து செய்தல்.

491—480 —ஸ்ப்பார்ட்டாவில் முதலாவது லியோனிதாஸின் ஆட்சி.

482 —ஆத்தென்ஸுக்கு லாரியம் சுரங்கத்திலிருந்து பணம் கிடைத்தல்.

481 —பாரசீக சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்த்து நிற்க, ஸ்ப்பார்ட்டாவும் ஆத்தென்ஸும் ஒரு கூட்டாகச் சேர்தல்; தவிர, இதே நோக்கத்திற்காக முப்பத்தொரு கிரேக்க ராஜ்யங்கள் ஒன்று சேர்தல்.

480, ஆக. —தெர்மாப்பிலே போர்; லியோனிதாஸ் தலைமையில் கிரேக்கர்கள் வீர மரணமெய்தியது.

„ செப்ட்—ஸாலாமிஸ் போர்.
ஆர்ட்டிமீஷியத்தில் போர்.

479, ஆக, 27—பிளாட்டீயா போர்; மிக்காலி போர்.

478—477 —டெலோஸ் சமஷ்டி.

478—467 —ஸைரக்யூஸில் ஹைரோன் என்பவன் சர்வாதிகாரியாக ஆண்டது.

476—473 —ஸைமன், ஆத்தென்ஸின் சார்பாக திரேஸ் பகுதியிலுள்ள அநேக பிரதேசங்களை வெற்றி கொண்டது.

471 —தெமிஸ்ட்டோக்ளீஸ் நாடு கடத்தப்படுதல்.

470 —நாக்ஸோஸ் தீவில் கலகமும் அதன் ஒடுக்கமும்.
ஸாக்ரட்டீஸ் பிறந்தது.

469 —துரோகம் காரணமாக பாஸேனியஸ் மரணம்.

468 —யூரிமெடோன் போர்

467 —நேர்மைக்குப் பெயர்போன அரிஸ்ட்டைடீஸ் மரணம்.

465 —தாஸோஸில் கலகம்.

464 —ஸ்ப்பார்ட்டாவில் பூகம்பம். மெஸ்ஸீனியாவில் ஹெலட்டுகளின் கலகம்.
இத்தோமி முற்றுகை.

462 —ஸைமன், மெஸ்ஸீனியாவுக்குப் படை கொண்டு செல்லல்.

461 —ஸைமன் பிரஷ்டம் செய்யப்படுதல்.
பாரசீகத்தை எதிர்த்து நிற்பதற்காக ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் ஆத்தென்ஸுக்கும் ஏற்பட்டிருந்த கூட்டு ரத்தாகிவிட்டது.

460 —ஆத்தென்ஸ், எகிப்துக்கு ஒரு படை யனுப்புதல்.
ஆத்தென்ஸுக்கும் ஆர்கோஸுக்கும் சிநேக ஒப்பந்தம்.

459 —இத்தோமியை ஸ்பார்ட்டர்கள் கைப் பற்றல்.
மெஸ்ஸீனியர்கள் நவ்பாக்ட்டஸில் குடி யேற்றப்படுதல்.
ஆத்தென்ஸுக்கும் மெகாராவுக்கும் சிநேக ஒப்பந்தம்.
மெகாராவில் நீண்ட சுவர்கள் எழும்புதல்.

458—456 —ஆத்தென்ஸில் நீண்ட சுவர்கள் எழுப்பப் படுதல்.

457 —டானக்ரா யுத்தம்.
ஈனேபிட்டா யுத்தம்.
ஆத்தென்ஸ், ஏஜீனாவை வெற்றிகொள்ளல்.

456—454 —எகிப்துக்குச் சென்ற ஆத்தீனியப் படை யின் தோல்வியும் அதன் நாசமும்.

454 —டெலோஸ் சமஷ்டியின் கஜானா ஆத்தென் ஸுக்கு மாற்றப்படுதல்.
இத்தோமி முற்றுகையில் ஹெலட்டுகள் பணிதல்; இவர்களை ஆத்தென்ஸ், நவ்ப் பாக்ட்டஸில் குடியேற்றுவித்தது.

451 —ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் ஆர்கோஸுக்கும் முப் பது வருஷ ஒப்பந்தம்.
ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் ஆத்தென்ஸுக்கும் ஐந்து வருஷ ஒப்பந்தம்.

450 —எபீஸஸில் ஆர்ட்டிமிஸ் தேவதையின் கோயில் கட்டப்பெற்றது.
ஸைமனின் மரணம்.

448 —ஆத்தென்ஸுக்கும் பாரசீகத்திற்கும் ஏற் பட்ட கால்லியாஸ் ஒப்பந்தம்.
சர்வ கிரேக்க மகாநாடொன்று கூட்ட பெரிக்ளீஸின் முயற்சி.

447 —கோரோனீயா யுத்தம்.
யூபியாவில் கலகமும் அதன் ஒடுக்கமும்.
மெகாரா, ஆத்தென்ஸின் கைவிட்டுப் போதல்.

446 —ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் ஆத்தென்ஸுக்கும் முப்பது வருஷ சமாதான ஒப்பந்தம்.
ஆத்தென்ஸின் துறைமுகப்பகுதியாகிய பிரேயஸுக்கு ஹிப்போடாமஸ் என்பவன் பிளான் தயாரித்துக் கொடுத்தது.

443 —தூரி நகரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

440 —ஸாமோஸில் கலகம்.

439 —ஸாமோஸ் பணிதல்.

436 —ஆம்பிபோலிஸ் நகரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

433 —இத்தலி பக்கத்திலுள்ள ரேகியம், லியோண்ட்டினி ஆகிய ராஜ்யங்களுடன் ஆத்தென்ஸ் சிநேக ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளல்.

432 —மெகாரியர்களுக்கு விரோதமாக ஆத் தென்ஸ் ஒரு பிரகடனம் வெளியிடுதல்.
பொட்டிடேயா யுத்தம்.

431 —பெலொப்பொனேஸிய யுத்த ஆரம்பம்.

430 —ஆத்தென்ஸில் பிளேக்.
பொட்டிடேயா பணிதல்.

430—367 —ஸைராக்யூஸில் முதலாவது டையோனிஸி யஸின் காலம்.

429 —பெரிக்ளீஸ் மரணம்.

428 —ஆத்தென்ஸுக்கு விரோதமாக மிட்டிலீனியர்களின் கலகம்.

ஸிஸிலி தீவுக்கு ஆத்தீனியக் கடற்படை செல்லுதல்.

427 —கார்ஸைராவில் உள்நாட்டுக் கலகம்.

மிட்டிலீனியர்கள் சரணடைதல். பிளேட்டோவின் பிறப்பு.

426 —ஆத்தென்ஸ், யுத்தச் செலவுகளைச் சமாளிக்க கோயிற் பணங்களை உபயோகிக்கத் தீர்மானித்தது.

425 —கார்ஸைரா கலகம் ஒடுங்கியது.

ஆத்தென்ஸ், தனது ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட ராஜ்யங்களிடமிருந்து அதிகப்படியாகக் கப்பத்தொகையை வசூலிக்கத் தொடங்கியது.

424 —சரித்திராசிரியனான துஸிடிடீஸின் தேசப்பிரஷ்டம்.

ஆத்தென்ஸ், சில இடங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, அங்குத் தனது காவற் படைகளை நிறுவியது.

தைரியேட்டிஸில் எஜினீயர்களின் நாசம். ஆத்தென்ஸ், மெகாராவைத் தாக்கி, நிஸீயா துறைமுகத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டது. டேலியம் யுத்தம்.

423 —லியோண்ட்டினி ராஜ்யம், ஸைரக்யூஸின் ஆதிக்கத்துக்குட்படுதல்.

422 —ஆம்ப்பிபோலிஸ் யுத்தம்.

421 —நிக்கியாஸ் சமாதான உடன்படிக்கை. பெலொப்பொனேசிய சமஷ்டி கலைந்துவிட்டது.

420 —ஆத்தென்ஸும் ஆர்கோஸும் கூட்டாகச் சேர்தல்.

418 —மாண்ட்டினீயா போர்.

417 —ஹைப்பர்போலஸ் தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்படுதல்.

416 —ஆத்தென்ஸ், மெலோஸ் தீவை கொடிய முறையில் பணியச் செய்தல்.

ஸிஸிலி தீவைச் சேர்ந்த ஸெகெஸ்ட்டா ராஜ்யம் ஆத்தென்ஸின் உதவி நாடல்.

413 —ஸிஸிலிக்குச் சென்ற ஆத்தீனியப் படை நாசமாதல்.

412 —கியோஸ், எரித்ரே, மிலீட்டஸ் முதலிய ராஜ்யங்கள் ஆத்தென்ஸுக்கு விரோதமாகக் கிளம்புதல்.

411 —ஆத்தென்ஸில் ஒரு சிலரின் பயங்கர ஆட்சி. ஸிஜிக்கஸ் ராஜ்யம், ஆத்தென்ஸுக்கு விரோதமாகக் கிளம்புதல்.

410 —ஆத்தென்ஸில் பழையபடி ஜன ஆட்சி ஸ்தாபிதம்.

ஸிஜிக்கஸ் போர். இதில் ஸ்ப்பார்ட்டக் கடற்படை நாசமாதல்.

406 —அர்ஜினூஸி போர்; ஸ்ப்பார்ட்டப் படைக்குத் தோல்வி.

405 —ஈகோஸ்ப்பொட்டாமி போர்; ஆத்தென்ஸுக்குத் தோல்வி.

404 —பெலொப்பொனேசிய யுத்தத்தின் முடிவு; ஆத்தென்ஸ் பணிதல்.

ஆத்தென்ஸில் முப்பதின்மர் கொடுங்கோலாட்சி.

401 —குனைக்ஸா யுத்தம்.

399 —ஸாக்ரட்டீஸ் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு மரண தண்டனை விதிக்கப்படுதல்.

395—387 —கொரிந்தியச் சண்டை.

394 —நீடஸ் கடற்போர்.
கோரோனியா தரைப்போர்.
388 —திராஸிபூலஸ் மரணம்.
386 —அண்ட்டால்ஸிடாஸ் ஒப்பந்தம்.
385 —மாண்ட்டினியாவை ஸ்ப்பார்ட்டா அழித்தல்.
384 —அரிஸ்ட்டாட்டல் பிறந்தது.
382 —தீப்ஸில் காட்மீயா கோட்டையை ஸ்ப்பார்ட்டப் படை கைப்பற்றிக் கொள்ளல்
379 —ஸ்ப்பார்ட்டா, ஓலிந்தஸ் சமஷ்டியைக் கலைத்துவிடல்.
தீப்ஸில் ஜனக்கட்சிக்கு வெற்றி.
377 —இரண்டாவது ஆத்தினிய சமஷ்டியின் ஸ்தாபிதம்.
376—371 —தீப்ஸ் செல்வாக்குப் பெறுதல்.
371 —கால்லியாஸ் சமாதானம்.
லியூக்ட்ரா யுத்தம்.
370 —மாண்ட்டினியாவின் புனர்நிர்மாணம்.
ஆர்க்கேடியா மீது தீப்ஸ் படையெடுப்பு.
369 —தீப்ஸில் எப்பாமினேண்டாஸின் அதிகாரம்; இவனால் பெலொப்பொனேசியாவில் மெகாலோபோலிஸ் நகரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது; மெஸ்ஸீனியர்கள் சுதந்திர வாழ்வு பெற்றனர்.
369—368 —தெஸ்ஸாலியிலும் மாஸிடோனியாவிலும் தீப்ஸ் செல்வாக்குப் பெறுதல்.
368 —ஸைராக்யூஸில் இரண்டாவது டையோனிஸியஸின் சர்வாதிகாரம் தொடங்குதல்.
359 —பிலிப் மன்னன், மாஸிடோனிய அரசபீடத்தில் அமர்தல்.

357—355 —சமுதாயப் போர்.
356 —பிலிப் அரசன், இல்லீரியர் மீது வெற்றி காணல்.
மகா அலெக்ஸாந்தரின் பிறப்பு.
347 —பிளேட்டோவின் மரணம்.
346 —பிலோக்ராட்டீஸ் ஒப்பந்தம்.
338 —கெரோனீயா போர்; பிலிப்புக்கு வெற்றி.
கொரிந்திய காங்கிரஸ் கூடுதல்.
336 —பிலிப் மன்னனின் கொலை; மகா அலெக்ஸாந்தர் சிங்காதனத்தில் அமர்தல்.
335 —அலெக்ஸாந்தர், கிரீஸின் பல பாகங்களில் வெற்றி காணல்.
334 —அலெக்ஸாந்தரின் பாரசீகப் படையெடுப்பு; கிரானிக்கஸ் போர்.
333 —இஸ்ஸஸ் போர்.
332 —அலெக்ஸாந்திரியா நகரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.
காகமேலா போர்.
320 —ஸைராக்யூஸின் சர்வாதிகாரியாயிருந்த இரண்டாவது டையோனிஸியஸ் மரணம்.
326 —அலெக்ஸாந்தர் போரஸ் மீது வெற்றி கொள்ளல்.
325 —அலெக்ஸாந்தர் பாரசீகம் திரும்புதல்.
324 —எக்பட்டானாவில் கலகம்; அலெக்ஸாந்தர் அதை ஒடுக்குதல்.
அலெக்ஸாந்தரின் நெருங்கிய நண்பனான எபீஸ்ட்டியோனின் மரணம்.
323 —அலெக்ஸாந்தர் மரணம்.
322 —அரிஸ்ட்டாட்டலின் மரணம்.
136 —கிரீஸ் ரோம ஏகாதிபத்தியத்திற்குட்பட்டது.

அநுபந்தம் 2

கிரேக்கர்களின் பன்னிரண்டு மாதங்கள்

கிரேக்க மாதம்	அதற்குச் சரியான தமிழ் மாதம்	இங்கிலீஷ் மாதம்
1. Hecatombaion	ஆடி	ஜுலை-ஆகஸ்ட்
2. Metageitnion	ஆவணி	ஆக-செப்டம்பர்
3. Boedromion	புரட்டாசி	செப்ட்-அக்டோபர்
4. Pyanepsion	ஐப்பசி	அக்ட்-நவம்பர்
5. Maimakterion	கார்த்திகை	நவ-டிசம்பர்
6. Poseideon	மார்கழி	டிச-ஜனவரி
7. Gamelion	தை	ஜன-பிப்ரவரி
8. Anthesterion	மாசி	பிப்-மார்ச்சு
9. Elaphebolion	பங்குனி	மார்ச்-ஏப்ரல்
10. Munychion	சித்திரை	ஏப்-மே
11. Thargelion	வைகாசி	மே-ஜுன்
12. Skirophorion	ஆனி	ஜுன்-ஜுலை

குறிப்பு: ஐந்தாவது மாதத்தில் திருவிழா எதுவும் நடைபெறாது.

அநுபந்தம்—3

கிரேக்க நாணய விகிதங்கள்

8 செப்பு நாணயங்கள் கொண்டது		—1 ஒபோல் (வெள்ளிநாணயம்)
6 ஒபோல்கள்	,,	—1 ட்ராக்மா ,,
20 ட்ராக்மா	,,	—1 ஸ்டேட்டர் (தங்கநாணயம்)
100 ,,	,,	—1 மினா ,,
60 மினா	,,	—1 டாலெண்ட் ,,

குறிப்பு: தற்கால இந்திய நாணய மதிப்பின்படி ஓர் ஒபோல் என்பது ஏறக்குறைய ஒன்றரையணாவுக்குமேல் என்று சொல்லலாம். ஒரு மினாவின் மதிப்பு சுமார் அறுபது ரூபாய்க்குள்ளாகிறது. ஆனால் இது காலத்திற்கேற்றவாறு முப்பத்தைந்து ரூபாயிலிருந்து எழுநூறு ரூபாய் வரை இறங்கியும் ஏறியும் வந்தது.

அனுபந்தம்—4

இன்றைய கிரீஸ்

பூகோள அமைப்பு: சிறியதொரு நிலப் பரப்பையும், சிதறிக் கிடக்கும் நூற்றுக் கணக்கான தீவுகளையும் கொண்ட ஒரு தொகுப்பே கிரீஸ். ஐரோப்பாவின் தென் கிழக்குக் கோடியிலுள்ளது. இதனை ஒரு தீபகற்பமென்று சொல்லலாம். நிலப்பரப்புக்குள் நுழைந்து பார்ப்பது போல் மூன்று பக்கங்களிலும் வளைகுடாக்கள் பல இருக்கின்றன. இதனால் ஜனங்களுக்குக் கடல் தொடர்பு கொள்ள அதிகமான வசதிகள் உண்டு. உட்பிரதேசத்தில் சிறுசிறு மலைகளும் இடையிடையே கணவாய்களும் காணப்படுகின்றன.

எல்லைகள்: வடக்கே அல்பேனியா, யூகோஸ்லேவியா, பல்கேரியா; கிழக்கே துருக்கியும் ஈஜீயன் கடலும்; தெற்கே லிபியன் கடல்; மேற்கே ஐயோனியன் கடல்.

விஸ்தீரணம்: நிலப்பரப்பு-41 328 சதுர மைல்; தீவுகள்-9,854 சதுர மைல்; மொத்தம்—51,182 சதுர மைல்.

ஜனத்தொகை: 73,35,675.

முக்கிய பிரிவினைகள்: மாஸிடோனியா, திரேஸ், எப்பிரஸ், தெஸ்ஸாலி, மேற்குக் கிரீஸ், மொரியா என்று அழைக்கப்படுகிற பெலொப்பொனேஸியா, ஈஜீயன் கடல் தீவுத் தொகுதி, மேற்குத் தீவுத் தொகுதி, தெற்குத் தீவுத் தொகுதி, கிழக்குத் தீவுத் தொகுதி என்று இப்படிப் பல மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீவுகளில் மிகப் பெரியது கிரீட். இது காண்டியா என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. கிரேக்க நாகரிகத்தின் தாயகம் என்று

இதனைக் கூறவேண்டும். இதன் விஸ்தீரணம்-3,000 சதுர மைல்; ஜனத்தொகை—3,70,000. மற்ற முக்கியமான தீவுகள்: தாஸோஸ், லெம்னோஸ், லெஸ்போஸ்; கியோஸ், ஸாமோஸ், நாக்ஸோஸ், மெலோஸ், ஜாண்ட்டே, ஸெபல்லேனியா, கார்பியு.

தலைநகரம்: ஆத்தென்ஸ். இதன் ஜனத்தொகை-4,81,225.

மற்ற முக்கிய நகரங்கள்: பிரேயஸ் (4,10,630); ஸாலோனிக்கா (4,17,994); கிரீட் தீவின் தலைநகரமான காண்டியா (89 000); லெஸ்போஸ் தீவைச்சேர்ந்த மிட்டிலீனி (32,000); கியோஸ் தீவின் முக்கிய நகரமாகிய கியோஸ் (27,000).

முக்கிய விளைபொருள்கள்: மொத்த ஜனங்களில் பாதி பேருக்குமேல் விவசாயத்திலேயே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆயினும் இது-விவசாயம்-அதிக பலனைக் கொடுக்கிற தென்று சொல்ல முடியாது. விளைபொருள்களில் புகையிலையை முக்கியமானதாகச் சொல்லவேண்டும். இது வெளி நாடுகளுக்கு அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. இது தவிர, ஒலிவ மரத்திலிருந்து கிடைக்கிற பழங்கள், எண்ணெய் முதலியனவும், எலுமிச்சை, மாதுளை போன்ற பழ வகைகளும் ஏராளமாக விளைவிக்கப் படுகின்றன. இரும்பு, காரியம் போன்ற கனிப் பொருள்களும் ஓரளவு கிடைக்கின்றன. கண்ணாடிச் சாமான்கள், சிமெண்ட், சில மருந்து வகைகள், நூதன நூதனமான ஜமக்காளங்கள், மிதியடிகள் முதலியன செய்பொருள்களாக கிரீஸில் தயாரிக் வெளி நாடுகளுக்குச் செல்லுகின்றன கப்படும் மிதியடிகளுக்கு ஐரோப்பாவில் அதிக கிராக்கியுண்டு.

போக்கு வரவு முதலியன: 1950-ஆம் வருஷத்தில் சுமார் 2,650 மைல் நீளமுள்ள ரெயில் பாதைகள் இருக்கின்றன. பெலொப்பொனேஸியா (மொரியா) வுக்கும் கிரீஸுக்கும், அதாவது கிரீஸின் தொடர்ந்த நிலப்பரப்புக்கு

மத்தியில் கொரிந்திய வாய்க்கால் என்ற ஒரு வாய்க்கால் ஓடுகிறது. இது சுமார் மூன்றரை மைல் நீளமுள்ளது. சிறு சிறு கப்பல்கள் இதில் செல்லுகின்றன.

கல்வி வசதி முதலியன: ஏழு வயது முதல் பன்னிரண்டு வயது வரையுள்ள சிறுவர் சிறுமியர்க்கு இலவசமாகவும் கட்டாயமாகவும் கல்வி போதிக்கப்படுகிறது. இதற்காகும் தொகை அரசாங்கப் பொக்கிஷத்திலிருந்தே செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆத்தென்ஸில் ஒன்றும் ஸாலோனிக்காவில் மற்றொன்றுமாக மொத்தம் இரண்டு சர்வகலாசாலைகள் இருக்கின்றன இவற்றுள் ஆத்தென்ஸ் சர்வகலாசாலைக்குச் சிறிது பிரசித்தியுண்டு. ஆத்தென்ஸில் மொத்தம் பன்னிரண்டு தினசரிப் பத்திரிகைகள் நடைபெறுகின்றன.

தற்போது கிரேக்கர்கள் பேசும் பாஷை பழைய கிரேக்க பாஷையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறதாயினும், அநேக அம்சங்களில் அதிகமான மாறுதலையடைந்திருக்கிறது. தற்போதைய கிரேக்க பாஷையை ரோமெய்க் என்று அழைக்கிறார்கள். இதில் எழுதுவது ஒரு மாதிரியாகவும் பேசுவது வேறொரு மாதிரியாகவும் இருக்கிறது. அதாவது பேசுகிற பாஷை வேறு, எழுதுகிற பாஷை வேறு என்று சொல்லலாம். எழுதுகிற பாஷை ஏறக்குறைய பழைய கிரேக்க பாஷையை, அதாவது ஆதி காலத்தில் கிரேக்கர்கள் பேசி வந்ததை அனுசரித்ததாயிருக்கிறது. அதில் ஓரளவு பரிச்சயமுடையவர்கள், தற்கால கிரேக்க நூல்களையும் பத்திரிகைகளையும் சுலபமாகப் படித்து நன்றாகச் சுவைக்க முடியும்.

அரசியல்: கி. பி. 395-ஆம் வருஷம், ரோம ஏகாதிபத்தியம், கிழக்குப் பகுதியென்றும் மேற்குப்பகுதியென்றும் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. கிழக்குப் பகுதிக்கு பைஸாண்டைன் ஏகாதிபத்தியமென்று பெயர். இதன் தலைநகரம் பைஸாண்ட்டியம். இதனாலேயே இந்தப்

பெயர் வந்தது. பைஸாண்ட்டியம் என்பதுதான் பின்னர் கான்ஸ்ட்டாண்டிநோபிள் என்று அழைக்கப்பட்டு இப்பொழுது இஸ்தாம்பூல் என்று அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. இது நிற்க.

மேற்படி 395-ஆம் வருஷத்திலிருந்து பதினைந்தாவது நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் வரை—இடையில் ஓர் ஐம்பத்தைந்து வருஷ காலம் விட்டுவிட்டு—பைஸாண்ட்டைன் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு மாகாணமாயிருந்தது கிரீஸ். இதற்குப் பிறகு துருக்கியின் ஆதீனத்திற்குட்பட்டது. சுமார் முந்நூறு வருஷ காலம் இப்படியிருந்தது. ஆனால் இந்த ஆதீனத்தை எதிர்த்து அவ்வப்பொழுது சில சில கிளர்ச்சிகள் கிரீஸில் நடைபெற்று வந்தன. இந்தக் கிளர்ச்சிகளை ஓங்கவிடாமல செய்து வந்தது துருக்கி. ஆனால் எவ்வளவு காலம் இப்படி ஓங்கவிடாமல் செய்து கொண்டிருக்க முடியும்? 1821-ஆம் வருஷம் நடைபெற்ற ஒரு புரட்சியானது கிரீஸின் சுதந்திர பாதையைத் திறந்து விட்டது. கடைசியில் 1830-ஆம் வருஷம், பிரிட்டன், பிரான்ஸ் ருஷ்யா ஆகிய மூன்று வல்லரசுகளின் முயற்சியினாலும் ஆதரவினாலும் கிரீஸின் சுதந்திரத்தை அங்கீகரித்துக் கொள்ளும்படியான நிர்ப்பந்தத்திற்குட்பட்டது துருக்கி. அது முதற்கொண்டு—1830-ஆம் வருஷம் முதற்கொண்டு—கிரீஸ் ஒரு சுதந்திர நாடாக இருந்து வருகிறது.

1830-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1924-ஆம் வருஷம் வரை மன்னர்களே வரிசைக்கிரமமாக ஆண்டு வந்தார்கள். பின்னர் குடியரசு ஏற்பட்டது. இந்தக் குடியரசு நீடித்து நிலைக்கவில்லை. 13-4-1924ல் ஏற்பட்ட இந்தக் குடியரசு 10-10-1935ல் முடிவு பெற்றுவிட்டது. எல்லாம் பத்து வருஷ வாழ்வுதான். இந்தப் பத்து வருஷ காலத்திலும் கட்சிச் சண்டைகள் மலிந்திருந்தன; ஜனங்களுக்கு நிம்மதி உண்டாகவில்லை. பின்னர், மேற்படி 1935-ஆம் வரு

ஷத்தில் மீண்டும் மன்னராட்சி ஏற்பட்டு தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. இப்பொழுது—1950-ஆம் வருஷத்திலிருந்து—அரச பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பது இரண்டாவது பால்மன்னன். இவர் மனைவியின் பெயர் ப்ரெடெரிக்கா. அரசதம்பதிகள் ஜனங்களிடத்தில் அதிக செல்வாக்குடையவர்களாயிருக்கின்றனர்.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின்போது (1939—1945) முதலில் இத்தலியும் பிறகு ஜெர்மனியும் முறையே கிரீஸின்மீது படையெடுத்து அதனை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டன. சுமார் மூன்று வருஷ காலம்—1941-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1944-ஆம் வருஷம் வரை—இந்த ஆக்கிரமிப்பு நீடித்திருந்தது. பின்னர் 1944-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் கடைசியில், தன்னுடைய சொந்த முயற்சியினாலும், பிரிட்டன், அமெரிக்கா முதலிய வல்லரசுகளின் துணைகொண்டும் இந்த ஆக்கிரமிப்பினின்று விடுதலை பெற்று பழையபடி சுதந்திர நிலையையடைந்தது கிரீஸ்.

கிரீஸ் ஆக்கிரமிப்புக்குட்பட்டது, விடுதலை பெற்றது என்றுசொன்னால், கிரீஸையும் அதனைச்சேர்ந்த தீவுகளையும் சேர்த்துச்சொன்னதாகவே அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்நூல் எழுதுவதற்குத் துணையாயிருந்த சில நூல்கள்

1. Cambridge Ancient History
   Vols III to VI
2. Rollin's Ancient History-translated from the French,
   Vols III to V
3. History of Greece-10 vols.
   —G. Grote
4. Antiquities of Greece-2 vols.
   —John Potter
5. Pictorial History of Greece
   —W. F. Lyall
6. The Life of Greece
   —Will Durant
7. History of Greece
   —J. B. Bury
8. Tutorial History of Greece
   —W. J. Woodhouse
9. Short History of Greece
   —Robinson
10. The Story of the Greek People
    —E. M. Tappen
11. Hellenic History
    —Botsford & Robinson
12. The Greek City
    —G. Glotz
13. Thucydides-The History of the Pelopponesian war
    —Sir Richard Livingstone
14. ,, Crawley's translation
    —Modern History Series

15. Civitas Dei

—*Lionel Curtis*

16. Life in Anciant Athens

—*T G. Tucker*

17. Handbook of Greek Constitutional History

—*A. H. J. Greenidge*

18 The City State of the of the Greek & Romans

—*W. Warde Fowler*

19. Who were the Greeks?

—*J. P. Myers*

20. A Survey of Anciant History

—*M. L. W. Raistner*

21. The Ancient World

—*J. M. Todd*

22. A History of the Eearly World

--*J. H. Breasted*

23 The Greeks

—*Rosalind Murray*

24. Greece & Rome

—*Selections from Sir James Fraser's writings*

25. The Legacy of Greece

—*R. W Livingstone*

26. Life of Pythagoras by Iamblichus

—*Tr. by Thomas Taylox*

27. Pericles

—*Compton Mackenzie*

28. Alexander the Great

—*Ubrich Wilcken*

29. Sayings of Grecian Sages

—*Madhowdasji*

etc., etc., etc.,

பொருட்குறிப்பு

அக்கர்னேனியா ...292, 364, 372, 393, 552
அக்காடெமி ... 464
அக்கியர் ... 26, 50, 56
" வாழ்க்கை ... 31-44
அக்கியஸ் ... 26
அக்கியா ... 31, 363
அக்ரகாஸ் ... 525
அக்ரிஜெண்ட்டம் ... 398
அக்ரோபோலிஸ் ... 54, 55, 129
அகில்லெஸ் ... 47, 574
அகோரா ... 177, 320, 335
அட்டலாண்ட்டா ... 393
அட்டார்னேயஸ் ... 591
அட்டிக்கா ... 72, 124, 187
அண்ட்டால்ஸிடாஸ் ... 489, 490
" ஒப்பந்தம் ... 492, 493, 496
அண்ட்டியோக்கஸ் ... 448
அண்ட்டேடாஸிடீஸ் ... 299
அந்தகார யுகம் ... 54
அப்டீரா ... 403
அப்பெல்லா ... 115
அப்போலோ ... 41, 42, 542, 554
அம்ப்ரேஷியா ... 363
அம்பி ... 582
அமிண்ட்டாஸ் ... 515, 516, 585, 586, 588, 590
அர்ட்டாக்ஜெர்க்ஸஸ் ... 244, 245, 294
" II ... 469, 471, 480
அர்பேலா ... 518
அர்ஜினூஸி ... 449, 450, 451
அரச நீதி ... 90, 594
அரியோபாகஸ் ... 129
அரிஸ்டாட்டல் 90, 111, 147, 445, 561, 562, 588, 590-594

அரிஸ்ட்டார்க்கஸ் ... 685
அரிஸ்ட்டைடீஸ் 192, 193-195, 196, 205, 229, 230, 233, 235, 236, 243, 246-247, 259, 260, 313, 393
அரிஸ்ட்டோகோரரஸ் ... 187
அரிஸ்ட்டோடிக்கஸ் ... 270
அரிஸ்ட்டோபனீஸ் ... 276, 685
அல்க்காண்டர் ... 112
அலெக்ஸாந்தர் ... 267
,, மகா 68, 556, 559, 621, 622, 629, 630
,, அரச பீடத்தில் அமர்தல் 561-571
,, ஆசியப் படையெடுப்பு 571-586
,, பிறந்ததும் பயின்றதும் 560-566
அலெக்ஸாந்திரியா ... 578. 634
அனக்ட்டோரியம் ... 363, 393
அனக்ஸாகோரஸ் ...274, 311, 371, 397, 398
அனட்டோலியா ... 31
அனபாஸிஸ் ... 478
அஜூகார்ஸிஸ் ... 141
அனீட்டஸ் ... 458, 459
அஸ்க்ரா ... 66
அஸ்தி ... 55
அஸ்பேஷியா ... 371
அஸ்ஸஸ் ... 591
அஜிஸ் மன்னன் ... 420, 433, 441
அஜிஸிலேயஸ் 473, 474, 481-483, 484, 486, 487, 509, 522, 609
ஆண்ட்ரோஸ் ... 304, 447
ஆண்ட்டிபேட்டர் ...572, 593, 594, 596, 597
ஆத்தீனியர்கள் ... 56
ஆத்தீனிய ஏகாதிபத்தியம், பிரிவுகள் 258-259
ஆத்தீனிய சமஷ்டி, இரண்டாவது 504
ஆத்தென்ஸ் ... 55, 56, 71, 74, 79
,, அரசாங்க நிருவாகம்... 328-330
,, அரண் அமைத்தல் ... 284
,, ஓட்டுரிமையுடையவர்கள் 314
,, கட்சி ... 364
,, சமுதாயப் பிரிவுகள்... 130, 131

331-336
ஆத்தென்ஸ் தொழில்கள் ... 325-328
நீதி பரிபாலனம் ... 336-344
,, மக்கள் வாழ்க்கை... 330-331
,, விவசாயம் ... 314, 609, 616
,, ஜனத்தொகை ... 262-266
,, ... 170
ஆத்தென்ஸில் கட்சிகள் ... 580, 581
ஆதியாகமம் ...
ஆப்கனிஸ்தானம் 101, 542, 543,
ஆம்ப்பிக்ட்டியோனிக் சபை (சங்கம்) 549, 550, 551, 554, 568
304, 389, 390, 392, 516, 536, 537, 538, 539
ஆம்ப்பிபோலிஸ் 553, 554
... 365, 371, 372, 532
ஆப்பிஸ்ஸா ... 88, 685
ஆர்க்கிடாமஸ் ... 424
ஆர்க்கிமிடீஸ் ... 520
ஆர்க்கியாஸ் ... 128-130, 322-328
ஆர்க்கோமெனஸ் ... 535, 536, 537
ஆர்க்கோன்கள் ... 42, 80, 560
ஆர்கியஸ் ... 541
ஆர்ட்டிமிஸ் ... 42
ஆர்ட்டிமீஷியா ... 92
ஆரெஸ் ... 374
ஆல்பேயஸ் ...
ஆல்ஸிடாஸ் 419, 420, 421, 422, 429,
ஆல்ஸிபியாடீஸ் 356, 357, 417, 418, 447, 448, 451, 452, 455
430, 431, 432, 433, 440, 441, 444, 82, 83
... 65
ஆல்ஸீயஸ் ... 154
ஆஸ்க்ளேப்பியஸ் ... 154
ஆஸ்ட்ரக்கா ... 403
ஆஸ்ட்ரஸிஸம் ... 377
இக்ட்டினஸ் ... 363
இகிட்டியம் ... 48
இட்டோலியா ... 267, 269, 291
இத்தாக்கா ... 84
இத்தோமி ... 516
இந்தியா ... 304, 545
இப்பிக்ராட்டீஸ் ...
இம்ப்ரோஸ்

இயாட்மோன் ... 79
இயோலஸ் ... 26
இயோலியர் ... 26, 48
இயோன் ... 248
இராட்டோஸ்த்தனீஸ் ... 635
இருளடர்ந்த யுகம் ... 20
இல்லீரியா ... 353
இல்லீரியர் ... 535, 560
இலியத் 27, 28, 44, 45, 46, 47, 48, 562, 576, 635
இலியம் ... 48
இலீட்டியா ... 554
இனோரோஸ் ... 281, 291
இஸ்தமஸ் ... 267
இஸ்த்தாம்பூல் ... 68
இஸ்மேனியாஸ் ... 494, 495
இஸ்லஸ் ... 575, 576
ஈகோஸ்பொட்டாமி ... 451, 452, 453, 483
ஈசாப் வரலாறு ... 78, 80
ஈவாகோரஸ் ... 452
ஈனியாடி ... 292
ஈனோபிட்டா ... 283
உஷ்ணமான நுழைவாயில் ... 208
எக்பட்டானா ... 580, 584
எக்ளேஷியா ... 139, 315-319
எகேலியஸ் மலை ... 214
எட்னா எரிமலை ... 399
எப்பாமினோண்டாஸ் 497, 509, 510, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521
எப்பிடாரஸ் ... 56, 65
எப்பிடாம்னஸ் ... 353
எப்ஹோரர்கள் ... 113-114
எபியால்ட்டீஸ் ... 260, 269, 271-272, 313
எபீஸஸ் ... 80, 560
எம்ப்பிடோக்ளீஸ் ... 398
எரீட்ரியா ... 188, 190, 191
எரீத்ரே ... 440
எலிஸ் ... 81

எலியூஸிஸ் ... 299
எனீத் ... 48
எஸ்க்கிலஸ் ... 311
ஏஜீனா ... 56, 64-65
ஐயோன் ... 26
ஐயோனியர் ... 26, 48, 56
ஐஸாக்ரட்டீஸ் ... 503
ஒடிஸ்ஸஸ் ... 48
ஒடிஸ்ஸே ... 28, 42, 44, 45, 46, 48, 635
ஒலிந்தஸ் ... 494, 548
ஒலிம்ப்பஸ் மலை ... 40
ஒலிம்ப்பியட் ... 92
ஒலிம்ப்பிய விழா ... 23, 92-99, 109, 560, 565
ஒலிம்ப்பியாஸ் ... 559
ஒலிம்ப்பீயம் ... 92
ஓடியம் ... 306
ஓபோல் ... 174, 384
ஓர்க்கோமெனஸ் ... 297, 298, 570
ஓர்ட்டிஜியா ... 526, 529, 530
ஓனோமார்க்கஸ் ... 542, 544
கட்டானா ... 88, 89, 90, 432
கலௌரியா ... 597
காகமேலா ... 578, 580
காங்கிரஸ் ... 505
காட்டோ ... 625
காட்மீயா ... 494, 498, 499, 500, 556, 569, 570
கார்பியு ... 61
கார்னீயாடீஸ் ... 624
கார்லிக்கா ... 70
கார்ஸைரா ... 61, 358, 364, 424
" கலகம் ... 376
கார்ஜியஸ் ... 408, 427
காரியா ராஜ்யம் ... 251, 252, 534, 540-541
காரின்ட்டஸ் ... 250, 253, 255
காரோன் ... 497
காரோன்தாஸ் ... 90
கால்லிக்ராட்டீஸ் ... 403

கால்லிக்ராட்டிடாஸ் ... 449
கால்லிமாக்கஸ் ... 635
கால்லியாஸ் ... 295. 508
,, ஒப்பந்தம் ... 508, 570
கால்லிஸ்தனீஸ் ... 578
காஸ்ஸிஸ் ... 257
கால்ஸிடீஸி ... 355, 548
காஸிபோலி ... 304
கான்ஸ்ட்டாண்டிநோபிள் ... 68, 88
காஜா ... 577
கிட்டியம் ... 294
கியோஸ் 46, 81, 234, 256, 440, 448, 506
கிரான்னன் ... 596
கிரானிக்கஸ் ... 574, 575, 581
கிரிட்டியாஸ் ... 455, 456, 457, 458
கிரிமிஸஸ் ... 580
கிரீட் ... 82
கிரீஸ், பெயர் வரலாறு ... 25
கிரீஸஸ் ... 79
கிரேக்க ஐக்கிய எதிர்ப்பு முன்னணி 202-205
கிரேக்கர்கள், ஒருநாள் வாழ்க்கை 175-184
,, கலையுணர்ச்சி ... 156-160
,, பொது நம்பிக்கைகள் 170-175
,, மத நம்பிக்கைகள் ... 160-170
கிளாஸோமெனீ ... 379
கிளியார்க்கஸ் ... 470, 472
கிளியோபூலஸ் ... 62
கிளியோயோன் ... 446, 450
கிளியோமெனீஸ் ... 198
கிளியோப்ரோட்டஸ் ... 216, 217, 500, 510
கிளியோன் ... 351. 390, 446
கிளிஸ்தனீஸ் ... 150, 273
,, செய்த சீர்திருத்தங்கள் 150-154
கிளீட்டஸ் ... 574, 581
கிளௌருக்கியர் ... 303
குரோட்டோன் ... 83
குரோட்டோனு ... 78, 83, 86

குணக்ஸா ... 471, 480
கெர்ஸொனிஸஸ் ... 304, 451, 557
கெரொனீயா 297, 298, 387, 388, 555, 556, 565
கொரிந்தியா ... 56, 61-63, 128
கொரிந்திய காங்கிரஸ் ... 557, 568
கொரிந்தியச் சண்டை ... 487
கொரிந்திய பூசந்தி ... 125, 487
கொரின்த ... 67
கோட்ரஸ் ... 127-128
கோரோனீயா ... 298, 487
கோஜேன் 448, 449, 452, 483, 488, 489, 490, 502
கோஸ் ... 400
கைலோன் ... 62
சந்திரகுப்தன் ... 632
சமுதாய ஒப்பந்தம் ... 111
சமுதாயப் போர் ... 540
சர்வ கிரேக்க மகாநாடு ... 305
சால்டியா ... 84
சால்ஸிடோன் ... 446
சிண்ட்டாக்ஸீஸ் ... 506
சிட்டி ஸ்டேட் ... 55
சிரியா ... 84
சிஸிலி ... 63, 70, 88, 626
சிஜிக்கஸ் ... 445, 446
சீயோஸ் ... 72
டாண்ட்டலஸ் ... 31
டாப்னேயஸ் ... 525
டாமன் ... 89
டார்டனெல்ஸ் ... 27
டாரெண்ட்டம் ... 532
டால்மிஷஸ் ... 292, 298
டாவமி ... 515, 516
டாலெண்ட்டுகள் ... 235
டானக்ரா ... 287, 288
டிமோலியான் ... 530, 531
டியானு ... 80
டியோடோட்டஸ் ... 375

டியோன் …464, 465, 466, 528, 529
டிரிபாலஸ் … 489
டில்ஸாபெர்னீஸ் … 440, 442, 444, 472, 481
டிக்கார்க்கி … 478
டெமாக்ரஸி … 57
டெமாக்ரீட்டஸ் … 403-405
டெமாஸ்தனீஸ் 545, 552, 553, 555, 556, 569, 570, 595, 597
டெமே … 151-152
டெர்ஸில்லிடாஸ் … 481
டெல்பி … 68, 79, 87, 296-297
" வழிபாடு … 100-102
டெலோஸ் … 73, 221
" சமஷ்டி … 233-236, 601
டேகேட்டஸ் … 104, 116
டேமன் … 273, 403
டேரியஸ் I … 185, 186, 188, 198, 301
" II … 439, 469, 479, 480
" III … 574, 575, 576, 578, 580
டேவியம் … 387, 388, 417
டேவியோன் … 393
டைக்ரிஸ் நதி … 470
டைர் … 577
டையோனிஸியஸ் I … 88, 89, 522-528
" II … 465, 466, 528-530
டோரஸ் … 26
டோரியர் … 26, 48, 49, 50, 56
டோரிஸ் … 285, 286
டோரிஸ்க்கஸ் … 248
ட்ராக்கோ … 133
ட்ராக்மா … 322
ட்ராய் … 27, 28, 47, 574
ட்ரிமாக்கஸ … 81
ட்ரீஜென் … 290, 596
ட்ரேப்பிஸஸ் (ட்ரெப்பிஜாண்ட்)… 472
ட்ரோஜன் யுத்தம் … 42, 47, 574
ட்யூக்கேலியான் … 25
தாலேஸ் 234, 252, 254, 255, 267, 268, 446

63
தியாஜெனீஸ் … 64
தியோகனீஸ் … 66
தியோகோனி … 78
தியோடோரஸ் … 449, 458, 490, 495, 502
திராஸிபூலஸ் … 206
திரேஸ் … 481
தீப்ரான் … 56, 66-68, 360-362
தீப்ஸ் … 73
தீரோன் … 126-127, 249
தீஸுஸ் … 580
துருக்கிஸ்தானம் … 99, 307, 309, 346-347, 389, 445
துஸிஸிடிடஸ் 304, 425, 426
தூரி …
தெமிஸ்ட்டோக்ளீஸ் 196, 197, 198, 213, 214, 215, 216,
225, 236, 237, 238, 240, 267, 268, 446
101, 205-210, 545, 549, 554. 599
தெர்மாப்பிலே 445, 446, 456, 457
தெராமெனீஸ் … 209, 507
தெஸ்ப்பி … 209
தெஸ்ப்பியர்கள் … 31, 32, 218
தெஸ்ஸாலி … 364
தேரா … 62, 75, 76
தேலீஸ் … 367
தைரியேட்டிஸ் … 52-55
நகர ராஜ்யங்கள், அமைந்த முறை 279, 291, 364
நவ்ப்பாக்ட்டஸ் … 88, 234, 251, 253, 255, 304
நாக்ஸோஸ் 29
நாடோடிப் பாடல்கள் … 317
நிக்ஸ் …
நிக்கியாஸ் 381, 382, 417, 419, 422, 430, 432, 433, 434, 435
" சமாதான உடன்படிக்கை 392, 416, 417, 421, 437
391, 421
நிக்கோஸ்ட்ராட்டஸ் … 584
நியார்க்கஸ் … 543
நியோன் … 280, 299, 447, 583
நிஸீயா … 484, 488, 502
நீடஸ் … 25
நேப்பிள்ஸ் … 448
நோட்டியம் …

பஞ்ச நதிகள் ... 582
பாக்கஸ் ... 373, 375
பாக்ட்ரியா ... 589
பாகீ ... 280, 299
பாங்கீயஸ் மலை ... 537
பாணர் ... 29
பாபிலோனியா ... 470
பாம்ப்ளியா ... 251
பார்த்தெனன் ... 306
பார்னபாஸஸ் ... 440, 452, 481-483, 488
பாரசீக ஏகாதிபத்தியம், எல்லைகள் 571-572
பாரிஸ் ... 47
பாரோஸ் ... 194
பாலிக்கோன் ... 105
பாலிக்ராட்டீஸ் ... 78, 311
பானக்ட்டம் ... 393
பாஸ்போரஸ் ... 446
பாஸேனியஸ் 219, 229-231, 248, 294, 559
பிசிடியா ... 470
பிட்டாக்கஸ் ... 62, 82
பிடியஸ் ... 306, 311, 371, 402-403
பிண்டார் ... 67-68, 311, 570
பித்தியாஸ் ... 89
பியோஷியா ... 56, 65-66, 363
பிர்கோஸ் ... 92
பிர்ரா ... 25
பிரான்ஸ் ... 84, 90, 625
பிராஸிடாஸ் ... 386, 389, 390, 393
பிரிட்டேனி ... 321
பிரிஜியா ... 31, 186
பிரீனே ... 77, 310
பிரெஞ்சுப் புரட்சி ... 622
பில்லிடாஸ் ... 497
பிலிப் ... 516, 534-559, 615
பிலிப்பி ... 537
பிலிப்பிக்ஸ் ... 547
பிலிப்பிடீஸ் ... 190

549
பிலோக்ராட்டீஸ் ...
549, 551, 552
” ஒப்பந்தம் ...
542, 543
பிலோமீலஸ் ...
... 191, 360-362, 364, 507
பிளாட்டியா
299
பிளீஸ்டோனக்ஸ் ...
பிளேட்டோ 82, 88, 111, 460-468, 528, 529, 561, 619
467, 619
” அரசியல் ...
பிஸண்டியம் 63, 229, 248, 446, 472, 506, 553, 565
140-147, 149, 273
பீசிஸ்ட்ராட்டஸ் ...
494, 495
பீபிடாஸ் ...
77, 436, 453, 458
பீரேயஸ் ...
394
புதுமலர்ச்சி இயக்கம் ...
311, 407-408
புரோட்டோகோராஸ் ...
438
புரோபூலி ...
290
புரோஸோபிட்டிஸ் ...
101
புனித யுத்தங்கள் ...
555
புனித ஜதைப்படை ...
129, 220, 319-320, 438, 457
பூலி
563
பூஸேபாலஸ் ...
484
பெய்ஸாந்தர் ...
516, 535
பெர்டிக்காஸ் ...
355, 388
பெர்டிக்காஸ் II ...
579
பெர்ஸிபோலிஸ் ...
82
பெர்ஸூஸ் ...
462
பெரிக்ட்டியோன் ...
168, 266, 270, 272-278, 313, 346, 368-371,
பெரிக்ளீஸ்
397, 399, 604
553
பெரிந்தஸ் ...
62
பெரியாண்டர் ...
107, 267
பெரிமிஸி ...
549, 568, 592
பெல்லா ...
82
பெலாஸ்ஜியர் ...
31, 32, 48, 49
பெலொப்பொனேசியா ...
121, 124, 416
பெலொப்பொனேசிய சமஷ்டி ...
99
பெலொப்பொனேசிய யுத்தம் ...
” ” அடிப்படையான காரணங்கள் 347-349

பெலொப்பொனேசிய யுத்தம், உடனடியான காரணங்கள் 352-362
" " பொதுப்படையான காரணங்கள் 349-352
" " முதற்பகுதி 363-393
" " இரண்டாவது பகுதி 414-423
" " மூன்றாவது பகுதி 439-455
பெலோப்ஸ் ... 31
பெலோப்பிடாஸ் 496, 497, 498, 499, 515, 516, 517, 519, 534
பேரி ... 515, 516, 519
பைத்ஞ ... 537, 538
பையாஸ் ... 62, 77
பைளீ ... 458
பைலோஸ் ... 378, 392, 427, 447
பொட்டிடீயா ... 355, 356, 357, 368, 417
பொனீஷியா ... 84
போகெஸ் ... 249
போகிஸ் ... 56, 68, 286, 289, 363, 485, 486, 570
போர்மியோ ... 372
போரஸ் ... 582, 583
போரோஸ் ... 234, 506
போஸிஸ் ... 55
போஸியா ... 448
போஸீடான் ... 41
போஷியோன் ... 324, 546, 548
ப்ளுட்டார்க் ... 79, 133, 212, 247, 260, 562
மறுமலர்ச்சி சகாப்தம் ... 20
மாக்னீஷியா ... 245
மாண்ட்டினீயா ... 414, 494, 533, 542
மாண்டூரியா ... 532
மார்தோனியஸ் ... 215, 216, 218, 228
மாரத்தான் ... 185, 189, 197, 199, 599
மாரத்தான் போர் ... 192-193, 278
மிக்காலி ... 222, 228, 278
மிட்டிலீனி ... 81, 373, 374, 375, 449, 452, 506, 615
மிண்டியாடீஸ் ... 191, 192, 242
மிலீட்டஸ் ... 74, 75, 76, 77, 187, 188, 440, 441

மினு ... 341
மீட்டன் ... 311
முப்பது வருஷ ஒப்பந்தம் ... 294, 301, 310, 345, 362
மூன்றாவது புனித யுத்தம் ... 541-552
மெகாபிஸஸ் ... 290
மெகாரா ... 56, 63-64, 123
மெகாலோபோலிஸ் ... 514
மெகாஸ்த்தனீஸ் ... 632
மெட்டிக்குகள் ... 241
மெண்டே ... 391
மெத்திம்ஞ ... 373
மெத்தோன் ... 381, 392
மெம்பிஸ் ... 280
மெலிஸிப்பஸ் ... 365
மெலேட்டஸ் ... 460
மெலோஸ் ... 364, 423, 429, 452
மெனெலேயஸ் ... 46
மெஸ்ஸானு ... 88
மெஸ்ஸீனியா ... 105, 122, 267
மெஸ்ஸீனே ... 105
மைதாஸ் ... 186
மைரோனிடீஸ் ... 283
மைஸீனி ... 32, 49
மைஸீனியர்கள் ... 33
மொரியா ... 31
மொலோஷியா ... 532
மௌஸோலஸ் ... 540, 541
யுரோட்டாஸ் ... 104, 118
யூக்ளிட் ... 635
யூப்பாரிட்டுகள் ... 130, 131
யூப்ரெட்டீஸ் நதி ... 471, 576
யூபியா ... 25, 188, 189, 545, 548
யூபுலஸ் ... 546
யூரிப்பிடீஸ் ... 311, 397
யூரிபியாடீஸ் ... 204, 207
யூரிமெடோன் ... 252, 378, 427, 434, 485
ரூஸ்லோ ... 111

ரேகியம்
ரோக்ஸானா ... 426, 427
ரோட்ஸ் ... 539
ரோம சகாதிபத்தியம் ... 251
ரோமாபுரி ... 598, 621, 623
ரோமராஜ்யம் ... 83, 623, 624, 625
லமாக்கஸ் ... 582
லாக்கஸ் ... 480
லாக்கோனியா ... 421, 427
லாம்ப்போன் ... 104, 108, 514
லாம்ப்ஸாக்கஸ் ... 425
லாரியம் ... 398, 451
லாரிஸா ... 199, 437, 609
லாஸிடமோன் ... 81
லாஸிடமோனியர் ... 50
லிடியா ... 105
லியூக்காஸ் ... 79, 186
லியூக்ட்ரா ... 362
லியோட்டிசிடாஸ் ... 510, 511, 512
லியோண்ட்டியாடஸ் ... 221, 232
லியோண்ட்டினி ... 494, 495, 498
லியோனிதாஸ் ... 28, 408, 426, 427
லியோன் ... 204, 207, 216
லெம்னோஸ் ... 456
லெஸ்போஸ் ... 304, 545, 557
லோக்கர்கள் ... 81, 234, 256, 592
லைக்கோன் ... 107, 110-113
லைஸாந்தர் ... 460
448, 449, 450, 452, 453, 454, 458, 481,
லைஸியம் 485, 488
லைஷியா ... 598
லோக்ரி ... 251
லோக்ரிஸ் ... 87
வர்ஜில் 56, 68, 289, 363, 485-486
வீர யுகம் ... 48
வெள்ளைக்கோட்டை ... 29, 33
வேலைகளும் நாட்களும் ... 281, 290
... 66

74, 79, 356-357, 392, 397, 405-407, 417, 452
ஸாக்ரடீஸ் 74, 79, 356-357, 392, 397, 405-407, 417, 452
455, 456, 457, 459, 460, 470, 473, 600, 602, 613
82-83
ஸாப்போ ... 581
ஸாமர்க்கண்ட் ...
ஸாமோஸ் 78, 80, 81, 88, 234, 256, 310, 441, 443, 444,
445, 447, 557
186, 187, 233
ஸார்டிஸ் ... 79
ஸார்டீனியா ... 282
ஸாரோனிக் வளைகுடா ... 210-215, 273
ஸலாமிஸ் போர் ... 373, 374, 375
ஸாலித்தல் ... 185, 228, 573, 579
ஸாலேயா ... 428, 429, 431
ஸெகெஸ்ட்டா ... 333
ஸெபாலஸ் ... 632
ஸெல்யூக்கஸ் ... 446
ஸெலிம்ப்ரியா ... 426
ஸெலினஸ் ... 222, 225, 248, 451
ஸெஸ்ட்டோஸ் ... 331, 392
ஸைத்திரா ... 229, 251
ஸைப்ரஸ் ... 86, 304
ஸைபாரிஸ் ... 355, 357
ஸைபோட்டா ... 229, 243, 259-262, 268-269, 287, 295
ஸைமன் 72-73, 210
ஸைமணிடஸ் ... 65
ஸைமி ... 61, 73, 88-89, 363
ஸைரக்யூஸ் ... 424-436
,, போர் ... 469, 470, 471, 479, 480, 609
ஸைரஸ் 505
ஸைனீட்ரியோன் ... 395-396, 619, 620
ஸோபிஸ்ட்டுகள் ... 311, 427
ஸோபோக்ளீஸ் ... 272
ஸோபோனிடஸ் ... 393
ஸோல்ஸியம் ... 62, 79, 82, 89, 141, 147, 151
ஸோலோன் 134-140
,, சீர்திருத்தங்கள் ... 391, 392
ஸ்க்கிரியோன் ... 248, 249
ஸ்க்கைகரஸ் ...

ஸ்க்கைலஸ் ... 474
ஸ்ட்டாகிரா ... 590
ஸ்ட்ராட்டெகாய் ... 328
ஸ்ட்ரைமோன் ... 248, 304
ஸ்பாக்ட்டீரியா ... 379
ஸ்பார்ட்டா ... 46, 50, 56, 71, 102-124
ஸ்பார்ட்டர்கள் ... 56, 115-121
ஸ்பார்ட்டா கட்சி ... 363
" ஜனத்தொகை ... 617
ஸ்போட்ரியாஸ் ... 500, 501, 508
ஜாக்கிந்தஸ் ... 364
ஜாக்திப்பஸ் ... 197, 205, 212, 248, 278
ஜாஹுர்க்கஸ் ... 87
ஜிருஷ்யா ... 114
ஜிஸிப்பஸ் ... 433, 434, 435
ஜீலா ... 88, 428, 526
ஜீனோ ... 273, 311
ஜீனோடோட்டஸ் ... 685
ஜூஸ் தெய்வம் ... 41
ஜெர்க்ஸஸ் ... 200, 201, 213, 215, 216, 218, 230, 249
ஜெருசலேம் ... 577
ஜெனோபன் ... 470, 473
ஜேம்ஸ் வாட் ... 22
ஹமீல்கார் ... 524, 525
ஹார்மோஸ்ட் ... 478, 480, 508
ஹாலிகார்னஸ்ஸஸ் ... 540
ஹான்னிபல் ... 524, 525
ஹிப்பார்க்கஸ் ... 149
ஹிப்பியாஸ் ... 149, 187
ஹிப்போக்ராட்டிஸ் ... 311, 386, 387, 400-402
ஹிப்போடாமஸ் ... 77, 426
ஹிப்போனக்ஸ் ... 80
ஹிமேரா ... 524
ஹிரேயம் ... 92
ஹிரோஸ்ட்ராட்டஸ் ... 560
ஹீரா ... 92, 160
ஹீரோன் ... 22

ஹெக்டார் ... 47, 48
ஹெகெட்டோரிடீஸ் ... 258
ஹெப்ரூஸ் ... 248
ஹெபீஸ்ட்டியோன் ... 585
ஹெர்மெஸ் ... 430
ஹெர்மையாஸ் ... 591, 592
ஹெராக்ளீட்டஸ் ... 80, 81
ஹெரோடோட்டஸ் ... 99, 189, 201
ஹெல்லாஸ் ... 23, 25, 26, 600
ஹெல்லென் ... 26
ஹெல்லெனியர்கள் ... 26
ஹெல்லெஸ்பாண்ட் 205, 215, 364, 445, 451, 453, 559, 573
ஹெல்லெனிய யுகம் ... 629, 631, 684
ஹெல்லெனோட்டேமியி ... 635, 686
ஹெலட்டுகள் ... 106, 108, 120, 291, 416
ஹெஸீயா ... 325
ஹெஹூஸ் ... 106
ஹெலென் ... 46
ஹெஸியாட் ... 65
ஹைப்பர்போலஸ் 388, 417, 422, 427, 443, 446
ஹைரோன் ... 73
ஹோமர் 28, 30, 32, 45, 46, 48, 81, 82, 148, 619

V51
N55
ARCHIVES LIB
109168